

REDDING

AAN DE MENSCHEN VAN GOEDEN WIL!

Alle gebeurtenissen wijzen er op, dat de natiën de groote Climax naderen. Armageddon staat voor de deur. Het is de oprechte wensch van vele menschen, aan deze catastrofe te ontkomen en Redding tot eeuwig leven te vinden. Wie tegenover Jehova en Zijn rijk van goeden wil is, kan gered worden. Maar hoe verkrijgt men deze Redding? De Bijbel, die het Woord Gods is, hetwelk onfeilbaar is, wijst den weg. Dit boek zal U behulpzaam zijn, juist datgene uit den Bijbel te leeren kennen, wat U noodig heeft.

Geen godsdienstige — of welke menschelijke instelling ook —, kan U helpen of Redding brengen, want er staat geschreven: „Van Jehova is de redding“ (Psalm 3 : 9). Volgt Zijn onderwijzing en leeft!

Uw dienaar door Zijn genade

J. F. RUTHERFORD

Brooklyn, Juni 1939.

REDDING

*Ontsluierende God's voorziening
voor 's menschen bescherming
tegen onheil
en
diens redding
ten eeuwigen leven
in volmaakte gelukzaligheid*

Een leerboek voor de Jonadabs

Door
J. F. RUTHERFORD

Schrijver van
VIJANDEN RIJKDOM
SCHEPPING
PROFETIE REGEERING
en andere boeken
REDDING — NEDERLANDSCH

Uitgevers
WATCH TOWER
BIBLE AND TRACT SOCIETY

International Bible Students Association
Brooklyn, N.Y., U.S.A.

Ook te
Londen - Toronto - Batavia - Kaapstad
Bern - Kopenhagen en in andere landen.

Copyright 1939 by J. F. Rutherford

Made in Holland

AAN
JEHOVA

„VAN JEHOVA
KOMT DE
REDDING“

PSALM 3:9
(K.B.)

EN
CHRISTUS JEZUS

CHRISTUS JEZUS IS VOOR
ALLEN DIE HEM GEHOOR-
ZAAM ZIJN, EEN
BEWERKER VAN EEUWIGE
VERLOSSING GEWORDEN

HEBREEN 5:9

INHOUD

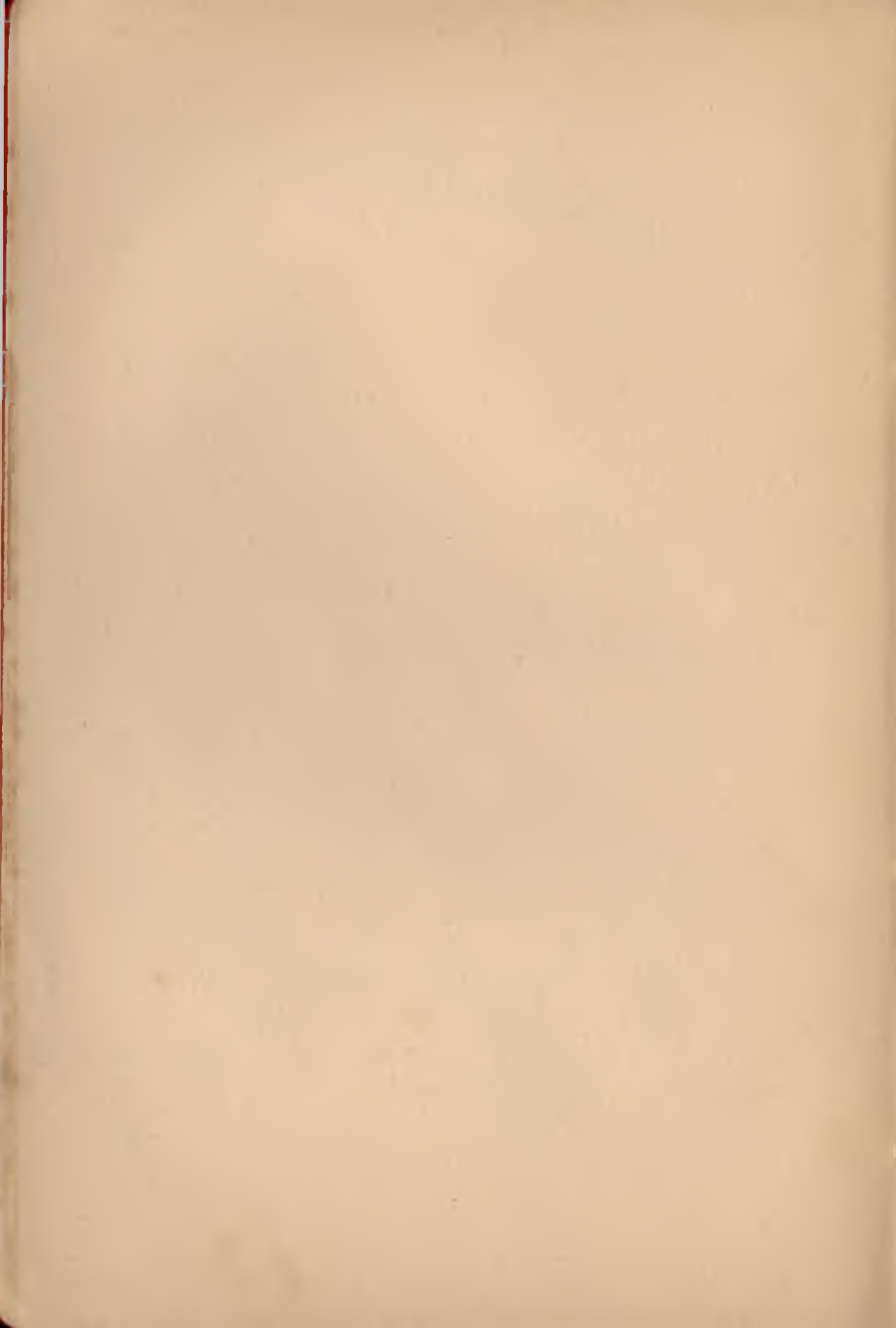
EEN DREIGEND ONHEIL	11
De grootste benauwdheid	13
De oorzaak	17
Gij kunt „verborgen worden”	30
TEN LEVEN	36
De bron der redding	40
Onbaatzuchtig	42
Koop	44
Wie gered worden	46
Die geloof getoond hebben	54
Voor Jehova's Naam	59
„Schapen”	63
DE GROOTE SCHARE	69
Voorbeelden	70
Jonadabs	73
Overlevenden van den zondvloed	79
Lots vlucht	80
Vrijsteden	84
Rachab	91
Gibeonieten	100
Jozef en zijn broeders	104
De uitnoodiging	116
De vriend van David	125
Wederkeerige liefde	132
Een verbond	134
Israëlieten komen tot David	139
Vreemdelingen	140
Tempelbouwers	141
Tempeldienaren	144
De koningin van Scheba	145

Jona en de zeelieden	146
Ninevieten	148
„Schepen”	150
„Gruwelen” in de „Christenheid”	151
Een bevriende slaaf	154
Mordechai’s helpers	158
Maagdelijke metgezellen	160
De Berg des Heeren	161
De gebonden en de eilanden	162
Tien mannen	165
„Het feest der inzameling	167
Jezus als Koning ingehaald	168
Andere voorbeelden	169
Aanbidding	170
Van „goeden wil”	170
„Schapen en bokken”	171
Geïdentificeerd	175
Genaderijke uitnoodiging	177

HET RANTSOEN OF DE LOSPRIJS	180
„Voor allen”	190
„Exagorazo”	198
Vrijsteden	223
Uitgesloten	230
Eerstgeborenen	235
De wederherstelling	237

EISCHEN	246
Geloof	247
Wijding	248
Heiligen of Heiligmaking	251
Vereichten	257
Met God	261
Gehoorzaamheid	262
Vrees	264
„Hooge overheden” of „Gestelde machten”	268
Beelden, mensen, vlaggen	270
„Vrees hen niet”	279

De verkondiging van het Koninkrijk	282
De doop of onderdompeling	283
De bevrijding in Armageddon voorschaduw	285
Gedachtenis of Heilig Avondmaal	287
Het eeuwig verbond	289
Menschelijk leven	291
Oorlog	294
Het gedierte	296
Bescherming	305
Voor voedsel	308
Offerande	311
Verdervers	313
Studeert	314
GODS REGEERING	316
Zijn geboorte (van Jezus)	318
In afwachting	320
Het Koninkrijk	322
Vorsten	323
Zullen spoedig komen	325
Beth-Sarim	326
De groote schare	327
VOORRECHTEN	329
Tot onderwijzing	331
Het profetisch beeld	333
De nieuwe aarde	342
In gerechtigheid ontvangen	346
Zuigelingen zullen niet sterven	347
Persoonlijke verplichtingen	352
Opstanding	357
De goddeloozen	358
Volgorde der opstanding	370
Opstanding en huwelijk	372
De laatste beproeving	375
Lot of bestemming	376
LIJST VAN AFKORTINGEN	379
REGISTER	380

HOOFDSTUK I.

EEN DREIGEND ONHEIL

De stroomlijn-expres, zwaar bezet met passagiers, snelde met een vaart van bij de honderdvijftig kilometer zijn bestemming tegemoet. Aan het einde van een scherpe bocht liep de spoorbaan over een brug, die de beide oevers van een in de diepte gelegen rivier verbond, zoodat het voor reizigers, die zich op het achterbalcon van het laatste rijtuig bevonden, mogelijk was, de locomotief te zien. Onmiddellijk na uit een tunnel tevoorschijn gekomen te zijn, boog de trein scherp naar de brug af. Twee mannen stonden op het achterbalcon van het laatste rijtuig in druk gesprek gewikkeld over de troosteloze wereldtoestanden; zij gaven uiting aan hun hoop, dat er nog wel een middel gevonden zou worden, waardoor het uitbreken van een nieuwen oorlog vermeden werd. Het alarmeerende gillen der stoomfluit van de locomotief en het plotselinge inwerkingtreden van de noodremmen deden de mannen opschrikken. Tot hun groote ontsteltenis zagen zij, dat de laatste boogspanning van de brug in brand stond en reeds een bruggedeelte in de rivier stortte! Oogenblikkelijk drong het tot hen door, dat zij in het grootste gevaar verkeerden. Dat was toch wel een onvoorziene noodtoestand! Zou de trein nog tijdig

genoeg kunnen stoppen, om het leven van de talrijke passagiers te kunnen redden?

² Op gelijke wijze bevindt zich heden iedere natie in den greep van den angst. Vele natiën worden gesloopt door interne moeilijkheden en verwickelingen. Zulke troebelen worden dan door de regeerende machten aangegrepen als een verontschuldiging, om ongekende belastingen op te leggen en op uiterst verkwistende wijze met de openbare middelen om te springen. De ondergang van de zevende wereldmacht dreigt werkelijkheid te worden en dit baart den regeerders groote zorg. Dictators brengen alle natiën in gevaar, met de vrijheden van het volk is het in alle landen zoo goed als gedaan. In den tegenwoordigen tijd beginnen oorlogen zonder een formeele oorlogsverklaring en er kan thans naar waarheid gezegd worden, dat zij, die aan de regeering zijn, geen rustig oogenblik meer kennen en niet meer weten, wat een kalme nachtrust is. Uit vrees voor een aanval, van welken kant ook, maakt iedere natie enorme oorlogstoerusting en dit vormt weer een verdere verontschuldiging, om het volk nog méér van zijn vrijheid te berooven. Velen zijn van oordeel, dat wij aan den vooravond van een gewapend conflict staan, waarin alle natiën der aarde betrokken zullen worden en daarom pogen alle volken zich op die mogelijkheid voor te bereiden en zich geducht te versterken.

³ Bestaat er eenige weg ter ontkoming naar een plaats van zekerheid? Slechts degenen, die gelooven, kennis bezitten en in vast vertrouwen zich op God en Zijn Woord verlaten, weten wat er weldra geschieden zal. Oprechte personen zijn verlangend zulks eveneens te weten. Een onbevooroordeelde beschouwing van hetgeen hieronder volgt, zal iederen persoon van goeden wil in staat stellen den eenigen weg der ontkoming te zien en hem ten volle op prijs te stellen.

DE GROOTSTE BENAUWDHEID.

4. „Redding” is tweeledig, zij is: bevrijding van naderend onheil en het vinden van een toevlucht in een plaats van volkomen veiligheid. Aangezien de grootste benauwdheid, die ooit over de wereld zal komen voor de deur staat, zien alle volken der aarde zich voor een plotseling opdoemende noodtoestand gesteld, die zijn weerga in de geschiedenis niet vindt. Er zijn bepaalde algemeene regels — die onveranderlijk zijn — die de oorzaak van het dreigende onheil ontsluiëren en op het éénige middel tot ont-koming en de éénige plaats van veiligheid wijzen. Het vertrouwd raken met deze regels zal een zegenrijke uitwerking hebben voor hen, die hun oor te luisteren leggen en overeenkomstig deze vaste regels hun leven inrichten.

5. Zoowel de wereldsche als de gewijde geschiedenis leveren een overvloed van bewijsmateriaal voor het feit, dat de wereld ongeveer 4.000 jaren geleden door een alles overstelpend onheil — den zondvloed — getroffen werd en dat slechts weinigen die ramp overleefden. Sedert dien tijd hebben van tijd tot tijd andere onverwachte rampen plaats gevonden; maar de grootste van alle is nog aanstaande en over die plotselinge catastrofe bestaat er onaantastbaar bewijsmateriaal. Zij, die nu dit bewijsmateriaal met onbevangen geest onderzoeken en overwegen, zullen erkennen, dat er door hen, die naar een plaats van zekerheid hopen te ontkomen, onmiddellijk iets ondernomen moet worden.

6. Alle personen van goeden wil, die verlangend zijn naar den tijd, waarin gerechtigheid de overhand zal verkrijgen, erkennen aanstonds, dat de groote Schepper de Almachtige God is, wiens Naam alleen Jehova genoemd wordt en dat de Bijbel een gewijde

oorkonde der waarheid is, die de Almachtige God speciaal heeft doen bewaren voor hen, die het goede en het rechtvaardige liefhebben. Alle aanhalingen, die hier gedaan worden, zijn ontleend aan dat gewijde Boek; de lezer moge de schriftplaatsen, gegeven ter bevestiging van hetgeen hierin verklaard wordt, nauwkeurig onderzoeken.

⁷ Jezus van Nazareth, de Zoon van den Almachtigen God, kwam in de wereld met het uitdrukkelijke doel, de waarheid te verkondigen. - Johannes 18 : 37. Hij legde getuigenis af voor God's bovengenoemde universeele en onveranderlijke regels, die alle menschen in hun eigen welzijn dienden te leeren kennen. Hij maakte de oorzaak van de vele rampen, die over menschen en volken gekomen waren, bekend en verklaarde duidelijk, wat de éénige weg ter ont-koming en heil is. Hij sprak over den zondvloed in Noach's dagen en zeide, dat dezelfde goddelooze toestanden — die onmiddellijk voorafgaande aan dien vloed van wateren bestonden — ten tweeden male over de geheele aarde zouden heerschen, welke symptomen alsdan het bewijs leveren, dat de grootste van alle rampspoeden weldra moet volgen.

⁸ Jezus is de grootste van alle profeten. - Handelingen 3 : 22, 23. Zijn profetieën moeten alle in vervulling gaan, omdat Hij de Woordvoerder van den Almachtigen God is, die over Jehova's wilsbesluit spreekt, Wiens voornemens zonder falen in vervulling gaan. - Jesaja 46 : 11; 55 : 11. Als wij toestanden aantreffen, waarover Jezus geprofeteerd heeft, die zich in werkelijkheid hebben voorgedaan en vervolgens vastgesteld wordt, dat de ons bekende, aanschouwelijke en tastbare feiten nauwkeurig met de profetie overeenstemmen, dan kunnen wij er zeker van zijn, dat de tijd voor de vervulling van de profetie is aangebroken en dat deze gebeurtenissen juist

ter vervulling van de profetie plaats vinden.

⁹ Jezus profeteerde over de toestanden, die thans in de wereld heerschen, welke gesteldheid de grootste van alle rampen, die ooit de wereld getroffen hebben, voorafgaat en voorbereidt. Hij voorzeide den Wereldoorlog, die in het jaar 1914 begon en plotseling in 1918 afgebroken werd. Hij gaf te kennen, dat zulk een oorlog vergezeld of spoedig gevolgd zou worden door hongersnood, pestilentie en groote beroeringen over de geheele aarde en dat zulks het begin der smarten zou zijn, die onmiddellijk voorafgaan aan het groote onheil, dat de wereld weldra zou treffen. - Mattheüs 24 : 7. Hij profeteerde, dat er na den „krijg in den hemel” vele weeën over de natiën der aarde zouden komen (Openbaring 12 : 7-12); de feiten toonen een vervulling van die profetie. Hij voorzeide, dat na den Wereldoorlog Zijn getrouwe navolgers, die getuigen voor Jehova zijn, onder de menschen in het algemeen zouden uittrekken, om hun de oorzaak van al deze verwarring mede te deelen en hun nadrukkelijk aan te zeggen, dat het Koninkrijk der hemelen nabij is. Die profetie gaat momenteel in vervulling.

¹⁰ Hij profeteerde, dat de „gruwel der verwoesting” op de aarde zou verschijnen, terwijl de Schrift het duidelijk maakt, dat deze „gruwel” gevormd wordt door de combinatie of de gemeenschappelijke inspanning der godsdienstige, politieke en commerciële elementen, om naar willekeur over de volken der aarde te heerschen, hen van al hun vrijheden te berooven en hen tot slaven te maken.

¹¹ Deze profetie is thans in vervulling gegaan; in dit verband voegde Jezus voor het welzijn van alle menschen van goeden wil er aan toe: Als gij ziet den „gruwel der verwoesting”, staande waar hij niet behoort, moet gij vliesen naar „de bergen”, namelijk

God's organisatie, de eenige plaats van zekerheid. - Marcus 13 : 14. En waarom moet men dan vlieden? Jezus antwoordt: „Want alsdan zal er groote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal.” - Mattheüs 24 : 21. „Dan liggen de gevelden van Jahve vanaf het eene einde der aarde tot aan het andere. Geen weeklacht over hen! Ze worden niet eens opgenomen, noch begraven: als mest zullen zij dienen op het land.” - Jer. 25 : 33; K.B. Deze profetieën, die thans in vervulling gaan, wijzen er op, dat er een dreigende gebeurtenis staat plaats te vinden, tegenover welke de wereld zich nog nimmer gesteld zag.

¹² Door deze openbaringen der waarheid uit het Woord des Heeren komen de menschen van goeden wil — evenals de passagiers van den sneltrein, zooals tevoren geschilderd werd, plotseling uit de duisternis van den tunnel tevoorschijn kwamen — thans uit de duisternis, over welke God's profeet schreef: „Duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volkeren.” - Jesaja 60 : 2. Nog nimmer was er een tijd in de geschiedenis der wereld, waarbij er in het algemeen zoo'n groote onwetendheid over God's in den Bijbel neergelegd voornemen bestond en wel in het bijzonder onder de godsdienstaanhangers.

¹³ De menschen van goeden wil jegens God komen juist thans in het licht van een nieuwen dag en verlicht zijnde, zien zij het groote boven hun hoofden hangend gevaar helder vóór zich. Zij zien de ziedende wateren van de rivier (die symbolisch het volk voorstelt) voortjagen, om door de zee verzwolgen te worden, dat is: de woelige en onberekenbare toestanden, die zij het hoofd te bieden hebben. Zij hebben een gezicht van de grootste catastrofe, die ooit bekend is geweest, terwijl alle andere menschen, die niet van goeden wil zijn, totaal onwetend zijn over het-

geen aanstaande is.

¹⁴ De vloed der wateren of zondvloed in de dagen van Noach was een profetisch beeld, dat op den huidige tijd wees, waarvan Jezus zeide: „En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, alzoo zal het ook zijn in de dagen van den Zoon des menschen: zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven, tot den dag, op welken Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam en verdoemde ze allen.” - Lucas 17 : 26, 27.

¹⁵ Wat zal het gevolg zijn voor hen, die niet van goeden wil zijn? Welke mogelijkheid bestaat er, daaraan te ontkomen? Tegenover de bovengenoemde aanstaande noodtoestand ziet de geheele wereld zich thans gesteld. Wat gedaan wordt, moet snel gedaan worden en slechts zij, die jegens Jehova God van goeden wil zijn, zullen op de waarschuwing acht slaan, snel handelen en de plaats van zekerheid vinden.

DE OORZAAK.

¹⁶ Jehova is de God van liefde, hetgeen wil zeggen, dat Hij volkomen onzelfzuchtig is en niets doet, om alleen Zichzelf te behagen. Hij is de God der gerechtigheid en al Zijn daden zijn goed en rechtvaardig. - 1 Johannes 4 : 8; Psalm 19 : 8-10; 89 : 15. Hij bezit onbeperkte macht en is daarom de Almachtige God. Zeker, Hij beschikt ook over de macht, om de dreigende vernietiging tegen te houden. Waarom zou de God der gerechtigheid en liefde toelaten, dat zulk een verschrikkelijk onheil de volken en natiën der aarde zal treffen? Men dient een zekere mate van kennis van de feiten te bezitten, om het juiste antwoord naar waarde te schatten. Om die reden wordt hier een kort overzicht gegeven van de onloochenbare feiten, welke in de gewijde geschiedenis zijn neergelegd. De profetieën, lang geleden in den Bijbel vastgelegd, als-

mede de feiten, die daarop betrekking hebben en voornamelijk die, welke in deze dagen plaatsvinden, werden juist opgeteekend met het doel menschen van goeden wil volledig in te lichten, opdat zij van de geboden gelegenheid gebruik mogen maken, om de plaats van zekerheid te vinden. Daarom wordt het volgende verklaard:

17 God schiep de aarde voor den mensch en schiep daarna den volmaakten man en de volmaakte vrouw; Hij stelde hen op de aarde, om die te bewonen. - Jesaja 45 : 12, 18. Aan het volmaakte menschenpaar verleende God de opdracht „vruchtbaar te zijn, zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen [te bevolken, K.B.]”. - Genesis 1 : 28. God schiep Lucifer als een geestelijk schepsel en stelde hem aan tot opperheer over de wereld, met inbegrip van den volmaakten mensch. - Ezechiël 28 : 14, 15. De geheele schepping in hemel en op aarde eerde Jehova God en volkomen terecht, daar ieder schepsel het voorrecht des levens aan den Almachtigen God te danken heeft.

18 Een uitzondering op dezen regel maakte echter Lucifer, die datgene begon te begeeren, waarop hij in het geheel geen recht had, namelijk de eere en den lof, die rechtmatig Jehova God betuigd werden. Lucifer kwam tegen God in opstand, hij poogde zich met God op één lijn te stellen en in dezen opstand voerde hij zoowel engelen als menschen van het pad der gerechtigheid af; zelfs Adam bleek aan dezen opstand deelgenomen te hebben. God veranderde toen den naam Lucifer in dien van Satan, welke „tegenstander” beteekent; in Draak, wat „verslinder” beteekent; Slang, wat „verleider” beteekent; en Duivel, wat „lasteraar” beteekent. Sedert dien tijd is de groote opstandeling dan ook onder de volgende vier namen bekend geweest: Draak, Satan, Oude Slang en Duivel. - Openbaring 20 : 2.

¹⁹ De duivel tartte toen God en daagde Hem uit, menschen op aarde te stellen, die God hun trouw en loyaliteit zouden bewijzen; terzelfder tijd verklaarde Satan in staat te zijn, alle menschen God in het aangezicht te doen vervloeken. - Job 2 : 4-6. Die goddelooze uitdaging van den Duivel wierp de strijd-vraag op, wie eigenlijk de Oppermachtige is. Indien Satan het inderdaad zoover kon brengen, dat alle menschen God zouden vervloeken, zou daardoor het bewijs geleverd zijn, dat Satan minstens aan Jehova God gelijk is, zoo niet zelfs boven Hem verheven. God wenschte, dat de geheele schepping het bewijs zou erkennen en aanschouwen, opdat er nimmer eenige werkelijke twijfel zou kunnen blijven over de vraag, wie feitelijk de Oppermachtige is.

²⁰ God sprak weliswaar onmiddellijk het doodsoordeel over Satan uit, maar inplaats van hem onmiddellijk te vernietigen, stelde Hij de voltrekking van dat vonnis uit en nam de uitdaging van Satan aan, opdat hem de volle gelegenheid gegeven zou worden, zijn vermetele uitdaging waar te maken. Daarom zeide God tot den goddelooze: „Edoch hiertoe heb ik u nog laten bestaan, om u mijn kracht te toonen en mijn naam op de geheele aarde te laten verkondigen.” - Exodus 9 : 16; L.V. Hieruit blijkt, dat God Zijn voornemen te kennen gaf, om Satan, den opstandeling, volledige en vrije gelegenheid te schenken, zijn uitdaging te bewijzen, maar dat in Zijn bestemden tijd de dag der afrekening moest komen. Wanneer die dag gekomen is, zal God Zijn Naam over de geheele aarde laten verkondigen, om vervolgens Zijn soevereine macht over Zijn tegenstander, den Duivel, te toonen.

²¹ Als gevolg van de zonde der opstandigheid werden ook Adam en Eva ter dood veroordeeld, maar God stond hun nochtans toe, gedurende een bepaalden

tijd te blijven leven, ten einde kinderen te kunnen voortbrengen. Zij konden wel nooit meer de goddelijke opdracht, de aarde met een rechtvaardig menschengeslacht te vervullen, uitvoeren — omdat zij nu zondaren waren — maar zij konden toch gebruik maken van hun vermogen, om hun eigen soortgenooten voort te brengen, ook al waren zij dan onvolmaakt. Dientengevolge werden al hun kinderen in zonde geboren en in ongerechtigheid ontvangen en om die reden moeten al dezulken te zijner tijd sterven. - Psalm 51 : 7; Romeinen 5 : 12.

²² Om nadruk te leggen op de strijdvraag betreffende de oppermacht, deed God de belofte, dat Hij te Zijner tijd een Redder tot de wereld zou zenden, die het menschelijk geslacht of de nakomelingschap van Adam zou loskopen en daardoor de mogelijkheid zou openen, om de aldus gekochten te redden en hun het eeuwige leven te schenken. Dit beteekent, dat alle nakomelingen van Adam, die langs dezen weg gekomen en gered worden, zich moeten onderwerpen aan Jehova's voorschriften en hun onkreukbaarheid tegenover God hebben te handhaven. Allen, die aldus handelen, zouden alsdan een rechtvaardiging van Jehova's Naam zijn; daarmee tegelijkertijd het bewijs leverende, dat Satan een leugenaar is.

²³ In Zijn bestemden tijd zond God Zijn geliefden Zoon naar de aarde. Jezus werd geboren, dat wil zeggen, vleesch gemaakt en leefde onder de menschen op aarde. „En het Woord is vleesch geworden en het heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des Eeniggeborenen van den Vader) vol van genade en waarheid.” - Johannes 1 : 14. In dezen tekst wordt Jezus „het Woord” genoemd, omdat Hij in Zijn vóórmenschelijk bestaan de Woordvoerder van Jehova God was. Toen de mensch Jezus den leeftijd van dertig

jaar bereikte, zalfde God Hem tot Koning van Zijn beloofd Koninkrijk. Onmiddellijk daarop werden door Satan pogingen ondernomen, om de vernietiging van Jezus te bewerkstelligen, maar zij liepen alle op een groote mislukking uit. - Mattheüs 4 : 3-10.

²⁴ Jezus begon toen het doel van Zijn komst naar de aarde te verklaren en het volk over het Koninkrijk, dat God zou oprichten, te spreken. Bij Zijn eerste openbare optreden zeide Jezus tot het volk: „Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.” - Mattheüs 4 : 17. Hij was toen tot Koning gezalfd, zoo was dus inderdaad „het Koninkrijk” — vertegenwoordigd in Hem, die de heerschappij zou voeren — „nabijgekomen”. Gedurende drie en een half jaar daarna ging Hij voort met de verkondiging van God's Koninkrijk als de hoop der menschheid. Gedurende al dien tijd werd Hij heftig en boosaardig tegengestaan door Satan en de godsdienstige menschen uit dien tijd, van wie de leiders zich „Farizeërs” noemden.

²⁵ Jezus werd van opruiing en verraad beschuldigd, omdat Hij gestadig voortging de komst van God's Koninkrijk te verkondigen. Toen Hij voor den Romeinschen stadhouder onder beschuldiging van verraad terechtstond, werd Hem speciaal de vraag gesteld: „Zijt gij een Koning?” waarop Jezus antwoordde: „Gij zegt, dat ik een Koning ben. Hiertoe ben ik geboren en hiertoe ben ik in de wereld gekomen, opdat ik der waarheid getuigenis geven zoude.” - Johannes 18 : 37. Aldus ging Jezus steeds consequent voort, God's voornemen om Zijn Koninkrijk op te richten, aan te kondigen, zelfs tot aan Zijn kruisiging.

²⁶ God ontnam Satan het ambt van opperheer over de wereld niet, maar stond hem toe, die positie te blijven vervullen, opdat hij de handen vrij zou hebben, om te trachten zijn goddelooze uitdaging te be-

wijzen. Ook later, toen Jezus op aarde leefde, was Satan nog steeds de onzichtbare vorst of opperheer der wereld, en zoo sprak Jezus over Satan als „de overste dezer wereld”. - Johannes 12 : 31; 14 : 30.

²⁷ Satan begreep zeer goed, dat indien God een Koninkrijk op aarde zou vestigen met Christus Jezus als Koning en onzichtbaren Opperheer, zulks het einde van zijn heerschappij en tevens zijn terechtstelling zou beteekenen. Satan besloot daarom alles te doen, om God's voornemen te dwarsboomen en te verijdelen. Het Koninkrijk der hemelen met Christus Jezus als Koning is de doodsvijand van Satan en zijn aanhangers. Zoolang Jezus op aarde was, stelden de Duivel en zijn godsdienstige vertegenwoordigers voortdurend verbitterde pogingen in het werk, om Jezus te dooden. Ten slotte gelukte het hem, Jezus ten onrechte van verraad te beschuldigen, als gevolg waarvan Hij aan het hout gekruisigd werd. God liet toe, dat Jezus ter dood gebracht werd, wetende, dat Hij Hem uit den dood als een geestelijk schepsel zou opwekken en Hem tot Hoofd van Zijn Koninkrijk zou aanstellen en dat dit alles in Zijn bestemden tijd en tot Zijn eer tot stand gebracht zou worden.

²⁸ Jezus zeide Zijn discipelen, dat Hij moest heengaan om Zijn Koninkrijk in ontvangst te nemen en dat Hij dan zou wederkeeren, om onder meer Zijn getrouwe discipelen, die met Hem in Zijn Koninkrijk verbonden zouden zijn, tot Zich te verzamelen. - Johannes 14 : 1-3; Lucas 22 : 28-30. Drie dagen na Zijn kruisiging wekte God Jezus uit den dood op, Hij werd met volle macht en autoriteit in hemel en op aarde bekleed; veertig dagen daarna voer Hij ten hemel. Christus was toen de Koning der wereld, de rechtmatig gezalfde en gevormachtigde Heerscher, Wiens recht het is te regeeren. - Mattheüs 28 : 18; Filippenzen 2 : 9-11; Handelingen 2 : 32-36. Daarna zagen

de getrouwe apostelen van Jezus Christus voortdu-
rend naar Zijn tweede komst en Zijn Koninkrijk uit —
waarover Hij hen had ingelicht — welk rijk naar
Zijn verzekering na de beëindiging van Satan's we-
reld zou opgericht worden.

²⁹ Alle ware navolgers van Christus Jezus hebben
eveneens de eeuwen door reikhalzend uitgezien naar
en hun hoop gesteld op de komst van dat Koninkrijk
onder den Heere Jezus Christus. Zoo diep was het
verlangen van de apostelen naar Zijn komst en
Zijn Koninkrijk, dat zij Jezus kort voor Zijn dood
deze vraag voorlegden: „Wat is het teeken [het be-
wijs] van Uwe komst en van de voleinding der we-
reld [dat wil zeggen, Satan's ononderbroken heer-
schappij]?” - Mattheüs 24 : 3; [de Kath. Bijb. heeft
evenals Weymouth „de voleinding der tijden”]. In
antwoord op die vraag zeide Jezus, dat het eerste
bewijs, dat door de menschen onderscheiden kon
worden, de ontbranding van een wereldoorlog
zou zijn, waarin het ééne volk tegen het andere volk
en het ééne koninkrijk tegen het andere koninkrijk
zou opstaan. Dat ging in het jaar 1914 in vervulling.
Jezus zeide, dat die oorlog weldra gevolgd zou worden
door hongersnood, pestilentiën en aardbevingen; het
is een ieder bekend, dat deze dingen snel op den
Wereldoorlog gevolgd zijn.

³⁰ Daarna zeide Jezus tot Zijn discipelen: „Indien
gij dan den gruwel der verwoesting ziet staan, waar hij
niet behoort te staan [dit heeft betrekking op het
recht en de aanspraak, om de wereld te besturen],
vliedt dan naar het Koninkrijk”. — Matth. 24 : 15;
Marcus 13 : 14. Ook dat deel der profetie heeft in den
tegenwoordigen tijd zijn vervulling gehad, doordat
eenige weinige mannen, „dictators” genoemd, tezamen
met het groote godsdienstige systeem der wereld er
aanspraak op maken, het recht te bezitten, de mensch-

heid te regeeren en te dicteeren, haar van haar vrijheden te berooven en verder de wereld in de plaats van Christus, den Koning, te besturen.

³¹ Verder zeide Jezus, dat er groote weeën over de volken der aarde zouden uitbreken als gevolg van het optreden van den Duivel, om God's voornemen te doorkruisen. - Openbaring 12 : 12. De geheele wereld ondergaat thans weeën, die nog nimmer tevoren de natiën zoo geteisterd hebben als heden; deze weeën zijn sedert het einde van den Wereldoorlog in hevigheid en uitgebreidheid toegenomen.

³² Als verder bewijs voor Zijn onzichtbare tegenwoordigheid en het einde van Satan's ononderbroken heerschappij, zeide Jezus: „En daar zullen... zijn... op de aarde benauwdheid der volkeren, met twijfelmoedigheid, als de zee [de volken] en watergolven [de radicale, verontrustende elementen er van, die dol worden door de huidige toestanden] groot geluid zullen geven, [waardoor vele moeilijkheden zullen ontstaan] en den menschen het hart zal bezwijken van vreeze en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen”. - Lucas 21 : 25, 26. [Volgens de Kath. Bijbel luidt deze tekst: „Er zullen tekenen verschijnen en op aarde zal er een beklemming liggen over de volken in radeloosheid om het geweld van een hevige zeestorm, terwijl de mensen krankzinnig worden van angst en vrees voor wat komen gaat over de wereld”].

³³ Precies deze toestanden heerschen thans op aarde, zooals een ieder, die zijn oogen den kost geeft, zeer goed weet. Ten opzichte van deze geheele periode, waarin alle bovengenoemde toestanden een bewijs voor Zijn tegenwoordigheid en het einde van Satan's ononderbroken heerschappij zijn, geeft Jezus het volgende gebod: „En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot een

getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen". - Mattheüs 24 : 14.

³⁴ Hieruit volgt, dat zij, die God en Christus liefhebben, dit gebod stipt moeten gehoorzamen. In gehoorzaamheid daaraan is sedert den wereldoorlog een kleine groep Christelijke mensen, uit mannen en vrouwen bestaande en bekend als „Jehova's getuigen" uitgetrokken, om overal de blijde boodschap van het Koninkrijk Gods te prediken. Deze prediking van het evangelie moet voortgezet worden, totdat de dreigende groote crisis haar hoogtepunt bereikt zal hebben. Wat zal er volgen, als de prediking van de blijde boodschap van het Koninkrijk voltooid is?: „Alsdan zal er groote verdrukking [verschrikking; K.B.] wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal". - Mattheüs 24 : 21.

³⁵ Die groote verdrukking is de strijd van Armageddon, welke ook „de krijg van dien grooten dag des Almachtigen Gods" genoemd wordt. - Openbaring 16 : 14-16. Het is de veldslag van den Almachtigen God, omdat daarin de strijdvraag betreffende de oppermacht en de vraag, of God al of niet Zijn aangekondigd voornemen ten uitvoer kan leggen, definitief en voor altijd zullen worden opgelost. Die groote strijd zal de volledige vernietiging van iedere sterkte van Satan's aanhang en organisatie ten gevolge hebben.

³⁶ Ten tijde van de hemelvaart van Jezus was Hij reeds de Koning, die met alle macht en autoriteit om te heerschen bekleed was, maar toen was God's bestemde tijd nog niet gekomen, waarin Jezus Zijn regeering als Koning zou aanvaarden. God had zich voorgenomen, Satan de volle gelegenheid te schenken, om indien mogelijk, zijn vermetele uitdaging metterdaad te bewijzen. Daarom staat er over Chris-

tus Jezus, den Koning, geschreven: „De Heere heeft tot mijnen Heere gesproken: Zit aan Mijne rechterhand, totdat Ik Uwe vijanden gezet zal hebben tot eene voetbank Uwer voeten”. - Psalm 110 : 1.

³⁷ Jezus moest Jehova's bestemden tijd afwachten, om Zijn macht ter vernietiging van Satan's heerschappij aan te nemen en uit te oefenen, om daarna Zijn eigen rechtvaardige en volledige heerschappij over de aarde te vestigen. - Hebreëen 10 : 12, 13. Die wachttijd eindigde in het jaar 1914 en toen zond God Jezus Christus uit om te heerschen, terwijl Satan nog steeds zijn macht uitoefende. - Psalm 110 : 2-6. Over de beëindiging van dien wachttijd — in 1914 — en over het feit, dat Christus Jezus toen Zijn koninklijke macht als de Groote Gevolmachtigde van Jehova begon uit te oefenen, zegt de Schrift: „Wij danken U, ...dat Gij Uwe groote kracht hebt aangenomen en als Koning hebt geheerscht: en de volkeren waren toornig geworden [de Wereldoorlog begon], en Uw [God's] toorn is gekomen”. - Openbaring 11 : 17, 18. God's toorn, tegen Satan, kwam in dien tijd tot uitdrukking en Christus Jezus wierp, als Jehova's Gevolmachtigde, Satan en zijn goddelooze engelen uit den hemel. - Openbaring 12 : 1-9.

³⁸ God wil in den strijd van Armageddon Zijn volledigen toorn over Satan en zijn organisatie uitstorten. Hij onderbrak de uitdrukking van Zijn toorn in 1918, die in Armageddon hervat zal worden. In dien tusschentijd en onmiddellijk voorafgaande aan den krijg van Armageddon wil God Zijn Naam over de geheele aarde laten verkondigen, zooals Hij bij een vroegere gelegenheid verklaard had. Door deze boodschap worden Satan en zijn vertegenwoordigers aan de kaak gesteld. In de profetie wordt deze verkondiging God's „vreemde werk” genoemd. Dit werk wordt verricht door God's getuigen, door Hem uitgezonden

om de menschen in het algemeen te waarschuwen voor het naderend onheil, dat over de wereld dreigt te komen. Hij laat Zijn getuigen aan het volk bekendmaken, dat godsdienst één van Satan's middelen is, om de menschen te verblinden en hen van God af te keeren en dat God voornemens is, binnenkort alle vertegenwoordigers van Satan in de grootste benauwdheid, die ooit over de wereld gekomen is, te vernietigen. Daarom laat Hij Zijn getuigen het volk voor het dreigende gevaar waarschuwen.

³⁹ Dit werk, God's „vreemde werk” genoemd, wordt thans over de geheele wereld verricht. Daarom is dit ook de tijd van de grootste spanning en de ergste crisis, nu het volk gewaarschuwd wordt voor hetgeen weldra zal plaatsvinden. God treedt niet handelend op, alvorens Hij een duidelijke en „faire” waarschuwing heeft laten weerklinken. Hij liet door Noach een dergelijke waarschuwing geven, onmiddellijk voorafgaande aan den vloed en zoo zendt Hij thans Zijn getuigen gelijkerwijs uit, in het bijzonder tot de natiën, die de „Christenheid” genoemd worden, Zijn getuigen opdragende: „hen uit Mijn naam [te] waarschuwen”. Ezechiël 33 : 7; K.B. Hij zendt Zijn getuigen uit, om het volk in te lichten — en voornamelijk de godsdienstige leiders — dat Satan de groote vijand van God en de menschen is, dat de godsdienstige leiders een deel uitmaken van Satan's organisatie en dat zij allen vernietigd zullen worden, tenzij zij dit rijk des Duivels verlaten en tot den Heere vluchten. Deze waarschuwing komt den godsdienstaanhangers uiterst zonderling voor; vandaar ook dat het God's „vreemde werk” genoemd wordt.

⁴⁰ De Heere kondigt aan, dat zoodra dit werk gereed is, het gevolgd zal worden door „Zijne daad, Zijne vreemde daad”, namelijk den krijg van dien grooten dag des Almachtigen Gods, waarin Satan's organisa-

tie en allen, die haar ondersteunen en aanhangen, vernietigd zullen worden. - Jesaja 28 : 21.

⁴¹ Opnieuw zien wij hoe belangrijk het is, den tekst te beschouwen, dien Jehova liet opteekenen en die tot Satan gericht werd, namelijk: „Hiertoe heb Ik u nog laten bestaan, om u Mijn kracht te toonen en Mijn Naam op de geheele aarde te verkondigen.” - Exodus 9 : 16; L.V. Om deze reden trekken Jehova's getuigen — in gehoorzaamheid aan Jehova's geboden — er op uit, om overal den Naam van Jehova als den Almachtige en Oppermachtige te verkondigen. Deze waarschuwing wordt gegeven vóór de groote ramp; die ramp zal met zekerheid Satan en zijn organisatie treffen en uitvagen, opdat de wereld gereinigd en gereed gemaakt worde voor de eeuwige heerschappij van Christus Jezus, welke gerechtigheid en vrede tot stand zal brengen.

⁴² Gerechtigheid zou nimmer op aarde kunnen heerschen, zoolang Satan en zijn cohorten voortgaan hun macht over het volk uit te oefenen. Om die reden maakt Jehova God een einde aan Satan's organisatie. Natuurlijk zullen Satan en zijn strijdkrachten tot het bittere einde weerstand blijven bieden. Vandaar de noodzakelijkheid van den grooten strijd van Armageddon, welke de grootste benauwdheid zal zijn, die ooit over de wereld zal komen, omdat dan alles, wat met God in oppositie is, volkomen uitgewischt moet en zal worden.

⁴³ Tot aan dezen tijd toe, is de groote massa der menschen door Satan verblind en ook zijn vertegenwoordigers hebben haar er toe gebracht, zich tegen God te keeren. Zoo zullen dus de blinde leidlieden en het blinde volk, voor zoover het in verblindheid blijft, hun ondergang vinden, gelijk de Heere verklaard heeft. De menigten, die in den krijg van Armageddon vernietigd zullen worden, zullen zóó groot zijn, dat

er niet voldoende menschen overblijven, om ze te begraven. - Jeremia 25 : 33. De vernietiging zal dan ook zóó afdoende zijn, dat zij de laatste zal zijn, zooals Jezus verklaarde en nooit zal er meer zulk een ramp voorkomen. Om deze reden staat er geschreven „de benauwdheid zal niet ten tweede male oprijzen”. [Jahve maakt er zó een einde aan, dat die ramp geen tweede maal behoeft te komen; K.B.] - Nahum 1 : 9.

⁴⁴ Het volledige bewijsmateriaal — zoowel uit den Bijbel als uit de tastbare feiten, die allen opmerkers genoegzaam bekend zijn — toont met overstelpende zekerheid aan, dat de krijg van Armageddon zeer dicht voor de deur staat. Vandaar, dat thans de waarschuwing gegeven moet worden en ook gegeven wordt. Daarom ziet de wereld zich gesteld voor de grootste crisis, die ooit heeft plaatsgevonden. Deze waarschuwing is zoo dringend noodzakelijk, dat God een zware verantwoordelijkheid legt op hen, die de waarheid kennen, om de waarschuwing aan anderen bekend te maken; om deze reden baant zich deze publicatie een weg temidden van de grootste oppositie van de zijde der godsdienstaanhangers. - Ezechiël 33 : 4-9.

⁴⁵ De strijd van Armageddon zal gestreden worden door Jezus Christus en Zijn hemelsche heirscharen aan de ééne zijde en den Duivel en al zijn strijdkrachten, zoowel de zichtbare als de onzichtbare, aan de andere zijde. Die strijd zal de uitdrukking van God's toorn tegen alle goddeloosheid zijn. Er bevinden zich heden op aarde milliarden menschen en vanzelfsprekend komt nu de vraag naar voren: Bestaat er redding voor hen? Kan er een plaats van toevlucht, veiligheid en redding gevonden worden, als de Almachtige God aanstonds Zijn dreigende en ontzettende wraak zal uitoefenen?

GIJ KUNT „VERBORGEN WORDEN”

⁴⁶ In Noach's dagen had de Duivel het volk tot goddeloosheid verleid en God maakte Zijn voornemen bekend, om door de wateren van den vloed, die kort daarop zouden volgen, een einde aan alle vleesch te maken. - Genesis 6 : 1-20. Op God's bevel begaf Noach zich jaren achtereen onder het volk, om een waarschuwing, betreffende het naderend onheil door de wateren van den vloed, te laten weerklinken. Noach was één van Jehova's getuigen, „een prediker der gerechtigheid”. - 2 Petrus 2 : 5. Behalve de leden van Noach's gezin sloeg niemand acht op de gegeven waarschuwing en toen dan ook de vloed kwam, werden allen vernietigd; slechts Noach en zijn allernaaste bloedverwanten, in totaal acht personen, ontkwamen en werden gered.

⁴⁷ Hoe werden zij gered? Op God's aanwijzing had Noach de ark gebouwd en toen de vloed oprees, dreef zij op de wateren. In de ark werden Noach en zijn gezin verborgen voor de toorn God's, die in den grooten zondvloed tot uiting kwam. Die groote ramp over de wereld voorzeide profetisch den krijg van Armageddon. De verwoesting, die den vloed teweegbracht, is een voorbeeld van hetgeen Armageddon over de wereld zal brengen. Men lette nu op de voorzieningen, die God getroffen heeft, om eenige menschen te verbergen voor de uitdrukking van Zijn toorn gedurende Armageddon, welke menschen naar een veilige plaats overgebracht en gered zullen worden.

⁴⁸ Niemand, die zich heden aan Jehova God en Zijn Koninkrijk toewijdt, wordt door den Duivel of door een van zijn vertegenwoordigers op aarde begeerd. Integendeel! Het blijkt juist, dat allen, die ernstig voor den Naam van Jehova God en Zijn Koninkrijk instaan, het doelwit der wraakgierigheid van Satan

en zijn godsdienstige vertegenwoordigers zijn. - 2 Tim. 3 : 12.

⁴⁹ Jehova's verlangen gaat niet uit naar het volk, dat tegen Hem in opstand gekomen is, noch naar degenen, die God vergeten en Zijn getrouwe dienst-knechten, die de THEOCRATISCHE REGEERING ondersteunen, geweld aandoen. Daarom zegt Jehova door Zijn profeet Zefanja: „Vergadert u te zamen, ja vergadert te zamen, o volk, dat niet begeerd wordt”. - Zef. 2 : 1; Eng. V. [Gij volk, dat geen schaamte kent”; K.B.]; [Buig u, buig u neder, volk, dat niet wordt begeerd; St. V.] De profeet Zefanja richtte zijn woorden eerst tot het koninkrijk van Judas, Zef. 1 : 1, dat een voorbeeld van de huidige „Christenheid” is. Zoowel Israël als de „Christenheid” zijn overeengekomen en beweerden den wil Gods te doen, maar beiden hebben bewezen God ontrouw te zijn. De volledige vervulling van de profetie heeft derhalve speciaal betrekking op de hedendaagsche godsdienstige organisaties, die als de „Christenheid” bekend staan. Doordat de „Christenheid” de THEOCRATISCHE REGEERING onder Christus Jezus met verachting afgewezen heeft, toont zij geen schaamte te hebben, ja, hoegenaamd geen verlangen naar God. Zij wil van geen inkeer weten, zij is God's liefde niet waardig en komt dan ook niet voor eenige welwillendheid van Zijn zijde in aanmerking; zij is slechts rijp voor de vernietiging.

⁵⁰ Waarom dienen de volken en personen naar Jehova's woorden, weergegeven in de profetie, te luisteren en er hun aandacht aan te schenken? Wanneer moet het geboden zelfonderzoek en de bijeenvergadering plaatsvinden? Jehova antwoordt door Zijn profeet: „Voordat het besluit voltrokken wordt, — want als kaf vervliegt de tijd; — voordat over u wordt uitgestort de gloed van Jahve's gramschap; voordat op u

neerkomt de dag van Jahve's toorn". - Zef. 2 : 2; K.B. De woorden van de profetie gebieden, dat men zijn aandacht aan de waarschuwing moet geven, „voordat de tijd als kaf voorbijgaat”. Dit wijst er duidelijk op, dat de gelegenheid, om zich bijeen te vergaderen en aandacht aan de waarschuwing te schenken, slechts kort is en snel voorbijgaat, gelijk kaf door de sterke winden weggedreven wordt. Voorrechten, die veronachtzaamd worden en die men ongebruikt laat voorbijgaan, zijn verloren en wat men thans nog doen wil, om verloren tijd in te halen en zich te herstellen, moet snel gedaan worden: Er is geen tijd te verliezen.

⁵¹ De daad van het zoeken van den Heere en dus het zoeken naar een plaats van zekerheid, kan niet uitgesteld worden tot het oogenblik, waarop Armageddon de wereld verbrijzelt. Het zal alsdan te laat zijn, om naar de plaats van zekerheid te vluchten. De Heere spreekt van zulk een tijd van benauwdheid als wintertijd en Hij geeft den menschen den raad: „Bidt dat uwe vlucht niet geschiede des winters.” - Mattheüs 24 : 20. De dag van God's wraak, die in Armageddon tot uiting komt is de „wintertijd”, gedurende welken tijd een benauwdheid over de wereld zal komen, zooals er nog nooit tevoren geweest is. Indien gij dan nog niet voor de verschrikkelijke en vernietigende catastrofe verborgen zijt, zal het voor u te laat zijn, om een plaats van bescherming en redding te vinden.

⁵² Wat moet men dan doen, om de plaats van zekerheid te vinden? Men moet vlieden tot Jehova God en Christus Jezus, door Jezus „de bergen” genoemd, welke bergen tevens een voorstelling zijn van het Koninkrijk Gods onder Christus. Jehova's profeet, die boven aangehaald wordt, beantwoordt deze vraag met de volgende woorden: „Zoekt den Heere, alle gij zachtmoedigen des lands, die zijn recht werken. Zoekt

gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid: misschien zult gij verborgen worden in den dag des toorns des Heeren". - Zefanja 2 : 3.

⁵³ Tot hun hulp en welzijn schenkt de Heere zulken personen van goeden wil thans een geestelijk inzicht in het verschrikkelijke naderende onheil van Armageddon, Hij raadt hun aan, den door Hem afgekondigden regel op te volgen, opdat zij mogen ontkomen. Slechts de zachtmoedigen zullen gehoor geven aan de waarschuwing en onmiddellijk daarnaar handelen. **Zachtmoedigen zijn zij, die in de waarheid onderwezen wenschen te worden en bereidwillig zijn, die waarheid aan te hooren en te leeren, onverschillig welke persoon hun aandacht op deze waarheid moge vestigen.** Op Jehova's bevel vragen Zijn getrouwe getuigen de aandacht voor de boodschap der waarheid, die in de Schrift is vervat; zij leggen den menschen de middelen voor, die hun de gelegenheid schenken, tot inzicht van God's voornemen te geraken. De zachtmoedigen onder het volk zullen deze gelegenheid gaarne aangrijpen en God begunstigt dezulken, die zich aldus laten onderwijzen, zooals geschreven staat: „Goed en rechtvaardig is Jahve; daarom wijst Hij de zondaars de weg. Den nederige doet Hij het rechte pad bewandelen, den ootmoedige leert Hij zijn wegen". - Psalm 25 : 8, 9; K.B.

⁵⁴ Tot zulke zachtmoedigen zegt Jehova: „Zoekt gerechtigheid"; hetgeen beteekent: God's voorziening voor 's menschen redding van het dreigend onheil te zoeken en te leeren kennen. Zijn weg te kennen beteekent: den juisten weg te weten. Alle wegen Gods zijn goed en rechtvaardig: „De Heere is rechtvaardig in alle Zijne wegen en goedertieren in alle Zijne werken". - Psalm 145 : 17. Iemand, die naar gerechtigheid verlangt, moet zich benaarstigen datgene te leeren kennen, wat in het Woord Gods ge-

schreven staat, omdat dit zijn betrouwbare en volmaakte gids uitmaakt: „Rechtvaardig zijt Gij, Jahve, en rechtmatig zijn uw bepalingen. In gerechtigheid hebt Gij uw voorschriften uitgevaardigd, in alle opzichten volgens uw trouw”. - Psalm 119 : 137, 138; K.B. „Uw woord is eene lamp voor mijnen voet en een licht voor mijn pad”. - Psalm 119 : 105. De eerlijke, oprechte en zachtmoedige personen van goeden wil jegens God, bidden het gebed, dat in het Woord Gods voor hun bestwil opgeteekend staat: „Heere, maak mij Uwe wegen bekend, leer mij Uwe paden. Leid mij in Uwe waarheid en leer mij, want Gij zijt de God mijns heils; U verwacht ik den ganschen dag”. - Psalm 25 : 4, 5.

⁵⁵ Om naar God's gebod „zachtmoedigheid te zoeken”, dient men ijverig te leeren, wat God door Christus Jezus aan Zijn volk onderwijst. Iemand, die wijs is naar eigen inzicht, is niet zachtmoedig. De zachtmoedigen zijn zij, die bereidwillig en met verlangen willen weten, wat de groote Almachtige God wenscht, dat zij doen zullen. Dit kunnen zij slechts dan leeren kennen, wanneer zij op hun *qui-vive* zijn, om te zoeken, hetgeen in de Schrift geschreven staat en tevens bereid zijn, het hun daarin geboden inzicht te aanvaarden.

⁵⁶ De Heere maakt thans de beteekenis van de Schrift duidelijk, door — in vervulling van Zijn profetisch Woord — de desbetreffende natuurlijke, aanschouwelijke feiten te doen plaatsvinden. Hierin toont God Zijn liefhebbende vriendelijkheid jegens een ieder, die naar gerechtigheid verlangt. Het doel van hetgeen verder geschreven staat is, iederen oprechten onderzoeker van God's Woord in staat te stellen, kennis en inzicht over het voornemen van den Allerhoogste te verkrijgen. De zachtmoedigen zullen God's rechtvaardigen weg leeren kennen en vreugdevol

God's Woord der waarheid gehoorzamen, zooals hun dit geopenbaard is.

⁵⁷ Dezulken, die aldus gerechtigheid en zachtmoedigheid zoeken, hebben de belofte van Jehova God, neergelegd in de woorden van den boven geciteerden tekst: „Misschien zult gij verborgen worden in den dag des toorns des Heeren”. Zij, die Jehova's goedkeuring ontvangen, zullen Zijn zegeningen deelachtig worden, door in de plaats van zekerheid en volkomen veiligheid gebracht te worden, zij zullen den weg naar eeuwige redding leeren kennen. Zij, die aldus den rechten weg zoeken, zijn ook begeerig te weten, wat in de Schrift geschreven staat en de Schrift werd juist in het belang van dezulken opgeteekend en bewaard. Vandaar de vermaning, die aan al dezulken gegeven wordt: „Maak er ernst mede, u wèl beproefd ten dienste van God te stellen”. - 2 Timotheüs 2 : 15; N.V.

HOOFDSTUK II

TEN LEVEN

REDDING van een dreigend onheil is één zaak en redding ten leven is een andere zaak. De groote vijand des menschen is de dood. De grootste zegen des menschen is het ontvangen van eeuwig leven in een staat van vrede, geluk en voorspoed. Redding van den dood te verkrijgen beteekent: het eeuwige leven ontvangen. Redding van den toorn Gods in Armageddon behoeft op zich zelf nog niet te beteekenen, dat al degenen, die haar verkrijgen, gelijktijdig van den dood gered worden en eeuwig zullen leven. Jehova God heeft bepaalde, onveranderlijke regels vastgesteld, die, indien zij door den mensch gehoorzaamd worden, voor den mensch de redding ten eeuwigen leven beteekenen. Zij, die aan het onheil van Armageddon ontkomen, zullen daarna den weg tot het eeuwige leven betreden. Voor al degenen, die ten eeuwigen leven gered zullen worden, zal het een absolute noodzakelijkheid zijn: God's eischen te leeren kennen, geloof te bezitten en gehoorzaam te zijn.

⁵⁹ Om God's goedkeuring te verwerven moet het schepsel Hem behagen. „Maar zonder het geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet gelooven dat Hij is [bestaat; N.V.], en een belooner is dergenen, die Hem zoeken. Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde, aangaande de dingen, die nog niet gezien werden en bevreesd [eerbiedig; N.V.] geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huis-

gezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is". - Hebreëen 11 : 6, 7.

⁶⁰ Noach en zijn zonen ontkwamen aan het onheil, veroorzaakt door den vloed der wateren, maar Noach is de eenige van de acht personen, die uiteindelijk genoemd wordt als de goedkeuring des Heeren ontvangen te hebben. - Hebreëen 11 : 7, 13, 39. Mozes en een groote menigte Israëlieten werden gered van de wateren van de Roode Zee, waardoor de Egyptenaren vernietigd werden, Hebreëen 11 : 29 — maar later worden er slechts weinigen dier Israëlieten genoemd, die inderdaad de goedkeuring des Heeren ontvingen. Dat behoeft nog niet dadelijk te zeggen, dat geen der anderen het eeuwige leven zal ontvangen, maar waarop hier gewezen dient te worden, is, dat allen, die de redding ten leven ontvangen, ook de goedkeuring van den Almachtigen God moeten hebben.

⁶¹ Het is daarom voor den mensch noodzakelijk, zich op de hoogte te stellen van hetgeen God van de menschen eischt en zich te benaastigen, God's vastgestelde regels te gehoorzamen. „Inderdaad bemerk ik, dat er bij God geene aanneming des persoons is” en Hij handelt niet partijdig tegen wie ook. - Handelingen 10 : 34; N.V.; Jacobus 3 : 17. Alle menschen zijn voor God gelijk en van allen wordt geëischt, bereidwillig God's verordeningen te gehoorzamen. Allen moeten geloof aan den dag leggen en dit blijven uitoefenen. „Geloof” beteekent tweërlei: kennis bezitten van God's voornemen als neergelegd in Zijn Woord, den Bijbel; en daarna zich vol vertrouwen op God's Woord der waarheid, dat in den Bijbel bekend gemaakt wordt, verlaten.

⁶² Godsdienstige organisaties — in het bijzonder de leiders er van — brengen menschen er toe te gelooven, dat zij zich bij een bepaald stelsel of de één of

andere organisatie, „kerk” genoemd, moeten aansluiten; de leiders of geestelijken zijn de meening toegedaan, dat de aansluiting bij zulk een godsdienstige organisatie het middel tot redding is. Een dergelijke bewering of voorstelling der geestelijken is geheel onjuist, omdat dergelijke stelsels en lichamen God's goedkeuring niet wegdragen. Integendeel! Zulke godsdienstige organisaties leeren voornamelijk de leerstellingen van menschen, welke leerstellingen het volk voor de waarheid van God's voornemen, als neergelegd in Zijn Woord, verblinden; deze leeringen en inzettingen der menschen maken de geboden Gods krachteloos; zij vormen derhalve een groot gevaar voor de menschen. — Mattheüs 15 : 6-9.

⁶³ Er zijn honderden godsdienstige organisaties en „bewegingen” op de aarde, die alle onderling verschillen en uiteengaan in de dogma's, die zij voorstaan en leeren. Vele personen zijn van meening: „het doet er niet toe, bij welke godsdienstige organisatie gij u aansluit, omdat alle denzelfden weg reizen; en indien men maar voor zichzelf overtuigd is, dat men op den goeden weg is, is daarmee alles gedaan, wat noodig is, om de garantie te hebben, gered te worden.” Die „leerstelling” of „opvatting” is zeer misleidend en als men die navolgt, zal zij tenslotte ten verderve voeren. „De handelwijze van den dwaas is in zijn ogen het ware; de wijze luistert naar raad”. - Spreuken 12 : 15; K.B. „Daar is een weg, die iemand recht schijnt, maar het laatste van dien zijn wegen des doods”. - Spreuken 14 : 12. De navolging van leeringen of overleveringen van menschen voert daarom onontkoombaar tot het verderf.

⁶⁴ De mensch, die God's Woord negeert en den weg des menschen navolgt, wordt door het Woord Gods een dwaas genoemd. Door zijn handelwijze toont hij immers, geen geloof in God te bezitten ;

vandaar, dat er in de Schrift geschreven staat: „De dwaas zegt in zijn hart [dat is: de zetel der beweegreden]: „daar is geen God”. - Psalm 14 : 1. Een wijs mensch is hij, die naarstig zoekt om God's weg, als neergelegd in den Bijbel, te leeren kennen en vervolgen dien weg getrouw en oprecht bewandelt: „Hoort een wijze ze [de Spreuken] aan, dan neemt hij toe in wijsheid; een verstandige, dan leert hij leiding”. - Spreuken 1 : 5; K.B. „Leer den wijze, zoo zal hij nog wijzer worden; onderwijs den rechtvaardige, zoo zal hij in leer toenemen”. - Spreuken 9 : 9. „Wie wijs van hart is, neemt een terechtwijzing aan; een dwaze prater komt in verzet”. - Spreuken 10 : 8; K.B. „Wie met wijzen omgaat, wordt wijs; wie met dwazen heult, wordt slecht”. - Spreuken 13 : 20; K.B. „Vertrouw op den Heere met uw gansche hart en steun op uw verstand niet [verlaat u niet op uw eigen inzicht; K.B.]. Ken Hem in alle uwe wegen en Hij zal uwe paden recht maken”. - Spreuken 3 : 5, 6. God's weg is het rechte pad: „Op het pad der gerechtigheid is leven, maar het pad van onrecht voert ten doode”. - Spreuken 12 : 28; Utr. V.

⁶⁵ „Godsdienst” kan derhalve het beste gedefinieerd worden als volgt: „Een geloof in een vorm van vereering van de één of andere hoogere macht en de overgave daaraan, welk geloof gegrond is op de leerstellingen van menschen, die van het ééne geslacht op het andere door de traditie zijn overgeleverd; dit stelsel van geloof of leeringen werd door God's tegenstander, den Duivel, ingegeven en wordt door hem gepropageerd en onderhouden, ten einde de menschen van God af te keeren.” Om deze reden is godsdienst een valstrik van den Duivel.

⁶⁶ Christendom is daarentegen precies het tegenovergestelde van godsdienst. De benaming „Christendom” is afkomstig van Christus Jezus, die te allen

tijde de geboden van den Almachtigen God gehoorzaamt. Christus Jezus is daarom de Formeerder en het uitgangspunt van Christenen. „Christendom” beteekent ten eerste: bekend zijn met hetgeen God in Zijn Woord heeft neergelegd om Zijn voornemen te onthullen; ten tweede: het voortdurend en volledig gehoorzamen van God's geboden. De leiding van den godsdienst te volgen heeft den eeuwigen dood ten gevolge; de navolging van Christus Jezus beteekent het eeuwige leven. — Johannes 17 : 3. Door de kennis der waarheid is den menschen voorgesteld het leven en den dood. Om te leven dient men godsdienst te vermijden en daarvoor getrouw de leiding van Christus Jezus te volgen.

DE BRON DER REDDING

⁶⁷ „Van Jehova is de redding”. - Psalm 3 : 9; Eng. V. Geen mensch of organisatie van menschen is in staat, anderen de ware redding te schenken of te bezorgen. Godsdienstige organisaties en in het bijzonder haar leiders, maken er niettemin aanspraak op, zielen te kunnen redden of menschen tot zaligheid te kunnen brengen; maar een dergelijke bewering is van allen grond ontbloot. Jehova God is de Schepper en Levengever en geen schepsel kan ooit leven van een ander verkrijgen. God schiep den mensch en schonk den volmaakten mensch het leven. - Genesis 2 : 7. God heeft de noodige voorzieningen getroffen voor de redding van zondige menschen uit den dood ten leven.

⁶⁸ De leerstelling, dat de mensch „inwonend leven” bezit en dat de ziel des menschen „onsterfelijk” is, is even valsch als de Duivel zelf; zij vindt haar oorsprong in 's Duivels eerste leugen. De leerstelling van de inwonende onsterfelijkheid der zielen was de leugen, die door Satan, den Duivel, voor het eerst aan Eva verteld werd, welke leugen den dood

over Adam en Eva bracht. - Genesis 3 : 4. Ieder mensch is een ziel, dat wil zeggen: een levend, ademend schepsel. Hij bezit niet een ziel, afgescheiden en afzonderlijk van zijn lichaam; maar het vleesche-lijk lichaam en de adem van levende schepselen vormen te zamen de ziel. Als deze beide van elkander gescheiden zijn, bestaat de ziel niet langer. Als een ziel onsterfelijk ware, zou zij nimmer kunnen sterven; maar er staat duidelijk en onweersprekelijk in het Woord Gods geschreven: „De ziel, die zondigt, die zal sterven”, [of volgens de Kath. Bijb.: „de mensch die zondigt, gaat verloren]. - Ezechiël 18 : 4. „Wat man leeft er, die den dood niet zien zal, die zijne ziel zal bevrijden van het geweld des grafs? [redden uit de macht van het doodenrijk; Afr. B.], Sela”. - Psalm 89 : 49. Als een mensch sterft, is hij ten volle dood en geheel zonder kennis of bewustzijn. Hij bevindt zich nergens bij bewustzijn en daarom kan ook de leerstelling van het „vagevuur” of de „eeuwige pijniging”, „waar menschen eeuwig bij bewustzijn straf ondergaan”, niet juist zijn. Deze verderfelijke leer werd door den Duivel ingevoerd, om de menschen te bedriegen: „Want de levenden weten, dat zij sterven zullen, maar de dooden weten nietmetal, [de dooden weten glad niks; Afr. B.], zij hebben ook geen loon meer, maar hunne gedachtenis is vergeten”. „Alles wat uwe hand vindt om te doen, doe dat met uwe macht; want daar is geen werk, noch verzinning, [overleg], noch wetenschap, noch wijsheid in het graf [doodenrijk; Afr. B.], waar gij henengaat”. - Prediker 9 : 5, 10.

⁶⁹ Waarom sterven de menschelijke schepselen eigenlijk? Omdat de eerste mensch Adam moedwillig zondigde, door zich bij den Duivel in diens opstand tegen Jehova God aan te sluiten. Het geheele menschelijke geslacht sproot uit Adam voort; en aangezien Adam

een zondaar werd — voordat hij en Eva kinderen verkregen — volgt hier natuurlijkerwijze uit, dat alle menschen onvolmaakt en derhalve krachtens overerving als zondaars geboren worden. „Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren en in zonde heeft mij mijne moeder ontvangen”. - Psalm 51 : 7. „Daarom gelijk door éénen mensch de zonde in de wereld gekomen is, en door de zonde de dood en alzoo de dood tot alle menschen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben”. Romeinen 5 : 12. Wanneer de Almachtige God geen voorziening getroffen had, om menschen uit den dood te redden, zouden na verloop van tijd alle menschen omkomen en verloren gaan. God alleen was in staat, de voorziening voor 's menschen redding te treffen, en daarom staat er geschreven: „Het heil [of de redding] behoort Jehova”. - Psalm 3 : 9; Eng. Rev. V. Het is dus gemakkelijk te begrijpen, waarom er in de Schrift geschreven staat, dat de mensch, die beweert, dat er geen God is, een dwaas is. Zijn weigering, naar God te luisteren en Hem te gehoorzamen, vormt het afdoende bewijs, dat hij een dwaas is.

ONBAATZUCHTIG

⁷⁰ God heeft geen enkele verplichting om voor de redding van eenig mensch te zorgen, omdat alle menschen van nature zondaars zijn. De redding van den zondigen mensch zou Jehova God geen enkel voordeel kunnen bezorgen. Hij had even goed alle menschen kunnen uitdelgen, om vervolgens een geheel nieuw geslacht te scheppen en dan door dit nieuwe geslacht het bewijs te leveren, dat de Duivel een leugenaar en Jehova God oppermachtig is. Het behaagde Hem echter, anders te handelen. Er staat geschreven: „God is liefde”. - 1 Johannes 4 : 16. Dit beteekent, dat Hij volkomen onbaatzuchtig is. Vol-

komen onbaatzuchtig handelend, voorzag Jehova God in de verlossing des menschen uit den dood. Dien-overeenkomstig staat er geschreven: „Want alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe”. - Johannes 3 : 16.

⁷¹ Die schriftplaats verleent geen steun aan de leer der algeheele verzoening of de redding van alle menschen. Deze al-verzoenings-leer of het terecht-komen van elk schepsel, is een list van den Duivel om de menschen er van af te houden, naar het **éénige** middel tot verkrijging van het leven te zoeken. Redding valt slechts denzulken ten deel, die in den Heere Jezus Christus gelooven, gelijk ook in den laatst aangehaalden tekst gezegd wordt: „Hij, die in Hem gelooft, zal niet omkomen”. Hieruit volgt logisch, dat zij, die niet in den Heere gelooven, wèl zullen omkomen. „Want de bezoldiging der zonde is de dood, [de zonde betaalt met den dood; K.B.], maar de genadegift Gods is het eeuwige leven door Jezus Christus onzen Heere”. - Romeinen 6 : 23. Aangezien het leven een gift van God is — en van Hem alleen — kan het ook van niemand anders verkregen worden.

⁷² Niemand kan een gift aanvaarden, als hij niet tevoren weet, dat hem een gift aangeboden wordt en vervolgens moet hij die gift eerst nog gewillig en gaarne aannemen, voordat er van een volkomen gift gesproken kan worden. Want als iets tegen iemand's wil opgedrongen wordt, kan men in 't geheel niet van een gift spreken. Als de gift den mensch aangeboden wordt, beantwoordt zij slechts dan aan haar doel, als zij aanvaard wordt op de voorwaarden, waarop zij wordt aangeboden. - Romeinen 5 : 18. Voordien is de gift zonder eenige uitwerking. Jezus Christus wordt in de Schrift genoemd onder het symbool van

„de Steen”, op welken de groote organisatie en het Koninkrijk van Jehova rust en die het leven schenkt aan hen, die redding ten leven verkrijgen. Daarom staat er geschreven: „Hij is de steen, die door u als de bouwlieden werd versmaad, maar die tot hoeksteen werd. In niemand anders is het heil. Er is onder de hemel geen anderen naam gegeven aan de mensen, waarin wij de redding moeten vinden”. - Handelingen 4 : 11, 12; K.B.

⁷³ De naam Jezus beteekent „Jehova is redding”; dat wil zeggen, Jezus is het middel, waardoor Jehova God in de redding ten leven voor den mensch voorzien heeft; deze redding wordt echter slechts verleend op de voorwaarden, die God onbaatzuchtig bepaald heeft. Bij de geboorte van het Kindeke Jezus maakte de engel Jehova's aan getuigen deze boodschap bekend: „U is heden geboren de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stad Davids”. - Lucas 2 : 11. Hoe is Jezus Christus de Zaligmaker of Redder der menschen geworden?

KOOP

⁷⁴ Jezus Christus is de eigenaar of bezitter van menschelijke schepselen geworden krachtens kooprecht. De koopprijs is het levensbloed van den mensch Jezus, uitgestort in den dood overeenkomstig den wil van Jehova God, Zijn Vader. - Jesaja 53 : 10, 12. Jezus onderwierp Zich vrijwillig aan den dood, opdat Hij het menschelijk geslacht mocht koopen. Hierover zeide Jezus: „Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het wederom neme. Niemand neemt het van Mij, maar Ik leg het van Mijzelve af: Ik heb macht het af te leggen en heb macht het wederom te nemen; dit gebod heb Ik van Mijnen Vader ontvangen”. - Johannes 10 : 17, 18.

75 Jezus is wel „gedood in het vleesch [„vleesch” wil hier zeggen: volmaakt menschelijk schepsel], maar levend gemaakt door den Geest [dat wil zeggen, door de kracht van den Grooten Geest, Jehova God]”. - 1 Petrus 3 : 18. God wekte Jezus uit den dood op; Hij leeft nu voor alle eeuwigheid. - Handelingen 2 : 31, 32; Openbaring 1 : 18. Zooals geschreven staat, is Jezus „vleesch geworden [dat wil zeggen, een menschelijk schepsel] en heeft onder ons [mensen] gewoond”, zooals door Johannes, den apostel van Christus Jezus verklaard wordt. - Johannes 1 : 14. Engelen zijn geestelijke schepselen, terwijl menschen aardsche schepselen en derhalve lager dan de engelen zijn. Over Jezus staat geschreven: „Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eere gekroond, die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zoude”. - Hebreëen 2 : 9. „En in gedaante gevonden als een mensch, heeft Hij Zichzelve vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja den dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem eenen Naam gegeven, welke boven allen naam is, opdat in den Naam van Jezus zich zoude buigen alle knie dergenen, die in den hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zoude belijden dat Jezus Christus de Heere is tot heerlijkheid Gods des Vaders”. - Filippenzen 2 : 8-11.

76 Jezus had gedurende drie en een half jaar de tegenspraak van zondaren te verduren en werd voortdurend door de godsdienstige zondaars vervolgd; nochtans handhaafde Hij onder deze ongunstige omstandigheden Zijn onkreukbaarheid jegens God. Over Jezus staat geschreven: „Hij, al was Hij de Zoon, heeft gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij geleden heeft; en nadat Hij volmaakt werd, is Hij voor allen

die Hem gehoorzaam zijn, 'n Bewerker van eeuwige verlossing geworden". - Hebreë 5 : 8, 9; Afr. B.

77 Over den koopprijs, waarmede het menschelijke geslacht gekocht werd, staat geschreven: „Wetende, dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uwen ijdel wandel, die u van de vaders overgeleverd is, maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk [d.i. zonder gebrek] en onbevlekt Lam". - 1 Petrus 1 : 18, 19. Het levensbloed van den mensch Jezus verschaft het rantsoen en losprijs voor den mensch. De filosofie van het rantsoenoffer zal in een verder hoofdstuk breedvoeriger behandeld worden. Hier wordt voorloopig het bewijs voorgelegd, dat Jezus door kooprecht Eigenaar en Bezitter van de menschheid werd, bekleed met volle macht en autoriteit om redding uit den dood te verleenen aan menschelijke schepselen, die zich voegen naar hetgeen God's wet van hen verlangt. Jehova God is de Groote Heiland of Redder, omdat „redding aan God behoort" [de Bewerker van eeuwige verlossing; Eng. en Afrik. B.] en God Christus Jezus tot „Bron van eeuwig heil" gemaakt heeft, hetgeen wil zeggen, dat Hij God's Uitvoerende Dienaar is, Die overeenkomstig God's wil de redding onder de menschen uitdeelt. - Romeinen 5 : 18; 6 : 23.

WIE GERED WORDEN TEN LEVEN

78 Is de redding voor alle menschen weggelegd, onverschillig of de menschen die redding wenschen aan te nemen of niet? Neen, zij is niet bestemd voor hen, die haar niet wenschen aan te nemen en er evenmin verlangen naar hebben. Men lette nauwkeurig op de woorden van den tekst: Jezus werd gemaakt tot „de Bewerker van eeuwig heil voor allen, die Hem gehoorzaam zijn. - Hebreë 5 : 9; Eng. V. „Redding" wordt den mensch uitsluitend verleend volgens de

bijzondere voorwaarden, die God in Zijn Woord genoemd heeft en één van deze voorwaarden is: „Een iegelijk, die in Hem [Christus Jezus] gelooft, zal niet verderven, maar het eeuwige leven hebben”. - Johannes 3 : 16. God zond Jezus in de wereld, „opdat de wereld door Hem zoude behouden worden”. - Johannes 3 : 17.

⁷⁹ Aan de voorziening ter verkrijging van redding ten leven zijn speciale voorwaarden verbonden, waaraan stipt voldaan moet worden. God's voorziening voor 's menschen redding kan nooit een gedwongen redding zijn, omdat die redding slechts voor degenen bestemd is die gelooven; want aan hen, die gelooven, is de belofte gegeven, dat zij niet zullen omkomen. Omkomen of verderven wil zeggen, geheel ophouden te bestaan. Het is de liefde van God, die in de redding des menschen voorziet en daarom is de redding slechts bestemd voor hen, die gered **wenschen** te worden. Daar redding de gift van God is door Jezus Christus — Romeinen 6 : 23 —, volgt hieruit, dat geen mensch door een ander mensch redding ten leven kan verkrijgen. Leven is een genadegift van God, en alleen zij, die zich onderwerpen aan de voorwaarden voor die gift, ontvangen haar rijkelijk uit God's hand.

⁸⁰ Redding wordt niet aan een ieder geschonken. Het met verstand begaafde schepsel, dat willens en wetens Jehova God tegenstaat, zal zeker geen redding ten leven als een genadegift van God kunnen ontvangen. Lucifer de Duivel is een moedwillige en bewuste vijand van God, zijn einde zal daarom vernietiging zijn. - Jesaja 14 : 19; Ezechiël 28 : 19. Adam was bij zijn schepping een volmaakt mensch. - Deuteronomium 32 : 4. Als volmaakt mensch was Adam in elk opzicht ingelicht, hij was volkomen op de hoogte van God's wet en bekend met de straf, die op hare overtreding gesteld was.

⁸¹ God's tegenstander — Satan — bedroog Eva en verleidde haar tot zonde, maar „Adam is niet verleid geworden”. Uit vrijen wil sloot hij zich bij den opstand van den Duivel aan en zoo was hij dus een bewuste en opzettelijke zondaar, die niet in onwetendheid handelde. - 1 Timotheüs 2 : 14. Adam had het voorrecht het eeuwige leven op de aarde te verkrijgen, op voorwaarde echter, dat hij God gehoorzaam zou zijn. [Adam bezat hetgeen genoemd wordt: de conditioneele — voorwaardelijke — onsterfelijkheid, die hij echter wegens zijn ongehoorzaamheid verloor en met hem zijn gansche nageslacht]. Doordrongen van het feit, dat een opzettelijke overtreding den dood en dus de beëindiging van het leven ten gevolge zou hebben, trad Adam niettemin opzettelijk in den dood. Om die reden kan men dus nimmer de gevolgtrekking maken, dat Adam ooit daarna vrijgekocht en ten leven gered zou kunnen worden. God veroordeelde Adam ter dood; en God verandert niet. - Maleachi 3 : 6. Tot Adam zeide God het volgende: „Want gij zijt stof en gij zult tot stof wederkeeren”. - Genesis 2 : 7; 3 : 19. Dat oordeel is definitief en is niet meer aan veranderingen onderhevig; het moet eeuwig van kracht blijven.

⁸² God veroordeelde Adam, terwijl hij in Eden was, weliswaar ter dood, maar hij stelde de volledige voltrekking van dat oordeel gedurende een zekeren tijd uit voor Zijn speciaal en wijs doel. Op God's bestemden tijd stierf Adam. - Genesis 5 : 5. Er wordt in de Schrift nergens een belofte gevonden, dat Adam ooit verlost zal worden en opstanding en redding zal verkrijgen. Adam verkreeg een redelijke beproeving ten leven en faalde volkomen. Als Adam daarna nog een tweede beproeving of gelegenheid verkreeg, zou dat een verloochening beteekenen van de rechtsgeldigheid van Gods eigen oordeel, dat Hij over Adam had

uitgesproken. Zulk een herhaling is bij God onbestaanbaar, daar er geschreven staat: „Hij kan zichzelf niet verloochenen”. - 2 Timotheüs 2 : 13. „God is geen mensch, dat Hij liegen zou; geen menschenkind, dat Hem iets berouwen zou. Zou Hij beloven, en niet doen?, toezeggen en niet waar maken?” - Numeri 23 : 19; Utr. V.

⁸³ Maar ten aanzien van Adam's nageslacht is de situatie geheel anders. Voordat Adam zondigde, hadden hij en zijn vrouw Eva nog geen gebruik gemaakt van hun vermogen, kinderen voort te brengen. Het schijnt, dat God de volledige voltrekking van Zijn doodsoordeel over den mensch uitstelde, opdat Adam en Eva kinderen ter wereld zouden brengen, hetgeen zij ook deden. - Genesis 4 : 1, 2, 25; 5 : 3-8. Op het oogenblik, waarop het oordeel over Adam werd uitgesproken, hadden zijn kinderen — omdat zij toen nog niet geboren waren — nog geen beproeving ten leven gehad, dientengevolge werden zij ook niet ter dood veroordeeld. Toen zij echter geboren werden, kwamen zij onder de veroordeeling als gevolg van de overgeërfde onvolmaaktheid. De onvolmaakte Adam en Eva konden onder de werking van het oordeel geen volmaakte kinderen meer voortbrengen. Alle kinderen van Adam werden derhalve in zonde ontvangen en in ongerechtigheid geboren, omdat Adam en Eva zondaars waren, die, toen hun kinderen ontvangen werden, reeds onder het doodsoordeel stonden. Die kinderen hadden vóór dien tijd of ten tijde van de geboorte niets bedreven, dat hen tot zondaars zou stempelen, daar zulks eenvoudig niet mogelijk was. Hun ontvangenis en geboorte hadden zonder hun voor kennis of instemming plaats. Zij werden eenvoudig zondaars door overerving en dat is sindsdien het geval geweest met ieder kind, dat op aarde geboren werd; Jezus vormde de éénige uitzondering. Op dit punt der

overgeërfde zonde is de Schrift duidelijk, positief en onbetwistbaar. „Daarom, gelijk door éénen mensch de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zoo is ook de dood tot alle menschen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben. Toch heeft de dood als koning geheerscht van Adam tot Mozes, ook over hen, die niet gezondigd hadden op gelijke wijze als Adam overtrad, die een beeld is van den komende”. - Romeinen 5 : 12, 14; N.V.

⁸⁴ Mozes was een beeld van Christus Jezus, de groote Redder of Verlosser der menschen uit den dood. Aangezien de kinderen van Adam door overerving veroordeeld en onder de veroordeeling stonden, moesten zij na verloop van tijd den dood ondergaan en tot stof terugkeeren, omdat God geen onvolmaakte menschen kan goedkeuren, noch hun kan toestaan in leven te blijven. - Habakuk 1 : 13. Wel kon God echter, zonder Zichzelf te verloochenen, barmhartigheid bewijzen aan allen, die niet opzettelijk zondaars en tegenstanders van Jehova waren. Op dezen vastgestelden regel Jehova's werd de nadruk gelegd bij de afkondiging van God's wet, die door Mozes aan de Israëlieten gegeven werd. „Als iemand de wet van Mozes heeft te niet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid onder twee of drie getuigen”. - Hebreëen 10 : 28; Deuteronomium 17 : 2-7.

⁸⁵ De geheele menschheid, als zondares geboren en dus staande onder de veroordeeling, moet eens in haar geheel sterven, tenzij er een voorziening voor haar getroffen wordt, om haar in het leven te behouden; God, de Levengever, is in het geheel niet verplicht, voor redding zorg te dragen. Aan den anderen kant: „God is liefde” en door de uitoefening der onbaatzuchtigheid kon Hij aan de menschheid barmhartigheid toonen en Hij deed dit doorlopend in Zijne voorziening der verlossing door Christus. Barmhar-

David ontruikt den leeuw z'n buit. - 1 Sam. 17 : 34-37.
Hierin is hij een voorbeeld van den Goeden Herder,
Christus Jezus, die Zijn schapen bewaart. - Joh. 10 : 27-30.

tigheid is: door Jehova bewezen goedertierenheid aan hen, die (rechtmatig) onder de veroordeeling staan en hun ondergang tegemoet gaan. Op welke wijze heeft God de menschheid dan barmhartigheid bewezen? Door Zijn voorziening in den vrijkoop en redding door Jezus Christus. - Johannes 3 : 16, 17.

⁸⁶ Moet God aan ieder schepsel barmhartigheid bewijzen, om rechtvaardig te zijn? Neen! Zij, die moedwillige en vastberaden tegenstanders van God zijn, zouden de hun bewezen barmhartigheid toch niet aanvaarden en bovendien zou God in het geheel geen barmhartigheid willen bewijzen aan zulke tegenstanders; Hij laat dat dan ook na. Verder is de barmhartigheid niet het gevolg van de uitoefening van rechtvaardigheid, maar een uitvloeisel van goedertierenheid, d.w.z. van genade, waar dit verleenen van gratie (van het doodsvonnis) in overeenstemming met gerechtigheid kan worden betoond. „Gelijk geschreven is: Jakob heb Ik liefgehad en Esau heb Ik gehaat”. - Romeinen 9 : 13.

⁸⁷ Jakob was God getrouw en gehoorzaam. Zijn broeder Esau wees God's goedheid smadelijk af en stierf zonder genade. - Hebreëen 12 : 16, 17. God wist van tevoren, dat Jakob getrouw zou blijven; daarom werd Jakob hier gebruikt, om die klasse personen af te beelden, die de barmhartigheid Gods ontvangt en God getrouw en gehoorzaam blijft. God wist ook vooruit, dat Esau op grond van zijn zelfzucht, het bewijs zou leveren, God's vijand te zijn en hij gedroeg zich metterdaad als een zoodanige. Daarom stelde God ons door Esau een profetisch beeld voor oogen van een klasse personen, die weigert God getrouw en gehoorzaam te blijven. Kan er om deze reden sprake zijn van eenige onrechtvaardigheid aan God's zijde? In geen geval. Hierover staat in de Schrift geschreven: „Wat zullen wij dan zeggen? Is er onrechtvaar-

digheid bij God? Dat zij verre. Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen diens Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn diens ik barmhartig ben. Zoo is het dan niet desgenen die wil noch desgenen die loopt, maar des ontfermenden Gods". - Romeinen 9 : 14-16.

⁸⁸ Jehova's gedragslijn voor Zijne handelingen — of wet — is onveranderlijk. - Maleachi 3 : 6. Zijn barmhartigheid strekt zich tot allen uit, die zich aan Zijn vastgestelde regels onderwerpen. Het gevolg voor hen, die goddeloos en ontrouw zijn, wordt daarentegen door de volgende woorden weergegeven: „De Heere bewaart alle degenen, die Hem liefhebben, maar Hij verdelgt alle goddeloozen". - Psalm 145 : 20.

⁸⁹ De mensch, die God begint te vreezen, vangt aan wijsheid te verwerven. De vreeze van Jehova God beteekent: het kwade te haten en het goede en rechtvaardige lief te hebben. - Spreuken 8 : 13. De vreeze des Heeren is het begin van wijsheid en kennis. - Psalm 111 : 10; Spreuken 1 : 7. Daarom begint de mensch, die God vreest in de beteekenis van de Schrift, eenige kennis te verkrijgen en den rechten weg te bewandelen, welke de weg der wijsheid is. „Zie, des Heeren oog is over degenen, die Hem vreezen, op degenen, die op Zijne goedertierenheid hopen". - Psalm 33 : 18.

⁹⁰ Welke regel Gods moet dan door het schepsel opgevolgd worden, om God's barmhartigheid te verwerven? De regel, door de Schrift vastgesteld luidt: Geloof in God en in Christus Jezus, zoomede gehoorzaamheid aan de geboden des Heeren. Aldus is de weg, die ten leven leidt, omdat dat de juiste en éénige weg is en omdat God's geboden recht en rechtvaardig zijn: „Uwe gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid en uwe wet is de waarheid". - Psalm 119 : 142. Daarom staat er in de Schrift geschre-

ven: „Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen”. - Hebreëen 11 : 16. Jehova God betoont Zijn barmhartigheid voor het schepsel — dat krachtens overerving een zondaar is — slechts aan dezulken, die in God en Christus Jezus gelooven, gelijk geschreven staat: „De Vader heeft den Zoon lief en heeft alle dingen in Zijne hand gegeven. Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem”. - Johannes 3 : 35, 36.

⁹¹. De koop prijs voor het menselijke geslacht is het kostbare bloed van Christus Jezus, in den dood uitgestort voor zooveel als in Hem gelooven en de geboden des Heeren gehoorzamen. Op dien goddelijken regel bestaan geen uitzonderingen. Zij, die den weldaad van dezen regel verkrijgen en voorts in het geloof en de gehoorzaamheid volharden, ontvangen de redding ten eeuwigen leven.

DIE GELOOF GETOOND HEBBEN

⁹² Kan God menschen op de aarde stellen, die, wanneer zij door de hand van Satan op de zwaarste proef gesteld worden, onder een dergelijke beproeving hun oprechtheid en onkreukbaarheid zullen handhaven, door aan God waarachtig en getrouw te blijven vasthouden? Dat is de strijdvraag, die door Satan's goddelooze uitdaging opgeworpen werd. - Job 2 : 1-6. Als men in gebreke blijft, zijn onkreukbaarheid en trouw jegens God te handhaven, brengt dat voor den betreffende den **dood** in de beteekenis van „eeuwige vernietiging”. De handhaving van de onkreukbaarheid jegens God daarentegen beteekent **leven**. Om een zuiver begrip en een juiste waardeering voor de redding ten leven te hebben, dient men de strijdvraag, die door de uitdaging van den Duivel opgeworpen werd,

steeds in gedachte te houden. Indien den mensch zonder eenige beproeving redding verleend werd, zou er geen gelegenheid geboden worden, deze zaak voldoende te bewijzen en de openstaande strijdvraag zou niet afdoende tot oplossing gebracht worden.

⁹³ Hieruit moet volgen, dat aan Satan de vrije hand gelaten moet worden, om de menschen op de proef te stellen. Aangezien onvolmaakte menschen zonder meer niet tegen Satan opgewassen zijn, volgt daaruit, dat aan zulke menschen eenige hulp moet worden verleend. God heeft in die noodige hulp voorzien, welke den menschen verleend wordt door Christus Jezus; maar zij, die dezen steun ontvangen, moeten ook van hun zijde iets doen, om de voorziene hulp te verkrijgen. God's eisch is, dat de mensch moet gelooven in het bestaan van den Almachtigen God, wiens Naam Jehova is en dit vormt de eerste stap, die gedaan moet worden, om Goddelijken bijstand te verkrijgen. Hij moet verder gelooven, dat Jehova God oppermachtig is en „een Belooner is dergenen, die Hem zoeken”; voorts, dat Hij degene is, die voor den mensch in redding ten leven door Christus Jezus voorzien heeft.

⁹⁴ Indien iemand zegt: „Ik geloof niet, dat er een Almachtige God is, die een Belooner is dergenen die Hem zoeken,” ontbreekt hem het geloof, hij kan God niet welgevallig zijn en zal daarom de door Christus Jezus voorziene hulp niet onvangen. - Hebreë 11 : 6.

⁹⁵ Of indien hij zou zeggen: „Als ik maar doe, wat in mijn oogen goed is, en aldus blijf handelen, ben ik van meening dat ik wel gered zal worden; ik doe m'n best en méér kan een mensch niet van mij verlangen”, beteekent zulks, dat zoo iemand zonder geloof is en zoomede de voorziene hulp evenmin kan onvangen, terwijl hij zich bovendien nog onder de klasse der dwazen rangschikt. - Spreuken 12 : 15.

⁹⁶ Ook iemand die op „gevoel” of gevoelens afgaat, toont geen inzicht te hebben: Geloof is het eerste ver-eischte, om God te behagen, er staat in de Schrift ge-schreven: „Zoo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods”. [„Het geloof komt dan ook door de prediking en het prediken door het woord van Christus”, K.B.] - Romeinen 10 : 17. Dat betee-kent, dat men uitsluitend en alleen door het Woord Gods geleid dient te worden, en niet door het gevoel of hetgeen eenig ander schepsel moge beweren. - Psalm 119 : 105. Zoo rijst de vraag: Wie hebben er in de vele eeuwen die gekomen en gegaan zijn, dan wèl geloofd? „Wie heeft onze prediking geloofd en aan wien is de arm des Heeren geopenbaard?” - Jesaja 53 : 1.

⁹⁷ Bij het uitspreken van het oordeel over de op-standelingen in Eden maakte God Zijn voornemen be-kend, om door Zijn universeele organisatie een Zaad te verwekken, dat te bestemder tijd „die oude slang”, Satan den Duivel, en al zijn cohorten zou vernietigen. Later deed Hij de belofte, dat uit het aldus verwekte Zaad de zegeningen over het menschelijke geslacht zouden voortspruiten. - Genesis 3 : 16; 12 : 13. De Schrift levert in ruime mate het bewijs, dat dit Zaad der belofte Christus Jezus, de Heere of Zaligmaker en de Koning der wereld is, die de wereld in gerechtigheid op het bevel van den Almachtige, Jehova God, zal re-geeren. - Galaten 3 : 16; Filippenzen 2 : 9-11; Jesaja 32 : 1. Eenige personen hebben groot geloof en een vast vertrouwen in deze belofte van den Almachtigen God gehad, zooals door de feiten en de Schrift dui-delijk wordt aangetoond.

⁹⁸ Enkelingen zijn van geringe beteekenis, terwijl bepaalde klassen van personen door het Woord van Jehova God meer op den voorgrond gesteld worden.

Voor den individueelen mensch is het daarom van groot belang, tot één van deze klassen te behooren. Jehova heeft Zijn voorschriften of regels, die op iedere klasse betrekking hebben, in Zijn wetten en geboden vastgelegd, en te Zijner tijd vinden zij, die aan Zijn voorschriften voldoen, een plaats in één van de door Hem voorziene klassen.

⁹⁹ Abel is de eerste, van wien in de Schrift melding gemaakt wordt, dat hij geloof in God oefende. - Genesis 4 : 4; Hebreëen 11 : 4. In het elfde hoofdstuk van den brief aan de Hebreëen volgt een lijst van mannen, waarin onder meer Henoeh, Noach, Abraham (en zijn vrouw Sara), Isaäk, Jakob en Mozes genoemd worden, die allen behoorden tot een klasse van getrouwe mannen, die op grond van hun geloof in God en wegens hun gehoorzaamheid aan Zijn geboden rechtvaardig gerekend werden. Over deze personen staat geschreven, dat zij „verwachtten, de stad [stad is een symbool van een regeering of koninkrijk] met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is.” - Hebreëen 11 : 10; N.V.

¹⁰⁰ Deze menschen woonden in de wereld der goddeloosheid, omringd door de dienstknechten des Duivels, maar ondanks deze tegenwerkende omstandigheden hadden zij geloof in Jehova God en hielden zij vast aan Zijn belofte, om een heerschappij der gerechtigheid op te richten, welke het leven en de daartoe behoorende zegeningen zou verleenen aan allen, die God dienen en gehoorzamen. Zij geloofden God's belofte, dat Hij de Messias of Christus zou zenden om te redden, te regeeren en te zegenen. Maar de wijze, waarop Hij dat groote werk tot stand zou brengen, was hun niet bekend, omdat God het hun niet geopenbaard had. Die personen werden op de allerzwaarste beproevingen gesteld, deze vermochten hun geloof in God echter niet te schokken. De Duivel zorgde er voor, dat deze

personen op allerlei wijze minderwaardig behandeld werden; er wordt in God's Woord over deze getrouwen bericht, dat „zij hoon en geeselslagen verduurd [hebben], daarenboven nog boeien en gevangenschap; zij zijn gesteeningd, op zware proef gesteld, doormidden gezaagd, met het zwaard vermoord; en de wereld was hunner niet waardig” - Hebreëen 11 : 36-38; N.V.

¹⁰¹ Deze mannen vormen op grond van hun geloof, getrouwheid en gehoorzaamheid een klasse getrouwen, „rechtvaardige mannen”, die in God's bestemden tijd volkomen gemaakt zullen worden. Van Abel tot Johannes den Dooper werd die klasse op de proef gesteld, waarbij zij haar onkreukbaarheid jegens God bewees en als gevolg daarvan God's goedkeuring ontving. Over hen staat geschreven: „Ook dezen allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben de vervulling der belofte niet verkregen, daar God iets beters met ons voor had, zoodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen”. - Hebreëen 11 : 39, 40; N.V.

¹⁰² Waarom kwam er een einde aan die klasse menschen met Johannes den Dooper als laatste? Waarom werden deze mannen niet volmaakt gemaakt en ontvingen zij niet het eeuwige leven, toen zij God's goedkeuring verkregen? Johannes de Dooper leefde in den tijd, toen Jezus op de aarde was; Johannes werd slechts zes maanden eerder geboren dan Jezus. Hij was de laatste der profeten, die de komst van den grooten Profet Gods, Jezus Christus, voorafgingen. Johannes stierf, voordat de loskooprijns betaald werd. Hij was de voorlooper en — door de genade Gods — de aankondiger van Jezus, toen hij Jezus zag komen, bij welke gelegenheid hij zeide: „Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.” - Johannes 1 : 29.

¹⁰³ Met de komst van Jezus trad er een andere

klasse in God's raadsbesluit op den voorgrond. Het allerbelangrijkste was, dat Jezus kwam als de Woordvoerder van den Almachtigen God, de Rechtvaardiger van Zijn heiligen Naam. De dag van de andere profeten was vervuld, en daarom zeide Johannes ten aanzien van Jezus en de profeten — zichzelf daaronder rangschikkende — : „Hij moet wassen, maar ik minder worden.” - Johannes 3 : 30. Jezus verkoos twaalf mannen uit de Israëlieten, het verbondsvolk Gods, Die Hij speciaal onderwees; met één uitzondering bleven al deze discipelen den Heere Jezus getrouw. Later werd ook Paulus een discipel en apostel van Jezus Christus.

¹⁰⁴ Christus Jezus is het Begin, het Hoofd en de voornaamste persoonlijkheid van God's hoofdorganisatie, die Zion genaamd wordt. De getrouwe apostelen en allen, die leden van de hoofdorganisatie Gods worden, behooren eveneens tot de „uitverkoren” klasse; de apostel Paulus is ook één van deze uitverkoren klasse. Van den Heere vernemende, dat Christus Jezus en de leden van Zijn Koninklijk huis éérs uitverkoren en door Jehova volmaakt moeten worden — om Zijn voornemens ten uitvoer te brengen — schreef Paulus over de in Hebrëen elf vers 40 genoemde getrouwe mannen: „Alzoo God wat beters over ons voorzien had, opdat zij zonder ons niet zouden volmaakt worden”. Dat wil zeggen: de uitverkoren groep of klasse moet eerst volmaakt en tot Christus Jezus verzameld worden, alvorens deze getrouwe mannen uit het verleden volmaakt zijn en het eeuwige leven deelachtig worden. Aldus is het voornemen God's, en zoo wordt het ook uitgevoerd.

VOOR JEHOVA'S NAAM

¹⁰⁵ De „uitverkoren” klasse van Jehova God is Christus Jezus, als Hoofd er van, en de leden van

„Zijn lichaam”, hetwelk de gemeente Gods is. - Efeziërs 1 : 22, 23. Daar Christus Jezus het Hoofd en tevens de Rechtvaardiger van Jehova's Naam en Woord is, moest Hij evenzeer op de proef gesteld worden en Zijn onkreukbaarheid en trouw handhaven. Insgelijks moeten alle leden van Zijn lichaam beproefd worden en hun onkreukbaarheid jegens God handhaven.

¹⁰⁶ Alle zorgvuldige onderzoekers van den Bijbel zijn bekend met de beschrijving van de wreede vervolging van Jezus, op aandrijven van de godsdienstige fanatici — die de vertegenwoordigers van den Duivel waren — tegen Hem ingesteld of door hun eigen hand volvoerd. - Mattheüs drie en twintig; Johannes 8 : 42-44. Van het uur Zijner zalving tot het oogenblik, waarop Zijn lichaam slap aan het hout hing, moest Jezus allerlei tegenspraak van zondaren verduren en de door de vijanden Gods tegen Hem ingestelde vervolging ondergaan. Dit alles geschiedde op aandrijven van den Duivel; de godsdienstige leiders werden daarbij als 's Duivels voornaamste werktuigen gebruikt. Op grond van Zijn trouw tot in den dood en de absolute handhaving van Zijn onkreukbaarheid jegens Jehova God, wekte de Almachtige God Jezus uit den dood op, verhief Hem tot Koning over de wereld, maakte Hem tot „de Bewerker van eeuwige verlossing” en verhoogde Hem tot de hoogste plaats in het heelal. - Hebreëen 5 : 9; Filippenzen 2 : 9-11.

¹⁰⁷ Een ieder der getrouwe navolgers van Christus Jezus heeft op dezelfde wijze vervolging en onwaardige behandeling door de vijanden Gods te verduren gehad, waarvan de zichtbare vijanden de godsdienst-aanhangers zijn, die de vervolging van ware Christenen ten uitvoer brengen. Onder erkenning van de noodzakelijkheid van zulk een vurige beproeving voor de navolgers van Christus Jezus, schreef de apostel:

„Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook God voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijne voestappen zoudt navolgen”. - 1 Petrus 2 : 21. Ter bevestiging hiervan voegt de apostel Paulus zijn getuigenis er aan toe: „Thans verblijd ik mij over hetgeen ik om uwentwil lijd, en vul ik in mijn vleesch aan wat ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de gemeente”. - Colossenzen 1 : 24; N.V.

¹⁰⁸ Over de noodzakelijkheid, dat alle leden van deze klasse op de proef gesteld moeten worden, staat geschreven: „Dit is een getrouw woord; want indien wij met Hem gestorven zijn, zoo zullen wij ook met Hem leven; indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heerschen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen”. - 2 Timotheüs 2 : 11, 12. Ieder lid van het lichaam van Christus moet onder de beproeving zijn trouw en gehoorzaamheid jegens God handhaven. Tot dezulken, die de beproeving ondergaan, zegt Jezus: „Weest niet bevreesd voor alles wat ge gaat lijden. Zie, de Duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen. Zó zult gij beproefd worden. Tien dagen zult gij verdrukking doorstaan. Wees trouw tot den dood en Ik zal u geven de krans van het leven”. - Openbaring 2 : 10; K.B. - Christus Jezus is „de getrouwe en waarachtige getuige” Jehova's. - Openbaring 3 : 14. Zooals Jezus verklaarde, kwam Hij speciaal in de wereld om getuigenis voor de waarheid af te leggen; en ieder lid van Zijn lichaam, de uitverkoren klasse, moet getuigenis voor de waarheid over den Naam en het Koninkrijk van Jehova God afleggen. — Johannes 18 : 37; Jesaja 43 : 10-12.

¹⁰⁹ De voornaamste in den Bijbel neergelegde leerstelling is: de rechtvaardiging van Jehova's Naam. Het Koninkrijk Gods onder Christus is het werktuig van Jehova, om de rechtvaardiging van Zijn Naam

te bewerkstelligen: vandaar dus de belangrijkheid van dat Koninkrijk. Christus Jezus is de Koning, en Hij is tevens het „Hoofd van het lichaam, hetwelk is Zijn gemeente”; alle leden daarvan Zijn koningen en priesters voor Christus. - Efeziërs 1 : 17-23. Johannes, aan wien de Heere de Openbaring gaf en tevens de opdracht om deze te boek te stellen, schreef: „En van Jezus Christus. Hij is de getrouwe Getuige, de Eerstgeborene uit de doden en de Heerser over de koningen van de aarde. Aan Hem, Die ons liefheeft, ons door Zijn bloed van onze zonden bevrijdde, ons tot een koningsstand verhief en tot priesters aanstelde voor God en Zijn Vader, aan Hem zij de glorie en de kracht in de eeuwen der eeuwen! Amen!” - Openbaring 1 : 5, 6; K.B.

¹¹⁰ Jehova God sloot een verbond met Christus Jezus, dat Jezus de Koning zou zijn en de wereld zou regeeren. Over deze aangelegenheid zeide Jezus tot Zijn getrouwe discipelen: „Gij zijt het, die volhardend bij Mij zijt gebleven onder Mijn beproevingen en Ik vermaak u heerschappij, gelijk Mijn Vader ze Mij vermaakt heeft; opdat gij moogt eten en drinken aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk en op tronen gezeten, de twaalf stammen Israëls moogt richten”. - Lucas 22 : 28-30; L.V.

¹¹¹ De Duivel heeft te allen tijde gepoogd iedereen te vernietigen, die voor een plaats in het Koninkrijk geroepen en uitverkoren is. Dit heeft de Duivel gedaan in zijn poging, om zijn vermetele en goddelooze uitdaging te bevestigen. **Jehova heeft den Duivel de vrije hand gelaten, om deze verdrukking over Zijn geroepen te brengen, opdat zij beproefd zouden worden en onder deze beproeving hun onkreukbaarheid mochten bewijzen.** Dit is de feitelijke en ware reden, waarom God de vertegenwoordigers van den Duivel - de godsdienst-aanhangers - toelaat, Jehova's getuigen

- de getrouwe navolgers van Christus Jezus - te vervolgen. Hun vervolging is het regelrechte gevolg van het getuigenis, dat zij voor God's Naam en Koninkrijk afleggen.

„SCHAPEN”

¹¹² Christus Jezus wordt ook „de Goede Herder” genoemd. Hij staat als Herder in betrekking tot Zijn getrouwe navolgers, die leden van „Zijn lichaam” of officiële familie zijn, als „schapen”, die Hij leidt, onderwijst, beschermt en ondersteunt. Zijn verhouding tot de leden van Zijn „lichaam” wordt afgebeeld door de verhouding, die er tusschen den herder en zijn schapen bestaat. De schapen kennen de stem van den herder, en zij gehoorzamen hem. Over de schepselen, die „schapen” genoemd worden en tot de „hooge roeping” uitverkoren zijn, opdat zij leden van het Koninkrijk mogen worden, zeide Jezus: „Ik ben de deur: indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden. De dief komt niet, dan opdat hij stele, en slachte, en verderve: Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben en overvloed hebben. Ik ben de goede Herder; De goede herder stelt zijn leven voor de schapen”. „Ik ben de goede Herder; en Ik ken de mijnen, en word van de mijnen gekend. Gelijkewijs de Vader Mij kent, alzoo ken Ik ook den Vader; en Ik stel mijn leven voor de schapen”. - Johannes 10 : 9-11, 14, 15.

¹¹³ Zij, die uitverkoren zijn en uiteindelijk leden van de Koninkrijksklasse worden, moeten zich bereidwillig en vreugdevol uitsluitend aan God en Zijn Koninkrijk onder Christus toewijden. Voor hen is het Koninkrijk van de opperste beteekenis, grooter nog dan het leven zelf, en daarom zegt Jehova tot hen: „Zijt niet bezorgd voor uw leven,” maar wijdt u uitsluitend

toe aan de belangen van het Koninkrijk en de Heere zal dan Zelf voor uw belangen zorgen. Dan voegt Jezus er aan toe: „Ook moet gij niet zoeken, wat gij zult eten of wat gij zult drinken en houdt u niet met nutteloze zorgen bezig. Op al die dingen is het verlangen van de volken der wereld gericht. Maar uw Vader weet, dat gij het nodig hebt. Doch zoekt zijn rijk en dat andere zal u op de hoop toe gegeven worden”. - Lucas 12 : 29-31; K.B.

¹¹⁴ Deze getrouwe navolgers van Christus Jezus hechten geen waarde aan dingen, die met het Koninkrijk niets gemeen hebben. Vergeleken bij het Koninkrijk vinden zij niets belangrijk. Met vreugde erkennen zij Jehova God en Christus Jezus als de „gestelde machten”, aan welke zij onderworpen zijn. - Romeinen 13 : 1. Als daarom de wet der natiën in strijd is met de wet Gods, volgen deze getrouwe navolgers van Christus Jezus de leiding en het voorbeeld van de apostelen, door „Gode” meer gehoorzaam [te] zijn dan den menschen”. - Handelingen 5 : 29. Zij hebben een rotsvast geloof in God en in Christus Jezus, Zijn Koning en Rechtvaardiger.

¹¹⁵ Vervolgens lette men er op, dat deze getrouwen geen vrees koesteren voor hetgeen menschen of duivelen hun kunnen aandoen, omdat zij uitsluitend vertrouwen hebben op de oppermacht en de bescherming van den Almachtigen God. De leden van die Koninkrijksklasse zijn beperkt tot 144.000 - Openbaring 7 : 4-8; 14 : 1-3. Dat is maar een gering aantal, vergeleken bij de milliarden menschen die bestaan. Jezus spreekt over hen als een klein aantal en zegt tot hen: „Vrees niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het koninkrijk te geven”. - Lucas 12 : 32.

¹¹⁶ Naar verhouding is een lange periode gemoeid geweest met de uitverkiezing van deze kleine kudde

of de Koninkrijksklasse. Nadat de uitverkiezing bij de getrouwe apostelen van Christus Jezus een aanvang genomen had, werden te beginnen met Pinksteren ook anderen tot deze klasse geroepen. Al dezulken moeten eerst den Heere zoeken en zich vrijwillig toewijden aan God en Christus. Later openbaarde de Heere aan de apostelen, dat het de bedoeling van Jehova was, uit alle volken „een volk voor Zijn naam” te verkiezen of aan te nemen. — Handelingen 15 : 14. Zij, die aldus verkozen of aangenomen worden, aan God getrouw blijven en hun onkreukbaarheid jegens Hem handhaven, zijn waarlijk Christenen, omdat zij nauwgezet de voetstappen van Christus Jezus in gehoorzaamheid aan de geboden van Jehova volgen. God’s bedoeling met de uitverkiezing van dit „volk voor Zijn naam” is, het als Zijn getuigen te laten optreden; Jehova’s getuigen moeten aan anderen getuigenis afleggen, door hen over God’s Naam en Koninkrijk te spreken.

¹¹⁷ Gedurende de afgelopen 1900 jaren hebben weliswaar vele personen er aanspraak op gemaakt, Christenen te zijn, maar slechts een zéér klein gedeelte daarvan heeft zijn trouw onder de beproeving bewezen. Nu is de tijd gekomen, waarin Christus Jezus, de Koning, op Zijn troon gezeten is om te regeeren; hij leidt thans op aarde God’s „vreemde werk”. Dit werk is daarom „vreemd”, omdat er verkondigd moet worden: dat godsdienst uit den Duivel is en een bedrog, een valstrik en een systeem van afpersing vormt; voorts dat slechts zij Christenen zijn, die God en Christus ten volle zijn toegewijd en Hem gehoorzamen; verder, dat het in God’s voornemen ligt, weldra Satan’s geheele organisatie te vernietigen, welke vernietiging in den krijg van dien grooten dag des Almachtigen God’s, „Armageddon” genaamd, een volongen feit zal worden; en ten slotte dat de eenige

plaats van zekerheid en redding in God's organisatie onder Christus Jezus te vinden zal zijn.

¹¹⁸ Opnieuw wordt de aandacht gevraagd voor de woorden, die Jehova tot den Duivel richtte, waarvan de korte inhoud luidt: „Hiertoe heb ik u nog laten bestaan, om u mijn kracht te toonen en mijn naam op de geheele aarde te verkondigen.” — Exodus 9 : 16, L.V. De dag van Armageddon is zeer nabij; op dien dag zal God Zijn toorn tot uitdrukking brengen en Zijn groote kracht tegen Satan en al zijn strijdkrachten ontplooiën. Daarom moeten Jehova's getuigen — voorafgaande aan dien grooten krijg, als getrouwe navolgers van Christus — thans over de geheele aarde uittrekken, om voor de menschen getuigenis af te leggen over Jehova's Naam, Zijn Koning en Zijn Koninkrijk: de THEOCRATIE. Deze personen, die aldus getrouw de geboden Gods vervullen, worden in de Schrift „de overigen van haar zaad” genoemd, hetgeen zeggen wil, dat zij op aarde de laatsten der kinderen van God's uitverkoren organisatie zijn. — Jesaja 54 : 13. Zij zijn de laatsten van de geroepen klasse, welke getuigenis voor den Naam van Jehova God moeten afleggen, en dit behoort vóór den tijd van Armageddon te geschieden.

¹¹⁹ Omdat deze leden van de getrouwe klasse — „het overblijfsel” genoemd — overeenkomstig de gegeven geboden getuigenis afleggen, tracht de Duivel, die de „oude draak” genoemd wordt, hen te vernietigen. Vandaar dat er geschreven staat: „En de draak vergrimde op de vrouw [God's organisatie], en ging henen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden God's bewaren en de getuigenis van Jezus Christus hebben.” — Openbaring 12 : 17.

¹²⁰ Dit „vreemde werk” is de ware reden, waarom Jehova's getuigen in ieder deel van de aarde zoo bitter vervolgd worden, en dit is eveneens de reden,

waarom de voornaamste vervolgers van deze getrouwe dienstknechten Gods juist de godsdienstige fanatiekelingen zijn, aangevoerd door de Roomsch-Katholieke Hiërarchie. De godsdienstaanhangers voeren deze vervolging uit, omdat zij de voornaamste werktuigen van den Duivel op aarde zijn. De Duivel en zijn vertegenwoordigers koesteren de hoop het overblijfsel van de kleine kudde des Heeren, dat „Jehova's getuigen” genoemd wordt, te kunnen vernietigen; doch Jehova en de Koning, Christus Jezus, verleenen het overblijfsel de noodige bescherming. Daarom zetten deze getrouwe Christenen — bekend als de „kleine kudde” schapen — hun werk in een tijd van den grootsten tegenstand getrouw voort; en door dit te doen, handhaven zij hun trouw en onkreukbaarheid jegens God onder de beproeving.

¹²¹ Maar nu — in deze laatste dagen — zegt de Heere tot de leden van het overblijfsel, dat er nog een andere klasse is, welke hun tot „metgezel” is. In onmiddellijke aansluiting op Zijn woorden betreffende Zijn schapen — die Zijn stem hooren en gehoorzamen en die Zijn „kleine kudde” vormen — verklaart, Jezus het volgende: „Nog andere schapen heb Ik, die niet van dezen stal zijn; ook die moet ik leiden en zij zullen naar mijne stem hooren en het zal worden ééne kudde, één herder”. - Johannes 10 : 16; N.V.

¹²² De Heere verzamelt thans Zijn „andere schapen” tot zich, omdat de tijd daartoe gekomen is. Ook dezen worden „schapen” genoemd, omdat zij personen van goeden wil jegens God en jegens Zijn Koning en Koninkrijk zijn. Zij zijn begeerig om het goede te leeren kennen en ook te doen, en zoo zoeken zij den Heere, omdat Zijn wegen steeds recht zijn. Zij die de „andere schapen” des Heeren vormen, zijn niet als de „kleine kudde” tot een bepaald aantal beperkt, want zij worden de „grootte schare zonder getal” ge-

noemd. Zij komen „uit alle natiën en geslachten en volken en talen”, zij verheugen zich zéér en nemen gaarne de redding aan, afkomstig van Jehova God en aangeboden door Christus Jezus, den Koning.

— Openbaring 7:9, 10. Op een wonderbare wijze manifesteert de Heere Zijn goedertierenheid aan de leden van de „grootte schare”, zooals uit het volgende zal blijken.

HOOFDSTUK III

DE GROOTE SCHARE

¹²³ De „grootte schare” vormt een andere klasse der begunstigde kleinen Jehova’s, die als gevolg van hun trouw en gehoorzaamheid beloond worden. Naar mate de Schrift zich ontvouwt, en hoe meer de grootte schare naar voren treedt, des te meer neemt de waardeering van het schepsel voor God’s goedertierenheid toe. Het feit, dat Jezus over de grootte schare als Zijn „andere schapen” spreekt, openbaart duidelijk de liefde des Heeren voor haar, alsmede de zorg, waarmede Hij voor haar de noodige voorzieningen getroffen heeft. Hij voegt er aan toe: „En zij zullen naar mijne stem hooren”; hetgeen beteekent: zij zullen gehoor schenken aan hetgeen Hij zegt. Niemand is individueel voorbestemd om tot de grootte schare te behooren, maar de Heere opent den weg voor allen, en zij, die Hem ijverig zoeken, zullen dien weg ook vinden.

¹²⁴ Iemand, die jegens God van goeden wil is, bezit het oprechte verlangen, in den rechten weg onderwezen en geleid te worden. Zodoende bidt hij met de woorden van den psalmist tot Jehova: „Heere, maak mij Uwe wegen bekend, leer mij Uwe paden. Leid mij in Uwe waarheid en leer mij, want gij zijt de God mijns heils; U verwacht ik den ganschen dag.” — Psalm 25 : 4, 5.

¹²⁵ In Zijn goedertierenheid treft Jehova alle voorzieningen, die noodig zijn om zulk een gebed te beantwoorden. Daarom staat er geschreven: „De Hee-

re is goed en recht; daarom zal Hij de zondaars onderwijzen in den weg." — Psalm 25 : 8. Zachtmoedig zijn wil zeggen: leergierig zijn, bereidwillig om zich door anderen te laten onderwijzen. Iemand, die erkent dat God oppermachtig is, is vurig verlangend, Zijn weg te leeren kennen. Tot dezulken zegt de Heere: „Den nederige doet Hij het rechte pad bewandelen, den ootmoedige leert Hij zijn wegen. Alle paden van Jahve zijn weldadig en trouw voor degenen die zijn verbond en geboden onderhouden". — Psalm 25 : 9, 10; K.B. De Bijbel is het Woord Gods, dat Hij gegeven heeft voor de onderwijzing van de zachtmoedigen in den weg der gerechtigheid; dit doet Hij, opdat de mensch Gods volkomen voor Zijn dienst toegerust worde. — 2 Timotheüs 3:16, 17. Daarom erkent de mensch van goeden wil den Bijbel als het Woord van den Almachtigen God, dat hij als zijn waren en betrouwbaren gids aanneemt: „Uw woord is een lamp voor mijnen voet en een licht op mijn pad". - Psalm 119 : 105.

Voorbeelden

¹²⁶ God bediende zich van menschen en ook van levenlooze dingen, om modellen, voorbeelden, typen en beelden te maken, door middel waarvan Hij de zachtmoedigen onderwijst en hen leidt in den weg, dien zij gaan moeten. De Schrift geeft deze voorbeelden speciaal tot hulp van hen, die onderwezen wenschen te worden. Gedurende meer dan achttien eeuwen verkeerde God met de Israëlieten. In verbinding met dat volk liet Hij gebeurtenissen plaatsvinden, waardoor voorbeelden of afbeeldingen gemaakt werden, om den menschen, die thans op aarde zijn, tot gids te dienen; gelijk geschreven staat: „Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgeteekend ter waarschuwing voor ons, over wie

het einde der eeuwen gekomen is". — 1 Corinthiërs 10 : 11; N.V.

¹²⁷ Hieruit blijkt, dat deze „voorbeelden” begrepen zouden worden door menschen, die bij het einde der wereld op aarde zouden leven. Nu hebben wij dien tijd bereikt en zij, die inzicht en kennis zoeken, zullen deze verkrijgen. De vervaardiging van deze voorbeelden zou geen zin gehad hebben, als zij niet te eeniger tijd begrepen zouden worden; de bestemde tijd daartoe is thans gekomen. Een „voorbeeld” of „type” is een afbeelding of voorstelling uit den ouden tijd, van iets, dat te eeniger tijd in de toekomst zal plaatsvinden. Een „tegenbeeld” of „anti-type” is de huidige werkelijkheid van hetgeen door het voorbeeld werd voorgesteld. Het voorbeeld kan ook terecht een „schaduw” genoemd worden, het tegenbeeld daarentegen de „realiteit”.

¹²⁸ Het voorbeeld is verder nog het model, dat als gids dient bij het werk van anderen. Zoo wordt er over de mannen, die het priesterlijk ambt bij de Israëlieten waarnamen, bijvoorbeeld vermeld: „Dezen [de priesters] verrichten slechts dienst bij eene afbeelding en schaduw van het hemelsche, blijkens de godsspraak, die Mozes ontving, toen hij den tabernakel zou gereedmaken. Zie toe, zegt Hij immers, dat gij alles maakt naar het voorbeeld, dat u getoond werd op den berg”. — Hebreëen 8 : 5; N.V.; Exodus 25 : 40. Een ander voorbeeld is het feit, dat Jezus „het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt” genoemd wordt, terwijl ook het pascha-lam, dat door de priesters van Israël als een slachtoffer geofferd werd, een beeld was van den Heere Jezus. — Exodus 12 : 1-29; 2 Kronieken 30 : 15-17.

¹²⁹ Het woord „afbeelding” heeft terecht betrekking op iets, dat bestemd is om als gids te dienen, waardoor menschen onderwezen worden het rech-

te pad te bewandelen. De tabernakel werd gebouwd in de woestijn naar de afbeelding, die God aan Mozes getoond had, toen hij op den berg was: „En zij zullen Mij een heiligdom maken, dat Ik in het midden van hen wone. Naar al wat Ik u tot een voorbeeld [model] dezes tabernakels en een voorbeeld van al deszelfs gereedschap [meubelen] wijzen zal, even alzo zult gijlieden die maken.” — Exodus 25 : 8, 9.

¹³⁰ In vroegere tijden bediende God zich van levende schepselen en levenlooze dingen, om profetische beelden of drama's samen te stellen. Hij gebruikte deze om symbolisch Zijn middelen en wegen te onthullen, waardoor de groote schare — bestaande uit de „andere schapen”, die redding ten eeuwigen leven ontvingen, om God en Zijn Koning te dienen — bijeengebracht wordt.

¹³¹ Velen beschouwen het deel van den Bijbel, dat reeds lang „Het Oude Testament” genoemd wordt, slechts als een historische opsomming van gebeurtenissen, die in oude tijden hebben plaats gevonden. Hierin dwalen zij ten zeerste. Alles wat in de Heilige Schrift verhaald wordt, dient tot hulp van hen, die zich aan Jehova God toegewijd hebben, opdat zij den rechten weg mogen leeren kennen en er door vertroost worden en daarbij de volle verzekering verkrijgen, dat het God's voornemen is, hun Zijn redding met alle daarbij behoorende zegeningen te verleenen. — Romeinen 15 : 4. De Bijbel is een groote schatkamer der waarheid; gelukzalig is de mensch, die er kennis en begrip van verkrijgt. Ten einde de menschen van goeden wil behulpzaam te zijn, wordt nu de aandacht gevraagd voor enkele der afbeeldingen, drama's of profetische beelden, die lang geleden in den Bijbel opgeteekend werden.

JONADABS

¹³² God schiep de aarde voor den mensch. Hij schiep menschen om op de aarde te wonen en zich over de aarde en haar volheid te verheugen. Door de toestemming van den Almachtigen God zullen volmaakte menschen zich te zijner tijd in die groote gunst en rijken zegen vermeien. — Jesaja 45 : 12, 18; Psalm 24 : 1. Zij die aan de verschrikkelijke verdrukking en vernietiging van Armageddon ontkomen en daarna de zegeningen van den Heere ontvangen, zullen de „grootte schare” vormen, dat wil zeggen: de „andere schapen”, die de Heere aan Zijn kudde toevoegt.

¹³³ Er komen in den Bijbel vele profetische of symbolische beelden voor, die de groote schare voorzeggen; deze symbolen of drama's willen wij thans nader beschouwen. Zoo maakt de Bijbel melding van een man, die den naam Jonadab droeg, ook wel Jehonadab geheeten. Zij, die de groote schare vormen, worden soms onder het symbool „Jonadab” genoemd. De Israëlieten of Joden vormden God's verbondsvolk. Hij ging als zoodanig met hen om, onder uitsluiting van ieder ander volk, en wel gedurende een periode van achttien eeuwen. — Amos 3 : 2. Jonadab was een zoon van Rechab, den Keniet, een nakomeling van Abraham door zijn vrouw Ketura. — 1 Kronieken 1 : 32, 33; 2 : 55. De naam Jonadab beteekent „Jehova is mild, vrijgevig”, hetgeen ongetwijfeld betrekking heeft op het feit, dat Jehova aan Jonadab groote gunst bewees, omdat hij in God geloofde en weigerde, in 's Duivels godsdienstige val te loopen. Terwijl de vele natiën der aarde den duivelschen godsdienst beoefenen, weigerden de nakomelingen van Rachab en Jonadab ook maar iets met godsdienst te maken te hebben. — Exodus 3 : 1; Richteren 1 : 16; 4 : 11; 5 : 24. Zij keerden zich positief en onwrikbaar

tégen den Baälsdienst, de godsdienst die door vele volken in dien tijd beoefend werd, ja waarvoor zelfs de Israëlieten gezwicht waren.

¹³⁴ De nakomelingen van Jonadab stonden bekend als „het huis der Rechabieten”. Zij waren een oprecht en eerlijk volk, dat steeds aan de zijde van het goede te vinden was en weigerde, zich op eenigerlei wijze met boosdoeners in te laten. Als zij een overeenkomst sloten, kwamen zij hun verplichtingen ook getrouw na. Zij deden hun woord gestand. God sprak tot Zijn profeet Jeremia zeer loffelijk over „het huis der Rechabieten” wegens hun oprechtheid, eerlijkheid en trouw in de nakoming van een verbintenis, die zij gesloten hadden: „Maar tot het huis der Rechabieten zeide Jeremia: Zoo zegt Jahwe der heirscharen, Israëls God: Omdat gij het gebod van uwen vader Jonadab hebt gehoorzaamd, zijne geboden bewaard en gehandeld naar al wat hij u heeft voorgeschreven, daarom zegt Jahwe der heirscharen, Israëls God, aldus: Nooit zal van Jonadab, den zoon van Rechab, een afstammeling ontbreken die vóór mij staat, neen nooit”. — Jeremia 35 : 18, 19; L.V.

¹³⁵ Zij waren menschen van goeden wil jegens God, zij hadden gerechtigheid lief. Dáárom gebruikte God hen tot voorbeeld of afbeelding der menschen van goeden wil, die thans van God's voorziening voor de menschen op de hoogte gesteld worden, die gerechtigheid liefhebben en hun liefde voor God aan den dag leggen, wanneer zij Hem leeren kennen.

¹³⁶ God gebod Elisa, Jehu te zalven voor de vervulling van een speciaal werk onder de Israëlieten, ter rechtvaardiging van den Naam van Jehova. Jehu was een overste in het leger gedurende de regeering van den goddeloozen koning Achab en zijn goddelooze vrouw Izebel, die beiden den duivelschen godsdienst — bekend als Baälsdienst — beoefenen, wel-

ke godsdienst een beeld was van den hedendaagschen godsdienst en de godsdienstige stelsels, gewoonlijk de „Christenheid” of de „Christelijke godsdienst” genoemd. Jehu stelde in de vervulling van zijn plicht en opdracht Jezus Christus, den grooten Uitvoerder en Rechtvaardiger van Jehova's Naam voor, en voorts ook de getrouwe navolgers van Jezus Christus, in het bijzonder „het overblijfsel” van het jaar 1919. De ontmoeting tusschen Jehu en Jonadab met

h e t g e e n daarbij plaatsvond, vormt een beeld of profetisch drama, een model of een afbeelding van de verhouding, die er thans tusschen de menschen van goeden wil op aarde met Christus Jezus en de leden van van Zijn lichaam bestaat, zoodat dus dit profetisch beeld samengesteld en opgeteekend werd in het speciale belang van de menschen, die heden op de aarde leven. (Zie De Wachttoeren van September en October 1932, onder den titel „Jehova's Scherpreeker”.)

Jonadab bestijgt Jehu's wagen.

2 Kon. 10 : 15, 16.

¹³⁷ Jehu had juist in de vervulling van zijn opdracht een aantal godsdienstaanhangers van den Duivel, die Koning Achab ondersteunden en die zich tegen God en Jehu gekeerd hadden, terechtgesteld. Nu maakte hij zich op, om nog meer personen van deze zelfde ontrouwe klasse terecht te stellen. Hij zag hoe Jonadab, die geen Israëliet was, hem tegemoet kwam. Dit deel van het beeld toont de menschen van goeden wil, die niet tot het overblijfsel van de „kleine kudde” behooren, zoekende den Heere, om een plaats van zekerheid en redding te vinden. Jehu hield zijn wagen in en sprak tot Jonadab, waarover de Schrift het volgende opteekent: „En van daar gegaan zijnde, zoo vond hij Jonadab, den zoon Rechabs, hem tegemoet, die hem groette; en hij zeide tot hem: Is uw hart recht, gelijk als mijn hart met uw hart is? En Jonadab zeide: Het is, ja, het is, geef uwe hand. [„Is uw hart oprecht tegen mij, zooals mijn hart voor u is?” Jonadab antwoordde: Ja, het is oprecht.” Daarop zeide hij: „Geef mij dan de hand”.] En hij gaf zijne hand, en hij deed hem tot zich op den wagen klimmen, en hij zeide: Ga met mij, en zie mijnen ijver aan [wees getuige van mijn ijver ; K.B.] voor den Heere. Zoo deden zij hem rijden op zijnen wagen.” — 2 Koningen 10 : 15, 16.

¹³⁸ Het hart is de zetel der genegenheid en de beweegreden, waardoor de mensch geleid wordt. Indien een mensch een goed hart heeft, dat er op gericht is, het goede te doen, zal zijn handelwijze steeds in overeenstemming met dat hart of die beweegreden zijn. Indien nu een mensch in God en Christus Jezus gelooft, het goede wenscht te weten en ook te doen, kan van hem gezegd worden, dat hij een persoon van goeden wil jegens God is. Toen Jehu tot Jonadab zeide: „Is uw hart als mijn hart?” bedoelde hij hiermede klaarblijkelijk: „Hecht gij uw goedkeuring aan

mijn optreden tegen den Duivel en zijn bedriegelijke godsdienstige intriges, en is uw hart Jehova God toegewijd?" Toen Jonadab hierop ten antwoord gaf, dat hij geheel met Jehu instemde en eveneens bereid was, aan deze gerechtvaardigde actie tegen de godsdienstijveraars deel te nemen, stak Jehu Jonadab de hand toe en deed hem in zijn wagen plaatsnemen. Daardoor beeldde Jehu af, op welke wijze de Heere Jezus den Jonadabs bescherming biedt en hen uitnoodigt, veiligheid te zoeken in of onder Zijn organisatie, welke door den wagen wordt afgebeeld. ¹³⁹ Jehu trok Jonadab in den wagen, hij reed met hem mede, hetgeen aantoonde, dat de Jonadabs in het tegenbeeld de metgezellen worden van de gezalfde navolgers van Christus Jezus, het overblijfsel — Jehova's getuigen, die thans op aarde zijn — en met hen wandelen. Ter uitnoodiging van Jonadab om met hem, Jehu, mede te gaan zeide hij tot hem: „Ga met mij, en zie mijnen ijver aan voor den HEERE." Dat beteekende, dat Jehu energiek en geestdriftig was, om zijn dienst in opdracht des Heeren ten uitvoer te brengen; hij noodigde nu Jonadab uit, een gelijken ijver aan den dag te leggen. Dit toont aan, dat de Jonadabs bij hun toewijding en hun dienstbetoon voor God, Zijn Koning en Zijn Koninkrijk energie en geestdrift moeten hebben en deze eigenschappen ook aan den dag dienen te leggen. Over den Heere Jezus staat geschreven: „Want de ijver van Uw huis heeft mij verteerd; en de smaadheden dergenen, die U smaden [honen, K.B.], zijn op mij gevallen." — Psalm 69 : 10.

¹⁴⁰ Zooals Jehu in zijn ijver den Heere Jezus voorstelde, zien wij, dat Hij inderdaad te allen tijde ijverig geweest is bij de vervulling van de opdracht, die Jehova hem gegeven had. De Duivel — en in het bijzonder zijn godsdienstige vertegenwoordigers — heb-

ben voortdurend groote smaadheid en schande over den Naam van Jehova God gebracht. Toen Christus Jezus op aarde kwam vielen de smaadheden, waarmede Jehova gesmaad werd, op Jezus; dientengevolge had Jezus ergerlijke verwijten en doorlopende hoon te verduren van de zijde der godsdienstige vertegenwoordigers van den Duivel. Alle ware navolgers van Christus Jezus hebben soortgelijke krenkingen te verduren gehad. — Romeinen 15 : 3.

¹⁴¹ Zij, die zich nu met deze uitverkoren klasse verbinden, moeten eveneens smaadheid verdragen. Dat wil dus zeggen, dat degenen, die de groote schare vormen, thans door de godsdienstaanhangers gesmaad en gehoond worden. Door deze oppositie wordt den Jonadabs evenwel de gelegenheid geboden, hun onkreukbaarheid jegens Jehova te handhaven. Zij moeten op den proef gesteld worden en zich zelve en alles wat zij bezitten toewijden aan God en Zijn Koninkrijk, derhalve niet aan eenig mensch of door menschen gestichte organisaties. De Jonadabs moeten hetzelfde geloof en dezelfde gehoorzaamheid, welke van de „uitverkoren knecht“-klasse — de „kleine kudde“ — gevorderd worden, aan den dag leggen. — Jesaja 42 : 1..

¹⁴² Daarom wordt nu duidelijk, dat de leden van het gezalfde overblijfsel — namelijk de kleine kudde op aarde — die Jehova's getuigen zijn, en degenen die de groote schare vormen — thans als Jonadabs bekend staande — elkanders metgezellen in den dienst moeten worden. Dit zijn zij ook geworden; zij moeten in vrede en harmonie samenwerken, om God en Zijn Koninkrijk te dienen. — Psalm 122. Waar ook de naam Jonadab in de Schrift voorkomt, steeds is hij van toepassing op die mannen en vrouwen op aarde, die jegens God van goeden wil zijn en den rechten

weg zoeken om God, Zijn Koning en Zijn Koninkrijk te dienen.

OVERLEVENDEN VAN DEN ZONDVLOED

¹⁴³ Een verder profetisch beeld van bijzonder belang voor de Jonadabs in dezen tijd, is dat betreffende degenen, die den zondvloed overleefden. De zondvloed uit den tijd van Noach was zinnebeeldig, dat wil zeggen, een afbeelding of symbool van grootere toekomstige gebeurtenissen. „De wereld die toen was” vernietigde God door een vloed van water; deze vloed was een beeld van Armageddon, waardoor de tegenwoordige booze wereld binnenkort vernietigd zal worden. — 2 Petrus 3 : 5-7. De eenige overlevenden van den vloed waren Noach en alle schepselen, die met hem in de ark waren. — Genesis 7 : 22, 23. In dat beeld was Noach een schaduw of voorstelling van Christus Jezus, den geliefden Zoon Gods. Noach was „een prediker der gerechtigheid” en dus een getuige voor den Naam en de Majesteit van Jehova God. — 2 Petrus 2 : 5. Noach's zonen en hun vrouwen geloofden wat Noach hun zeide, zij bewezen hun geloof door met Noach in de ark te gaan en daarin te blijven, totdat de vloed geëindigd was. Zoo vonden zij bescherming en veiligheid in de ark, welke een beeld was van God's organisatie.

¹⁴⁴ Doordat de zonen van Noach en hun vrouwen een toevlucht in de ark vonden, stellen zij degenen voor, die in den tegenwoordigen tijd een toevlucht in God's organisatie vinden. De overbrenging van Noach's zonen en hun vrouwen door den vloed heen vormde eveneens een profetisch beeld, aantoonende dat de menschen van goeden wil — ook wel „Jonadabs” of „andere schapen” des Heeren genoemd — die gerechtigheid en zachtmoedigheid zoeken en die op grond van hun geloof en gehoorzaamheid door de

vurige benauwdheid van Armageddon heengebracht worden, de „groote schare” zullen vormen, mits zij getrouw blijven. De hoogere critici, die zich predikanten, geestelijken of doctors in de godgeleerdheid noemen, wijzen het Bijbelsche verhaal over den zondvloed hooghartig van de hand, daardoor bewijzende, dat zij hoegenaamd niet in God gelooven en dus God's vijanden zijn. Jezus bevestigde nadrukkelijk de geschiedkundige gebeurtenis van den zondvloed, Hij wees er juist op, dat dit een beeld was van de komende vernietiging der wereld.

LOT'S VLUCHT.

¹⁴⁵ Een ander profetisch beeld, betrekking hebbende op de menschen van goeden wil, die in den Heere hun toevlucht vinden — en dat eveneens lang geleden vervaardigd werd — is dat betreffende Lot en zijn vlucht uit Sodom. De inwoners van Sodom waren belijders van den duivelschen godsdienst en buitengewoon goddeloos. — Genesis 13 : 13. Lot was een neef van Abraham, hij woonde in de vlakte bij Sodom. Wegens de groote verdorvenheid, die er te Sodom heerschte, zond God Zijn vertegenwoordigers naar Sodom, om het te vernietigen. Op weg daarheen stelden deze vertegenwoordigers van Jehova Abraham van God's voornemens in kennis. Denkende aan zijn neef Lot, die alsdan mede vernietigd zou worden, wanneer hij geen bescherming ontving, deed Abraham den Heere het ernstig verzoek, Sodom voor den ondergang te bewaren, indien in de stad een zeker aantal personen zou gevonden worden, die rechtvaardig waren. God deelde Abraham toen mede, dat indien er slechts tien rechtvaardige personen in Sodom gevonden werden, Hij Sodom niet zou vernietigen. — Genesis 18 : 24-33. Maar dat aantal kon niet aange-

troffen worden. Slechts Lot en zijn gezin, bestaande uit zijn vrouw en twee dochters, werden bevonden geloof in God te bezitten. De Heere betoonde Lot, zijn vrouw en twee dochters barmhartigheid en liet hen van de plaats der vernietiging wegbrengen: „Toen deed de Heere zwavel en vuur over Sodom en over Gomorra regenen, van den Heere uit den hemel; en Hij keerde deze steden om [verwoestte ze; K.B.], en de gansche vlakke, en alle inwoners dezer steden, ook het gewas des lands.” — Genesis 19 : 24, 25.

¹⁴⁶ De engelen des Heeren, als menschen verschenen en als vertegenwoordigers des Heeren optredend, hadden Lot en zijn gezin uit Sodom geleid, alvorens het vernietigende vuur op de stad nederdaalde. De engelen waarschuwdten hen, hoe zij moesten handelen: „En het geschiedde als zij hen uitgebracht hadden naar buiten, zoo zeide Hij: Behoudt u om des levens wil [„vlucht, als uw leven u lief is”; K.B.], zie niet achter u om en sta niet op deze gansche vlakke; behoud u naar het gebergte henen, opdat gij niet omkomt.” — Genesis 19 : 17.

¹⁴⁷ In dit profetisch beeld of „voorschaduwing” stelden Lot en zijn gezin de personen van goeden wil voor. Zij hooren de waarschuwing betreffende de groote vernietiging, die in Armageddon over de wereld zal komen. Deze waarschuwing wordt thans over de geheele aarde door Jehova's getuigen rondgebazuind. Het is zeker, dat de ondergang van Sodom een beeld was van Armageddon en dat Sodom in het bijzonder dat deel van Satan's organisatie, „Christenheid” genoemd, voorschaduwde. Dat wordt duidelijk gemaakt door hetgeen er over de godsdienstige systemen — „Christenheid” geheeten — geschreven staat, namelijk: „Die groote stad [organisatie] Sodom genaamd, waar Christus gekruisigd werd”. — Openbaring 11 : 8.

148 De natiën, die als de „Christenheid” bekend staan, zijn in deze dagen uitermate goddeloos geworden. Het zijn voornamelijk de godsdienstbeoefenaars, die tegen Jehova's getuigen een boosaardige vervolging inzetten, omdat dezen de zijde van God en Christus Jezus kiezen, door de boodschap van het Koninkrijk te verkondigen. Christus Jezus rekent de vervolging en de bestraffing, die men tegen Zijn getrouwe navolgers ondernomen heeft, toe, als Hemzelf aangedaan. — Mattheüs 25 : 32-46.

149 De toestanden, die in en om Sodom bestonden, komen nauwkeurig overeen met de thans in de „Christenheid” heerschende verhoudingen. Toen Jezus sprak over de toestanden, die zich ten tijde van Zijn tweede komst op de aarde zouden voordoen — in welken tijd wij thans aangeland zijn — vergeleek hij deze met Sodom, waardoor Hij dus een verder bewijs leverde voor het feit, dat de vernietiging van Sodom een afbeelding of schaduw was van hetgeen in Armageddon over de „Christenheid” zal komen. „Desgelijks ook gelijk het geschiedde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden; maar op den dag op welken Lot van Sodom uitging, regende het vuur en zwavel van den hemel, en verloor [verdelgde; N.V.] ze allen; even alzoo zal het zijn in den dag op welken de Zoon des menschen geopenbaard zal worden.” — Lucas 17 : 28-30.

150 De feiten leveren nu het overtuigende bewijs, dat over de geheele „Christenheid” de mannen, die de godsdienstige corporaties en bewegingen leiden, zulks voornamelijk om zelfzuchtige redenen doen. Door deze godsdienstige stelsels bedrijven zij een systeem van afpersing, terwijl zij de waarschuwing, die Jehova God thans in hun tegenwoordigheid over den naderenden tijd van Armageddon laat weerklin-

ken, geheel veronachtzamen. Hieruit valt duidelijk op te maken, dat de profetie van den Heere Jezus thans in vervulling gaat.

¹⁵¹ In het beeld van Lot's vlucht uit Sodom wordt niet alleen op geloof, maar ook op gehoorzaamheid de nadruk gelegd. De engelen des Heeren, die Lot en zijn gezin voor de vernietiging uit Sodom wegbrachten, gaven hun nog de volgende waarschuwing mede: „Behoud u om uws levens wil, zie niet achter u om.” „Toen deed de Heere zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen, van den Heere uit den hemel. En Hij keerde deze steden om, en die gansche vlakke en alle inwoners dezer steden, ook het gewas des lands. En zijne huisvrouw zag om van achter hem: en zij werd een zoutpilaar.” — Genesis 19 : 24-26. Lot's vrouw sloeg de waarschuwing van de vertegenwoordigers des Heeren geheel in den wind. Haar omzien was een daad van ongehoorzaamheid, het gevolg er van was, dat zij als een gedenkteeken van haar ongehoorzaamheid in een zoutpilaar veranderd werd, wat in enkele woorden samengevat wil zeggen: „Als men op zich neemt, den Heere te gehoorzamen, moet men geloovig en getrouw voortgaan, God's geboden te gehoorzamen. Gehoorzaamheid aan den Heere moet blijvend en onvoorwaardelijk zijn.” „En Jezus zeide tot hem: Niemand die zijne hand aan den ploeg slaat en [dan nóg; Menge] ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het Koninkrijk Gods.” — Lucas 9 : 62.

¹⁵² De toestanden, die ten tijde van Armageddon op de aarde zullen heerschen beschrijvende, zeide Jezus: „In dien dag, wie op het dak zal zijn, en zijn huisraad in huis, die kome niet af om hetzelfde weg te nemen; en wie op den akker zijn zal, die keere desgelijks niet naar hetgeen dat achter is. Gedenkt aan de vrouw van Lot.” — Lucas 17 : 31, 32.

¹⁵³ Zoo legt dus Jezus den nadruk op volledige ge-

hoorzaamheid. Lot en zijn gezin ontvingen de waarschuwing om te vluchten, en zij vluchtten ook, voordat de vernietiging over Sodom en Gomorra kwam. Insgelijks ontvangen ook zij, die de groote schare zullen vormen, vooraf de waarschuwing om te vluchten. Zij moeten, vóórdat Armageddon begint, naar het Koninkrijk des Heeren vluchten en zich onder de bescherming des Heeren blijven stellen, totdat het vuur van Armageddon volkomen uitgebrand zal zijn. Deze dingen werden immers opgeteekend als een afbeelding of gids voor hen, die thans op zich nemen, den Heere te dienen.

VRIJSTEDEN

¹⁵⁴ Mozes was de aanvoerder der Israëlieten op hun trek van Egypte naar het land van belofte. Terwijl zij in de vlakte van Moab gelegerd waren en alvorens zij Palestina bereikten, maakte God door Mozes Zijn voorzieningen bekend in de tijdelijke bescherming der Israëlieten, alsmede van de vreemdelingen en bijwoners onder hen, die bij ongeluk, onbewust en zonder kwaad opzet een ander zouden dooden. (Zie Numeri hoofdstuk 35, breedvoerig besproken in De Wachtoren van October 1934.)

¹⁵⁵ Mozes was een voorbeeld van Christus Jezus. - Handelingen 3 : 22, 23. - Daarmede wordt bedoeld, dat de profetische uitspraken van Mozes vervuld werden in hetgeen Jezus doet. Jehova God onderrichtte Mozes, om den Israëlieten aan te kondigen, dat Hij deze voorziening getroffen had voor drie vrijsteden aan den Oostelijken oever van den Jordaan en drie vrijsteden aan den Westelijken oever van den Jordaan. Dit werd den Israëlieten door Mozes bekendgemaakt, onmiddellijk voordat zij Kanaän of Palestina bereikten. Het toont duidelijk aan, dat de vervulling van het

beeld in het bijzonder betrekking heeft op de tweede komst van den Heere Jezus Christus en Zijn Koninkrijk, en op hetgeen kort voor Armageddon plaatsvindt. Een stad is een symbool of beeld van een organisatie, de vrijsteden waren derhalve een symbool of afbeelding van God's organisatie onder den Grooteren Mozes, Christus Jezus. Het tegenbeeld van de vrijsteden is de organisatie onder den Heere Jezus Christus, die het Hoofd is van God's hoofdorganisatie.

¹⁵⁶ God's desbetreffende wet kwam hierop neer: Indien iemand een ander uit haat of kwaadaardigheid doodde, was hij een moordenaar en moest den dood ondergaan. Indien de doodslag echter geschied was zonder kwaadwilligheid of vijandschap, dus per ongeluk, onbewust of onopzettelijk, dan kon de doodslager te zijner bescherming naar een van de vrijsteden vluchten en daar bescherming en veiligheid vinden, zoolang hij in de stad bleef: „Maar als degene, die de dood veroorzaakte, de grenzen van zijn vrijstad, waarheen hij vluchtte, overschrijdt en buiten de grenzen van die vrijstad wordt aangetroffen door den bloedwreker en deze zou dengene, die de dood veroorzaakte, doden, dan is hij aan geen moord schuldig, want die de dood veroorzaakte, moet tot aan den dood van den hogepriester in de vrijstad blijven”. Numeri 35 : 26-28; K.B.

¹⁵⁷ De zes steden werden gesticht in het belang van het volk Israël, dat aan beide zijden van den Jordaan woonde. De vrijsteden stelden symbolisch de bescherming voor, die menschen van goeden wil ontvangen, door uit Satan's organisatie tot Christus Jezus en Zijn organisatie te vlieden en die daar blijven, totdat Armageddon geëindigd is. Indien de doodslager een doodelijk wapen gebruikte en opzettelijk en met voorbedachten rade een ander uit haat, vijandschap of kwaadwilligheid doodde, kon hij de voordeelen van de

vrijstad niet verkrijgen, maar de bloedwreker moest hem dooden, zoodra hij hem ontmoette. Iemand die kwaadwilligheid aan den dag legt, openbaart een slechten gemoedstoestand, d.i.: een verkeerde drijfveer. Het feit, dat zulke personen niet in aanmerking komen voor de voordeelen van de vrijstad en de omstandigheid dat, als de persoon een ander zonder vijandschap per ongeluk of onbewust doodt, hij de voordeelen van de vrijstad wèl kan verkrijgen, toonen aan, dat de vrijsteden in het tegenbeeld slechts van toepassing zijn op personen, die jegens God van goeden wil zijn en een oprecht verlangen hebben het goede te doen, maar door omstandigheden, waarover zij geen macht hebben, in zulk een netelige positie geraakt zijn. Zulke personen zijn menschen van goeden wil, die, nadat zij hun trouw bewezen hebben, te zamen de „groote schare” zullen vormen.

¹⁵⁸ Menschelijk leven mag niet naar willekeur van eenig mensch genomen worden, doch slechts in overeenstemming met God's wet. Hij, die zich het recht aanmatigt, een ander te dooden, is een moordenaar. God's eeuwig verbond, dat Hij met Noach sloot, legt den nadruk op de heiligheid des levens. - Genesis 9 : 1-6. Daarin is voorzien in de terechtstelling van moordenaars onder bepaalde omstandigheden; niemand kan derhalve straffeloos het leven nemen, zoo dit in strijd met God's wet geschiedt.

¹⁵⁹ In dezen tijd hebben echter alle natiën der aarde — zooals door de feiten ruimschoots wordt aangetoond — het eeuwige verbond gebroken, door opzettelijk en kwaadwillig den dood van vele menschenlijke schepselen te veroorzaken. Dit is geschied doordat de volkeren aan veroveringsoorlogen en andere middelen van verdrukking en berooving van het leven hebben deelgenomen, waardoor vele menschenlijke schepselen moedwillig en baldadig gedood werden. Vooraanstaan-

de zelfzuchtige, politieke en commerciële mannen hebben oorlogen aangewakkerd en gevoerd, terwijl de geestelijkheid der godsdienstige organisaties deze oorlogen geheiligd heeft en zich tegelijkertijd aanmatigde degenen te zegenen, die aan het dooden van anderen deelnemen.

¹⁶⁰ In het bijzonder gedurende den Wereldoorlog had ieder regiment zijn geestelijken, die in volle bezonnenheid gepoogd hebben, de mannen te zegenen, voordat zij ten strijde trokken. De godsdienstige systemen zijn ook bereid, hun goedkeuring aan den oorlog te hechten, als het hun gunstig voorkomt zulks te doen. De oorlog in Italië tegen Abessynië en de oorlog in Spanje, die door opstandelingen tegen de wettige regeering gevoerd werd, hadden de volle instemming, de medewerking en de ondersteuning van de Roomsche Katholieke Hiërarchie.

¹⁶¹ 't Is een algemeen bekend feit — dat geen bewijs behoeft — dat de leiders der godsdienstige organisaties hun goedkeuring, ondersteuning en samenwerking aan bloedige oorlogen verleenen, als gevolg waarvan vele menschelijke schepselen gedood worden. Daardoor maken deze godsdienstige leiders zich deelgenooten aan de **misdaad van overtreding van het eeuwig verbond**. Alle natiën zijn onder deze veroordeeling des Heeren begrepen, hetgeen duidelijk uit het volgende blijkt: „Zie, Jahve maakt de aarde tot een woeste wildernis; heel haar oppervlak vernielt Hij en verdrijft er de bewoners. — Heel de aarde wordt verwoest en vernietigd! 't Is Jahve, Die dit woord gesproken heeft. De aarde treurt en kwijnt; de wereld dort en smacht; de hoogsten van het volk vergaan! Want de aarde is ontwijd door haar bewoners. Zij overtraden de wet, en het eeuwig verbond hebben zij verbroken. Daarop verteert de vloek de aarde en moeten haar bewoners boeten. Daarom worden de bewoners der aarde ver-

nietigd en weinig stervelingen blijven er maar over". - Jesaja 24 : 1, 3-6; K.B. Armageddon is nabij en God verklaart, dat alle opzettelijke en moedwillige doodslagers in Armageddon zullen omkomen.

¹⁶² Aan den anderen kant werden vele menschen gedwongen in oorlogen uit te trekken, die door de mededeeling van de godsdienstige leiders, dat het dooden een door God opgelegde plicht is, misleid werden. Deze jonge mannen, als dienstplichtigen opgeroepen en door de regeerende machten in den oorlog gejaagd, hebben — zonder God's wet en Zijn voorziening om gered te worden te kennen en zonder zich van al hun verantwoordelijkheid bewust te zijn — aan oorlogen en het dooden van hun medemenschen deelgenomen. Dezen nu kunnen door de genade Gods in aanmerking komen voor de voorziening der tegenbeeldige vrijstad. Als deze menschen — nadat zij hebben leeren kennen wat God van hen verlangt — in God en Christus Jezus gelooven, vergeving zoeken door de verdienste van Zijn bloed en naar God's organisatie onder Christus vlieden, dan kunnen zij toevlucht en bescherming vinden, totdat Armageddon voorbij is.

¹⁶³ Er zijn verder vele anderen, staande onder den invloed van godsdienstige organisaties en hun leiders, welke leiders hun hebben medegedeeld, dat het rechtmatig is, zekere personen te dooden. Dit geloovende, hebben zij deelgenomen aan de vervolging van de ware navolgers van Christus Jezus en zelfs hun instemming met hun dood betuigd. Saulus van Tarsus was een treffend voorbeeld hiervan. Hij was een vurig godsdienstaanhanger, een Farizeër onder de Farizeërs. Toen Stefanus — de getrouwe navolgers van Christus Jezus — ten onrechte veroordeeld en gesteenigd werd, stond Saulus van Tarsus er bij en betuigde zijn instemming met Stefanus' dood. - Handelingen 7 : 58, 59. Later openbaarde de Heere aan Saulus de waarheid en Sau-

lus werd een Christen; de Heere veranderde toen zijn naam, zoodat hij daarna onder den naam van Paulus bekend stond; de Heere maakte hem tot een apostel van Jezus Christus en tot een bijzonderen getuige voor het Koninkrijk. Zijn eigen getuigenis toont het kenmerkende onderscheid tusschen een godsdienstige dweeper en een Christen. - Galaten 1 : 13-16; Handelingen 26 : 5, 9-17.

¹⁶⁴ Gedurende den Wereldoorlog werden vele jongemannen gedwongen zich bij het leger aan te sluiten en ten strijde te trekken. Dagelijks waren zij getuige, hoe de godsdienstige geestelijken als pauwen rondstapten, somtijds nuchter en somtijds ook niet. Zij namen de onoprechtheid en dubbelzinnigheid dier geestelijken nauwlettend waar, die zich altijd ophiielden onder de soldaten — in de achterste gelederen! Toen de oorlog geëindigd was, was het eenigen dergenen, die terugkeerden duidelijk geworden, dat godsdienst een strik van den Duivel is, en dat alleen God's Woord de waarheid is. Eerst nu begrepen zij goed, wat zij de godsdienstijveraars gedurende den oorlog hadden zien doen. Deze jonge menschen van goeden wil en vriendelijke gezindheid, kregen het verlangen het goede te leeren kennen en ook te doen en zoo kwamen zij in aanraking met de waarheid, als neergelegd in de Wachttorens publicaties. Zij begonnen den Heere te zoeken, opdat zij Hem mochten vinden en Zijn voorziening tot verkrijging van bescherming en redding mochten leeren kennen. Aldus handelen menschen, die jegens den Heere van goeden wil zijn.

¹⁶⁵ Sedert de komst van den Heere Jezus en de verkondigers van Zijn Koninkrijk door Zijn getrouwe navolgers, hebben de godsdienstige leiders er voor gezorgd, dat Jehova's getuigen scherp vervolgd worden. In het geheim en ten onrechte hebben zij de politieke autoriteiten, de politie-ambtenaren en ande-

ren van de „sterke-arm-kliek” er toe aangezet, vele getrouwe Christenen te arresteeren, te vervolgen en gevangen te nemen, louter alleen omdat zij de waarheid bekendmaakten, die des Duivels godsdienstige systeem aan de kaak stelt. Vele van deze getrouwe Christelijke mannen en vrouwen zijn geslagen en sommigen zelfs gedood; het zijn de godsdienstige leiders — in het bijzonder de geestelijken — die als de voornaamste werktuigen en aandrijvers voor deze vervolging en dit doden aansprakelijk gesteld moeten worden.

¹⁶⁶ Andere personen, die met deze godsdienstige instellingen in verbinding gestaan hebben, zijn door de geestelijken misleid en verkeerd ingelicht. Als gevolg daarvan hebben zij eveneens aan deze onrechtmatige behandeling van Jehova's getuigen deelgenomen; maar nadat zij leerden inzien, dat Jehova's getuigen de getrouwe dienstknechten des Heeren zijn, hebben deze menschen — die hoewel misleid toch jegens God van goeden wil waren — zich tot den Heere gekeerd en zich vriendelijk tegenover Jehova's getuigen getoond. Zij zijn naar de tegenbeeldige vrijstad des Heeren gevlucht, om daar bescherming te vinden. Als zij in dezen toestand blijven en den Heere gehoorzamen, zullen zij tot na Armageddon bescherming en veiligheid genieten en als zij hun onkreukbaarheid aan God metterdaad bewijzen, zullen zij leden van de groote schare worden.

¹⁶⁷ De in de Schrift (Numeri 35 : 19) genoemde „bloedwreker” was een voorbeeld van den Heere Jezus Christus, den Scherprechter van Jehova, die Jehova's bevelen ten uitvoer brengt en in Armageddon al God's vijanden zal doden. Als deze personen van goeden wil hun geloof in God en Christus Jezus en hun gehoorzaamheid aan den dag leggen, door vóór Armageddon tot den Heere te vlieden, als zij door-

gaan gerechtigheid en zachtmoedigheid te zoeken en den Heere overeenkomstig Zijn geboden dienen, dan kunnen zij in de groote verwoesting, die in Armageddon aangericht zal worden, gespaard blijven. Daartoe bestaan nu de „vrijsteden” en zij, die er destijds bescherming vonden, vormden een profetische voorstelling, welke wijst op het toevluchtsoord voor de menschen van goeden wil, die in geloof en getrouwheid volharden en daarna de groote schare zullen vormen. Als iemand met de juiste gesteldheid des harten erkent, dat de Heere God reeds eeuwen geleden de boven omschreven menschen van goeden wil in den zin gehad heeft, springt zijn hart van vreugde op, hij wijdt zich in liefde en toewijding aan den Heere.

RACHAB

¹⁶⁸ Rachab van Jericho en de leden van haar huis speelden een rol in één van de profetische drama's des Heeren, die de groote schare voorschaduwden en voorzeggen. Daarom is het Bijbelsche bericht over Rachab heden van bijzonder belang voor de Jonadabs of menschen van goeden wil. De rol, die Rachab daarin vervult, legt wederom den nadruk op de belangrijkheid van geloof en gehoorzaamheid. Het feit, dat het een profetisch drama was, door Jehova God geleid, bewijst reeds, dat het te eeniger tijd in de toekomst volledig in vervulling moet gaan. Rachab hield er een huis van ontucht op na, maar het feit, dat Jehova haar gebruikte, om dit profetisch beeld aanschouwelijk te maken, toont aan, dat iemand met een slechte reputatie den Heere kan zoeken en vinden. Gedurende de dreigende benauwdheid van Armageddon, welke nabij is, zal ook hij een plaats van zekerheid en bescherming verkrijgen.

¹⁶⁹ Mozes was gestorven en God stelde Jozua aan het hoofd der Israëlieten. De tocht van de Israëlieten door

de woestijn, was nagenoeg beëindigd; de tijd was aangebroken, dat zij het land van belofte zouden betreden, toen nog Kanaän geheeten. De naam Jozua beteekent: „Jehova zal redden”. Hij was een beeld van Christus Jezus, wiens naam dezelfde beteekenis heeft: Jozua was de Hebreuwsche en Jezus de Grieksche wijze, waarop de naam werd uitgesproken. - Handelingen 7:45; Hebreëen 4:8. Zooals nu ten volle uit de onbetwistbare feiten — die aan ware Christenen bekend zijn — blijkt, was ongeveer in het jaar 1918 n. Chr. de tijd voor de vervulling van dit profetisch drama aangebroken, in welken tijd Christus Jezus, de Grootere Jozua, tot den Tempel van Jehova kwam. (Zie De Wachttorens van April 1939).

¹⁷⁰ Jehova gebod Jozua, om het leger van Israël over de rivier de Jordaan te voeren. Alvorens de tocht naar den Jordaan te aanvaarden, zond Jozua twee betrouwbare mannen uit, om Jericho te verkennen, welke stad de godsdienstige organisatie, die God voornemens is te vernietigen, voorstelde. Deze beide mannen gingen naar Jericho, om zich van de situatie op de hoogte te stellen en daarvan rapport aan Jozua uit te brengen. „Zij dan gingen en zij kwamen ten huize van eene vrouw, eene hoer, wier naam was Rachab; en zij sloepen daar”. - Jozua 2:1.

¹⁷¹ Natuurlijk had God al dadelijk tegen Jericho kunnen optreden, zònder eerst de verspieters uit te zenden; maar het volk van die stad had van de Israëlieten en van de groote dingen, die God voor hen gewrocht had, gehoord. Nu zou het volk van Jericho de gelegenheid geboden worden, om zijn houding tegenover God en Zijn verbondsvolk Israël te bepalen. Ook had Jehova te Jericho een vrouw waargenomen, die geloof en hoop in God had, gebaseerd op hetgeen — naar zij gehoord had — God voor de Israëlieten gedaan had en ook háár zou de gelegenheid geboden

worden, haar geloof te toonen. Haar geloof en gehoorzaamheid leidden tot haar redding, toen de anderen van Jericho omkwamen.

¹⁷² De stad Jericho en haar omgeving waren een voorstelling van de hedendaagsche natiën, die de godsdienst-beoefenende „Christenheid” vormen en die zich tegen het ware Christendom verzetten. De twee mannen, die als verspieders uittrokken, stelden daarentegen Jehova's getuigen voor, die opdracht hebben de „Christenheid” te verkennen en daar den naam van het Koninkrijk God's te verkondigen en wel onmiddellijk voorafgaande aan den strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods.

¹⁷³ Ongeacht hetgeen de godsdienstige leiders in 't midden mogen brengen over het feit, dat de verspieders naar het huis van een hoer gingen en daar sliepen, kunnen wij met absolute zekerheid aannemen, dat het Jehova was, die hen daarheen zond, om Zijn voornemen ten uitvoer te brengen. Er bestaat in het geheel geen reden, om ook maar iets ten nadeele van deze beide mannen te zeggen.

¹⁷⁴ Wat Rachab betreft, schijnt het, dat zij in het beeld gebruikt werd, om aan te toonen dat personen, die minder goed bekend staan dan anderen — dat wil zeggen zij, die tot het gewone, lagere volk behooren en wier reputatie niet bepaald vlekkeloos is — nochtans zeer dikwijls in een veel beteren geestes- en gemoedstoestand verkeer en een grooter verlangen naar gerechtigheid hebben, dan velen der ontwikkelde intellectueelen (die maatschappelijk hoog op de sporten der ladder staan) of de zelfvoldane, schijnheilige personen, die godsdienst beoefenen. Jezus verwierf zich geen goede reputatie onder de godsdienstijveraars der Joden, maar „het meerendeel van de schare hoorde Hem gaarne”. - Marcus 12 : 37; N.V.

¹⁷⁵ Vele jonge vrouwen werden door vooraanstaande

godsdienstige leiders verleid en zijn daardoor gedwongen een levenswandel te voeren, die voor hen hoogst vernederend is. Sommige jonge vrouwen, die in zulk een ongelukkige positie geraakt zijn, hebben een groot verlangen naar gerechtigheid. Dezulken zijn veel ontvankelijker voor de boodschap van God's Koninkrijk dan mannen en vrouwen, die onder andere menschen een schitterende reputatie genieten.

¹⁷⁶ Heden pogen de godsdienstaanhangers en in het bijzonder de leiders van het Rooms-Katholieke systeem — de Hiërarchie — opzettelijk de naam en faam van waarachtige Christenen door het slijk te sleuren. Zij doen dit onder algeheele miskenning van de boodschap van den Koning en het Koninkrijk en van de waarschuwing, die voor hen in die boodschap gelegen is. Hun actie belemmert of vermindert echter de kracht en de macht van de Koninkrijksboodschap in geen deele. Oprechte en eerlijke menschen zullen ondanks alles hun aandacht aan de boodschap der waarheid besteden, als deze tot hen gebracht wordt, zonder daarbij veel te letten op het werktuig, door middel waarvan de boodschap binnen hun bereik wordt gebracht.

¹⁷⁷ Rachab's huis was op den muur van de stad Jericho gelegen, wat er wel op schijnt te wijzen, dat zij met de Elite dier stad in het geheel niet in aanraking kwam. Wanneer de stad viel, zou haar huis zich in een uiterst gevaarlijke positie bevinden; alleen de Heere God vermocht haar en de leden van haar huis te redden. Haar toestand geleek veel op die van vele menschen van goeden wil — ook wel „Jonadabs" genoemd — in den tegenwoordigen tijd. Slechts door God's voorziening kunnen zij in Armageddon gered worden. Op aandrijven van de hooge godsdienstige leiders, begaven de politie-ambtenaren zich naar het huis van Rachab, met de opdracht om de beide mannen of

vreemdelingen, die daar binnengegaan waren, gevangen te nemen. Zoo zijn het ook heden de godsdienstige leiders, die de officiële autoriteiten des lands, de politie of de gewapende macht (kortom de „sterke-arm”) er toe aanzetten, Jehova's getuigen — die rondtrekken, om in de huizen het getuigenis over God's Koninkrijk in gehoorzaamheid aan God's gebod te brengen — in verzekerde bewaring te stellen.

¹⁷⁸ Rachab toonde geloof in God te bezitten, doordat zij de mannen of verspieders verborg en hen later bij de ontsnapping behulpzaam was. Had men deze beide mannen in haar huis gevonden, zij ware ongetwijfeld ter dood gebracht, omdat zij spionnen verborgen gehouden had. Maar zij geloofde, dat haar bescherming volkomen afhankelijk was van den Almachtigen God en dienovereenkomstig handelde zij. Zij weigerde eenige hulp aan God's vijanden te verleen.

¹⁷⁹ Hierin is zij een treffend beeld van de menschen van goeden wil uit den tegenwoordigen tijd, die den getrouwen getuigen des Heeren bescherming verleen en weigeren de politie de behulpzame hand te bieden, als het om de vervolging van de getuigen Jehova's gaat. Heden erkennen de Jonadabs of menschen van goeden wil — die de groote schare vormen — de rechtvaardige zaak van Jehova's getuigen. Zij stellen hun beste krachten in het werk, om deze getuigen des Heeren met raad en daad bij te staan, in plaats van te zwichten voor den eisch van de geestelijkheid om hun nadeel toe te brengen.

¹⁸⁰ Nadat de politie Rachab's huis verlaten had en haar naspeuringen naar de twee mannen voortzette, begaf Rachab zich naar het dak van haar huis, waar zij de beide mannen verborgen had, om met hen te spreken: „En voordat zij insliepen, klom zij tot hen op het dak en zeide tot hen: Ik weet, dat de Heere

dit land aan jullie gegeven heb en dat de schrik voor jullie op ons gevallen is; en alle inwoners des lands beven voor jullie; want wij hebben gehoord, dat de Heere de wateren van de Schelfzee bij jullie uittocht uit Egypte heeft laten opdrogen en wat jullie die twee koningen van de Amorieten, Sibon en Og, aan de overkant van de Jordaan aangedaan hebt, dat jullie hen met de banvloek getroffen hebt. Toen wij dit hoorden, is ons hart gesmolten, zoodat er bij niemand eenige moed meer bestaat tegenover jullie; want de Heere jullie God, Hij is God in den hemel daarboven en op de aarde hieronder". - Jozua 2 : 8-11; Afr. B. ¹⁸¹ Men lette bijzonder op het feit, dat Rachab hier Jehova God als het Opperwezen, als de Eéne, erkende. Zij geloofde, dat Jericho zou vallen en zij wenschte voor die ramp bespaard en gered te worden. Toen sloten Rachab en de beide mannen een plechtige overeenkomst. Zij beloofde hun zending en hun tegenwoordigheid harerzijds geheim te houden en verder met hen samen te werken, terwijl de mannen — in God's Naam — aan Rachab en de leden van haar huis bescherming toezegden, wanneer de stad zou vallen.

¹⁸² Daarna liet Rachab de mannen met een scharlaken draad langs de stadsmuur neder, met de afspraak, dat als de Israëlieten „in het land komen, zoo zult gij dit snoer van scharlaken draad aan het venster binden, door hetwelk gij ons zult nedergelaten hebben; en gij zult tot u in het huis vergaderen uwen vader en uwe moeder en uwe broeders en het gansche huisgezin uws vaders: zoo zal het geschieden, al wie uit de deuren uws huizes naar buiten gaan zal, zijn bloed zij op zijn hoofd en wij zullen onschuldig [niet aansprakelijk; K.B.] zijn; maar al wie bij u in het huis zijn zal, diens bloed zij op ons hoofd, indien eene hand tegen hem zijn zal". - Jozua 2 : 12-20. Dit profetisch beeld toont aan, dat zij, die de groote schare

zullen vormen, God moeten vreezen en in Hem moeten gelooven. Zij behooren een verbond te sluiten, om God's wil te doen en moeten vervolgens God's geboden getrouw gehoorzamen.

¹⁸³ De snoer van scharlaken draad, waarlangs de mannen ontkwamen en die later door Rachab als teeken uit haar venster gehangen werd, is een symbolische voorstelling van het vergoten bloed van Christus Jezus, waarin alle personen, die gered wenschen te worden, vertrouwen moeten stellen. Zij, die tot de hemelsche klasse behoorren, hebben zich te verlaten op het kostbare bloed van Christus Jezus als hun schild tot verkrijging van het leven. Evenzoo moeten de leden van de groote schare geloof en vertrouwen op het vergoten bloed van Christus Jezus hebben, waarin zij „hunne kleederen wasschen”, waar-

De vlucht der verspieters uit Jericho.
Jozua 2 : 15.

door zij zich als dienstknechten Gods identificeeren. Daarna nemen zij hun plaats aan de zijde van God en Zijn Koninkrijk in, om daar getrouw te verblijven.

¹⁸⁴ Van Rachab werd overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst verlangd, om haar familieleden in haar huis bijeen te brengen, welk deel van het beeld aantoont, dat de Jonadabs — die de groote schare vormen — actief moeten zijn in de verkondiging van de Koninkrijksboodschap aan anderen, opdat ook anderen vóór Armageddon een plaats van zekerheid en toevlucht in God's organisatie mogen vinden. Van ieder familielid van Rachab werd geëischt, gedurende de belegering van Jericho in het huis van Rachab te blijven; iedereen, die zich gedurende dien tijd op straat zou begeven, zou de bescherming derven. Dit is nauwkeurig in overeenstemming met de eischen, die gesteld worden aan allen, die naar de vrijstad vlieden. Al dezulken moeten tot aan en gedurende de laatste verdrukking, die in Armageddon over de wereld komt, onder de bescherming van den Heere en Zijn organisatie blijven.

¹⁸⁵ Als Rachab en haar familieleden gehoorzaam en getrouw voldeden aan de hen gestelde eischen, dan zou hun redding bij den val van Jericho gewaarborgd zijn. Dit deel van het beeld geeft den weg aan voor hen, die de „groote schare” wordt, dat zij tot God's organisatie moeten vlieden, daarna voortdurend gerechtigheid en zachtmoedigheid moeten zoeken en getrouw samenwerken met de getuigen Jehova's, die getuigenis voor den Naam en het Koninkrijk van den Almachtigen God afleggen.

¹⁸⁶ Deze gesloten overeenkomst, welke de beide mannen getrouw tegenover Rachab en haar huis nakwamen, wijst er op, dat de verhouding van het overblijfsel van Jehova's getuigen en de „andere schapen” des Heeren, de Jonadabs, een van wederzijdsche hulp-

vaardigheid moet zijn. Zij behooren te allen tijde bedacht te zijn op elkanders bescherming en de behartiging van elkanders belangen als dienstknechten des Heeren. Zij moeten ware metgezellen van elkander zijn, tezamen wonen en vreedzaam samenwerken. - Ps. 122.

¹⁸⁷ Kort nadat de twee verspieders tot de Israëlieten aan de overzijde van den Jordaan teruggekeerd waren, begon de belegering van Jericho. Op den zevenden dag van die belegering vielen op een gegeven teeken Jericho's muren en het eenige gedeelte dier muren, dat overeind bleef staan, was dat, waarop Rachab's huis gelegen was. Als Jehova's vertegenwoordiger zorgde Jozua er voor, dat de door zijn twee mannen met Rachab gesloten overeenkomst getrouw nageleefd werd. Hij zond dezelfde twee mannen in het huis en bracht zoo Rachab en alle leden van het huis naar buiten. - Jozua 6 : 20-25.

¹⁸⁸ Rachab was getrouw haar deel van de overeenkomst met de vertegenwoordigers van Jozua en den Heere nagekomen. Zij had haar familieleden in haar huis bijeengebracht en daarin bleven zij, zooals hun geboden was; zij liet de scharlaken draad uit het venster hangen. Deze hoer toonde daardoor haar geloof en gehoorzaamheid aan God en de Heere beloonde haar. - Jacobus 2 : 25. De Heere liet haar geloof en gehoorzaamheid vele jaren later eervol vermelden en wel aldus: „Door het geloof zijn de muren van Jericho gevallen, als zij tot zeven dagen toe omringd waren geweest. Door het geloof is Rachab de hoer niet omgekomen met de ongehoorzamen, als zij de verspieders met vrede ontvangen [opgenomen] had”. - Hebreëen 11 : 30, 31.

¹⁸⁹ Dit profetisch drama werd vele eeuwen geleden gemaakt en te boek gesteld. De beteekenis er van wordt ons thans ontsloten om degenen op aarde tot

hulp en verlichting te dienen, die God en Zijn Koning liefhebben, in het bijzonder tot leiding van hen, die de „grootte schare” zullen vormen.

GIBEONIETEN

¹⁹⁰ Het land Kanaän werd door God's vijanden bewoond van welke de meesten een complot gesmeed hadden, om tegen Jozua te strijden. Een gunstige uitzondering maakte het volk van Gibeon, dat geloof in den God Israëls toonde te bezitten. De verbonden vijanden in Kanaän stelden voor de godsdienstaanhangers en hun bondgenooten van het land, dat thans als de „Christenheid” bekend staat, die thans met elkander samenspannen, om de navolgers van Christus Jezus te vernietigen en te verhoeden, dat zij een volk, namelijk God's uitverkoren volk, worden. - Psalm 83 : 5.

¹⁹¹ De Gibeonieten waren een volk van goeden wil; zij zijn een afbeelding van de goedgezinden, die zich heden onder de volken der „Christenheid” bevinden en verlangend naar gerechtigheid en redding uitzien. De Gibeonieten hadden vernomen, wat Jozua en zijn leger met Jericho en Ai gedaan hadden; zij vreesden Jozua en den God, dien hij diende. Dit toont aan, dat „de vreeze des Heeren het beginsel der wijsheid is”. De Gibeonieten zonden afgezanten tot Jozua om hem te verzoeken, hen te beschermen en te redden. (Zie Jozua negen, uitvoerig behandeld in De Wachttoeren van November en December 1936.)

¹⁹² De strijd, dien Jozua te Gibeon streed, was zonder twijfel een beeld van den grooten dag des Almachtigen Gods, „Armageddon” genaamd, daar er in Jesaja 28 : 21 geschreven staat: „Want de Heere zal Zich opmaken gelijk op den berg Perazim, Hij zal beroerd [onstuimig, toornig] zijn gelijk in het dal Gibeons, om Zijn werk te doen: Zijn werk zal vreemd zijn, en

om Zijne daad te doen: Zijn daad zal vreemd zijn" [ongehoord is zijn arbeid; Utr. V.].

¹⁹³ De daad, „de vreemde daad” van Jehova, die in dezen tekst genoemd wordt, is de strijd van Armageddon. De Gibeonieten hielden zich niet op een afstand, noch namen zij een afwachtende houding aan, totdat de strijd zou beginnen, alvorens de noodige stappen tot zelfbehoud te doen. Dit wijst er op, dat ook heden de menschen van goeden wil jegens God niet tot Armageddon kunnen en mogen wachten, om den Heere te zoeken, maar onmiddellijk nadat zij de waarheid van de Schrift vernomen hebben, moeten zij snel de door den Heere voorgeschreven stappen nemen, om bescherming en redding te verkrijgen.

¹⁹⁴ De afgezanten der Gibeonieten, die tot Jozua kwamen, zeiden tot Jozua, dat zij om den Naam van den Heere God, dien hij diende, tot hem gekomen waren: „Zij nu zeiden tot hem: Uwe knechten zijn uit zeer verren lande gekomen, om den Naam des Heeren uws Gods; want wij hebben zijn gerucht gehoord, en alles wat Hij in Egypte gedaan heeft”. „Zij dan antwoordden Jozua en zeiden: Dewijl het uwen knechten zekerlijk was te kennen gegeven, dat de Heere uw God zijnen knecht Mozes geboden heeft, dat Hij ulieden al dit land geven en alle de inwoners des lands voor ulieder aangezicht verdelgen zoude, zoo vreesden wij voor ons leven zeer voor ulieder aangezichten, daarom hebben wij deze zaak gedaan. En nu, zie, wij zijn in uwe hand: doe gelijk het goed en gelijk het recht is in uwe oogen, ons te doen”. „Alzoo gaf ze Jozua over ten zelve dage tot houthouwers en waterputters der vergadering, en dat tot het altaar des Heeren, tot dezen dag toe, aan de plaats die Hij verkiesen zou”. — Jozua 9 : 9, 24, 25, 27.

¹⁹⁵ Deze Gibeonieten, die zich bij de Israëlieten

aansloten om onder Jozua's bevel dienst te doen, voorzeggen profetisch, hoe de menschen van goeden wil zich heden bij Jehova's getuigen aansluiten om Jehova God onder de bevelen van den grooteren Jozua, Christus Jezus te dienen.

¹⁹⁶ De koningen van de verschillende provinciën van Kanaän vernamen, dat de Gibeonieten zich bij Jozua hadden aangesloten; daarom sloten de Kanaänieten zich aaneen, om gemeenschappelijk tegen de Gibeonieten op te trekken en hen te bestrijden. — Jozua 10 : 2-5. Dit deel van het profetisch drama beeldt af, hoe de godsdienstaanhangers zich met elkander verbinden, om de Jonadabs van den tegenwoordigen tijd te vernietigen, omdat zij den Heere gezocht hebben.

¹⁹⁷ Zoodra nu de mannen van Gibeon vernamen dat de gecombineerde strijdkrachten der Kanaänieten tegen hen optrokken, zonden zij een boodschap naar Jozua en zeiden: „Kom haastiglijk . . . en verlos ons.” — Jozua 10 : 6. Aldus werd voorzegd, dat heden, in dezen tijd van groote benauwdheid, menschen van goeden wil een beroep zullen doen op Christus Jezus — den Grooteren Jozua — om hen te redden van de gruwelen, die in de „Christenheid” bedreven worden en hen te beschermen tegen de aanvallen, die door de godsdienst-fanatici tegen hen ondernomen worden. Want alle godsdienstige systemen zijn tegen deze menschen van goeden wil.

¹⁹⁸ Jozua gaf onmiddellijk gehoor aan hun verzoek, des nachts trok hij met zijn leger naar de stad Gibeon. Dit toont aan, dat het werk ten behoeve van de groote schare thans spoedig gedaan moet worden, terwijl nachtelijke duisternis de volken der aarde, die tegen God zijn, bedekt. De verbonden vijand belegerde de stad Gibeon, toen Jozua ten tooneele verscheen. De weigering van de Gibeonieten, om zich aan

den vijand over te geven, wijst er op dat zij, die zich voor den Heere uitspreken, zich ondanks alle oppositie aan de zijde des Heeren moeten blijven scharen. De Jonadabs weten thans, dat zij met veel oppositie te kampen hebben, maar hierdoor worden zij juist gesterkt, de leiding des Heeren te volgen.

¹⁹⁹ Onmiddellijk na de aankomst te Gibeon ging Jozua met zijn leger tot den aanval over: „Want de Heere had tot Jozua gezegd: Vrees niet voor hen, want Ik heb ze in uwe hand gegeven: niemand van hen zal voor uw aangezicht bestaan. Alzoo kwam Jozua snellijk tot hen: den ganschen nacht door was hij van Gilgal opgetrokken. En de Heere verschrikte ze [bracht ze in verwarring; K.B.] voor het aangezicht Israëls; en Hij sloeg ze met eenen grooten slag te Gibeon en vervolgde ze op den weg waar men naar Beth-Horon opgaat, en sloeg ze tot Azeka en tot Makeda.” — Jozua 10 : 8-10.

²⁰⁰ Dit is een voortgezet bewijs, dat de strijd van Gibeon een voorbeeld was van de krijg van Armageddon. Jehova streed zelf voor Zijn verbondsvolk en het leger Israëls behaalde de overwinning tot eere van Jehova God. „Het geschiedde nu toen zij voor het aangezicht van Israël vluchtten, zijnde in den afgang van Beth-Horon, zoo wierp de Heere groote steenen op hen van den hemel, tot Azeka toe, dat zij stierven; er waren er meer die van de hagelsteenen stierven, dan die de kinderen Israëls met het zwaard doodden. Toen sprak Jozua tot den Heere, ten dage als de Heere de Amorieten voor het aangezicht der kinderen Israëls overgaf, en zeide voor de oogen der Israëlieten: Zon, sta stil te Gibeon, en gij maan, in het dal Ajalons! En de zon stond stil en de maan bleef staan, totdat zich het volk aan zijne vijanden gewroken had. Is dit niet geschreven in het Boek des oprechten? De zon nu stond stil in het midden des

hemels, en haastte niet onder te gaan omtrent een volkomen dag. En daar was geen dag aan dezen gelijk, vóór hem noch na hem, dat de Heere de stem eens mans alzo verhoorde; want de Heere streed voor Israël." — Jozua 10 : 11-14.

²⁰¹ De Gibeonieten werden van den ondergang bevrijd en gered, dien de verbonden vijand over hen wilde brengen. Dit toont aan, dat de menschen van goeden wil — de Jonadabs, die de groote schare zullen vormen en zich stellen onder de bevelen van den Heere Jezus, den grooteren Jozua — in den krijg van Armageddon gered zullen worden en deel zullen uitmaken van de „groote schare”, die Armageddon zal overleven.

JOZEF EN ZIJN BROEDERS

²⁰² Ieder kind dat de Zondagsschool bezocht heeft heeft wel eens iets over Jozef en zijn broeders gehoord. De godsdienstonderwijzers hebben altijd veel over die „Bijbelsche geschiedenis”, zooals zij het noemen, te vertellen gehad. Zij hebben het slechts als een geschiedkundig feit beschouwd. Maar niemand kon den ondergrond van deze geschiedenis begrijpen, voordat God's bestemde tijd gekomen was, om het beeld in zijn volle diepte aan Zijn toegewijd volk te openbaren. Nu is voor den menschen van goeden wil jegens God de tijd aangebroken, om in te zien en te begrijpen, dat God Jozef en zijn tien halfbroeders gebruikte, om een wonderschoon beeld te maken, dat profetisch de verhouding van de groote schare tot den Heere Jezus Christus — dien Jozef voorstelde — te toonen. Dat groote profetische drama vormt een verder bevestigend bewijs voor het feit, dat „de Heere deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn”. — Handelingen 15 : 18; N.V.

²⁰³ Deze profetische feiten in verbinding met de Schrift moeten voor alle menschen een machtige versterking van het geloof in den Almachtigen God vormen. Zij zullen in den huidigen tijd een groote hulp voor de menschen van goeden wil beteekenen. De beperkte ruimte veroorlooft ons slechts een korte uiteenzetting van dit groote profetische drama te geven. In de brochure „De Redder der Wereld” wordt een uitvoerige beschouwing over dit onderwerp gegeven. Het Bijbelsche verhaal hierover komt voor in Genesis, de hoofdstukken 37-49.

²⁰⁴ In dit profetisch drama vervulde Jakob de rol van Jehova God; Rachel, zijn vrouw, de rol van God's organisatie; Jozef de rol van Christus Jezus; en Jozef tezamen met Benjamin de rol van het Koninklijk huis van Jehova God, dat ook als Zion bekend staat; terwijl Jozef's tien halfbroeders in het eerste gedeelte van het beeld de rol vervullen van die personen in de godsdienstige organisaties, die de getrouwe navolgers van Christus Jezus benijden en daardoor slecht behandelen; en in het tweede deel de rol van de menschen van goeden wil, die — nadat zij de waarheid leeren kennen — zich met blijdschap aan den Heere toewijden; in dit laatste deel zijn zij dus een voorstelling van de groote schare, de „andere schapen” des Heeren.

²⁰⁵ In het kort komt het Bijbelsche verhaal hierop neer: Jozef was een herdersjongen, die plichtsgetrouw voor zijns vaders kudde zorgde. Jakob, zijn vader, zond Jozef naar een afgelegen stad, ten einde zich over den toestand van die kudden te vergewissen, welke onder de hoede van Jozef's halfbroeders stonden. Hierin stelde Jozef Christus, den zoon van Jehova God voor, dien Jehova naar de aarde gezonden heeft, om te zorgen voor de belangen van de kudde, die van den Heere afgedwaald was. Jozef's half-

broeders haatten hem, omdat zijn vader hem begunstigde. en toen zij hem zagen komen, beraamden zij het plan hem te dooden. Zoo was het ook, toen Jezus naar de aarde kwam en Zijn dienst aanvaardde: de Duivel blies den godsdienstigen leiders der Joden de gedachte in, zich van Jezus te ontdoen; dientengevolge smeedden zij een samenzwering, om Hem te dooden.

²⁰⁶ Jozef's halfbroeders overlegden daarna, zich op een andere wijze van Jozef te ontdoen; en zoo verkochten zij hem als slaaf naar Egypte, waar hij de slaaf van Potifar, een hooggeplaatst ambtenaar van den koning, werd. In Egypte speelde Jozef in dit groote profetische drama verschillende rollen, waarin hij Christus Jezus, met inbegrip van de getrouwe leden van „het lichaam van Christus" voorstelde, doch voornamelijk het thans op aarde verblijfhouddende overblijfsel. De vrouw van Potifar trachtte Jozef te verleiden en toen zij hierin niet slaagde, beschuldigde zij hem van poging tot een misdadigen toeleeg. Zij beeldde hierin Satan's godsdienstige organisatie af, welke poogt de getrouwe navolgers van Christus Jezus te verleiden en hen er toe te brengen, een ongeoorloofde verhouding met de organisatie van den Duivel te onderhouden, hetgeen in de beteekenis van de Schrift geestelijk overspel of afgodendienst is. — Jacobus 4 : 4.

²⁰⁷ Op grond van deze aanklacht werd Jozef in de gevangenis geworpen. Nadat hij ongeveer twee jaren in de gevangenis had gezocht, had Farao de koning, een droom; den koning werd medegedeeld, dat de gevangene Jozef in staat was om zijn droom uit te leggen. Zoo werd Jozef voor Farao gebracht, hij legde den koning zijn droomen uit. Als gevolg daarvan stelde Farao Jozef tot heerscher over geheel Egypte aan, waardoor hij een positie onmiddellijk

Jozef ziet zijn negen halfbroeders met
Benjamin terugkeeren.

Gen. 43 : 16

onder den koning innam. Farao en Jozef vormden toen de aardsche „gestelde machten” en stelden als zoodanig in dit drama Jehova God en Christus, de „gestelde machten” der wereld, voor.

²⁰⁸ Er kwam toen een groote hongersnood over de wereld: „En daar was honger in alle de landen, maar in gansch Egypteland was brood.” — Genesis 41 : 54. Voor dezen broodvoorraad in Egypte had Jozef gezorgd, doordat hij over een periode van zeven jaren al het koren opgekocht en opgeslagen had. Dit deel van het profetisch beeld begon zich in het bijzonder na den Wereldoorlog te vervullen, toen de godsdienstige instellingen den Heere verlieten en zich openlijk aan de zijde van Satan's organisatie schaarden, aldus was er geen waarheid meer onder hen. Dit voorzeide Jehova's profeet in de volgende woorden: „Ziet, er zullen dagen komen — zoo luidt de Godspraak van Jahve, den Heer — dat Ik in dit land een honger laat heersen; geen honger naar brood, geen dorst naar water, maar honger om het woord van Jahve te horen”. - Amos 8 : 11; K.B.

²⁰⁹ Die honger, ontstaan door het gebrek aan begrip van God's Woord, welke het gevolg is van de trouweloosheid der godsdienstige organisaties, is nu tot de geheele wereld doorgedrongen; maar in God's organisatie — namelijk onder Zijn getrouw volk op aarde — is er een overvloed van geestelijke spijzen en voortdurend zorgt de Heere voor deze „spijze te rechter tijd”. Dit is volgens de Schrift een zeker bewijs, dat de vervulling van de profetie betreffende Jozef en zijn broeders thans plaatsvindt; het inzicht hierin wordt thans in het belang van de Jonadabs, die de groote schare zullen vormen, duidelijk gemaakt. De Heere Jezus Christus is de Grootere Jozef; Hij voedt al de personen in de wereld, die Hem zoeken. Zijn getrouwe dienstknechten brengen het

voedsel tot de hongerigen, die de „andere schapen” des Heeren vormen.

²¹⁰ Thans vinden de menschen van goeden wil jegens God in de godsdienstige organisaties in het geheel geen geestelijk voedsel. Hongerig en dorstig als zij zijn, zoeken zij Christus Jezus, den grooteren Jozef en worden door Hem gevoed. Hij zendt hun de waarheid van de tafel Zijns Vaders door de hand van Jehova's getrouwe getuigen, die heden op de aarde zijn. Uit de geheele wereld kwamen in dien tijd menschen tot Jozef, om verzadigd te worden. De onpartijdigheid des Heeren jegens de groote schare wordt in dit beeld getoond, omdat de Schrift op andere plaatsen verklaart, dat de leden daarvan zullen komen „uit alle natiën, geslachten, volken en talen”. Zij staan voor den troon des Heeren en roepen uit: „De zaligheid zij onzen God die op den troon zit, en het Lam [Christus Jezus].” Over degenen, die den Heere ijverig zoeken te dienen, staat verder geschreven: „Zij zullen niet meer hongeren en zullen niet meer dorsten, . . . Want het Lam [Christus Jezus] dat in het midden des troons is, zal ze weiden, en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hunne oogen afwischen.” — Openbaring 7 : 9-17.

²¹¹ Wegens den hongersnood zond Jakob zijn zonen, de halfbroeders van Jozef, naar Egypte om voedsel te koopen. — Genesis 42 : 1-5. Zij werden voor Jozef gebracht, maar zij herkenden hem niet, daar er jaren verstreken waren, sedert zij hem naar Egypte verkocht hadden; zij verkeerden trouwens in de meening, dat Jozef dood was. Een volgende keer gingen zij nogmaals naar Egypte om voedsel te halen, ditmaal op aanwijzing van hun vader. De vorige keer had Jozef Simeon als gijzelaar achtergehouden, tot dat zij zouden terugkeeren. Bij deze gelegenheid

brachten de negen halfbroeders Benjamin, den jongsten en vollen broeder van Jozef, mede; en toen zij met Benjamin aankwamen, werd Simeon bevrijd. Zij werden allen voor Jozef gebracht, maar geen hunner kon zijn identiteit vaststellen.

²¹² Op Jozef's bevel werden zij wederom met voedsel beladen en zoo trokken zij op weg naar Kanaän. Jozef's zilveren beker werd in den zak van een hunner verborgen en nu zond Jozef hun een dienaar achterna, om hen tegen te houden onder de beschuldiging, den beker gestolen te hebben. Toen een onderzoek ingesteld werd, werd de beker inderdaad gevonden en wel in de zak van Benjamin. Hierdoor ontstond een beproeving voor al Jozef's broeders. Benjamin beeldde hier Jehova's getuigen af, te weten een deel van het overblijfsel, dat in de laatste jaren beschuldigd wordt van misdaden, waaraan het part noch deel heeft, hetgeen God heeft toegelaten, opdat het beproefd worde en daardoor de gelegenheid verkrijge, zijn onkreukbaarheid te bewijzen. De arrestatie van Jehova's getuigen is ook voor de Jonadabs, de „andere schapen”, een beproeving geweest, die ondanks de valsche beschuldigingen van Jehova's getuigen, toch bereidwillig hun metgezellen geworden zijn en met hen lijden. — Hebreë 10 : 33.

²¹³ Het verstoppjen van den beker in Benjamin's zak en de daarop volgende arrestatie vormden een deel van het profetisch beeld, dat God te bestemder tijd vervult. Deze vervulling geschiedt, om Zijn voornemens ten uitvoer te brengen en de zachtmoedigen, die den weg der gerechtigheid zoeken, te onderwijzen. Jozef deed zelf uitspraak in deze zaak, bevelende dat Benjamin zijn slaaf zou worden en dus bij hem in Egypte zou blijven. Deze beslissing van Jozef bracht groote smart over de tien halfbroeders; Juda, die voor hen als woordvoerder optrad, hield een

hartstochtelijke redevoering, waarin hij voor zijn jongsten broeder en voor zijn ouden vader Jakob, die door de afwezigheid van Benjamin vreeselijk zou lijden, pleitte. Hier toonden de tien halfbroeders, dat zij hun houding tegenover Jozef en tegenover hun vader geheel gewijzigd hadden.

²¹⁴ Juda was juist degene geweest, die destijds het voorstel gedaan had, Jozef naar Egypte te verkoopen, welke verkoop en deportatie een beeld was van de vijandschap van de godsdienstaanhangers tegenover den Heere en Zijn waarachtige navolgers. Maar nu vroeg Juda het woord en handelde daarbij zonder twijfel als woordvoerder voor allen. Hij verhaalde Jozef de feiten; hij zeide, dat hun vader reeds één zoon ontnomen was, die dood gewaand werd en nu had de vader al zijn liefde den jongsten zoon Benjamin geschonken; als nu ook Benjamin niet zou terugkeeren, zou zijn vader van verdriet sterven. Hij hield een welsprekend en pakkend pleidooi voor den terugkeer van Benjamin en bood aan dat hij, Juda, dan in Benjamin's plaats als slaaf in Egypte zou blijven.

²¹⁵ Het vuur, waarmede Juda zijn taak aan Jozef voorlegde, leverde het bewijs, dat de tien mannen jegens Jakob en ook jegens Benjamin van goeden wil waren. Nog niet beseffende, dat zij voor Jozef stonden, daar zij in de stellige meening verkeerden, dat hij dood was, bleek de groote smart over hetgeen zij hem gedaan hadden onopgesmukt en oprecht. Deze groote beproeving over hen toonde duidelijk aan, dat er zich in hun hart een groote verandering voltrokken had en omdat zij innerlijk blijkbaar wegens hun behandeling van Jozef na jaren geleden groote wroeging gevoelden, wilden zij alles doen, om het aangedane leed weer goed te maken. Deze beproeving

doorstonden zij goed; zij toonden daarbij hun goeden wil. — Genesis 44 : 14-34.

²¹⁶ En wat voorzeide deze beproeving in dit profetisch drama? Hierdoor werd een klasse personen geïdentificeerd en voorzgd, die eens een vijandige houding tegenover de gewijde geestelijke kinderen Gods — de broeders van Christus Jezus — aangenomen hadden, maar die, nadat zij zich van hun eigen toestand bewust geworden waren, van harte berouw toonden en een oprecht verlangen koesterden, goed te doen aan allen, die den Heere liefhebben.

²¹⁷ Als wij dit nu eens met de feiten vergelijken: De vervolging kwam over de broeders van Christus in het bijzonder in het jaar 1918, deze was het gevolg en geschiedde op aandrijven van de godsdienst-drijvers. Daardoor werd veler hart tot vijandschap tegen het volk des Heeren, namelijk tegen het oorspronkelijke getrouwe overblijfsel, aangezet. Maar later, toen zij zich goed bewust werden van hun eigen toestand en van hetgeen God met hen voor had, namen zij een geheel andere houding aan en toonden toen den waren geest, om door den Heere als Zijn „andere schapen” in de kudde Jehova’s ingelijfd te worden. Hierdoor toont de Heere aan, dat alle leden van de „andere schapen”-klasse jegens Jehova, hier door Jakob afgebeeld, jegens Christus, hier door Jozef afgebeeld en jegens het overblijfsel, hier door Jozef en Benjamin voorgesteld, van goeden wil moeten zijn, alvorens zij in de organisatie des Heeren bijeengebracht kunnen worden.

²¹⁸ Het getrouwe overblijfsel van Jehova’s getuigen heeft van de zijde der godsdienstige leiders veel vervolging te verduren gehad en nog te verduren. God heeft dit lijden tot een beproeving van Zijn volk toegelaten. Hij laat eveneens toe, dat de „andere schapen” zien, hoe Jehova’s getuigen moeten lijden

en ook zij moeten daarin deelen om hun goeden wil jegens God aan den dag te leggen. Zulks is noodzakelijk, om het geloof en de gehoorzaamheid van allen, die Jehova en Christus Jezus liefhebben, te doen blijken. Nu de vervolging van Jehova's getuigen in deze dagen in belangrijke mate is toegenomen, hebben de „andere schapen” des Heeren hun bereidwilligheid aan den dag gelegd, om metgezellen te zijn van degenen, die om der gerechtigheid wil vervolging te verduren hebben. Hierdoor hebben zij hun geloof in God en Christus Jezus, alsmede hun bereidheid, om den Heere — ondanks vervolging — getrouw te gehoorzamen, aan den dag gelegd.

²¹⁹ Nu was het oogenblik voor Jozef gekomen, om zich aan zijn broeders bekend te maken. Daartoe liet hij allen, die om hem waren, met uitzondering van zijn broeders, verwijderen: „Toen kon Jozef zich niet langer bedwingen voor allen, die bij hem stonden, en hij riep: Laat allen heengaan! (zoodat niemand bij hem was, als Jozef zich aan zijne broeders bekend maakte.) - Genesis 45 : 1; Utr. V. Vormt dit geen sterke aanwijzing, dat slechts zij, die jegens God van goeden wil zijn en een hoorend oor aan de boodschap van het Koninkrijk schenken, die Christus als den Redder der wereld erkennen en aannemen en zich tot Hem keeren, gered zullen worden, terwijl alle anderen in de groote benauwdheid van Armageddon zullen omkomen? Ongetwijfeld legden Jozef's broeders groote vreeze aan den dag, toen zij den broeder herkenden, dien zij naar Egypte verkocht hadden. „Weest niet ontsteld daarover, dat gij mij herwaarts verkocht hebt; want God heeft mij voor uw aangezicht uitgezonden tot uw levensbehoud”. - Genesis 45 : 5; Utr. V.

²²⁰ Door zoo te spreken toonde Jozef geen wraakgevoelens te hebben; hij beroemde zich niet op de vernedering van zijn broeders; hij schaamde zich niet,

hen zijn broeders te noemen; noch was er eenige haat of kwaadwilligheid om hetgeen zij hem aangedaan hadden. Integendeel! Hij legde een liefderijke welwillendheid voor hun welzijn aan den dag en erkende God's goedheid en almacht, die in alles wat plaatsgevonden had, ten goede geleid hadden. Hij erkende, dat zijn lijden het gevolg geweest was van het optreden van zijn misleide broeders, maar het was voor hun welzijn geweest. Toen Jozef zich aan zijn broeders bekendmaakte, stond zijn broeder Benjamin naast hem en Jozef openbaarde zich aan hen allen terzelfder tijd. Hierdoor wordt aangetoond, dat allen, die aan de zijde des Heeren staan, of zij nu tot de hemelsche of tot de aardsche klasse behooren, schouder aan schouder staan.

²²¹ Jozef ontsloot toen het feit, dat dit geheele profetische drama door Jehova geleid werd, opdat de menschen te Zijner tijd over Zijn voorziening ter verkrijging van het eeuwige leven ingelicht zouden worden. „Dus gij hebt mij niet hierheen gestuurd, maar God. Hij heeft mij tot „Ab” [vader, raadsman] van Farao, heer over het gehele huis en gebieder over heel Egypte gemaakt. Haast u en trekt op naar mijn vader en zegt hem: Dit laat uw zoon Jozef u weten! God heeft mij tot heer gemaakt over heel Egypte, kom tot mij en draal niet” — Genesis 45 : 8, 9; K.B.

²²² Ter vervulling van dit profetisch beeld zond Jehova Christus Jezus naar de wereld, om de wereld te redden. Hij zond Hem tot den Tempel „tot behoudenis des levens”. Hij maakte Christus Jezus tot „Vader der Eeuwigheid” ten behoeve van alle onderdanen van het Koninkrijk en verder tot Heer en Hoofd van Zijn Koninklijk huis en tot rechtmatigen Heerscher der wereld. — Jesaja 9 : 5, 6. Zijn Koninkrijk is de hoop der wereld en in den Naam van Christus Jezus en in Zijn Koninkrijk zullen alle natiën hopen. —

Matth. 12 : 21. Er is geen andere hoop, omdat dit God's voorziening is, welke volkomen afdoende is.

²²³ Daar de Heere de bovengenoemde waarheden aan het overblijfsel en aan de „andere schapen” geopenbaard heeft, hebben zij thans allen een duidelijker inzicht in de toepassing van Jozef's profetische woorden, die met betrekking tot den Grooteren Jozef in vervulling gaan, namelijk: „Boodschaft..... al mijne heerlijkheid in Egypte, en alles wat gij gezien hebt; en haast u en brengt mijnen vader herwaarts af.” Aan al dezulken wordt thans de heerlijkheid van Christus Jezus in de geheele wereld geopenbaard. De woorden van de profetie toonen op dit punt duidelijk aan, dat zoowel aan het overblijfsel als aan de „andere schapen”, die hooren, de verplichting is opgelegd, „zich te haasten” en als de gelegenheid zich biedt, aan allen bekend te maken, dat men moet zorgen, Gods voorziening tot redding van gehoorzame menschen te leeren kennen. — Vers 13.

²²⁴ Verder maakte Jozef zijn broeders bekend, dat er nog gedurende de vijf volgende jaren hongersnood zon heerschen, dat zij zich moesten haasten om hun vader daarvan op de hoogte te brengen en dat allen, zijn vader en zijn gezin, naar Egypte, bij Jozef den regeerder, moesten komen: „opdat gij niet verarmt, gij en uw huis en alles wat gij noodig hebt.” — Genesis 45 : 8-11. Dit toont aan, dat er ten tijde van de identificatie van den Grootere-dan-Jozef, die door Jozef wordt afgebeeld, door den Heere Jezus nog steeds veel werk verricht moet worden — door middel van Zijn aardsch overblijfsel — ten behoeve van degenen, die op de aarde leven.

²²⁵ Het was in het jaar 1931, dat er aan het getrouwe overblijfsel een klasse geopenbaard werd, aan welke voedsel gebracht moest worden. Maar in dien tijd werd de „grootte schare” als zoodanig nog niet onder-

scheiden. Het feit, dat Jozef om de geheele familie van Jakob zond, met inbegrip van de families van zijn halfbroeders, toont aan, dat de leden van het overblijfsel ook na 1931 — toen de aardsche klasse geopenbaard werd, welke door hen bediend moest worden — moeten voortgaan, die klasse (de hongerijsenden) te verzorgen. Dit is precies hetgeen er inderdaad heeft plaatsgevonden en nog steeds geschiedt.

²²⁶ Sedert 1931 hebben de leden van het overblijfsel begrip getoond voor de opdracht, om tot de geheele „Christenheid” te gaan en degenen in te lichten, die een verlangen naar gerechtigheid hebben. Maar het is van belang hierbij te vermelden, dat het niet voor den 31sten Mei 1935 was, ter gelegenheid van het congres van Jehova's getuigen te Washington (D.C.), dat de „grootte schare” als zoodanig geïdentificeerd en aan de gezalfde klasse bekendgemaakt werd. Van dien tijd aan werd een speciaal georganiseerde poging ondernomen en in het belang der grootte schare met toenemende ijver voortgezet, om de waarheden van God's Woord onder haar aandacht te brengen. Dit doen zij ook, terwijl de Heere de grootte schare in Zijn kudde opneemt, waar zij overvloed van brood zal verkrijgen.

DE UITNOODIGING

²²⁷ Het nieuws, dat „Jozef's broederen gekomen waren”, verspreidde zich snel door Egypte; dit goede nieuws bereikte ook Farao en het behaagde hem. Hier verschijnt Farao op het tooneel en in dit speciale onderdeel van het beeld stelt hij Jehova God voor: „En Farao zeide tot Jozef: Zeg tot uwe broederen: Doet dit, laadt uwe beesten en trekt henen, gaat naar het land Kanaän; en neemt uwen vader en

uwe huisgezinnen en komt tot mij en ik zal u het beste van Egypteland geven, en gij zult het vette dezès lands eten: gij zijt toch gelast [gij zijt gemachtigd hun te zeggen]: doet dit, neemt u uit Egypteland wagenen voor uwe kinderkens en voor uwe vrouwen en voert uwen vader en komt. En uw oog verschoone uwe huisraad niet [bekommert u niet om uw huisraad; Menge]; want het beste van gansch Egypteland dat zal uwe zijn". - Genesis 45 : 17-20.

²²⁸ Zoo had ook Jehova God een welgevallen aan het werk van Christus Jezus, den Grootere-dan-Jozef, die in den Tempel Zijn identiteit en Zijn ware verhouding tot het overblijfsel en tot de „andere schapen" onthuld had. De Heere bevestigt de genaderijke uitnoodiging aan de menschen van goeden wil, door tot hen te zeggen: „Komt, en drinkt het water des levens om niet." — Openbaring 22 : 17.

²²⁹ Toen onderrichtte Jozef, die Christus Jezus afbeeldde, Benjamin en zijn tien halfbroeders, om de genadige uitnoodiging aan anderen van de familie over te brengen en aldus werden zij allen uitgenoodigd, naar Egypte te reizen. Het is Christus Jezus, de Grootere-dan-Jozef, die de waarheid laat verkondigen en die de groote schare aan de kudde des Heeren toevoegt. Daarom zegt Jezus: „Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet ik ook toebrengen [leiden; N.V.]; en zij zullen mijne stem hooren, en het zal worden ééne kudde en één herder." — Johannes 10 : 16.

²³⁰ De Benjamin-klasse — het overblijfsel — neemt aan dit werk deel, doordat zij de boodschap der barmhartige uitnoodiging aan de „andere schapen" overbrengen. Als deze laatsten de boodschap vernemen, is het ook het voorrecht en de plicht van deze „andere schapen", om evenals Jozef te zeggen: „Kom . . . en vertoef niet." Dit vormt een verder be-

wijs, dat de „andere schapen” — die de „grootte schare” vormen — insgelijks moeten deelnemen aan het getuigeniswerk, waardoor het Koninkrijk aan de andere menschen in de wereld verkondigd wordt, opdat ook deze naar de plaats van zekerheid mogen vlieden, waar zij door den Grootere-dan-Jozef gevoed zullen worden. — Openbaring 7 : 16.

²³¹ De volgende handelingen van Jozef met de Egyptenaren onthullen de grootte verantwoordelijkheden en eischen, thans opgelegd aan degenen, die tot de „andere schapen” van den tegenwoordigen tijd behooren en wel degenen, die de grootte schare zullen vormen. Zij moeten volledig en geheel den Heere toegewijd zijn, diens geboden getrouw gehoorzamen en met vreugde aan Zijn dienst deelnemen. Zij, die nu tot de „andere schapen” des Heeren behooren, moeten met het overblijfsel gezamenlijk de boodschap des levens nemen, die God verschaft heeft en haar tot de menschen van de door hongersnood geteisterde wereld uitdragen, opdat degenen, die thans nog in de wereld zijn — zoo zij daartoe het verlangen hebben — den weg des levens mogen vinden en naar de plaats van zekerheid mogen vlieden. Er zijn anderen, die de Heere nog vóór Armageddon in de „grootte schare” wil opnemen.

²³² Evenals destijds de hongersnood zwaar op Egypte en de omliggende landen drukte, zoo heerscht er thans een geestelijke hongersnood over de wereld: „En daar was geen brood in het gansche land, want de honger was zeer zwaar [drukkend]; zoodat het land van Egypte en het land Kanaän raasden [verkwijnden; L.V.] vanwege dien honger.” — Genesis 47 : 13. De hongersnood had twee jaren over Egypte geduurd, toen Jakob en zijn gezin Egypte bereikten. Hoewel aangenomen kan worden, dat een deel der Egyptenaren hun aandacht aan Jozef's uitlegging

van Farao's droom geschonken en eenig voedsel ter zijde gelegd hadden, zoo zal deze voorraad toch aan het einde van twee jaren ongetwijfeld zoover verbruikt geweest zijn, dat de Egyptenaren zich nu om voedsel tot de regeering moesten wenden. Dit moesten zij wel doen om in het leven te blijven. Insgelijks is het ook heden gesteld met de „andere schapen”, die in de wereld zijn. Ook zij zullen zich tot Jehova's zichtbare organisatie — die door het overblijfsel van God's volk op aarde wordt vertegenwoordigd — te wenden hebben, om den weg des levens te leeren kennen, door zich te voeden met het voedsel, dat de Heere voor dezulken bereid heeft en in voorraad houdt. Dit moeten zij vóór Armageddon doen.

²³³ Men lette nu eens op het krasse onderscheid tusschen het optreden van Jozef en het optreden van de democratische „plannen” uitdenkende aanhangers van de „New Deal” in den tegenwoordigen tijd. In plaats dat deze moderne, wereldwijze menschen den voedselvoorraad opstapelden, toen er nog overvloed was, hebben zij juist de voedselvoorziening gekortwiek, door het gewas, dat had moeten worden aangeplant en geoogst, te beperken en door de meedoo-genlooze afslachting van vee; dit deden zij ten einde de voedselprijzen op te jagen. De bedriegelijkheid van hun handelwijze wordt thans door het Amerikaansche volk aan den lijve ondervonden. Jozef interesseerde zich in 't geheel niet voor het steeds hooger opdrijven van de voedselprijzen, maar hij stelde belang in de verzorging van het volk. Toen de hongersnood over het land toenam, verhoogde Jozef den voedselprijs niet, evenmin liet hij toe, dat zich eenig mensch ten koste van het volk verrijkte.

²³⁴ De moderne aanhangers van de „New Deal” met iemand aan het hoofd, die de pers als „Franklin Deficit” betitelt, treffen geen maatregelen tot het

inslaan van voedselvoorraden en levensmiddelen voor het Amerikaansche volk. Zij nemen integendeel allen deel aan speculaties, goochelen voortdurend met de levensmiddelenvoorziening en verhoogen steeds de prijzen der levensmiddelen ten koste en tot verdrukking van het volk. Het is vreemd, dat de groote massa der menschen zoo uitermate lusteloos en dwaas is, om te weigeren naar Gods Woord te luisteren. Zij schenken liever gehoor aan wereldsche plannen, welke door zelfzuchtige mannen gedicteerd worden, die nooit en te nimmer eenige verlichting vermogen te brengen.

²³⁵ In deze over het volk gekomen benauwdheid spreken de commerciële godsdienstaanhangers degenen, die naar hen willen luisteren, toe en vertellen hun dat het voedselgebrek, de zandstormen, die hun landerijen verwoesten, de verzengende hitte die hun oogsten vernietigt en de epidemiën, die eveneens aan de vernietiging een belangrijk aandeel hebben, als een oordeel God's over hen komen, omdat zij namelijk nalatig geweest zijn, de godsdienstige organisaties te ondersteunen. Jehova God verantwoordelijk te stellen voor deze rampen, die het volk getroffen hebben, is een boosaardige leugen en een onteering van Zijn heiligen Naam. De Schrift verklaart onomwonden, dat het de Duivel is, die de hedendaagsche weeën over de menschen brengt; hij doet dit juist met het opzettelijke doel, God's Naam te ont-eeren en de menschen van Hem af te keeren. — Openbaring 12 : 12. Dit is verder een krachtig bewijs, dat de geestelijken — die op dergelijke wijze het volk toespreken en God aansprakelijk durven stellen voor de rampen, die over het volk komen — den Duivel en niet God vertegenwoordigen. Groot is daarom het voorrecht en de verantwoordelijkheid, opgelegd aan degenen, die de waarheid ontvangen hebben, om dat

levengevende en levenonderhoudende geestelijke voedsel bekend te maken aan de andere hongerige zielen, die den weg ten leven wenschen te leeren kennen. Want de waarheid is het éénige wat het volk vertroosting en hulp vermag te verleenen.

²³⁶ De Egyptenaren bezaten veel vee, geld en landerijen en zij genoten eenige persoonlijke vrijheid. Jozef richtte geen uithongerings-uitkeerings-systeem in, dat allen tot den bedelstaf zou brengen, maar hij verkocht het levenonderhoudende koren aan de Egyptenaren, allereerst tegen geld, dat Jozef in Farao's schatkamer bracht. Hij liet niet toe, dat particuliere en hebzuchtige geldwisselaars profijt uit den nood van het volk trokken. Toen hun geld op was, verkocht Jozef het koren aan de Egyptenaren in ruil voor hun vee en hun kudden; daarna kocht hij al hun landerijen en verstrekke hun daarvoor het gewenschte koren of voedsel; ten slotte zeide het volk tot hem: „Koop ons en ons land voor brood” en ook dat deed Jozef. - Genesis 47 : 14-20. Daardoor werd Farao, de koning, de rechtmatige eigenaar van alles in Egypte en het volk werd „Farao dienstbaar”; dit geschiedde in overeenstemming met den wensch van het volk: „opdat wij leven en niet sterven”.

²³⁷ Leven is de gift van God door Jezus Christus, maar dit beteekent niet, dat de mensch zijn leven van God kan koopen. Het beteekent echter wél, dat, als de „groote schare” Armageddon wil overleven en het leven van God door Christus Jezus wenscht te verkrijgen, zij zich volkomen moet onderwerpen aan God's voorwaarden, welke luiden, dat de menschen zich ten volle en onvoorwaardelijk aan God en Zijn getrouwen dienst wijden, zoomede Zijn Koning Christus Jezus erkennen en dienen moeten. Niets mag hen daarvan afhouden. Niets vermogen zij te geven, dat opweegt tegen de genadegift des levens en de daarme-

de gepaard gaande zegeningen, omdat, om te beginnen, alles wat de menschen bezitten, den Heere toebehoort. „De aarde is des Heeren en al wat haar vervult, de wereld en wie daarin wonen”. — Psalm 24 : 1; Utr. V. Zij moeten hun volle bereidwilligheid aan den dag leggen, om de dienstknechten van God en Christus Jezus te worden, en Hem dag en nacht — dat is dus te allen tijde — dienen. — Openbaring 7 : 15. Christus Jezus heeft als de groote officiële Vertegenwoordiger van den „Koning der Eeuwigheid” het geheele menschelijke geslacht gekocht; het leven zal slechts aan hen gegeven worden, die zich onderwerpen aan de voorwaarden, die Jehova gesteld heeft; voor dezulken is het leven een genadegift door Christus Jezus.

²³⁸ Voor hun welzijn werden de menschen in de steden samengebracht: „En het volk aangaande, dat zette hij over in de steden, van het ééne tot het uiterste der landpale van Egypte.” — Genesis 47 : 21. Op dezelfde wijze brengt thans Christus Jezus Zijn „andere schapen” samen onder de organisatie van Jehova, welke door een stad gesymboliseerd wordt; in deze „steden” en nergens anders vinden zij een veilige toevlucht. Dit komt nauwkeurig overeen met de vrijsteden, waarin Jehova later voor het volk in Mozes’ dagen voorzag. — Deuteronomium 19 : 1-6. Het land van de priesters werd niet verkocht: „Alleen het land der Priesteren kocht hij niet; want de Priesters hadden een bescheiden deel [vast inkomen] van Farao, en zij aten hun bescheiden deel, hetwelk Farao hun gegeven had; daarom verkochten zij hun land niet.” — Genesis 47 : 22.

²³⁹ Door deze financiële regeling werd geen onderscheid gemaakt ten nadeele van het volk en ten gunste van de geestelijkheid, zooals eenigen het willen doen voorkomen. Reeds vóór den hongersnood

ontvingen de priesters van Egypte een regeerings-toelage en deze voorziening werd ook gedurende de periode van hongersnood onverminderd voortgezet. De priesters behoefden aldus hun land niet te verkoopen. Het was een bestaande beschikking, dat zij hun voedsel van den koning zouden ontvangen, want de priesters of vorsten van Egypte waren evenals Jozef, dienaren van den koning. In dit drama schijnen zij af te beelden den grooten „uitverkoren” „knecht” — van welken Christus Jezus het Hoofd is, met inbegrip van het aardsche overblijfsel, de „voeten van Hem” — Jesaja 52 : 7. Deze laatsten zijn heden „medeërfgnamen met Christus Jezus en behooren tot „de zachtmoedigen”, die met Hem „de aarde beërven”. — Mattheüs 5 : 5; Romeinen 8 : 16, 17. Zij verkeeren derhalve in een andere positie dan de „andere schapen” — de „grootte schare” — hoewel allen het leven van Jehova door Christus Jezus moeten ontvangen.

240 Het is altijd zoo geweest en het zal ook altijd zoo blijven, dat menschen moeten werken. „Wil iemand niet werken, dan zal hij ook niet eten”. — 2 Thessalonicenzen 3 : 10; N.V. De leeglooper is een gruwel in God's oogen, hij wordt onder de verkwissters gerangschikt. — Spreuken 19 : 15; 31 : 27; Ezechiël 16 : 49. Ten behoeve van de „grootte schare” en haar toekomstig leven zorgt de Heere er voor, dat zij niet zonder werk is, maar den Heere voortdurend moet dienen. — Openbaring 7 : 15. „Of weet gij niet, dat gij niet uzelfen toebehoort? Want gij zijt gekocht en de prijs is betaald: geeft toch met uw lichaam aan God de eer”. — 1 Corinthiërs 6 : 19, 20; Utr.V. Jozef voerde geen „steunregeling” in, waardoor het volk een ondersteuning van de regeering ontving en verder den tijd in ledigheid kon doorbrengen. — Genesis 47 : 23. Integendeel, het volk moest

ijverig werken en niet door ledigheid een last voor de samenleving worden. Zij ontvingen de opdracht het zaad, dat hun gegeven werd, uit te zaaien op het land en — voor den wasdom — op God te vertrouwen. ²⁴¹ Een gunstige schikking werd voor het volk getroffen: „Maar van de oogst moet gij een vijfde deel aan Farao afleveren. De (andere) vier laat ik u om de velden te bezaaien en tot onderhoud voor u, uw huisgenoten en uw kinderen”. — Genesis 47 : 24; K.B. Aangezien het land toen niet meer het hunne was, was dat een zeer edelmoedige regeling voor hen. Een soortgelijke eisch wordt de groote schare opgelegd, zooals profetisch in Zacharia 14 : 16-18 aange-toond wordt. De aan de groote schare gestelde eisch is rechtvaardig en redelijk en „niet zwaar”. — 1 Johannes 5 : 3. Christus Jezus brengt overeenkomstig den wil Gods alle leden van de groote schare op een gelijke basis voor Jehova en verlangt van hen allen, God getrouw en niet boven hun vermogen te dienen. Deze regeling werd door het volk van Egypte hoogelijk gewaardeerd, evenals de groote schare voor de te haren behoefte gemaakte regeling erkentelijk is en naar waarde zal weten te schatten: „Toen riepen zij: „Gij hebt ons het leven gered! Omdat wij genade gevonden hebben in de ogen van onzen heer, willen wij (gaarne) de dienaren van Farao zijn.” — Genesis 47 : 25; K.B.

²⁴² God, die vanaf het begin wist wat er gebeuren zou, maakte deze afbeelding en verdere profetische beelden, om Zijn „andere schapen” te helpen, die in dezen tijd van groote benauwdheid tot den Goeden Herder, Christus Jezus bijeenvergaderd worden. Deze voorbeelden — die den menschen van goeden wil worden voorgelegd, opdat zij den weg, dien zij moeten volgen om bescherming en redding te verkrijgen,

leeren kennen — heeft Jehova gegeven voor degenen die Hem liefhebben en dienen.

DE VRIEND VAN DAVID

²⁴³ In Zijn goedertierenheid heeft Jehova vele andere profetische beelden gegeven in het belang van hen, die Hem liefhebben, van welke er hier een volgt over den liefhebber van David. Koning David verkreeg God's goedkeuring, Hij zeide over hem: „David [is] een man naar mijn hart.” — Handelingen 13 : 22; Ps. 89 : 21. David was ijverig en volhardend in de naleving van God's geboden; hij was een beeld van Christus Jezus, den geliefden Zoon Gods. De Bijbel bevat een schoon profetisch drama waarin David een rol vervult, in welke gebeurtenis de getrouwe leden van het Koninklijke huis van Jehova met de „andere schapen” des Heeren — die de groote schare zullen vormen — afgebeeld worden. Het is het verhaal over de nauwe betrekking, die tusschen David en Jonathan bestond. — Zie 1 Samuël, hoofdstuk 17 en 18; De Wachtoren van Nov. en Dec. 1938.

²⁴⁴ De Israëlieten waren Jehova's verbondsvolk, zij stonden onder Zijn bevelen. Maar de Israëlieten begeerden voor zichzelf een Koning. Hierin deden zij verkeerd; God stond hen evenwel toe, een koning te hebben; Saul werd daarop verkozen en tot koning gezalfd. Saul hield zich echter niet aan de geboden van Jehova God; om deze reden verwierp God hem. Saul's vernedering was te wijten aan zijn gebrek aan geloof en zijn weigering gehoorzaam te zijn. Door den profeet Samuël zeide Jehova God tot hem: „Heeft de Heere lust aan brandofferen en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem des Heeren? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen; want wederspan-

nigheid is eene zonde der tooverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst. [Want ongehoorzaamheid is even erg als de zonde der tooverij, en eigenzinnigheid is gelijk aan afgoderij en beeldendienst — Menge]. Omdat gij des Heeren Woord verworpen hebt, zoo heeft Hij u verworpen, dat gij geen Koning zult zijn." — 1 Samuël 15 : 22, 23. Hierin wordt de goddelijke regel duidelijk gemaakt, dat opstandigheid tegen God's geboden „de zonde der tooverij” is, waarmede slechts duivelen gediend worden; wederspannigheid is „ongerechtigheid en beeldendienst.” Dit legt den nadruk op het feit, dat alle godsdiensten van den Duivel afkomstig zijn, omdat zij alle met God's geboden in strijd zijn.

²⁴⁵ Bij het begin van zijn regeering had Saul een zoon, die het bevel over een legerafdeeling voerde, deze zoon heette Jonathan. David, de jongste zoon van Jesse, was een herdersknaap, die te Bethlehem bij zijn vader woonde. Na de verwerping van Saul zalfde God David tot koning over Israël. David was toen nog een jongen en, al was hij toen reeds gezalfd, zijn regeering aanvaardde hij eerst eenigen tijd later. In het profetisch drama, dat hier beschreven wordt, komen de volgende spelers voor:

²⁴⁶ Wegens zijn ontrouw vervult Saul in dit profetisch beeld de rol van de trouwelooze geestelijkheid en andere godsdienst-ijveraars, die er weliswaar aanspraak op gemaakt hebben, navolgers van Christus Jezus te zijn, maar om zelfzuchtige redenen ontrouw geworden en in opstand gekomen zijn; zij hebben opzettelijk God's geboden niet gehoorzaamd. Ook is hij nog een beeld van hen, die zich gewijd hebben om God's wil te doen en werkelijk begonnen zijn de voetstappen van Christus Jezus te volgen, doch daarna op grond van zelfzucht ontrouw en opstandig geworden zijn. Al zulke personen — door Saul afgebeeld —

vormen de klasse, die in de Schrift „de mensch der zonde”, „de zoon des verderfs” genoemd wordt. — 2 Thessalonicenzen 2 : 3.

²⁴⁷ Koning David beeldde in het drama daarentegen Christus Jezus af, met inbegrip van de getrouwe leden van Zijn lichaam, die gezamenlijk het Koninklijk huis Jehova's vormen. Jonathan vervulde in het eerste gedeelte van het beeld de rol van de getrouwe mannen uit het verleden, die in het bijzonder in het elfde hoofdstuk van Hebreëen genoemd worden; in het laatste gedeelte van het drama beeldde hij de „mensen van goeden wil” af — de „andere schapen” des Heeren in den tegenwoordigen tijd — die de „grootte schare” vormen. De Filistijnen waren een voorstelling van de organisatie des Duivels, opgebouwd uit de verschillende elementen, die alle tegen God en tegen Christus Jezus en Zijn Koninkrijk zijn.

²⁴⁸ Jonathan en David waren geen jongelieden van gelijken leeftijd, zooals Zondagsschool-onderwijzers het dikwijls willen doen voorkomen, maar Jonathan was veel ouder dan David. De eerste keer, dat zij elkander ontmoetten, had plaats kort nadat David tot koning over Israël gezalfd was; Jonathan was toen reeds een man van middelbaren leeftijd, staande aan het hoofd van een legerafdeeling. Hij was minstens vijf en twintig tot dertig jaren ouder dan David. Hier worden slechts die deelen van het profetisch drama beschreven, waarin de ontmoeting van Jonathan en David weergegeven en een beeld geschilderd wordt van de onderlinge verhouding tot elkander, welke wijst op de verhouding van de Jonadabs tot den Heere Jezus en de getrouwe leden Zijns lichaams.

²⁴⁹ Jonathan was reeds over de vijftig jaren, toen hij gedood werd; hij stierf voordat David zijn heerschappij als koning aanvaardde. Dit geeft de gedachte in, dat de rol, die Jonathan aan het begin van het dra-

ma vervulde, die getrouwe mannen afbeeldde, die vóór de komst van Christus Jezus in de wereld op de aarde leefden en Jehova God dienden.

²⁵⁰ De Filistijnen waren opgekomen om tegen Saul en zijn leger slag te leveren. De beide legers bezetten de tegenover elkander gelegen hellingen van het dal, dat tusschen twee bergen doorliep. - 1 Samuël 17 : 1-3. Een afschuwelijke reus, Goliath genaamd, bevond zich onder het leger der Filistijnen; hij werd naar voren gebracht om tegen iemand, door Saul aan te wijzen, te strijden. Goliath was een reus van geweldige afmetingen, een laag en uitermate goddeloos schepsel. Hij was een beeld der dictatoriale of totalitaire heerschende machten, die heden in eenige natiën de macht naar zich toe gegraaid hebben; die ontzettend opscheppen, het volk onderdrukken en zijne vrijheden verbeurd verklaren.

²⁵¹ De bewijzen toonen heden met overstelpende zekerheid aan, dat de politieke dictators en de Roomsch-Katholieke Hiërarchie — het leidende godsdienstige stelsel op aarde — hand aan hand gaan. De politieke kant van dit samengaan wordt gevormd door de meest op den voorgrond tredende heerschers, terwijl de Roomsch-Katholieke Hiërarchie als geestelijke opperheer of raadgever optreedt en als zoodanig deel uitmaakt van de totalitaire heerschappij.

²⁵² Mussolini regeert Italië met een ijzeren hand. Aanvankelijk bij zijn eerste regeeringsoptreden een atheïst zijnde, gaf hij zich later voor een Katholiek uit, om dusdoende een werkovereenkomst met den Paus aan te gaan. Sindsdien heeft het Vaticaan — met insluiting natuurlijk van de geheele Hiërarchie — Mussolini krachtadig gesteund in zijn wreede tentoonstelling van zijn macht in Spanje, zijn goddelooze aanval op en de verwoesting van Abessynië en al zijn gemeenheid op andere plaatsen. — Op dezelfde ma-

nier is Hitler de wreede dictator van Duitschland, hij sloot met den Paus een concordaat ter wederkeerige bijstand en hulp. En zoo werken ook zij gezamenlijk. De Roomsch-Katholieke Hiërarchie ondersteunt Hitler in zijn wreedheid, uitgeoefend tegen het God-vreezende volk in Duitschland en heeft hem mede bijgestaan in zijn wreede aanval op Oostenrijk, Tsjecho-Slowakije en andere volken.

²⁵³ De feiten toonen aan, dat God door dit profetisch drama voorzeggd heeft, dat dergelijke politieke dictators met de godsdienstaanhangers zouden samenwerken, om den „gruwel der verwoesting” te vormen, daarbij aanspraak makende op het recht, de wereld in de plaats van Christus Jezus te regeeren. — Mattheüs 24 : 15, 16; Daniël 11 : 31; 12 : 11. Daar godsdienst het voornaamste middel van den Duivel is om het volk te verblinden en te misleiden, wordt het Pausdom — dat wil zeggen: de paus en de overige leden van de Hiërarchie — door den Duivel gebruikt in de hoedanigheid van geestelijke adviseur der politieke dictators, zijn bondgenooten. Goliath was een beeld van deze geheele combinatie, die pocht en hoont en dreigt, de andere natiën en volken, die zich niet aan haar onderwerpen, te vernietigen.

²⁵⁴ Goliath [de baasvechter — Afr. B.] ging voort de Israëlieten te intimideeren, waardoor zij allen dermate bevreesd werden, dat niemand van Saul's leger bereid was den strijd met Goliath aan te binden. David, door zijn vader uitgezonden om zijn broeders, die in Saul's leger waren, voedsel te brengen, verscheen juist op het tooneel, toen Goliath zijn uitdaging tot de Israëlieten uitbulderde. - 1 Samuël 17 : 4-23. Hoewel David in vergelijking met de andere Israëlieten eerst een aankomende jongeling was, ontstak hij in een rechtvaardigen toorn tegen dezen bluffer Goliath en hij zeide tot degenen, die om hem heen stonden: „Wie

is deze onbesneden Filistijn, dat hij het leger van Jehova zou uitdagen?" (Vers 26).

²⁵⁵ Daarop bood David zich aan, tegen Goliath te strijden; hij trad hem tegemoet, slechts bewapend met een slinger en enkele kleine steenen. „David daarentegen zeide tot den Filistijn: Gij komt tot mij met een zwaard en met een spies en met een schild, maar ik kom tot u in den Naam des Heeren der heirscharen, des Gods der slagorden Israëls, dien gij gehoond [uitgedaagd — Afr. B.] hebt. Te dezer dagen zal de Heere u besluiten [overleveren — Afr. B.] in mijne hand, ik zal u verslaan, en ik zal uw hoofd van u wegnemen, en ik zal de doode lichamen van der Filistijnen leger dezen dag den vogelen des hemels en den beesten des velds geven: en de gansche aarde zal weten dat Israël eenen God heeft; en deze gansche vergadering zal weten, dat de Heere niet door het zwaard, noch door de spies verlost; want de krijg is des Heeren, die zal ulieden in onze hand geven". — 1 Samuël 17 : 45-47.

²⁵⁶ Hier was David een beeld van den Heere Jezus, die tegen de verbonden vijanden Gods strijdt en hen tot rechtvaardiging van Jehova's Naam vernietigt. In dien strijd verleende God David de overwinning, het monster Goliath lag dood ter neder met een schedel, door één steen van David's steenen verpletterd. Jonathan stond er bij en was getuige van het gevecht. Onmiddellijk erkende hij, dat David de door den Almachtigen God begunstigde was. Onder den indruk van het gevecht liet Saul, de koning, David onmiddellijk bij zich komen en onderhield zich met hem. Jonathan was bij dit onderhoud tegenwoordig en hoorde dat gesprek, voornamelijk hetgeen David tot zijn vader Saul gezegd had. — 1 Samuël 17 : 57, 58. „Het geschiedde nu als hij geëindigd had tot Saul te spreken, dat de ziel van Jonathan verbonden [verkleefd — Afr. B.] werd aan de ziel van David, [toen sloot Jonathan

David in zijn hart — Menge], en Jonathan beminde hem als zijne ziel. En Saul nam hem te dien dage, en liet hem niet wederkeeren tot zijns vaders huis. Jonathan nu en David maakten een verbond, dewijl hij hem liefhad als zijne ziel; en Jonathan deed zijne mantel af dien hij aanhad, en gaf hem David, ook zijne

Jonathan ontmoet David.

1 Sam. 18 : 1.

kleederen, ja, tot zijn zwaard toe en tot zijnen boog toe en tot zijnen gordel toe". - 1 Samuël 18 : 1-4.

²⁵⁷ Dit was het begin van de toewijding van Jonathan aan David. De liefde waarmede Jonathan David aanhing, was geen liefde om zelfzuchtige redenen, noch was het een liefde, zooals die gewoonlijk tusschen schepselen van de tegenovergestelde sekse bestaat. Want Jonathan zag, dat David rechtvaardig was en voor een rechtvaardige zaak streed; ter wille van zijn rechtvaardig werk — namelijk zijn volledige toewijding aan den Almachtigen God — had hij David lief.

²⁵⁸ Jonathan beeldde hier de klasse personen af, die met de godsdienstige systemen — voorgesteld door Saul — verbonden geweest zijn en — nadat zij tot het inzicht gekomen zijn, dat godsdienst een strik van den Duivel is — zich er onmiddellijk van afgekeerd hebben. Jonathan was een mensch van goeden wil en daar hij een verlangen had naar recht en gerechtigheid, gevoelde hij zich onmiddellijk met David verbonden. Zoo is het eveneens gesteld met de menschen, die zich heden in de godsdienstige organisaties bevinden: Wanneer zij bemerken, hoe de getrouwe navolgers van Christus Jezus vurig vóór de zaak der gerechtigheid strijden, door tegen den Duivel en zijn cohorten de waarheid te verkondigen en den Naam van Jehova God te verheerlijken en groot te maken, dan krijgen zij Jehova's getuigen lief — zooals Jonathan David liefhad — en verleenen zij hun steun en volle medewerking aan Jehova's getuigen. Jonathan was hier derhalve een duidelijk beeld van de „andere schapen” des Heeren, die de groote schare vormen.

WEDERKEERIGE LIEFDE

²⁵⁹ Waar beide partijen gerechtigheid liefhebben en ongerechtigheid haten, daar bestaat een sterke we-

derkeerige liefde van den een tot den ander. Hun harten zijn immers in een rechtvaardige zaak vereenigd. Deze band is een onzelfzuchtige toewijding aan het goede. Waar zulk een liefde aanwezig is, beziet men elkander niet vanuit het standpunt des vleesches, maar men ziet het hart aan en diens uiterlijke toewijding aan de gerechtigheid.

²⁶⁰ Dusdanig was de liefde, die Jonathan David toedroeg. En David beantwoordde deze liefde. — 1 Samuël 20 : 41. Het was een wederkeerige liefde, omdat beiden het goede toegewijd waren en zij als dienstknechten van Jehova het goede en rechtvaardige deden. Daarom beeldden zij de beide klassen personen af, die Jehova God toegewijd zijn, namelijk het overblijfsel en de Jonadabs, die ook wederkeerige liefde voor elkander koesteren en ten toon spreiden. Jonathan openbaarde zijn liefde voor David door hem bij te staan, en later gaf David als koning uiting aan zijn liefde voor Jonathan, door aan Jonathan's zoon een gunst te bewijzen. — 2 Samuël 9 : 1; 21 : 7. Jehova had zoowel Jonathan als David lief, omdat zij er beiden naar streefden, den rechten weg te bewandelen. In overeenstemming hiermede staat in God's Woord geschreven: „Hij heeft gerechtigheid en gericht [recht] lief.” — Psalm 33 : 5.

²⁶¹ God's liefde voor de Jonathan-klasse — de „andere schapen” — wordt getoond door God's wetsbepalingen ten aanzien van den „vreemdeling”. — Deuteronomium 10 : 17-19. Christus Jezus, de Grootere David, heeft de Jonathan-klasse lief, omdat zij uit Zijn „andere schapen” bestaat; het is Zijns Vaders wil, dat Hij deze in Zijn kudde samenbrengt. — Johannes 10 : 11, 16. Het gezelfde overblijfsel op aarde moet als de „voeten van Christus Jezus” de Jonathan-klasse eveneens liefhebben, het heeft haar ook lief en bewijst deze genegenheid door zijn ijver om hun de boodschap

der waarheid te brengen en haar te helpen God's voornemen te doorgronden.

²⁶² Dit samengaan wordt afgebeeld door Ezechiël's gezicht of visioen over den man, met linnen bekleed, met een schrijvers-inktkoker aan zijn lendenen, die de zoekers naar waarheid aan het voorhoofd teekent, dat wil zeggen: hun inzicht in de waarheid schenkt. — Ezechiël 9 : 1-11. Ware liefde tusschen het overblijfsel en de Jonathan-klasse toont derhalve aan, dat zij als elkanders metgezellen in den dienst en gedreven door een onzelfzuchtige toewijding aan God en de Koninkrijksbelangen, schouder aan schouder moeten staan, waardoor zij tegelijkertijd elkanders belangen behartigen.

EEN VERBOND

²⁶³ Een verbond is een plechtige overeenkomst tusschen twee of meer partijen, om de bepalingen van die overeenkomst getrouw na te komen. Daar hun harten in overeenstemming met gerechtigheid waren, zal Jehova God zoowel Jonathan als David ingegeven hebben, met elkander een plechtige overeenkomst voor wederkerige liefde en bijstand te sluiten. Daarom staat er geschreven: „Jonathan nu en David maakten [letterlijk: sneden] een verbond, dewijl hij hem liefhad als zijne ziel.” — 1 Samuël 18 : 3. Blijkbaar brachten zij eerst een dierlijk offer en zoo sneden of maakten zij over het lichaam van het doode dier een plechtige overeenkomst, welke bepaalde dat zij elkander wederkeerigen steun zouden verleen. Dat verbond beteekende niet, dat zij elkander om zelfzuchtige redenen zouden liefhebben; maar hun liefde bestond daarin, dat zij beiden een rechtvaardige zaak voorstonden, terwijl hun verbond hen overigens zou nopen recht-

vaardig met elkander om te gaan en jalouzie, critiek en familietwisten te vermijden.

²⁶⁴ Door de feiten wordt aangetoond, dat zij dienovereenkomstig handelden, zooals ten volle blijkt uit de woorden, die David tot Jonathan richtte. — 1 Samuël 20 : 8. Aanstonds erkende Jonathan, dat David de door God uitverkorene was, dat hij David daarom moest liefhebben en getrouw ondersteunen. Deze erkenning van David's superioriteit demonstreerde Jonathan, door hem zijn kleed, zijn zwaard en zijn boog te geven. „En Jonathan deed zijnen mantel af dien hij aanhad, en gaf hem David, ook zijne kleederen, ja, tot zijn zwaard toe en tot zijnen boog en tot zijnen gordel toe.” — 1 Samuël 18 : 4.

²⁶⁵ Saul had vier zonen, Jonathan was de eenige die met David een verbond sloot. Dit toont duidelijk aan, dat velen van degenen, die de „andere schapen” des Heeren vormen, met de godsdienstaanhangers verbonden geweest zijn, dat echter slechts zij, die den geest van Jonathan hebben, een verbond sluiten om den Heere te dienen. Daartoe scheiden zij zich van de godsdienstaanhangers af, om zich aan de David-klasse te wijden. Daarom is Jonathan een beeld van de „grootte schare”, die Jehova en Zijn Koninkrijk dient.

²⁶⁶ Ook de Jonathan-klasse moet een verbond sluiten met Christus Jezus — den Grooteren David — die de vertegenwoordiger van Jehova God is. Zij moet Christus Jezus als een der „gestelde machten” en als Jehova's gezalfden Koning erkennen; voorts belijden dat Jehova de Oppermachtige is en dat Jehova en Christus Jezus op grond van die oppermajesteit de „gestelde machten” vormen. — Romeinen 13 : 1. Christus Jezus is Jehova's grootte Hoofdhoeksteen van Zion, God's Koninklijk huis. — Jesaja 8 : 14, 15; 28 : 16. De Jonathan-klasse „struikelt” niet over dien grooten Steen, maar erkent Hem gaarne als den door Je-

hova Aangewezene om het Hoofd over Zijn hoofdorganisatie te zijn. Alle godsdienstaanhangers struikelen echter over dien Steen, zij ergeren en stooten zich er aan en worden er door verpletterd.

²⁶⁷ Het verbond tusschen Jonathan en David was geen afbeelding van het wetsverbond, dat Jehova met het volk Israël sloot (Exodus 19 : 1-5), noch was het een onderdeel van dat verbond; terwijl het evenmin met het „nieuwe verbond” — het geestelijke Israël bedoeld in Jeremia 31 : 31-34 — iets te maken had. Maar het was een plechtige overeenkomst, die de Jonathan-klasse aan Jehova's organisatie bond, over welke Christus Jezus, de Grootere David, het Hoofd is en waarvan het overblijfsel op aarde een deel vormt. Het verbond wijst op de bindende betrekking van den één tot den ander. Jonathan verleende David koninklijke eerbewijzen door hem zijn kleederen en zijn krijgsuitrusting te schenken; hij erkende zoomede dat David boven hem stond. Zoo stellen thans de „andere schapen” — die de groote schare vormen — zichzelf en hun lichamelijke en geestelijke uitrusting ter beschikking van Christus Jezus voor den dienst van God en verleenen daardoor hun volle medewerking aan de wijze, waarop de dienst overeenkomstig de aanwijzingen van Christus Jezus ten uitvoer gebracht wordt. De hedendaagsche feiten toonen aan, dat de Jonathan- of „andere schapen”-klasse inderdaad aldus handelt.

²⁶⁸ David werd door het volk veel meer geëerbiedigd dan Saul. — 1 Samuël 18 : 6-9. Evenzoo ontvangt het overblijfsel heden veel meer bewijzen van eerbied van de zijde der oprechte menschen dan de vooraanstaande godsdienstige leiders ooit ontvangen hebben. **Alle oprechte menschen weten, dat godsdienst een valstrik is en dat de godsdienstijveraars menschen zijn, die hun medewerking aan allerlei afpersing verleenen. Zij erkennen daarentegen, dat Jehova's getuigen in**

oprechtheid en eerlijkheid God's boodschap der waarheid verkondigen. Jonathan had David meer lief dan Saul, omdat hij wist dat David God's gunsteling was en David een rechtvaardige zaak voorstond.

²⁶⁹ Ook heden toont de Jonathan-klasse veel meer liefde te hebben voor het overblijfsel — de „voeten van Christus Jezus” — dan voor de godsdienstaanhangers, omdat zij weet, dat het overblijfsel op aarde den grooten en rechtvaardigen Heerscher, Christus Jezus, vertegenwoordigt. De breuk tusschen de Jonathan- en de Saul-klasse wordt van dag tot dag grooter. Allen, die aan de zijde van Christus den Koning staan, moeten thans vast aaneengesloten zijn, elkander wederkerige liefde betoonen en harmonieus met elkander samenwerken, om hun dienst ten uitvoer te brengen. Aldus moeten zij vanzelfsprekend met de Saul-klasse den strijd aanbinden; de feiten toonen aan, dat zij inderdaad met de godsdienstaanhangers in strijd geraaken.

²⁷⁰ Saul poogde Jonathan op te hitsen en hem aan te zetten om David te dooden, maar Jonathan weigerde aan deze samenzwering deel te nemen. — 1 Samuël 19:1. Jonathan vestigde Saul's aandacht op het „vreemde werk” der gerechtigheid, dat Jehova door David ten uitvoer bracht; hij deed dit om aan te toonen, dat David Jehova's gunst genoot. — 1 Samuël 19:4,5. Zoo verdedigt de hedendaagsche Jonathan-klasse het werk van Jehova's getuigen voor de geestelijkheid; zij doet een krachtig protest hooren tegen de daden der geestelijkheid bij de vervolging van Jehova's getuigen; zij weigert zich bij eenig plan van de geestelijkheid, om de getuigen Jehova's geweld aan te doen, aan te sluiten. De Jonathan-klasse — of de klasse der „andere schapen” des Heeren — ziet en waardeert God's „vreemde werk”, waaraan Jehova's getuigen een aandeel hebben, zij is er zich degelijk van be-

wust, dat zulks juist het bewijs van God's gunst voor het overblijfsel of de David-klasse vormt. Daarom verleent de Jonathan-klasse bijstand aan Jehova's getuigen, evenals Jonathan aan David zijn bijstand verleende. Dit wordt voorts bevestigd door de gelijkenis van de „schapen" en de „bokken". — Mattheüs 25 : 31-46. Nooit heeft Jonathan zijn goedkeuring aan Saul's haat tegenover David gehecht. Heden zijn de „andere schapen" — de Jonathan-klasse — van dezelfde gezindheid, zij zijn eveneens tegenstanders van hen, die Jehova's getuigen vervolgen.

²⁷¹ Op grond van het feit, dat Jonathan belangstelling voor David aan den dag legde, poogde Saul David te dooden. — 1 Samuël 20 : 33. Daar Jonathan er van op de hoogte was, dat Saul voornemens was David te dooden, waarschuwde hij hem voor het dreigende gevaar door het afschieten van pijlen — zooals zij onderling hadden afgesproken — zoodat dus deze pijlen het middel waren, om elkander iets mede te deelen en elkander te waarschuwen. — 1 Samuël 20 : 18-41. Ook heden poogt de Jonathan-klasse Jehova's getuigen te beschermen en hen voor dreigend gevaar te waarschuwen. Jonathan gebruikte dus zijn pijlen, zooals de Jonathan-klasse heden haar krijgsuitrusting gebruikt, om Jehova's getuigen te helpen. Aldus laat de ééne klasse wederkerige liefde voor de andere klasse blijken, terwijl zij beiden de gerechtigheid zijn toegedaan.

²⁷² De tegenbeeldige David-klasse — namelijk Jehova's getuigen — heeft gedurende eenigen tijd getracht, de belangstelling van de Saul-klasse — of godsdienstaanhangers — gaande te maken, door haar God's boodschap van het Koninkrijk te prediken. Hieraan hebben de menschen van goeden wil deelgenomen, maar als gevolg van de zelfzuchtige en wreede harten der godsdienst-fanatici maakte dit werk weinig of geen vorderingen. Dit wijst er op, dat er thans

voor de leiders onder de godsdienstaanhangers geen mogelijkheid meer bestaat, zich te bekeeren en tot God en Zijn Koning terug te keerèn; het is voor de Jonathan- en David-klasse niet meer noodig, zich om hunnentwil moeite te getroosten. De leden van de Saul-klasse hebben het op de vernietiging van Jehova's getuigen en hun werk begrepen, evenals ook Saul er op uit was David te dooden, waartoe hij hem van plaats tot plaats najaagde. De strijd is thans ontbrand, het overblijfsel van God's volk op aarde moet in gehoorzaamheid aan Jehova's geboden uittrekken en aan dien strijd deelnemen, door getrouw getuigenis voor God's Koninkrijk af te leggen.

²⁷³ Uit dit profetisch beeld komt duidelijk naar voren: Jehova God is vanaf den beginne voornemens geweest, een getrouwe klasse menschen aan Christus Jezus in Zijn Koninkrijk toe te voegen en voorts een verdere klasse getrouwe menschen op de aarde te onderhouden, die het leven van den tegenbeeldigen David zal ontvangen. In deze laatste dagen van benauwdheid over de wereld moeten het overblijfsel van de eerste klasse en de leden van de laatste klasse met elkander wandelen, om hun dienst gezamenlijk te verrichten en de belangen van den Naam en het Koninkrijk van God bevorderen, waardoor zij allen ten slotte één kudde gehoorzame schapen onder Christus Jezus zullen vormen.

ISRAËLIETEN KOMEN TOT DAVID

²⁷⁴ Na den dood van Saul regeerde David als koning van Juda gedurende zeven en een half jaar; daarna kwamen ook de andere stammen van Israël tot David en zalfden hem tot koning over hen. „Toen kwamen alle stammen Israëls tot David te Hebron, en zij spraken, zeggende: Zie, wij, uw gebeente en uw vleesch

zijn wij." [Wij zijn immers van uw vleesch en bloed; Menge]. „Alzo kwamen alle oudsten Israëls tot den koning te Hebron en de koning David maakte een verbond met hen te Hebron voor het aangezicht des Heeren, en zij zalfden David tot koning over Israël." — 2 Samuël 5 : 1, 3. (Zie ook 1 Kronieken, hoofdstuk 11 en 12). De Israëlieten, die als boven omschreven tot David kwamen, zijn een afbeelding van de menschen van goeden wil, die heden toesnellen tot den Grooteren David — Christus Jezus —, nadat Hij Zijn regeering reeds begonnen is en hun trouw en toewijding aan den Heere bewijzen. Zij beeldden af de „andere schapen" — die de groote schare zullen vormen — die de Heere thans tot zich bijeenvergadert.

VREEMDELINGEN

²⁷⁵ Alleen de Israëlieten waren God's verbondsvolk — Amos 3 : 2. Alle andere volken waren „vreemdelingen en werden ook zoo genoemd. Ook worden zij Heidenen genoemd en wel in de beteekenis van niet-Joden of niet-Israëlieten. God wees zelfs geen vreemdelingen, die naar Hem zochten en zich aan Zijn wet onderwierpen af, hoewel zij niet met Hem in de verbondsgemeenschap stonden. — Exodus 12 : 48; 20 : 10. Hobab, de Keniet, was een zwager van Mozes. Toen Mozes aan het hoofd der Israëlieten de reis naar het land Kanaän aanvaardde, noodigde hij Hobab, den Keniet, uit, met hem mede te gaan, zeggende: „Ga met ons, en wij zullen u weldoen." — Numeri 10 : 29. Deze Kenieten trokken met de Israëlieten mede, hoewel zij voor zoover het God's verbond betrof, vreemdelingen waren. — Richteren 1 : 16; 4 : 11. De vreemdelingen die zich onder de Israëlieten — God's verbondsvolk — vestigden, waren verplicht God's wet te gehoorzamen. — Leviticus 16 : 29; 18 : 26; 19 : 33, 34.

Toen Mozes den Israëlieten over God's goedheid sprak, zeide hij tot hen: „Die het recht des weezen en der weduwe doet [verschafft — Afr. B.], en den vreemdeling liefheeft, dat Hij hem brood en kleeding geeft. Daarom zult gijlieden den vreemdeling liefhebben, want gij zijt vreemdelingen geweest in Egypteland”. - Deuteronomium 10 : 18, 19.

²⁷⁶ Toen de Israëlieten in Moab verzameld waren, om Mozes' laatste toespraak aan te hooren, waren daar ook de vreemdelingen verzameld, om de op Jehova's bevel door Mozes te geven vermaningen aan te hooren. — Deuteronomium 29 : 10, 11. De vreemdelingen, die zich onder het verbondsvolk Gods — de Israëlieten — vestigden en eveneens God aanbaden en gehoorzaamden, beeldden de menschen van goeden wil jegens God en Zijn volk in den tegenwoordigen tijd af, welke goedwillige menschen de groote schare zullen vormen, als zij tenminste getrouw en gehoorzaam voortgaan.

TEMPELBOUWERS

²⁷⁷ Op aanwijzing van Jehova God bouwde Salomo den tempel te Jeruzalem: „een Huis voor den Naam des Heeren mijns Gods”. — 1 Koningen 5 : 5. Hiram van Tyrus had David, den vader van Salomo, lief en hij zond zijn dienstknechten tot Salomo, om te vernemen wat hij zou kunnen doen, om hem te helpen. Salomo liet Hiram weten, dat zijn dienstknechten bouw-materiaal voor den tempel konden voorbereiden: „Alzoo gaf Hiram aan Salomo cederhout en dennenhout, naar al zijnen wil”. — 1 Koningen 5 : 10.

²⁷⁸ Koning Hiram zond zijn dienstknechten, om voor Salomo te werken. „En Hiram de Koning van Tyrus zond zijne knechten tot Salomo — want hij had gehoord, dat zij Salomo tot Koning gezalfd hadden in zijns vaders plaats — dewijl Hiram David altijd be-

mind had". [Hiram was altijd Davids vriend geweest — Utr. V.]. „De Heere gaf dan Salomo wijsheid gelijk Hij tot hem gesproken had; en daar was vrede tusschen Hiram en tusschen Salomo, en zij beiden maakten een verbond". „En de bouwlieden Salomo's en de bouwlieden Hiram's... behieuwen [de steenen], en bereidden het hout toe en de steenen om dat Huis te bouwen". — 1 Koningen 5 : 1, 12, 18; 2 Kronieken 2 : 3-10. Er werden andere vreemdelingen of bekeerlingen in Israël tot den dienst geroepen: „En Salomo telde alle de vreemde mannen, die in het land Israëls waren, achtereenvolgens de telling met dewelke zijn vader David die geteld had [waardoor aangetoond wordt dat zij, die buiten het land Israëls waren, niet geteld waren], en er werden gevonden honderd en drie en vijftig duizend en zeshonderd; en hij maakte uit dezelve zeventig duizend lastdragers — en tachtig duizend bouwers in het gebergte, mitsgaders drieduizend en zeshonderd opziensers om het volk te doen arbeiden". — 2 Kronieken 2 : 17, 18. Dit komt overeen met de toewijzing aan de „groote schare" of Jonadabs van een gedeelte van het getuigeniswerk in den tegenwoordigen tijd. — Openbaring 22 : 17.

²⁷⁹ De bouw van den tempel door Salomo begon in het jaar 1035 v. Chr.; zeven jaren en zes maanden daarna was de tempel gereed en werd hij ingewijd. — 1 Koningen 6 : 1, 37, 38. Salomo was een voorbeeld van Christus Jezus, den bouwmeester van den tegenbeeldigen of waren tempel Gods, waarvan de bouw in 1918 begon; en zeven en een half jaar daarna, namelijk in het jaar 1925, komt overeen met de voltooiing van den tempel. Vreemdelingen, die medewerkten aan den opbouw van Salomo's tempel, beeldden de menschen van goeden wil of de „andere schapen" des Heeren af.

²⁸⁰ Bij de inwijding van den tempel bad Koning Sa-

lomo en betrok in zijn gebed den „vreemdeling”, die rechtmatig naar Jehova’s tempel zou komen, om wegens den grooten Naam van Jehova barmhartigheid te verkrijgen. — Zie 2 Kronieken 6 : 32, 33; 1 Koningen 8 : 41-43. Zulke „vreemdelingen” voorschaduwden of kwamen overeen met de „andere schapen” des Heeren of de Jonadabs, de menschen van goeden wil die de „grootte schare” vormen. Nu lette men op de feiten, die aantoonen dat God thans aan het overblijfsel van Zijn volk de grootte schare begint te openbaren.

²⁸¹ In het „elfde jaar” na 1914 (of zeven jaren na de komst van den Heere Jezus tot den tempel in 1918 en het begin van de oprichting van den tempel), namelijk in het jaar 1925, kwam God’s toegewijd volk op een hoofdvergadering te Indianapolis bijeen. Op den 29 sten dag van Augustus 1925 nam die vergadering van God’s volk onder den titel „Een Boodschap van Hoop” een resolutie aan, welke de eerste en de éénige was der zeven resoluties, die gedurende een periode van zeven jaren „Aan alle menschen van Goeden Wil” gericht werd. In dit verband lette men er op dat de grootte schare (Openbaring 7 : 9, 19), bestaande uit menschen van goeden wil, zich bij God’s gezalfd overblijfsel van de tempelgroep aansloten, om het grootte tegenbeeldige loofhuttenfeest te vieren. Het is daarom interessant hierbij op te merken, dat de veertien dagen lange viering van de inwijdingsfeesten van den tempel door Salomo in de zevende Joodsche maand van het jaar 1028 v. Chr. niet alleen den Joodschen Verzoendag (op den tienden der maand) omvatte, maar ook de volle zeven dagen van het Loofhuttenfeest (van den 15den tot en met den 21sten) met zijn tenten tempelbijeekomsten, waarbij het volk met palm-takken zwaaide.

²⁸² Na het feest en de inwijding voltooide Koning

Salomo den tempel in de achtste Joodsche maand, overeenkomende met November 1925. De bovengenoemde resolutie „Een Boodschap der Hoop”, gericht „Aan alle menschen van Goeden Wil”, begon op Zaterdag 31 October 1925 in millioenen exemplaren over de geheele aarde verspreid te worden, welke verspreiding nog eenigen tijd daarna voortduurde. Zoo werd de „Boodschap der Hoop” tot de „menschen van goeden wil” uitgedragen. Bestuurde de Heere nu deze aangelegenheid? Zeer zeker!

TEMPELDIENAREN

²⁸³ Een verder profetisch beeld over de „andere schapen” des Heeren — die de groote schare zullen vormen — is dat van de Nethinim, die in den tempel dienst deden. Toen het overblijfsel der Israëlieten uit Babylon te Jeruzalem terugkeerde om den tempel te herbouwen, werden Nethinim aangewezen, om hen behulpzaam te zijn en samen met hen te dienen. De Nethinim waren weliswaar geen Israëlieten, maar door met de Israëlieten samen te werken, scheidten zij zich geheel van de niet-Israëlietische natiën af en stelden zich aan de zijde van God's verbondsvolk. — Ezra 2 : 1-70; 8 : 20; Nehemia 10 : 1, 28, 29. Nethinim beteekent „geschonkenen”. Zij waren dienaren (tempel-slaven), die bij den tempeldienst assistentie verleenden. Hierin beeldden zij de „andere schapen” des Heeren af, die de groote schare vormen. De naam „Nethinim” wordt terecht toegepast op alle helpers, die uit eenige natie komen en zich aan den dienst van den Almachtigen God wijden. (Zie De Wachttoeren van 1936 pagina 227, 228 paragrafen 31-34).

DE KONINGIN VAN SCHEBA

284 Koning Salomo beschikte over veel macht en groote rijkdommen en bekleedde een heerlijke positie; hierin was hij een voorbeeld van Christus Jezus, die als gekroonde Koning „Grooter is dan Salomo” - Mattheüs 12 : 42. De koningin van Scheba heerschte in een land, gelegen in Zuid-Arabië. Zij hoorde over de heerlijkheid, rijkdom en wijsheid van Koning Salomo; zij ondernam met haar gevolg van dienaren een lange reis, om zichzelf daarvan persoonlijk te overtuigen. „En toen de Koningin van Scheba het gerucht Salomo's hoorde, aangaande den naam des Heeren, kwam zij hem met raadselen te verzoeken [op de proef te stellen - K.B.]; en zij kwam te Jeruzalem met een zeer zwaar heir, met kemelen, dragende specerijen en zeer veel goud en kostelijk gesteente, en zij kwam tot Salomo en sprak met hem al wat in haar hart was. En Salomo verklaarde haar alle hare woorden [gaf antwoord op al haar vragen - Utr. V.]: geen ding was er verborgen voor den Koning, dat hij haar niet verklaarde. Als nu de Koningin van Scheba zag al de wijsheid van Salomo, en het huis, hetwelk hij gebouwd had, en de spijs zijner tafel, en het zitten zijner knechten, en het staan zijner dienaren, en hunne kleedingen, en zijne schenkers, en zijnen opgang, waardoor hij henen opging in het Huis des Heeren, zoo was in haar geen geest meer [zoo was zij buiten zich zelve — Utr. V.], en zij zeide tot den Koning: Het woord is waarheid geweest, dat ik in mijn land gehoord heb van uwe zaken en van uwe wijsheid; en ik heb die woorden niet geloofd, totdat ik gekomen ben en mijne oogen dat gezien hebben; en zie, de helft is mij niet aangezegd, gij hebt met wijsheid en goed [heerlijkheid — Utr. V.] overtroffen het gerucht, dat ik gehoord heb”. „Geloofd zij de Heere

uw God, die behagen [welgevallen — Utr. V.] in u heeft gehad, om u op den troon Israëls te zetten; omdat de Heere Israël in eeuwigheid bemint, daarom heeft Hij u tot Koning gesteld, om recht en gerechtigheid te doen. En zij gaf den Koning honderd en twintig talenten gouds en zeer veel specerijen en kostelijk gesteente; als deze specerij, die de Koningin van Scheba den Koning Salomo gaf, is er nooit meer in menigte gekomen". - 1 Koningen 10 : 1-7, 9, 10.

²⁸⁵ Dat Koninklijke bezoek was een beeld van de menschen van goeden wil jegens Jehova God, die eenige kennis over God en Christus Jezus in Zijn heerlijkheid verkrijgen en dan uit eigen beweging den Heere zoeken en dienen. Zij geven alles wat zij hebben, dat wil zeggen: zij stellen hun bezit en hun steun ter beschikking van den Koning Christus Jezus en Zijn Koninkrijk, om daarna deel te nemen aan de bevordering van de Koninkrijksbelangen.

JONA EN DE ZEELIEDEN

²⁸⁶ Jehova God gebod Zijn profeet Jona zich op te maken om naar Ninevé, een zeer goddelooze stad, te gaan, om daar te prediken en de inwoners voor de dreigende vernietiging der stad te waarschuwen. Ninevé was een beeld van de godsdienstige organisatie der aarde en in het bijzonder van de „Christenheid". In plaats van God's geboden te gehoorzamen, trachtte Jona naar Tarsis, een stad in Spanje, te vluchten. Met dat doel begaf hij zich naar Joppe en scheepte zich aldaar in op een schip, dat naar Tarsis ging. (Zie het boek Jona, besproken in De Wachtstoren van Mei en Juni 1938.)

²⁸⁷ Een hevige storm stak op; het schip, waarin Jona zich bevond, stond op het punt te vergaan. De

zeelieden, die het schip bemanden, werden zeer bevreesd. Er werd een poging ondernomen om vast te stellen, of het misschien aan iemand te wijten zou zijn, dat het schip zoo zwaar getroffen werd. Om daar achter te komen, wierp men het lot: „En het lot viel op Jona”. Nadat hij door de mannen ondervraagd was, vertelde hij den mannen van het schip, dat God hem geboden had naar Ninevé te gaan, maar dat hij ongehoorzaam geweest was en dat de storm daarvan nu een gevolg was. Zich schuldig gevoelende, vroeg hij in zee geworpen te worden. In plaats van hem in zee te werpen, „roeiden de mannen wat zij konden, om het schip weder aan het droge te brengen”, maar hun pogingen werden niet met succes bekroond. Naar het schijnt hadden die mannen tot op dien tijd nog nooit van den Almachtigen God gehoord. Toen zij echter van Jona vernamen, dat Jehova God hem gezonden had en dat Jona Zijn knecht was, begonnen zij tot God te bidden, daar zij niets kwaads in den zin hadden, noch onschuldig bloed wilden vergieten, door Jona over boord te werpen: „En zij riepen tot den Heer en zeiden: Ach Heer, laat ons toch niet omkomen wegens den dood van dezen man, en breng geen onschuldig bloed over ons hoofd! maar doe Gij Heer, wat U behaagt!” - Jona 1 : 14; Utr. V. - Aldus begonnen de zeelieden te toonen, dat zij ten aanzien van Jehova God van goeden wil waren en geloof in Hem hadden. Jona werd desondanks in zee geworpen. „Toen vreesden die mannen den Heer met groote vreeze en zij brachten Hem offers en deden geloften”. - Jona 1 : 16; Utr. V. De zeelieden op dat schip waren een beeld van de menschen van goeden wil of de „andere schapen” des Heeren van den tegenwoordigen tijd die,

als zij tenminste getrouw blijven, de groote schare zullen vormen.

NINEVIETEN

²⁸⁸ Jona zou natuurlijk in zee omgekomen zijn, als God niet te zijnen behoeve een groot wonder verricht had: „De Heere nu beschikte eenen grooten visch om Jona in te slokken en Jona was in het ingewand van den visch drie dagen en drie nachten”. - Jona 1 : 17. God liet dezen weggelooopen profeet aan de kust bij Ninevé aan land komen en Jona werd op het strand geworpen. Daarop ontving hij opnieuw de opdracht van den Heere om naar Ninevé te gaan en God's boodschap te prediken, zooals Hij hem aanvankelijk geboden had. Hier stelde Jona de gewijde personen voor, die een verbond gesloten hebben om God's wil te doen en de opdracht en het gebod ontvangen hebben „dit Evangelie des Koninkrijks” aan de geheele wereld te prediken „tot een getuigenis”. - Mattheüs 24 : 14. Toen gehoorzaamde Jona Jehova naar Zijn gebod en verkondigde het volk, dat binnen korten tijd de stad Ninevé door Jehova God vernietigd zou worden. De Ninevieten schonken gehoor aan deze waarschuwing: „En de bewoners van Ninevé geloofden God, en zij riepen een vasten uit; en zij kleedden zich, groot en klein, in rouwgewaad”. - Jona 3 : 5; Utr. V.

²⁸⁹ Deze berouwvolle of boetvaardige Ninevieten beeldden de menschen af van goeden wil jegens God, die zich thans in het land der „Christenheid” bevinden en nu geloof in God en Christus Jezus toonen, door hen te zoeken en God's wil te gehoorzamen. Het profetisch beeld van Jona en het volk van Ninevé begon na het jaar 1914 in vervulling te gaan en meer in

het bijzonder na 1918. Sedert 1918 zijn Jehova's getuigen steeds voortgegaan „dit Evangelie des Koninkrijks” over de geheele „Christenheid” te prediken; vele menschen van goeden wil hebben er gehoor aan geschonken, terwijl het grootste deel de waarheid verworpen heeft.

Een wonderlijke redding. Jona 1 : 17

²⁹⁰ De geestelijken — de godsdienstige leiders en hun naaste bondgenooten in de „Christenheid” — werden door de godsdienstige leiders der Israëlieten ten tijde van Jezus' omwandeling op aarde voorschaduwd. Deze godsdienstijveraars der Joden weigerden te luisteren naar God's waarschuwing, welke door den mond van Christus Jezus gegeven werd. Hierin beeldden zij de goddelooze en verstokte aanhangers van de organisatie der „Christenheid” af. De Heere Jezus legde sterk den nadruk op het grootte verschil tusschen het volk Israël, dat een verbond gesloten had om God's wil te doen en de boetvaardige Ninevieten, die geen verbond gesloten hadden om God's wil te doen. Hij zeide: „De mannen van Ninevé zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht en zullen het veroordeelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona; en zie, meer dan Jona is hier”. - Matth. 12 : 41.

²⁹¹ Onder de godsdienstaanhangers in de „Christenheid” van den tegenwoordigen tijd, die met de godsdienstige organisatie verbonden geweest zijn, bevinden zich vele menschen van goeden wil, die over God en Zijn voornemen in onwetendheid gehouden zijn. Deze menschen van goeden wil werden afgebeeld door de boetvaardige Ninevieten. Op het hooren van de Koninkrijksboodschap, door Jehova's getuigen tot den gebracht, vreezen zulke menschen van goeden wil den Heere en keeren zich tot Hem. De berouwhebbende Ninevieten stellen derhalve de „andere schapen” des Heeren voor, die, nadat zij den Heere en Zijn Koninkrijk leeren kennen, boete moeten doen, dat wil zeggen: zij moeten een andere weg inslaan, zich van de godsdienstige instellingen afkeeren en de geboden van Christus Jezus — den grooten Rechtvaardiger van Jehova — opvolgen en gehoorzamen.

„SCHEPEN”

²⁹² Een verder profetisch beeld, in de Schrift gegeven, dat de „andere schapen” des Heeren — die de groote schare zullen vormen — voorzegt, wordt in Psalm 107 gevonden. Toen Jona naar Tarsis trachtte te vluchten, nam hij passage op een schip, door niet-Israëlietische mannen bemand, die later God's voornemen leerden kennen. Deze mannen voeren met schepen op zee. In de profetie staat geschreven: „Zij bevoeren met schepen de zee, dreven handel op wijde wateren, zij zagen de wereld des Heeren en zijne wonderen in de diepten [kolken; L.V.]” — Psalm 107 : 23, 24; Utr. V.

²⁹³ Deze genoemde zeelieden stellen de menschen van goeden wil voor, die de groote schare zullen vormen. Symbolisch gesproken beteekent de „zee”: de volken der aarde die, van God vervreemd, Satan's commerci-

ëele organisatie steunen en schragen. De schepen ver-voeren menschen over de zee, om handel te drijven. Vele goede menschen verrichten hun werk op de zeeën en deze „vele wateren” of zeeën beelden symbolisch de van God vervreemde menschen af. - Jere-mia 51 : 3; Openbaring 17 : 15. Op het bevel des Hee-ren dragen Jehova's getuigen de Koninkrijksbood-schap uit tot de menschen, die door de zee worden voorgesteld; deze „zeelieden”, die op „zee” werken, vernemen de boodschap van het Koninkrijk. De tijd is nu gekomen, waarin zij „die met schepen de zee be-voeren”, de gelegenheid verkrijgen de boodschap van het Koninkrijk te hooren en van goeden wil zijnde, hooren en zien zij God's „werken en wonderen in de diepte”. Zij beginnen een waardeering van Zijn won-derbare voorzieningen voor de redding des menschen te verkrijgen. Zij roepen tot God, Hij verhoort hen en bewijst hun barmhartigheid. — Psalm 107 : 28-30. Als zij dan naar God's wil voortgaan, om aldus ge-rechtigheid en zachtmoedigheid te zoeken, zullen zij een deel van de groote schare uitmaken. Zoo vormen zij „die met schepen de zee bevoeren” een beeld van een deel van het volk des Heeren.

„GRUWELEN” IN DE „CHRISTENHEID”

²⁹⁴ In het negende hoofdstuk van Ezechiël wordt een profetische beschrijving gegeven over de „gruwelen”, die betrekking hebben op de goddeloosheid, die in den tegenwoordigen tijd in de „Christenheid” aangetrof-fen wordt. Dat symbolische of profetische beeld toont zes mannen, ieder bewapend met een „verdervend wa-pen”, gereed om de stad — namelijk de organisatie die de „Christenheid” genoemd wordt — te vernietigen. De stad Jeruzalem is de stad in dit beeld genoemd. Zij stelt symbolisch de organisatie der „Christenheid”

voor, die wel de aanspraak maakt God te dienen, maar in werkelijkheid den Duivel gehoorzaamt. Onder deze zes mannen bevindt zich één man „met linnen bekleed en een schrijvers-inktkoker aan zijne lendenen”. Deze ééne figuur is een beeld van Jehova's getuigen, de getrouwe navolgers van Christus Jezus, die het overblijfsel des Heeren thans op aarde vormen, terwijl de zes mannen met de verdervende wapenen een beeld zijn van de onzichtbare strijdkrachten des Heeren, die de „Christenheid” in Armageddon zullen vernietigen. In het profetisch beeld wordt aan den man met linnen bekleed en met een schrijvers-inktkoker aan zijne lendenen de opdracht gegeven, om door de stad te gaan en een teeken te teekenen „op de voorhoofden der lieden die zuchten en uitroepen over alle gruwelen die in het midden derzelve gedaan worden” (vers 4); hetgeen in het tegenbeeld betrekking heeft op de gruwelen, die in de „Christenheid” bedreven worden.

²⁹⁵ Dit deel van het beeld toont aan, dat Jehova's getuigen — de kleine kudde of het overblijfsel — door de „Christenheid” moeten gaan om God's boodschap over Zijn Naam en Koninkrijk te verkondigen; daardoor brengen zij „een teeken op de voorhoofden” van die personen aan, die de waarheid betreffende Jehova's voornemen wenschen te leeren kennen. Het voorhoofd vertegenwoordigt den zetel der kennis en het teekenen van een teeken op het voorhoofd beteekent in het tegenbeeld derhalve, dat de personen op aarde, die jegens God van goeden wil zijn, een kennis van God's waarheid verkrijgen en er gehoor aan schenken.

²⁹⁶ In de „Christenheid” bevinden zich heden vele personen van goeden wil, die, omdat zij niet beter wisten, met de godsdienstige systemen verbonden geweest zijn. Zij nemen de vele gruwelen waar, die door

de godsdienstige drijvers in strijd met God's Woord bedreven worden. Zij zien bijvoorbeeld, hoe de godsdienstige leiders of geestelijken aan de onoprechte politiek der wereld deelnemen en aan vele gewetenlooze, onzinnige plannen, leeringen en praktijken hun medewerking verleen. Zij nemen de geestelijken waar, hooren hen valsche leerstellingen verkondigen en tot leugen en bedrog hun toevlucht nemen, ten einde te bereiken, dat het volk van zijn eigendom beroofd wordt.

²⁹⁷ Zoo werkt bijvoorbeeld de Roomsche-Katholieke Hiërarchie in volle overeenstemming met de dictators samen, trachtende het volk naar willekeur te regeren en het alle vrijheid te ontnemen. Zij ontketent en voert goddelooze oorlogen en beraamt allerlei wreede plannen, die een zeer nadeelige uitwerking op het volk hebben en een onteering voor God's Naam vormen. De Hiërarchie leert valsche leerstellingen, zooals het „vagevuur”, welke hier op neerkomt, dat wanneer iemand sterft, hij naar het „vagevuur” gaat en daar bij bewustzijn allerlei kwellingen ondergaat; de priesters bij machte zijn gebeden op te zeggen ter verlichting van den doode, van welken verondersteld wordt, dat hij in het „vagevuur” straf ondergaat; deze onwaarheid wordt gebruikt, om den overlevenden vrienden van den gestorvene geld uit de zak te kloppen.

²⁹⁸ Bij het zien van deze vele gruwelen roepen de oprechte en eerlijke personen in deze godsdienstige instellingen tot den Heere. Daar zij jegens God van goeden wil zijn, zijn zij verlangend om kennis over Hem en Zijn rechtvaardige wegen te verkrijgen. De Heere hoort hun geroep en zendt Zijn boodschap der waarheid door Zijn getrouwe dienaren tot hen. Als deze menschen van goeden wil over God en Zijn Koning en Koninkrijk hooren, keeren zij zich gaarne tot Hem en Zijn Koning. Daaruit blijkt duidelijk dat zij,

die thans zuchten en roepen vanwege de gruwelen die zij in de „Christenheid” zien gebeuren, daarna evenwel de waarheid ontvangen en den Heere gehoorzamen, de „andere schapen” zijn, die — als zij getrouw blijven — „de groote schare” zullen vormen.

EEN BEVRIENDE SLAAF

²⁹⁹ Jehova zond Zijn getrouwe profeet Jeremia, om Jeruzalem voor haar naderende vernietiging te waarschuwen. Hierbij was Jeremia een beeld van Jehova's getuigen, die uitgezonden worden om de „Christenheid” — het tegenbeeldige Jeruzalem — voor haar naderende ondergang te waarschuwen. Als gevolg van zijn getrouwe verkondiging van Jehova's boodschap werd Jeremia op aandrijven van de godsdienstaanhangers in de gevangenis geworpen. In die vuile gevangenis kwam nu een vriend opdagen.

³⁰⁰ Op zeer wonderbaarlijke en simpele wijze heeft Jehova een afbeelding gegeven van hen, die hun vertrouwen op Hem en niet op de wereldsche machten stellen. In het huis van Koning Zedekia leefde een Ethiopiër of Moorman, wiens naam Ebed-Melech was. Zijn naam beteekent „dienstknecht” of „slaaf”. Hij was een eunuch. - Jeremia 38 : 7. Ebed-Melech was geen Israëliet, hetgeen bewezen wordt door het feit, dat hij gesteriliseerd was, een verminkende handeling, die met de wet van Israël in strijd was. Eigenlijk was hij een gevangene van het trouwelooze Jeruzalem, maar aangezien hij het vertrouwen genoot en onschadelijk was, verkreeg hij toegang tot 's konings huis, om den koning te dienen. Hij sympathiseerde in het geheel niet met de ruwe daden van het regeerende huis van Jeruzalem. Daarom was hij een beeld van een klasse, die weliswaar aan de „Christenheid” onderworpen is, maar in het geheel niet sympathiseert

Ebed-Melech bevrijdt Jeremia.

Jer. 38 : 10.

met de hardvochtige en wreede methoden, die bij de „Christenheid” in zwang zijn.

³⁰¹ Als slaaf kon deze Moorman den raad van Jeremia niet opvolgen en naar de Chaldeën gaan. Hij zag de groote ongerechtigheid, die Jeremia werd aangedaan; hij had geloof in Jeremia's God. Daarin was hij een beeld van de „andere schapen” van den Heere Jezus, dus van dezelfde personen welke door Jonadab werden voorgesteld. - 2 Koningen 10 : 15—23. Als Moorman symboliseerde hij een natuurlijken zondaar, die God wenschte te leeren kennen. Tengevolge van de prediking van Jeremia had hij over God's voornemens het een en ander gehoord. Dit is in overeenstemming met de woorden van den psalmist: „Kus [Kusch of Ethiopië] zal haastig zijn handen uitsteken naar God”. - Psalm 68 : 32; Afr. B.

³⁰² De koning was in de Benjaminpoort gezeten, blijkbaar om recht te spreken. Bij die gelegenheid kon Ebed-Melech, de Moorman, den koning openlijk naderen en tot hem spreken. Hierin beeldde de Moorman andere personen dan de geestelijke Israëlieten af, die hun plaats aan de zijde van Jehova God innemen en ten gunste van Jehova's getuigen spreken. Dienoverkomstig teekenden in het voorjaar van 1919 — toen de vertegenwoordigers van 's Heeren organisatie in de gevangenis smachtten — vele duizenden personen van goeden wil met blijdschap een tot de regeering gericht verzoekschrift, om de vertegenwoordigers van het Genootschap opnieuw te verhooren en hen uit de gevangenis te ontslaan. (Zie The Watch Tower van 1919, pag. 101). Ook dezen zijn een tegenbeeld van de gevangenis in Babylon, — niet tot de gezalfden behoorend, — die Babylon verlaten en van hun medeleven met degenen, die Jehova God dienen, blijk geven. - Jesaja 49 : 9.

³⁰³ Zich tot den koning richtende, zeide Ebed-Melech de Moorman tot hem: „Mijn heer koning, deze mannen hebben misdadig gehandeld in al wat zij den profeet Jeremia hebben aangedaan; zij hebben hem in de put geworpen, misschien is hij reeds dood”. - Jeremia 38 : 9; Utr. V. De koning hoorde den Moorman aan en gebod hem dertig mannen te nemen, om Jeremia uit den kuil te trekken. - Jeremia 38 : 10. Dit komt overeen met de bevrijding van God's volk uit de gevangenis. Toen nam de Moorman met de andere mannen de noodige maatregelen, om Jeremia uit den kuil op te trekken en wel op de meest humane wijze, opdat hem zoo min mogelijk letsel zou worden toegebracht. - Jeremia 38 : 11, 12.

³⁰⁴ Dit tafereel van zorg en erbarmen toont aan, hoe in het tegenbeeld de getrouwe navolgers van Christus Jezus gevangen genomen, daarna echter door de

menschen van goeden wil bezocht werden, die door den Heere in de volgende woorden geprezen worden: „Ik was in de gevangenis en gij zijt tot Mij gekomen”. Mattheüs 25 : 36. De Moorman betuigde Jeremia veel vriendelijkheid door hem oude lompen te geven, om onder de armen te bevestigen, voordat hij hem uit den kuil optrok. De handelwijze van de huidige geestelijkheid was precies het tegenovergestelde, toen zij Jehova's dienaars in de gevangenis stopte. Bij deze vriendelijke daad tegenover Jehova's dienstknecht had de Moorman blijkbaar de woorden van den psalmist in den zin, die in Psalm 142, 102 en 69 voorkomen. De menschen van goeden wil trokken den dienstknecht des Heeren dus uit de gevangenis en zoo werden de woorden vervuld: „Jahve verlost de gevangenen”. - Psalm 146 : 7; K.B.

³⁰⁵ Het waren noch de godsdienstige dweepers en fanatici noch de politieke heeren, die den knecht des Heeren uit den kuil optrokken. Ook in het tegenbeeld werd van die zijde geen enkele poging ondernomen, om God's dienaars in vrijheid te stellen. Dit geschiedde niet, alvorens menschen van goeden wil een dringend verzoekschrift daartoe bij de autoriteiten indienen. Dezen waren een voorbeeld, hoe de Jonadabs of de „andere schapen” des Heeren van hun medeleven blijk geven in het belang van God's getrouwe dienstknechten. In het tegenbeeld vond deze bevrijding van het volk Gods plaats in 1919, welke bevrijding niet alleen betrekking had op hen, die daadwerkelijk in de gevangenis zuchtten, maar ook op anderen, die op andere wijze in hun bewegingen belemmerd werden. „En nu trokken ze hem met de koorden omhoog en haalden hem uit de put. Jeremia bleef nu verder op het binnenplein van de wacht”. - Jeremia 38 : 13; K.B.

³⁰⁶ Vanaf den tijd van hun bevrijding tot nu toe staan Jehova's getuigen onder voortdurende contrôle

van de regeerende machten. Dit toezicht geschiedt in het bijzonder op aandrijven van de geestelijkheid, die in steeds meerdere mate tracht de getrouwe getuigen Jehova's in hun vrijheid van beweging te beperken en te beknotten. God's getuigen gaan echter ondanks deze controle en beperkingen met hun werk voort. Jeremia bleef „op het binnenplein van de wacht”, totdat Jeruzalem werd ingenomen. Hierdoor wordt in het tegenbeeld de voortdurende contrôle, die heden op God's volk wordt uitgeoefend, afgebeeld. Maar hield hij daarom op, getuigenis voor den Naam des Heeren af te leggen? Dat in geen geval! - Jeremia 39 : 15-18.

MORDECHAI'S HELPERS

³⁰⁷ Een verder treffend voorbeeld, dat de „andere schapen” des Heeren voorzegt, is het volgende: Mordechai, een Jood, werd met vele anderen in Babylon gevangen gehouden. Hij belastte zich met de opvoeding van zijn nicht Hadassa, ook Esther genoemd. Cyrus, de Pers, bracht Babel ten val en bevrijdde de gevangen Joden; hij werd opgevolgd door Ahasveros. Mordechai en Esther woonden te Susan, de residentie van den koning. Ahasveros wist niet, dat Mordechai en Esther Joden waren, totdat deze vrouw zijn koningin geworden was. Haman was een Agagiet, tegen wiens stam God reeds vroeger zijn vernietigend oordeel had uitgesproken. - 1 Samuël 15 : 2, 3, 8. Haman bekleedde een verantwoordelijke positie onder den koning. - Esther 3 : 1. Als getrouwe Jood, die Jehova loyaal bleef, weigerde Mordechai voor Haman te buigen, toen het geheele volk geboden werd, zulks te doen. **Mordechai stond er op God en niet menschen te gehoorzamen.** Hij handelde als degenen, die heden weigeren vlaggen te groeten en menschen „heil” toe te roepen. Haman, daardoor ten zeerste gebelgd,

smeedde een samenzweering om Mordechai ter dood te brengen; dit complot was tevens tegen alle Joden van het rijk des konings gericht, onder welke candidaten des doods natuurlijk ook de koningin Esther begrepen was. Op aandrijven van Haman en zonder te weten, dat daardoor ook het leven van zijn koningin op het spel stond, teekende de koning een decreet, waarbij de vernietiging der Joden bevolen werd. - Esther 3 : 4-15.

³⁰⁸ De dubbelhartigheid en het complot van Haman werden onder 's konings aandacht gebracht, die daarop het bevel uitvaardigde dat Haman gehangen zou worden, welk bevel dadelijk ten uitvoer werd gebracht. - Esther 7 : 10. De wet der Perzen was evenwel van een dusdanige onwrikbaarheid, dat een eens geteekend decreet des konings onveranderlijk was [een wet van Meden en Perzen - Daniël 6 : 9]; zoo was ook het koninklijke decreet aangaande de afslachting der Joden onherroepelijk. Om nu echter de uitwerking van dat decreet weer ongedaan te maken, vaardigde de koning een nieuwe order uit, die in de zelfverdediging der Joden voorzag: „(Er werd bevolen): dat de koning den Joden in alle steden toestond, zich te vereenigen en hun leven te verdedigen en te verdelgen, te dooden en om te brengen elke gewapende macht van volk en landschap, die hen met vrouwen en kinderen zouden benauwen en hunne bezittingen te plunderen”. - Esther 8 : 11; Utr. V. De dag voor den strijd brak aan: „Ook in al de landschappen en in al de steden, waar des konings woord aankwam, daar was bij de Joden vreugde en blijdschap, feestmalen en vierdagen. En velen uit de bevolking der landen werden Joden; want de schrik voor de Joden was op hen gevallen”. - Esther 8 : 17; Utr. V. - „De Joden vereenigden zich in hunne steden, in al de landschappen van koning Ahasveros, om de hand te slaan aan degenen, die

hun verderf zochten; en niemand kon voor hun aanzicht bestaan, want de schrik voor hen was op al de volkeren gevallen. En al de vorsten der landschappen en de stadhouders en de landvoogden en zij, die in den dienst des konings waren, ondersteunden de Joden; want de schrik voor Mordechai was op hen gevallen". - Esther 9 : 2, 3; Utr. V.

³⁰⁹ Velen van de volkeren van het Perzische rijk vreesden God, toen zij zagen dat God met de Joden was en zoo werden vele Perzen Joden. Voor dezen overgang was tweeërlei vereischt: geloof in God en onderwerping aan God's wet. Die Perzen werden dus uit vrijen wil Joden, vóórdat de strijd tusschen de Joden en Haman's kliek begon. Zij stelden daarom de menschen van goeden wil in den tegenwoordigen tijd voor, die zich van de godsdienstaanhangers afkeeren en zich scharen aan de zijde van God en Zijn Koning Christus Jezus. Zij doen zulks, vóórdat de strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods een aanvang neemt. Hierdoor wordt opnieuw God's goedertierenheid jegens degenen, die de groote schare zullen vormen, aan den dag gelegd. (Voor een verdere verklaring zij hier verwezen naar het boek **Preservation**, bladzijde 9-168.)

MAAGDELIJKE METGEZELLEN

³¹⁰ In de profetie, in Psalm 45 opgeteekend, wordt een beschrijving gegeven van de bijeenkomst van Jehova's Koninklijke familie in het paleis van den Koning der Eeuwigheid. Zoowel de „kleine kudde" als haar „metgezellen", de „andere schapen", worden in dit profetische beeld getoond: „Louter heerlijkheid is de koningsdochter daarbinnen, goudbrocaat is haar kleedij; in geborduurde kleederen wordt zij tot den koning geleid; maagden die haar volgen, haar gezel-

....Zie, Ik maak alle dingen nieuw....

Openb. 21 : 5.

linnen, worden tot u gebracht". - Psalm 45 : 14, 15; L.V. De vervulling van dit profetische beeld begon bij de komst van den Heere Jezus tot den Tempel van Jehova, toen Hij Zijn getrouwe navolgers, met inbegrip van het overblijfsel, inzamelde. - 2 Thessalonicenzen 2 : 1.

³¹¹ Een „maagd" stelt iemand voor, die geheel van Satan's organisatie afgescheiden en God ten volle toegewijd is; de klasse derzulken blijft niet tot de door den geest wedergeborenen beperkt. Doordat deze „maagden" zich openlijk en geheel aan de zijde van Jehova en Zijn organisatie gesteld hebben en ten volle vertrouwen op het vergoten bloed van Christus Jezus, zijn zij kuisch; zij bezoedelen hun reinheid of maagdelijkheid niet door gemeenschap met 's Duivels organisatie te onderhouden. De profeet zegt: „De maagden die haar [de bruid] volgen, haar gezellinnen, worden voortgebracht". Eerst wordt de bruidsklasse tot het Koninklijke huis gebracht en vervolgens vereenigen zich anderen op uitnoodiging des Heeren — voorschaduw door Jehu's uitnoodiging aan Jonadab om in zijn wagen te stijgen — met het Koninklijk huis des Heeren. Dit betee'ent dat zij de bruidsgroep volgen, die thans door het overblijfsel op aarde vertegenwoordigd wordt. Dit profetisch beeld toont derhalve de dochter van den Koning der Eeuwigheid, die de bruid van Christus — God's gezalfden Koning — is en vervolgens de metgezellen, die achter de bruid volgen, welke bestaan uit de menschen van goeden wil, die „de groote schare" vormen.

DE BERG DES HEEREN

³¹² In de Schrift wordt het woord berg gebruikt als een symbool van het Koninkrijk van Jehova God, over hetwelk Christus Jezus het Hoofd en de Koning is.

De „berg (van het huis) des Heeren” is de verheven Koninklijke familie, bestaande uit Christus en Zijn bruid. In de profetie staat geschreven: „En het zal geschieden in het laatste der dagen dat de berg van het Huis des Heeren zal vastgesteld zijn [zal vaststaan — Utr. V.] op den top der bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelfden zullen alle heidenen toevloeien”. — Jesaja 2 : 2. De menschen uit alle natiën die redding verkrijgen, moeten tot het huis des Heeren komen om Hem daar te aanbidden; d.w.z.: zij moeten in Jehova God en den Heere Jezus Christus — Zijn voornaamste werktuig — gelooven en Hem dienen. — Filippenzen 2 : 10, 11. Wij bevinden ons thans in het „laatste der dagen”; de menschen van goeden wil dagen uit alle natiën op, om den Heere te zoeken. „En vele volken zullen henen gaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot den berg des Heeren, tot het huis van den God Jakobs, opdat Hij ons leere van zijne wegen en dat wij wandelen in Zijne paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des Heeren woord uit Jeruzalem”. — Jesaja 2 : 3. Deze profetie spreekt van de bijeenvergadering van de „andere schapen” des Heeren die, als zij getrouw voortgaan, de groote schare zullen vormen. Zij zoeken thans den Heere om bescherming en redding te verkrijgen.

DE GEBONDENEN EN DE EILANDEN

³¹³ Andere profetische beelden in den Bijbel onthullen de groote schare, die uitkomt om Jehova en Zijn Koning te dienen. Zoo wordt zij o.a. gesymboliseerd door „gebondenen” en „eilanden van verre”; voorts wordt zij ook „kinderen van Zion” genoemd. Toen de Israëlieten als ballingen in Babel vertoefden, waren aldaar anderen, niet-Joden, die met de Joden verbon-

den waren en hen vriendelijk bejegenden; deze Joden-genooten beeldden de groote schare af.

³¹⁴ De „uitverkoren” „knecht” van Jehova is Christus Jezus. - Jesaja 42 : 1; Mattheüs 12 : 17, 18. Zich richtende tot Zijn „uitverkoren” „knecht”, zooals Christus in de profetie genoemd wordt, zegt Jehova: „Om te zeggen tot de gebondenen [gevangenen; Utr. V.]: Gaat uit, degenen die in duisternis zijn: Komt te voorschijn. Zij zullen op de wegen weiden en op alle hooge plaatsen zal hunne weide wezen. - Jesaja 49 : 9. Het in dezen tekst gebezigde woord „gebondenen”, zijnde in het meervoud, heeft derhalve betrekking op meer dan één persoon. Deze gebondenen zijn de vele personen, die door de godsdienstige organisatie van Satan — bekend staande als BABEL — in gevangenschap gehouden worden. De „gebondenen” zijn personen van goeden wil jegens God, die zich op grond van het feit dat zij in onwetendheid gehouden zijn, in duisternis bevinden; maar te zijner tijd vernemen deze menschen de boodschap van het Koninkrijk en komen tot het licht.

³¹⁵ Over degenen, die hooren, die hun aandacht aan de boodschap schenken en getrouw voortgaan den Heere te dienen, zegt Hij: „Zij zullen op de wegen weiden en op alle hooge plaatsen zal hunne weide wezen”. De „hooge plaatsen” hier vermeld, zijn de hoogten van het Koninkrijk. Zij zitten niet langer in duisternis noch hongeren zij naar geestelijk voedsel, maar worden door God en Zijn Goeden Herder, Christus Jezus, geleid en gevoed: „Zij zullen niet hongeren noch dorsten en de hitte en de zon zal ze niet steken; want hun Ontfermer zal ze leiden en Hij zal ze aan de springaders der wateren zachtken leiden”. - Jesaja 49 : 10; Openbaring 7 : 16, 17.

³¹⁶ Om Zijns Naams wil redt Jehova degenen, die Hem oprecht en ijverig zoeken. Hij brengt redding

door Zijn Uitverkoren Knecht Christus Jezus. Tot deze klasse spreekt Hij door Zijn grooten Profeet, Christus Jezus, die hier wordt voorgesteld als te spreken tot dezulken, die verschijnen onder het symbool van „eilanden”. „Hoort naar mij, gij eilanden en luistert toe, gij volken van verre”. - Jesaja 49 : 1. Deze hier genoemde „eilanden” zijn een afbeelding van degenen, die den Heere zoeken en naar een rechtvaardige heerschappij verlangen. Er zijn reusachtige machten op het gebied van handel en scheepvaart, die op zelfzuchtige wijze zaken drijven. Maar er zijn ook nog fatsoenlijke zakenmensen in de wereld, die onwetend de organisatie des Duivels ondersteund hebben, in hun hart gaan zij echter in 't geheel niet homogeen met de in die organisatie bedreven goddeloosheid. Deze personen worden afgebeeld als „eilanden” [verre streken of kustlanden; L.V.; volken; K.B.], die „naar Zijne leer wachten”. - Jesaja 42 : 4.

³¹⁷ Als deze oprechte, behoorlijke zakenmensen — die als eilanden beschreven worden — eenige kennis van God's voornemen verkrijgen en geloof in God en Christus Jezus openbaren, keeren zij zich tot den Heere. Over hen staat geschreven: „Mijne gerechtigheid is nabij, mijn heil trekt uit, en mijne armen zullen de volken richten; op mij zullen de eilanden wachten en op mijnen arm zullen zij hopen”. - Jesaja 51 : 5; 60 : 9. Het is tot deze eerlijke en ernstige personen, dat Jehova Zijn getuigen met Zijn boodschap over Zijn Koning en Koninkrijk zendt. - Jesaja 66 : 19. Deze eilanden zullen uiteindelijk een deel van de groote schare vormen, waarover geschreven staat: „Vele eilanden verblijden zich”. - Psalm 97 : 1. Dit betekent, dat de groote schare zich verheugt, wanneer zij God's Koninkrijk leert kennen en gelegenheid ontvangt gered te worden. Deze door „eilanden” gesymboliseerde personen zullen, naar de profeet verklaart,

te bestemder tijd aanbidden en tot den dienst van den Allerhoogste onder Zijn Koning, Christus Jezus, het hunne bijdragen: „Een iegelijk zal Hem uit zijne plaats aanbidden, alle de eilanden der heidenen”. - Zefanja 2 : 11.

TIEN MANNEN

³¹⁸ In symbolische bewoordingen beschrijft God's profetie tien mannen, die de slip van één man grijpen zullen: „Alzoo zullen vele volken en machtige heidenen komen, om den Heere der heirscharen te Jeruzalem te zoeken en om het aangezicht des Heeren te smeeken. Alzoo zegt de Heere der heirscharen: Het zal in die dagen geschieden, dat tien mannen, uit allerlei tongen der heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodschen man, zeggende: Wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord dat God met ulieden is”. - Zacharia 8 : 22, 23.

³¹⁹ Het getal „tien” stelt volledigheid van aardsche dingen voor. De aanduiding „Joodsch” in dezen tekst is afgeleid van „Juda”, d.i.: „Iemand, die Jehova prijst”. Deze benaming heeft in 't bijzonder betrekking op Christus Jezus, „den Leeuw van den stam Juda”, den Koning van allen, die Hem volgen en Jehova God dienen. Zijn getrouwe navolgers, die nog op aarde zijn, worden zijn „voeten” genoemd. - Jesaja 52 : 7, 8. Daarom verwijst de uitdrukking „Joodschen man” naar Christus Jezus en de getrouwe leden van Zijn lichaam, de getuigen Jehova's op aarde. In deze profetie worden twee onderscheiden groepen getoond, die echter als metgezellen nauw met el'ander verbonden zijn, namelijk de „uitverkoren knecht”-klasse het overblijfsel, - en hun metgezellen - de Jonadabs of „andere schapen” des Heeren — die de groote schare zullen vormen.

³²⁰ De bovenaangehaalde profetie toont aan, hoe

de menschen van goeden wil uit alle deelen der aarde aankomen en tot elkander zeggen: „Laat ons vlijtig heenengaan om te smeeken [gunstig te stemmen; Utr. V.] het aangezicht des Heeren en om den Heere der heirscharen te zoeken”. - Zacharia 8 : 21. Dit doen zij op den dag van Jehova, t.w. in den tegenwoordigen tijd na de komst van den Heere Jezus tot den Tempel. Dan voegt de profeet er aan toe dat „tien mannen”, d.w.z.: alle menschen op de aarde die van goeden wil zijn en de groote schare zullen vormen, „de slip grijpen zullen van een Joodschen man”, hetgeen beteekent: zij zullen zich aan Christus Jezus vastklampen. Aangezien de slip of zoom van een gewaad in de onmiddellijke nabijheid van de voeten hangt, wordt hier door de „slip van den Joodschen man” het overblijfsel der getrouwe getuigen Jehova's, namelijk de „voeten” van Christus, voorgesteld. - Jesaja 52 : 7.

³²¹ Om met het overblijfsel samen te werken zeggen de Jonadabs of „andere schapen” des Heeren: „Wij zullen met ulieden gaan, want wij hebben gehoord, dat God met ulieden is.” Openlijk spreken zij zich voor God en Zijn Koning en Koninkrijk uit. Zij buigen hun ruggen en knieën voor den Heere Jezus Christus en prijzen Hem. Zij willen zich aan den Heere vastklemmen en wijden zich onvoorwaardelijk aan God en Christus Jezus, den Koning. De Jonadabs schamen zich ook niet openlijk te verklaren, dat zij nu de zijde van Christus en Jehova gekozen hebben. Zij aarzelen niet, maar scheppen er een ware vreugde in, zich met het overblijfsel van Jehova's getuigen te verbinden. In dit profetisch beeld neemt het overblijfsel de leiding. De „andere schapen” — voorgesteld door de „tien mannen” — volgen, om met het overblijfsel te zamen den Heere te dienen. Allen wijden zij hun goed en bloed en al hun vermogen aan

Jehova's Koning en Koninkrijk en dienen Hem getrouw tot Zijn verheerlijking.

„HET FEEST DER INZAMELING”

³²² De Joden ontvingen van den Heere het gebod om in de zevende maand zeven dagen feest te vieren: „als gij de vruchten des lands zult ingezameld hebben”, daarom werd dit feest ook het „feest der inzameling” genoemd — Exodus 23 : 16. Het werd in de Schrift „des Heeren feest” genoemd en voorschaduwde een vreugdefeest tot rechtvaardiging van Jehova's Naam. Als feest der „inzameling” vindt hare vervulling in het tegenbeeld plaats ten tijde van de bijeenvergadering in den Tempel van de uitverkorenen door den Heere Jezus, waarna met de inzameling van de groote schare — welk feest thans in het tegenbeeld gevierd wordt — begonnen wordt.

³²³ Het was ten tijde van het feest der inzameling of „loofhuttenfeest”, dat Jezus het duidelijke onderscheid toonde tusschen godsdienstaanhangers — die aan de zijde van den Duivel staan — en de oprechten van hart, die de zijde van Jezus kozen. — Johannes 8 : 43, 44. De godsdienstige Joden verwierpen niet alleen Jezus, maar zochten Hem ook nog te dooden. Velen uit het volk geloofden in Hem, Jezus gaf hun de verzekering, dat als zij in de waarheid staande zouden blijven, zij ook bevrijd zouden worden - Johannes 8 : 31, 32, 36. Door aan het feest der inzameling deel te nemen (Johannes 7 : 2, 14), leverde Jezus het duidelijkste bewijs, dat Hij het voorbeeld in het klein vervulde, maar dat zijn vervulling in volheid eerst zou beginnen, wanneer Zijn „voet”-leden op de aarde waren en dezen door den Heere in den Tempel bijeenvergaderd werden. In opdracht van Zijn Vader riep Jezus op den laatsten dag

van het feest der inzameling krachtig en onbewimpeld tot het volk uit: „Zoo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.” — Johannes 7 : 37. Zoo is nu de Heere Jezus in den Tempel en zegt thans tot hen, die gaarne tot de „andere schapen” willen behooren: „Maar de Heere is in zijnen heiligen Tempel: zwijg voor zijn aangezicht, gij gansche aarde.” — Habakuk 2 : 20.

³²⁴ Gedurende het feest der inzameling moest het volk in tenten wonen, namelijk in een tijdelijke woonplaats. Symbolisch beteekent dit verblijf in tenten, dat het tot den Heere verzamelde volk - namelijk de kleine kudde en de „andere schapen” - niet tot deze goddelooze wereld behcort, waarover Satan de macht heeft, maar dat het gekozen heeft voor het Koninkrijk onder Christus. Daarom houdt het - in afwachting van de oprichting van dit Koninkrijk - slechts tijdelijk verblijf in den huidigen wereldtoestand. Het buigt zich voor de menschen niet neder noch aanbidt het menschen of het maaksel van menschen, maar zijn trouw, toewijding en aanbidding gelden uitsluitend Jehova God en Zijn Koninkrijk. Het erkent Jehova God en Christus Jezus als de „gestelde machten”; het weigert met eenig deel van Satan's organisatie een minnelijke schikking aan te gaan of zich met een compromis in te laten.

JEZUS ALS KONING INGEHAALD

³²⁵ Kort voor Zijn kruisiging reed Jezus — gezeten op den rug van een ezel — Jeruzalem binnen en bood zich den Joden als hun Koning aan, zooals God door Zijn profeet had aangekondigd - Zacharia 9 : 9; Mattheüs 21 : 5. Groote menigten van het lagere volk haalden Hem in onder het zwaaien van palmtakken, roepende: „Gezegend is Hij die komt in den naam des Heeren [Jehova]!” — Matth. 21 : 8, 9: Psalm

118 : 26. Hierdoor werd opnieuw een profetisch beeld gemaakt, dat de komst van Christus Jezus als Koning aankondigde, in welken tijd Hij Zijn „andere schapen” die de groote schare vormen, bijeenvergaderd. Deze schare wordt afgebeeld met zwaaiende palmtakken, Jehova God en Christus Jezus luide lovende, want zij verwacht alle bescherming en heil uitsluitend van Jehova en den Koning Christus Jezus — Openb. 7 : 9.

ANDERE VOORBEELDEN

³²⁶ In de reeds eerder aangehaalde profetie van Zefanja 2 : 1-3 komt een klasse van menschen voor, die zich aaneensluit en die door de wereldlingen niet begeerd wordt. Zij sluiten zich aan bij Jehova's overblijfsel, zoekende gerechtigheid en zachtmoedigheid. Het zijn wederom de „andere schapen” van 's Heeren kudde die, als zij getrouw blijven, de „groote schare” zullen vormen. Zij hebben de belofte om gedurende Armageddon door Jehova beschermd te worden. Jezus voorzeide in het bijzonder over deze „andere schapen”, die — naast de uitverloren leden van Zijn lichaam — bijeenvergaderd moeten worden en de groote schare zullen vormen: „Ik heb nog andere schapen, die van deze stal niet zijn; deze moet ik ook toebrengen; en zij zullen mijne stem hooren en het zal worden ééne kudde en één herder”. - Johannes 10 : 16.

³²⁷ De getrouwe mannen uit het verleden, van welke wij hier Abraham, Isaäk en Jakob noemen, worden afgebeeld als voor eeuwig met den Heere op de aarde te wonen. In dit verband zeide Jezus: „Doch Ik zeg u, dat velen zullen komen van Oosten en Westen, en zullen met Abraham en Isaäk en Jakob aanzitten in het Koninkrijk der hemelen.” — Mattheüs 8 : 11. De hier door den Heere genoemde menigten, die uit vele deelen der aarde zullen toestroomen om met de

getrouwe bovengenoemde mannen aan te zitten, zijn de „andere schapen” des Heeren; die de groote schare vormen. Dit werd vastgelegd tot vertroosting van hen, die heden God en Christus Jezus liefhebben.

AANBIDDING

³²⁸ De tabernakel, op God's aanwijzing door menschen in de woestijn gebouwd, had maar één voorhof, die voor het geheele volk van tijd tot tijd toegankelijk was. — Leviticus 1 : 1-9. Hetzelfde gold ten aanzien van den tempel te Jeruzalem. Aan God's profeet Ezechiël werd een gezicht van den Tempel of de organisatie gegeven, waar al degenen bijeenkomen die Jehova God gedurende de heerschappij van Christus zullen aanbidden. In dat gezicht worden de menigten in den „buitensten voorhof” getoond, welke voorhof - zoowel door de priesters als door het volk - betreden werd, om Jehova God te aanbidden. Dit samenkomen van het volk vormt een verdere profetische afbeelding van de groote schare, die voor den troon verzameld is om God en Zijn Koning te aanbidden. — Ezechiël 40 : 17; 46 : 3, 9, 21-24.

VAN „GOEDEN WIL”

³²⁹ Door Zijn getrouwe profeten voorzeide Jehova de geboorte van een kind, dat de Redder en Koning der wereld zou worden, op Wiens schouders de heerschappij en de vrede voor eeuwig zouden rusten. — Jesaja 9 : 5, 6. De tijd brak aan, waarin de vervulling van die groote profetie een aanvang moest nemen. Het gedeelte van de profetie aangaande de geboorte van Jezus geeft een beschrijving, waaruit blijkt dat aan eenvoudige herders, die de wacht bij hun kudden hielden, het voorrecht verleend werd getuigen voor

Jehova te zijn. Hierover staat geschreven: „En zie, een Engel des Heeren stond bij hen, en zij vreesden met groote vreeze. En de Engel zeide tot hen, Vreest niet, want zie, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk, dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus Jezus de Heere, in de stad Davids.” — Lucas 2 : 9-11.

³³⁰ Onmiddellijk volgende op deze aankondiging aan de herders verscheen er een heerschaar engelen, die God loofde en zeide: „Eere zij God in de hoogste! en op aarde vrede onder menschen van goeden wil.” — Lucas 2 : 14; R o t h e r h a m. De weergave van dezen tekst door Rotherham is de meest juiste. De belofte met elkander in vrede op aarde te leven, wordt slechts gegeven aan de „mensen van goeden wil” en aan niemand anders. Op andere plaatsen in de Schrift wordt aangeduid, dat deze menschen van goeden wil de groote schare vormen.

„SCHAPEN EN BOKKEN”

³³¹ In het jaar 1914 werd de Heere Jezus als Koning der wereld geïnstalleerd. - Mattheüs 24 : 3-14. Drie en een half jaar daarna verscheen Christus Jezus de Koning in den Tempel van Jehova ter bijeenvergadering van Zijn getrouwe navolgers tot Zich, waarna Hij hun de opdracht verleende, uit te trekken en dit evangelie des Koninkrijks te prediken. Hierdoor wordt het begin van het oordeel des Heeren over de natiën gekenmerkt, gelijk geschreven staat: „En vóór Hem zullen alle de volkeren vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt; en Hij zal de schapen tot zijne rechterhand zetten, maar de bokken tot zijne linkerhand”. - Mattheüs 25 : 32, 33.

³³² In dit beeld worden in het bijzonder twee klassen

geïdentificeerd. De ééne klasse is uiterst zelfzuchtig, zij verdrukt anderen en vervolgt degenen die God dienen; deze klasse wordt symbolisch als „bokken” gekwalificeerd. De andere klasse daarentegen, welke vriendelijk jegens God's volk is en gerechtigheid liefheeft, wordt als „schapen” aangeduid. De laatsten zijn goed, zij doen goede werken aan en voor degenen, die Jehova als Zijn getuigen dienen. Zulke personen van goeden wil zijn de „andere schapen” des Heeren, die Hij tot Zich bijeenvergadert en die — als zij getrouw blijven — „de groote schare” vormen. De uitspraak van Christus Jezus, den grooten Profeet, over deze beide klassen trekt een scherp contrast tusschen de buitengewoon zelfzuchtige, wreede menschen en de personen van goeden wil. Die profetie gaat thans in vervulling, voornamelijk sedert de komst van den Heere tot Zijn Tempel. Gedurende dien tijd zijn de getrouwe navolgers van Christus in gehoorzaamheid aan het gebod des Heeren van plaats tot plaats getrokken, om den menschen in het algemeen bekend te maken: dat het Koninkrijk der hemelen gekomen is en dat dit Koninkrijk het éénige middel tot redding en het verkrijgen van eeuwige zegeningen is voor hen, die zich tot Christus Jezus, den Koning, keeren en Hem getrouw ondersteunen. Terzelfder tijd brengen deze getuigen in gehoorzaamheid aan de geboden des Heeren de waarschuwing voor den naderenden ondergang der wereld in Armageddon. Daarom is het thans een tijd van groote spanning in afwachting van den krijg van Armageddon, die voor de deur staat.

333 Alle natiën en voornamelijk hare regeerders voelen, dat er iets verschrikkelijks over de wereld dreigt te komen. Maar omdat zij niet precies weten wat het eigenlijk is en zij evenmin geloof in God en Zijn Woord hebben, rennen deze regeerders naar de Roomsche-Katholieke Hiërarchie — en in 't bijzonder

naar den paus — om raad vragende, opdat zij vertroost mogen worden en hun angstgevoel een weinig gestild worde. Dit rennen is in de laatste jaren speciaal het geval ten aanzien van de verschillende regeerders van de dictatoriaal geregeerde landen, die als het ware een bedevaart naar Rome of de Vaticaan Stad maken. De Roomsch-Katholieke gezaghebbende Hiërarchie heeft de leiding over de godsdienst-bedrijvers der aarde. Deze Hiërarchie is de gebeten en onverzoenlijke vijand van Jehova's getuigen, omdat die getuigen des Heeren God's Koninkrijk onder Christus aankondigen. De autoritaire Hiërarchie verheft de zelfzuchtige en valsche aanspraak, dat aan het Pausdom het recht toekomt heerschappij over de aarde te voeren, als de geestelijke pendant (of uitdrukking) van de eigenmachtige regeeringen. Die godsdienstige organisatie is daardoor 's Duivels voor-naamste vertegenwoordiger op aarde. De Duivel bedient zich van de Hiërarchie en haar bondgenooten, om den Heere te vervolgen en Zijn Koninkrijk te vernederen en verder ook allen te onderdrukken, die Christus' Koninkrijk ondersteunen.

³³⁴ Het is thans een algemeen bekend feit, dat de Roomsch-Katholieke Hiërarchie en haar aanhangers de ware navolgers van Christus Jezus, die getuigen voor Jehova en Zijn Koninkrijk zijn, heftig vervolgen en bestrijden. Deze godsdienstige organisaties en vervolgers worden nu door den Heere Jezus als „bokken” bestempeld. Ten aanzien van deze klasse zegt Hij: „Want Ik ben hongerig geweest en gij hebt Mij niet te eten gegeven, Ik ben dorstig geweest en gij hebt Mij niet te drinken gegeven. Dan zal Hij hun antwoorden en zeggen: Voorwaar zeg Ik u, voor zooveel gij dit één van deze minsten niet gedaan hebt, zoo hebt gij het Mij ook niet gedaan”. - Mattheüs 25 : 42, 45. Hierdoor verklaart Jezus, dat alles wat Zijn getrouwe

navolgers aangedaan wordt, Hij dit als Hem zelve aangedaan toerekent en Hij vergeldt hun dit dien--overeenkomstig.

³³⁵ De menschen van goeden wil, die thans op aarde zijn, wenschen dat er gerechtigheid geschiede, daarom weigeren zij iedere deelname, in welken vorm ook, aan de vervolging van Jehova's getuigen. Vele van zulke menschen bevinden zich heden nog onder de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, omdat zij reeds lang met deze godsdienstige organisatie verbonden waren. Zien deze personen van goeden wil echter de groote onrechtvaardigheid, die de Hiërarchie boven op Jehova's getuigen stapelt, dan keeren zij zich af van die religieus-politieke organisatie en zoeken den Heere en Zijn dienst. Zij nemen de goddelooze dingen waar, die bedreven worden. Wetende, dat Jehova's getuigen niet alleen onschuldig zijn, maar overeenkomstig God's geboden den menschen goed doen — door de boodschap der vertroosting tot de hongerige zielen te brengen — grijpen deze menschen van goeden wil (onverschillig of zij nu Katholiek, Protestant of niet-godsdienstig zijn), iedere gelegenheid aan om den waren navolgers van Christus Jezus, Jehova's getuigen, wel te doen. Als leden van het getrouwe overblijfsel tot hen komen, behandelen zij ze vriendelijk en zorgen goed voor hen; daarom noemt de Heere dezulken „schapen”. Hij zegt in deze profetische gelijkenis, die nu in vervulling gaat: „Want Ik ben hongerig geweest en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik ben dorstig geweest en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij geherbergd, Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed, Ik ben krank geweest en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en gij zijt tot Mij gekomen. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en gespijzigd?

of dorstig en te drinken gegeven? En wanneer hebben wij U een vreemdeling gezien, en geherbergd? of naakt, en gekleed. En wanneer hebben wij U krank gezien of in de gevangenis, en zijn tot U gekomen? En de Koning zal antwoorden en tot hen zeggen: Voorwaar zeg Ik u, voor zooveel gij dit één van deze mijne minste broeders gedaan hebt, zoo hebt gij dat Mij gedaan". - Mattheüs 25 : 35-40. In Armageddon zal het einde der „bokken" de vernietiging zijn, terwijl de „schapen"-klasse bescherming en redding van den Heere zal verkrijgen.

GEÏDENTIFICEERD

³³⁶ Aan Johannes, den getrouwen dienstknecht van den Heere Jezus Christus, werd een gezicht aangaande het Koninkrijk Gods gegeven. Christus Jezus toonde Johannes de dingen, die weldra moesten geschieden en Johannes stelde daarvan een beschrijving samen, de Openbaring of Apocalypse genoemd. Zie Openbaring 1 : 1-3. Hierin was Johannes, de getrouwe getuige des Heeren, een beeld van de getrouwe navolgers van Christus Jezus, die nu het „overblijfsel" van de uitverkoren klasse op aarde genoemd worden. Dit gezicht van den Heere openbaarde aan Johannes, dat „het lichaam van Christus" gevormd wordt door Christus Jezus, het Hoofd en 144.000 getrouwe en waarachtige navolgers. - Openbaring 7 : 4-8; 14 : 1-3. Bij de komst des Heeren tot Zijn Tempel begon Hij deze leden zelf bijeen te vergaderen. Het gezicht onthulde Johannes verder dat vele anderen tot den Heere zouden komen. Nadat hij gevraagd had wie zij waren, werd hem duidelijk gemaakt, dat dezen niet tot de „uitverkoren" knechtsklasse van het lichaam van Christus behooren. Hem werd als antwoord daarop medegedeeld, dat dezulken een beeld zijn van de

„grootte schare” en dat zij ook als zoodanig geïdentificeerd worden. Men lette er op, hoe nauwkeurig dit gezicht overeenkomt met de beelden, die Jehova reeds lang geleden heeft laten maken en in Zijn Woord doen opteekenen, welke beelden eveneens betrekking hebben op de grootte schare, door Johannes gezien: „Na dezen zag ik, en zie, eene grootte schare, die niemand tellen kon, uit alle natiën en geslachten en volken en talen, staande vóór den troon en vóór het Lam, bekleed zijnde met lange witte kleederen en palmtakken waren in hunne handen”. - Openbaring 7 : 9.

³³⁷ Deze grootte schare komt uit alle natiën, volken, geslachten en tongen, hoewel deze schare klein is in vergelijking met het totaal der menschen van alle natiën. Zij bestaat geheel en al uit menschen, die jegens God van goeden wil zijn en die ingezien hebben, dat godsdienst uit den Duivel voortgekomen is, door hem gebruikt om de menschen te bedriegen en hen van Jehova en Zijn Koninkrijk af te keeren. Zij begripen, dat geen redding verkregen kan worden, door zich bij eenige godsdienstige organisatie aan te sluiten, daar „redding uitsluitend aan Jehova God toebehoort”. Deze getrouwen keeren zich tot God en Zijn Koning en dienen Hem. Zij worden geïdentificeerd op symbolische wijze als „bekleed met witte kleederen”, waardoor aangetoond wordt dat zij alles wat rein en rechtvaardig is liefhebben. Verder worden zij afgebeeld met palmtakken in hun handen, waarmee zij den Heere lof toezwaaien en zeggen: „Wij begroeten Christus, den Koning en Rechtvaardiger van Jehova. - Openbaring 7 : 10. Alle schepselen, die God liefhebben en dienen, vereenigen zich in dit loflied voor Zijn Naam. - Openb. 7 : 11, 12.

³³⁸ Dat symbolische gezicht toont, dat de getrouwe „uitverkoren” knechtsklasse de grootte schare niet eerder kon onderscheiden, alvorens de leden van het

overblijfsel door den Heere tot Zijn Tempel vergaderd en door Hem verlicht waren, dus nadat de gemeente tot volle eenheid in Christus Jezus ge'omen was. - Efeze 4 : 12, 13. Het was in het jaar 1935, dat het aan God's getrouwe „uitverkoren knecht"-klasse op aarde voor het eerst toegestaan werd, de groote schare te onderscheiden, in vervulling van hetgeen hierna-volgend in de Schrift geschreven staat: „En een uit de ouderlingen antwoordde, zeggende tot mij: Dezen, die bekleed zijn met de lange witte kleederen, wie zijn zij en van waar zijn zij gekomen? En ik sprak tot hem: Heere, gij weet het. En Hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die uit de groote verdrukking komen; en zij hebben hunne lange kleederen gewasschen en hebben hunne lange kleederen witgemaakt in het bloed des Lams. Daarom zijn zij vóór den troon Gods en dienen Hem dag en nacht in Zijnen Tempel; en die op den troon zit, zal hen overschaduwē. Zij zullen niet meer hongeren en zij zullen niet meer dorsten en de zon zal op hen niet vallen noch eenige hitte. Want het Lam dat in het midden des troons is, zal ze weiden en zal hun een Leidsman zĳn tot levende fonteinen der waten; en God zal alle tranen van hunne oogen afwischen". - Openb. 7 : 13-17. Aldus wordt de groote schare uiteindelijk geïdentificeerd. Allen die thans van goeden wil jegens God en Zijn Koning zijn, waardeeren hĳn voorrecht, zich aan Christus den Koning te mogen wijden en Hem voortdurend tot lof van den Allerhoogste te dienen.

GENADERIJKE UITNOODIGING

³³⁹ Christus Jezus is de Groote Geest en Heere, Koning en Hoofd over Jehova's hoofdorganisatie. Hij bevindt zich thans in Jehova's Tempel, welke bestaat uit Zijn getrouwe en waarachtige gezalfde navolgers.

- 1 Corinthiërs 3 : 16; 2 Corinthiërs 6 : 16. Hij is de Bruidegom en de getrouwe lichaamsleden zijn de bruid. Op het bevel des Vaders heeft Christus Jezus dezen in den Tempel verlicht; Hij zendt hen nu als Zijn dienaren en als dienaren des Allerhoogsten uit, om de belangen van het Koninkrijk te behartigen. Zijn gebod voor hen luidt: „Dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld tot een getuigenis verkondigd worden, alvorens het einde komt.” Alle leden van de bruidsklasse zijn — zooals het ook behoort — in volle overeenstemming met Christus Jezus, den Bruidegom en allen hebben zich geheel en volledig aan Zijn Koninkrijk toegewijd. De tijd is nu gekomen, om de genaderijke uitnoodiging des Heeren aan alle menschen van goeden wil te verkondigen, opdat zij de boodschap der redding mogen vernemen. Daarom staat er geschreven: „En de Geest en de Bruid zeggen: Kom. En die het hoort, zegge: Kom. En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet”. - Openbaring 22 : 17.

³⁴⁰ De „andere schapen” des Heeren, de Jonadabs of menschen van goeden wil, treden nu merkbaar op den voorgrond. Zij zijn naar de „vrijstad”, den Heere Jezus en Zijn hoofdorganisatie, gevloeden, daarom worden zij beschreven in bovenstaanden tekst als „zij, die het hooren”. „Die het hoort, zegge: Kom”. Deze woorden houden een directe opdracht in voor de „andere schapen”, de Jonadabs, om de boodschap van het Koninkrijk te nemen en haar samen met het overblijfsel van Jehova's getuigen te verkondigen aan een ieder, die de boodschap des heils wil hooren en tot hem te zeggen: „Kom”. Hieruit blijkt wederom duidelijk, dat het thans op aarde zijnde overblijfsel en degenen, die (als Jonadabs bekend staande) de groote schare vormen, elkanders metgezellen in den dienst des Heeren zijn.

³⁴¹ De Bijbelsche bewijzen, vergezeld van de algemeen

bekende feiten — die het Bijbelsche getuigenis bevestigen — toonen boven allen twijfel aan, dat „redding Jehova toebehoort”, dat Hij barmhartigheid aan het menschelijke geslacht betoont en voorts bescherming, veiligheid en redding biedt aan degenen, die zich aan Zijn vastgestelde voorschriften onderwerpen. Opdat het geloof van allen gesterkt zoude worden, heeft Jehova aan allen die van goeden wil zijn, een bewijs van Zijn goedertierenheid gegeven, door vele profetische beelden te maken, welke Zijn voornemen beschrijven om niet alleen de kleine kudde, maar ook de „andere schapen” des Heeren — die tot eer en rechtvaardiging van Zijn Naam zullen strekken, bijeen te vergaderen. Iedereen behoorende tot de „andere schapen”, die zich tot den Heere om bescherming en redding begeven heeft, dient thans ijverig te zijn in de gehoorzaming van Zijn geboden. Daarom moet hij „gerechtigheid en zachtmoedigheid zoeken”, hetgeen wil zeggen: hij benaarstige zich om God's goedkeuring te verkrijgen en Hem getrouw te dienen. Al dezulken moeten zich voortaan geheel en al voor den dienst van God en Zijn Koninkrijk geven. Ieder, die van goeden wil is, moet nu den waren grondslag voor bescherming en eeuwige redding leeren kennen, hiertoe wordt thans volop gelegenheid geboden aan hen die gerechtigheid liefhebben.

HOOFDSTUK IV

HET RANTSOEN OF DE LOSPRIJS

JEHOVA GOD is de Redder der menschen. Hij heeft den betrouwbaren grondslag voor de hcop op redding gelegd en dezen aan de menschen geopenbaard: „Want niemand kan een ander fundament leggen dan het geen gelegd is, hetwelk is Jezus Christus”. - 1 Corinthiërs 3 : 11. „Deze is de steen, die van u, de bouwlieden veracht is, welke tot een hoofd des hoeks geworden is. En de zaligheid is in geenen anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam die onder de menschen gegeven is, door welchen wij moeten zalig worden”. - Handelingen 4 : 11, 12.

²⁴³ Waartoe heeft God den grondslag voor de redding van zondige menschen gelegd? Terwille van de rechtvaardiging van Zijn heiligen Naam. Satan's uitdaging trok immers God's Naam in twijfel. Als onvolmaakte menschen van hun overgeërfd onvermogen tot het goede bevrijd worden en dan hun onkreukbaarheid tegenover God bewijzen, zijn zij een rechtvaardiging van den Naam van Jehova en een weerlegging van de uitdagende bewering van Satan. Het over Adam gevelde oordeel was rechtvaardig, het moet eeuwig blijven bestaan. Adam's nakomelingen zijn zondaars tengevolge van de erfzonde. God kon, zonder inconsequent te zijn, iemand anders toestaan de nakomelingschap van Adam te koopen. Degenen, die hun geloof aan God en Hem, die het rantsoen of de losprijs verschaft heeft, bewijzen, voorts zich gehoorzaam onderwerpen

en dan hun onkreukbaarheid tegenover God bewaren, zullen derhalve een rechtvaardiging van den Naam Gods zijn. God heeft den zondigen mensch barmhartigheid bewezen, doordat Hij den grondslag voor de redding der menschen gelegd heeft. Hoe is de grondslag voor 's menschen redding dan gelegd? Hij is gelegd, doordat de mensch Jezus den vereischten prijs opbracht om de menschheid — d.w.z. de nakomelingen van Adam — te koopen en dien losprijs voor de verlossing of bevrijding van deze nakomelingen uit de knechtschap betaalde..

³⁴⁴ Welke prijs is er dan voor het koopen der menschheid noodig? Het leven van een volmaakt mensch. God's wet vereischt een leven voor een leven. - Deuteronomium 19 : 21. Adam was een volmaakt mensch, toen hij in overtreding van de goddelijke wet willens en wetens zondigde; God's wet eischte de verbeurdverklaring van dit menschenleven in den dood. - Genesis 2 : 17. Voor het koopen van de nakomelingschap van Adam kon niets meer en niets minder geëischt worden dan een volmaakt leven. Het leven van een engel zou den volmaakt prijs niet hebben kunnen leveren, omdat een engel grooter is dan een mensch. Aangezien alle nakomelingen van Adam door overerving onvolmaakt zijn, kon niemand van hen den vereischten koopprijs geven. - Psalm 49 : 8. Tengevolge van hun onvolmaaktheid konden de menschen slechts gedurende een korten tijd leven, vervolgens moesten zij sterven en zij zouden eeuwig in den dood hebben moeten verblijven, indien God geen maatregelen voor hen getroffen had ter verkrijging van het eeuwige leven. Wat is er nu voor de bevrijding des menschen van den dood en voor zijn redding ten leven gedaan?

³⁴⁵ Het antwoord op bovenstaande vragen staat in de Schrift opgeteekend: „Doch Hem, Die voor een

korten tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een iegelijk den dood zou smaken, namelijk Jezus, zien wij met eer en heerlijkheid gekroond". - Hebreën 2 : 9; N.V. Aangezien Jezus steeds den wil Gods volbrengt moesten God en Zijn geliefde Zoon met elkander overeengekomen zijn, dat Jezus een mensch werd „beneden de engelen" en dat Hij zou sterven, waardoor Hij God — zelfs tot in den onteerenden dood — niet alleen Zijn trouw zou bewijzen, maar door Zijn dood ook den noodzakelijken losprijs voor de redding des menschen van den dood zou verschaffen. De oorspronkelijke Naam van den Zoon was Logos, vanaf den beginne was de Logos bij God en voerde Hij onder God's leiding het goddelijke voornemen uit. Hij was de Woordvoerder van Jehova God. Hij was een Geest. Door de wonderbaarlijke macht van God den Almachtige werd een maagd zwanger en baarde zij het knaapje Jezus. - Mattheüs 1 : 18-23. Er staat geschreven, dat de Zoon vanaf den beginne „het Woord" of „de Logos" was, die zich bij God bevond en dat door Hem alle dingen geschapen zijn. - Johannes 1 : 1-3, Diaglott.

³⁴⁶ De tijd kwam, waarop de grondslag of het fundament tot redding der menschen gelegd moest worden en God liet den Logos mensch worden: „En de Logos is vleesch geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des Eeniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid". - Johannes 1 : 14; Diaglott. „Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijnen Zoon uitgezonden, geworden [geboren] uit eene vrouw, geworden [geboren; N.V.] onder de wet". - Galatiërs 4 : 4. „En het Kindeke wies op, en werd gesterkt in den geest, en vervuld met wijsheid; en de genade Gods was over Hem". - Lucas 2 : 40.

³⁴⁷ Op den leeftijd van dertig jaren gaf Jezus zich in een algeheele, onverdeelde wijding, met de belofte aan God den goddelijken wil te doen, hetgeen Hij symboliseerde door Zijn onderdompeling in den Jordaan. - Lucas 3 : 21-23; Psalm 40 : 8, 9; Mattheüs 3 : 16, 17. Jezus was nu een volmaakt mensch, die alle vereischte eigenschappen bezit, om den losprijs voor den zondigen mensch te leveren. Bestond er een overeenkomst tusschen Jezus en Jehova God Zijn Vader, dat Hij, Jezus de mensch, zou sterven? Het antwoord uit de Schrift luidt: „Gelijkerwijs de Vader Mij kent, alzoo ken Ik ook den Vader; en Ik stel mijn leven voor de schapen. Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen mijne stem hooren; en het zal worden ééne kudde en één herder. Daarom heeft mij de Vader lief, overmits Ik mijn leven afleg, opdat Ik hetzelfde wederom neme. Niemand neemt hetzelfde van Mij, maar Ik leg het van Mijzelfen af; Ik heb macht hetzelfde af te leggen, en heb macht hetzelfde wederom te nemen”. - Johannes 10 : 15, 17, 18.

³⁴⁸ Zooals duidelijk blijkt, bestond er vanaf den beginne tusschen den Vader en den Zoon een overeenkomst, dat Jezus mensch zou worden, dat Hij tegenstand, beschimping en hoon ter wille van Zijn Naam verduren moest, dat Hij Zijn onkreukbaarheid tegenover God zou bewijzen en als ware Hij een zondaar zou sterven. Na bewezen trouw zou Hij uit den dood opgewekt worden en het leven „wederom nemen”. De opstanding uit den dood beteekent, dat Jezus Zijn leven of het recht hierop door Zijn dood niet verbeurde, zooals Adam zijn leven wèl verbeurd heeft. Jezus legde Zijn leven neer en ontving het leven opnieuw, in volle overeenstemming met het door God ontvangen gebod. Jezus verklaarde ten volle bereid te zijn dit gebod te gehoorzamen. Handelende volgens

deze overeenkomst, wekte God Jezus uit den dood op en gaf Hem het leven als geest. - 1 Petrus 3 : 18; Handelingen 3 : 26; 1 Corinthiërs 15 : 3, 4, 20.

³⁴⁹ Daar Jezus Zijn recht op menschelijk leven niet verloren had, bezat Hij dit recht op leven als mensch nog steeds, toen Hij uit den dood werd opgewekt; dit recht op menschelijk leven vormt nu den prijs, waarmede de zondige mensch ge'ocht wordt. Toen God Jezus uit den dood opwekte, bekleedde Hij Hem met alle macht in hemel en op aarde, d.w.z.: God benoemde Jezus Christus tot Zijn Gevolmachtigde, die met alle vereischte macht en gezag bekleed is, om zoowel in den hemel alsook op de aarde het voornemen van Jehova uit te voeren. - Mattheüs 28 : 18; Filippenzen 2 : 9-11. Toen Jezus Christus in den hemel verhoogd was, bood Hij God in den hemel de waarde van Zijn menschelijk leven aan. Deze waarde, nauwkeurig overeenkomende met datgene, wat Adam verbeurd had, nam Jehova God van Jezus als offer voor de zonde aan, d.i.: als den losprijs, dien Jezus ten behoeve van de zondige menschen offerde en aanbod. Dit loskopen liet God door het offer, dat in den tabernakel in de woestijn gebracht werd, in het voorbeeld aanschouwelijk voorstellen. (Z'ie Leviticus hoofdstuk 16). Op den Verzoendag speelde het beeld zich in het voorbeeld op de volgende wijze af:

³⁵⁰ Een var [stier] zonder smet of gebreken — welke den mensch Jezus voorstelde — werd in den voorhof van de tent der samenkomst gebracht en daar geslacht; deze voorhof van den tabernakel was een beeld van de aarde. Het bloed van den var — een beeld van het bloed van Jezus, dat als een zondeoffer vergoten werd (Jesaja 53 : 10) — werd daarop door den priester in het voorbeeld in het allerheiligste van den tabernakel gedragen en daarna op het deksel van de ark des verbonds gesprenkeld. - Leviticus 16 : 14. Het

Heilige der Heiligen van den tabernakel stelde den hemel zelf voor, waar Jezus Christus verscheen en Zijn vermogen of Zijn waardevol bezit: Zijn recht op menschelijk leven, als koopprijs voor de nakomelingschap van Adam aanbood en offerde. - Hebreëen 9 : 3-25. Het in den tabernakel in de woestijn op den Verzoendag eenmaal per jaar gebrachte offer was een voorschaduwing of beeld van het werk van Jezus, die Zichzelf, d.w.z. Zijn menschelijk leven als losprijs voor den mensch offerde.

³⁵¹ Van het voorbeeld en zijn verwezenlijking staat geschreven: „Dit was dan aldus ingericht en de priesters kwamen bij het vervullen van hun diensten voortdurend in de voorste tent, maar in de tweede alleen de hogepriester, eenmaal in het jaar, niet zonder bloed, dat hij offerde voor zichzelf en voor de dwalingen van het volk”. - „Noodzakelijk moesten dus hiermede de afbeeldingen van de hemelsche dingen gereinigd worden, maar de hemelsche dingen zelve met betere offeranden dan deze. Want Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in den hemel zelf, om thans, ons ten goede, voer het aangezicht Gods te verschijnen; ook niet om zichzelf dikwijls te offeren, gelijk de hogepriester jaarlijks met ander bloed dan het zijne in het heiligdom gaat, want dan had Hij dikwijls moeten lijden sinds de grondlegging der wereld; maar thans is Hij éénmaal, bij de voleinding der eeuwen, verschenen om door zijn offer de zonde weg te doen”. - Hebreëen 9 : 6, 7, 23-26; N.V.

³⁵² Hieruit blijkt dat Christus Jezus — God's groote Hoogepriester, het geestelijk schepsel — ten tijde van Zijn verschijnen in den hemel Jehova Zijn bezit — namelijk Zijn recht op menschelijk leven — als koopprijs voor den mensch aanbood en dat Jehova God dit offer aannam. Op deze wijze werd Christus Jezus de

Bezitter van alle nakomelingen van Adam, die de voorschriften van Jehova ten opzicht van de redding gewillig nakomen. Zodoende heeft God in Christus Jezus den grondslag tot redding des menschen gelegd en een andere weg of mogelijkheid tot redding is er niet.

³⁵³ Het bloed van den mensch Jezus is de losprijs voor den mensch, verklaart God in Zijn wet: „Want de ziel van het vleesch is in het bloed... zijn bloed is voor zijne ziel”. - Leviticus 17 : 11. Derhalve is het levensbloed van den mensch Jezus het vermogen, de waarde, waardoor Hij zondige menschen vrijgekocht heeft. De woorden „rantsoen [„losprijs” in nieuwere vertalingen], verlossen, verlost en bevrijding” worden dikwijls in den Bijbel gebruikt; zij beteekenen echter niet steeds precies hetzelfde. Dat gedeelte van den Bijbel, door de geïnspireerde navolgers van Christus Jezus geschreven en sedert lang algemeen „Het Nieuwe Testament” genoemd, is uit het Grieksch in het Nederlandsch vertaald, daarin worden verschillende Grieksche woorden in Nederlandsche Bijbelvertalingen met „rantsoen” of „losprijs” weergegeven. Aangezien betrekkelijk weinig menschen Grieksch kunnen lezen, zal het nuttig zijn hier te wijzen op de verschillende Grieksche woorden, die met „rantsoen” vertaald worden; onderstaande weergave van deze uitdrukking in het Nederlandsch zal allen onderzoekers van de Schrift behulpzaam zijn, een beter begrip hieromtrent te verkrijgen. Een welbekende autoriteit is Parkhurst. Parkhurst's Grieksch-Engelsch woordenboek zegt t.o.v. het woord „rantsoen”: „Anti'lytron bestaat uit „anti” [in den zin van:] „vergoedend” of „overeenkomstig” en „lytron”, een rantsoen.” — Een rantsoen, losprijs of nog beter een overeenkomstig of gelijkwaardig rantsoen: „Het beteekent eigenlijk een prijs, waardoor gevangenen

uit de macht van den vijand „vrijgekocht” worden en beteekent die soort van ruiling, volgens welke „het leven van den een door het leven van den ander vrijgekocht wordt”. [Hyperius] Zoo gebruikt Aristoteles het werkwoord „antilytro'o” voor „het vrijkooopen van het leven door leven”.

³⁵⁴ Het woord anti'lytron komt slechts eenmaal in de Schrift voor en wel in den volgenden tekst: „... de mensch Christus Jezus, die zich gegeven heeft tot een losprijs [rantsoen; St. V.] voor allen [die God wil redden (vers 4)], en daarvan wordt getuigd te juister tijd. En ik ben daartoe als een verkondiger en apostel gesteld”. - 1 Timotheüs 2 : 4-7; N.V. Parkhurst zegt: „Die zichzelf gaf als een overeenkomstig [of gelijkwaardig] rantsoen”.

³⁵⁵ Deze tekst zegt noch bedoelt, dat Adam ooit vrijgekocht werd. De volmaakte mensch Adam bezat eens de menschelijke volmaaktheid, die het recht op leven insloot; hij verbeurde dit leven — en het recht er op — door zijn opzettelijke ongehoorzaamheid eens en voor altijd. De tekst beteekent echter wèl, dat deze menschelijke volmaaktheid, die Adam eens bezat, voor zijn nakomelingschap — die door de zonde van Adam verhinderd was dit leven en het recht er op te ontvangen — aangekocht of teruggekocht is. Aan de nakomelingen van Adam — die God's voorziening voor hun vrijkoopning aannemen en beantwoorden aan de bepalingen, die God hieromtrent heeft vastgesteld — valt het voorrecht te beurt, de voordeelen van het rantsoen te mogen ontvangen. Jezus heeft met Zijn eigen bloed het leven en het recht op menschelijk leven gekocht of verworven, voor de nakomelingen van Adam, die gered willen worden.

³⁵⁶ De duidelijke beteekenis van de Schrift is de volgende: God wenscht dat alle menschen, die zich aan Zijn vastgestelde, onveranderlijke bepalingen hou-

den, gered worden en tot een nauwkeurige kennis der waarheid komen. „Want dat is goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker,„ welke wil, dat alle menschen zalig worden [indien zij zich het rantsoen ten nutte maken, want God is onpartijdig] en [alsdan] tot een [nauwkeurige] kennis der waarheid komen [opdat zij den rechten weg verder kunnen bewandelen]. Want er is één God, er is ook één middelaar Gods en der menschen, de mensch Christus Jezus; die Zichzelve gegeven heeft tot een rantsoen voor allen [die gered worden], zijnde de getuigenis te zijner tijd”. - 1 Timotheüs 2 : 3-6. Van deze genaderijke voorziening, die God tot redding van menschen getroffen heeft, zegt de apostel dan verder: „Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel.”

⁸⁵⁷ Volgens den wil van God Zijn Vader, zette de mensch Jezus Zijn volmaaktheid en Zijn recht als een volmaakt mensch te leven, in een waarde om die genoegzaam koopkracht bezat, om alle rechten welke Adam voor zichzelf verbeurd had — en die zijn nakomelingschap tengevolge van de zonde van Adam mede verloren had — aan te koopen of terug te koopen. Dit beteekent echter niet, dat ook Adam gekocht werd! De inhoud van dien koop is een andere: ieder recht dat Adam eens bezat, werd weer teruggekocht. Het was geenszins God's wil Jezus naar de aarde te zenden, opdat Hij Zijn leven als een losprijs zou geven, om daarna — ten behoeve van Adam — voor eeuwig uit het bestaan te verdwijnen, zoodat Adam en diens nakroost daarentegen voor eeuwig zouden kunnen blijven leven. Neen, het was veelmeer God's wil, dat Jezus Zijn leven-als-mensch neer zou leggen en daarop het leven wederom nemen zoude, zooals Jezus verklaarde: „Daarom heeft Mij de Vader lief, overmits Ik mijn leven afleg, opdat Ik hetzelfde wederom neme

..... Dit gebod heb Ik van mijnen Vader ontvangen."
— Johannes 10 : 17, 18.

³⁵⁸ Jezus nam het leven of het bestaan wederom op, echter niet als mensch, doch als geest. Tegelijkertijd bezat Hij nog steeds het recht als mensch te leven, omdat Hij dit recht immers niet verbeurd had. God wekte Jezus als een geest uit den dood op; doch aangezien Jezus het recht als mensch te leven, nog steeds bezat, betaalde Hij dit vermogen of bezit als den verlangden prijs aan Jehova God uit. Door deze betaling werd Christus de Bezitter of Verlosser van de nakomelingen van Adam, die niet op dezelfde wijze als Adam bewust en opzettelijk gezondigd hadden, voor zoover zij althans te bestemder tijd van de waarde (weldaad) van dezen losprijs profijt willen trekken. Jezus was alleen in staat Adam's nakomelingschap — en niet Adam — te verlossen of te bevrijden van de slavernij der zonde en des doods, die op hen gekomen was door Adam's zonde, ten gevolge waarvan zijn zaad het recht op leven ontzegd was. Dit betekent: het rantsoenoffer zal den waardigen uit Adam's kinderen ten goede komen of toevallen, waarbij onder „waardigen” diegenen begrepen worden, die bereid zijn God's voorschriften na te komen.

³⁵⁹ Zoo was bijvoorbeeld Abel een waardige (of iemand die waardeerde), hij bezat God's welgevallen. Toch kon hij niet leven of het recht op leven ontvangen, voordat het rantsoen of de losprijs aan Jehova uitbetaald en door Hem aangenomen was. Aangezien hij langen tijd vóór de betaling van den losprijs om het leven gebracht is, dient hij God's vastgestelden tijd af te wachten, om uit den dood opgewekt te worden en de volledige weldaad van het rantsoenoffer te kunnen ontvangen. Toen Jezus Christus de waarde van Zijn volmaakt menschelijk leven aan God gaf, werd Hij krachtens kooprecht de bezitter van de ge-

hoorzame menschheid. Hij werd niet een vervanger voor Adam in den dood. Neen! Hij werd de Kooper van de nakomelingen van Adam, doordat Hij datgene betaalde, wat nauwkeurig in waarde opweegt tegen datgene, wat Adam verbeurd had. Daarom is het leven van den mensch Jezus — dat Hij opgegeven heeft — een prijs die precies gelijkwaardig is aan het leven van den volmaakten mensch Adam. Jezus heeft voor Adam's waardige nakomelingen het recht op leven gekocht; het is nu Zijn voorrecht om, overeenkomstig den wil Gods, het leven uit te deelen, zooals geschreven staat: „Maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere”. - Romeinen 6 : 23.

³⁶⁰ Wie heeft nu hierover te beslissen, welke van Adam's nakomelingen tot de „waardigen” behoort? De Heere Jezus Christus, die met de volmacht van Jehova God handelt. Christus Jezus is de „Vader der eeuwigheid” of „Levengever”. - Jesaja 9 : 5. Als een Vader heeft Hij de macht en de bevoegdheid om schepselen in het leven te roepen, die gestorven zijn en aan zoovelen leven te schenken, als Hij volgens het welbehagen Jehova's het leven wenscht te geven. Zulk **gered leven** kan Jezus Christus slechts rechtmatig dengenen verleenen, voor wie Adam het recht op leven verloren heeft. Aangezien immers door de zondeval van Adam het recht op leven voor de geheele menschheid verloren is gegaan, kan Christus slechts denzulken uit Adam's geslacht het leven geven, die aan de door Jehova voorgeschreven voorwaarden beantwoorden.

„VOOR ALLEN”

³⁶¹ Komt de losprijs van Jezus dan niet aan de geheele menschheid eeuwig ten goede? Bewijst boven-

genoemde Schrifttekst in 1 Timotheüs 2 : 6 niet, dat Jezus Zijn leven als een rantsoen voor allen gegeven heeft? En is dit niet een waarborg, dat ieder lid van het menschelijk geslacht de volledige voordeelen van het rantsoenoffer of de koopprijs moet verkrijgen? Neen, deze gevolgtrekking is niet juist. Een aantal leden van het menschelijk geslacht, de nakomeling-schap van Adam, is moedwillig en opzettelijk godde-loos, denzulken komt het rantsoen niet ten gunste. Indien zij aan de goddelijke voorschriften ten opzichte van het rantsoen voldoen, kunnen zij nog rechtvaardig worden en dan de voordeelen van het rantsoen ont-vangen. Hierover verklaarde Jezus: „Gelijkerwijs Gij Hem macht gegeven hebt over alle vleesch, opdat al wat Gij Hem gegeven hebt, Hij hun het eeuwige leven geve. En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt”. - Johannes 17 : 2, 3.

³⁶² Wie weigert God en Christus Jezus te leeren kennen, kan geen leven ontvangen. Vele mensen, wien de waarheid verklaard en wier blik op God's voorzieningen des levens en des heils gericht wordt, verwerpen de waarheid, zij zeggen ongeveer het vol-gende: „Dit interesseert mij in 't geheel niet. Ik ben tevreden met datgene, wat ik heb en ben”. Er bestaat geen enkele reden te verwachten, dat Adam wederom leven zou ontvangen, want hij is een opzettelijke zon-daar geweest, met voorbedachten rade handelend, noch is er eenige reden te veronderstellen, dat die nakomelingen van Adam het leven zullen ontvangen, die eigenzinnig weigeren iets omtrent God's voorzie-ning betreffende het leven te hooren. Indien aan Adam de voordeelen van het rantsoen ten deel zouden vallen, zou God hiermede immers toonen dat Zijn oordeel, over Adam uitgesproken, onrechtvaardig geweest is, terwijl de Schrift duidelijk zegt: „Gerechtigheid en

gericht zijn de vastigheid Uws troons". - Psalm 89 : 15. Het is met den in de Schrift bekend gemaakten wil Gods geheel en al onvereinigbaar om die nakomelingen van Adam, die God's voorzorg verwerpen, tóch de voordeelen van den koopprijs te beloven en te schenken. Bovenaangehaalde tekst in 1 Timotheüs hoofdstuk 2, toont aan, „dat God geen Aannemer des persoons is" [God maakt geenerlei onderscheid tusschen den eenen en den anderen mensch; Weymouth; God is niet vooringenomen; Utr. V.] - Handelingen 10 : 34. Het rantsoen is daarom slechts tot zegen van allen, die den wil of de wet Gods nakomen. Aangezien er slechts één Almachtige God is, wiens Naam Jehova is, is er ook slechts één Middelaar tusschen God en den mensch. Deze Eene is de mensch Jezus, die Zijn leven als een losprijs voor allen gaf, namelijk — zooals reeds gezegd werd — voor allen die overeenkomstig den wil Gods gered zullen worden en die aan de door God gestelde eischen voldoen. Er is geen enkele gerechtvaardigde aanleiding te beweren, dat het rantsoenoffer automatisch allen tot voordeel strekt.

³⁶³ De woorden „kopen, gekocht, verwerven en vrijkopen", die in den Nederlandschen Bijbel voorkomen, zijn vertalingen van het Griecsche woord „agorazo" (afgeleid van het woord „agora", d.i.: de „openbare plaats" of „markt" en „ageiro", hetgeen in verbinding met de openbare plaats of de marktplaats „vergaderen" beteekent). Derhalve beteekent „agorazo" in letterlijken zin: zich naar de markt begeven en vervolgens datgene, wat daar verkocht wordt, verwerven en koopen. Er werden bijvoorbeeld slaven op de marktplaats gekocht en verkocht, hiervoor wordt passenderwijze het woord „agorazo" gebruikt. Men beschouwe thans een voorbeeld van de toepassing van dit woord: „Wederom is het Koninkrijk der hemelen

Jehova's voorziening: Het Paradijs voor mensen van
goeden wil. Jes. 60 : 21, 22.

gelijk aan een schat, in den akker verborgen, welken een mensch gevonden hebbende, verborg dien, en van blijdschap over denzelfden, gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt dienzelfden akker". - Mattheüs 13 : 44.

³⁶⁴ Velen, die getracht hebben de Schrift uit te leggen, hebben beweerd, dat het in bovenstaanden tekst gebruikte woord „akker” het geheele menschelijke geslacht symboliseert, de goddeloozen alsmede alle anderen. Dit is stellig onjuist. Men lette op, hoe de Schrift zich uitdrukt: „Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan” enzovoorts. Het rijk der hemelen wordt gekocht en zeer zeker is niet het geheele menschelijke geslacht het Koninkrijk der hemelen. Ook verbergt het rijk der hemelen zich niet in den schoot van het zondige menschelijke geslacht. Het rijk der hemelen is de verborgen schat in den akker en deze is het, die gekocht wordt. Het is de schat binnen de universeele organisatie Gods, die heilig en geenszins zondig is. Het „rijk der hemelen” is de verborgenheid. - Efeziërs 1 : 20-23; 5 : 32. „Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijne heiligen”. - Colossenzen 1 : 26. Doordat Christus Jezus zich in volle gehoorzaamheid aan den wil Zijns Vaders onderworpen heeft, is Hij de erfgenaam aller dingen geworden, met inbegrip van de verborgenheid, het rijk der hemelen. - Hebreëen 1 : 2, Romeinen 8 : 16, 17.

³⁶⁵ God maakte Jezus Zijn voornemen bekend, om een hoofdorganisatie te hebben, namelijk Zijn regeering: „het rijk der hemelen”. Dit was eeuwenlang een verborgenheid (mysterie), die voor alle schepselen Gods verborgen was, totdat God's juiste tijd voor haar onthulling aangebroken was. Toen Jezus hiervan hoorde, verkocht Hij alles wat Hij bezat, om zodoende

de erfgenaam en het Hoofd van het Koninkrijk te worden. Niet het menschelijk leven van Jezus als rantsoen voor de menschheid heeft op zich zelf deze goederen van het Koninkrijk der hemelen gekocht, doch het opgeven van alle dingen — het menschelijk leven inbegrepen — tot bewaring van zijn onkreukbaarheid en getrouwheid aan God onder het verduren van de grootste verdrukking, ja, tot aan den smadelijken dood. Dat alles heeft Jezus vanwege dien akker met zijn verborgen schat gedaan. Het lijden van Jezus had niets te maken met het rantsoen voor de menschheid, doch door dit lijden leerde Hij gehoorzaamheid, bewees Hij Zijn standvastigheid en trouw en werd Hij de erfgenaam van het eeuwige heil en het Koninkrijk. - Hebreëen 5 : 8, 9.

³⁶⁶ Hetzelfde Grieksche woord „agorazo” is in den volgenden tekst met „kocht” vertaald: „Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schoone paarden zoekt: Dewelke hebbende eene paarl van groote waarde gevonden, ging heen en verkocht al wat hij had, en kocht dezelve”. - Mattheüs 13 : 45, 46. Dit heeft dezelfde beteekenis als in de gelijkenis in bovenstaande verzen 43 en 44 aangehaald. Bij deze twee gelijkenissen zijn de leden van het lichaam van Christus inbegrepen, omdat zij een deel van het rijk der hemelen vormen. Zou het in bovenstaanden tekst vermelde „kopen” van het rijk der hemelen op het rantsoenoffer betrekking hebben, dan zouden de lichaams-leden er geen deel aan hebben, omdat zij aan het vrijkopen van het menschelijk geslacht geen aandeel hebben. Dat de lichaams-leden van Christus echter aan het Koninkrijk deelhebben, is buiten kijf. - Romeinen 8 : 16, 17; Openbaring 1 : 6; 20 : 4.

³⁶⁷ Degenen, die Christus Jezus getrouw navolgen en een deel worden van het Koninkrijk der hemelen,

worden eerst door het kostbare bloed van Christus Jezus gekocht, voordat zij hun weg tot deelgenootschap aan het koningschap kunnen betreden. - 1 Petrus 1 : 18, 19. „Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een Tempel is van den Heiligen Geest, die in u is, dien gij van God hebt en dat gij uws zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht, zoo verheerlijkt dan God in uw lichaam”. - 1 Corinthiërs 6 : 19, 20. Deze tekst heeft slechts betrekking op de gezalfde Christenen als degenen, die gekocht zijn. Men kan niet op goede gronden beweren, dat hij beteekent, dat met deze gekochten ook ieder lid van het menschelijk geslacht, goddeloozen en wat dies meer zij, meegesleept en insgelijks — automatisch — vrijgekocht zouden zijn. Volstrekt niet, want dient een slaaf, die weigert zijn meester te gehoorzamen, door hem losgekocht en in vrijheid gesteld te worden?

³⁶⁸ Men lette op het volgende: De overeenkomst gesloten tusschen Jozef in Egypte en het volk vereischte o.a. dat de menschen, voordat Jozef hen van Farao kocht, tot Jozef kwamen en hem verzochten gekocht te worden. Dit is nu een beeld van het koopen en de verlossing van het menschelijk geslacht, d.w.z. van hen, die tot Christus Jezus komen om gekocht te worden. - Genesis 47 : 19-23. Degenen, die leden van het lichaam van Christus worden, komen in de eerste plaats tot Christus Jezus en verklaren zich bereid steeds datgene te doen, wat Zij n wil en die van Zijn Vader is. In dat geval heeft Zijn koopprijs op hen betrekking; zij worden van Hem en behooren niet meer zichzelf toe. Zij zijn lijfeigenen of slaven geworden en zijn voortaan verplicht den wil van Christus te doen en Zijne geboden te gehoorzamen. Deze slaven werden niet tegen hun wil en wensch gekocht, de koop geschiedde omdat zij verlangden gekocht te worden. God's grondslag en wet blijft overal en te allen tijde dezelfde.

³⁶⁹ Of een persoon nu door den Heere geroepen en hem geestelijk leven verleend wordt, of dat de hoop zijns levens op de aarde gevestigd is, de regels, die dezen vrijkoop beheerschen, blijven steeds dezelfde. De volgende tekst is tot de leden der kleine kudde gericht: „Want de slaaf [van een mensch], die in den Heere geroepen werd, is een vrijgelatene des Heeren. Evenzoo is hij, die als vrije geroepen werd, een slaaf [of lijfeigene] van Christus”. - 1 Corinthiërs 7 : 22, 23; N.V. Dezen werden niet geroepen, alvorens zij zich gewijd hadden om den wil Gods te doen, eerst daarna werd de hoop of het rantsoen voor hen van kracht; zij werden gekocht en de Heere werd hun Bezitter. Nadat zij in den Heere waren aangenomen, werden dezulken Zijn lijfeigenen, omdat zij zich vrijwillig bereid verklaard hadden op de door den Heere gestelde voorwaarden gekocht te worden. - 1 Koningen 21 : 20, 25.

³⁷⁰ De wetteloozen en goddeloozen worden niet gekocht: „Toch zijn er ook valsche profeten onder het volk geweest, zooals ook onder u valsche leeraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs den heerscher [gebieder; Utr. V.], die hen gekocht heeft, verloocherende en een schielijk verderf over zichzelf brengend”. - 2 Petrus 2 : 1; N.V. Dezulken waren in het begin wèl gekocht, zij werden daarna echter wetteloos, doordat zij den Heere verloochenden en de waarde van Zijn bloed ontkenen, dat hen gekocht had. Zooals duidelijk uit de Schrift blijkt, is er voor zulke personen geen mogelijkheid van redding. - Hebreëen 6 : 4-10; 10 : 26-29.

³⁷¹ De Heilige Schrift heeft betrekking op rijpe en getrouwe Christenen, als op „ouderlingen” die gekocht en verlost zijn: „En zij [de vier en twintig ouderlingen, die de leden van het lichaam van Christus genoemd worden] zongen een nieuw lied, zegen-

de: Gij [Christus Jezus] zijt waard'g dat boek te nemen en zijne zegelen te openen; want Gij zijt geslacht en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht, en taai, en volk, en natie". - Openbaring 5 : 9. Deze Schrifttekst kan niet op de wetteloozen van toepassing zijn, aangezien dezen niet voor God gekocht zijn. De woorden van dezen tekst toonen overigens definitief aan, dat niemand automatisch gekocht wordt; want zooals verklaard wordt, werden de ouderlingen „uit alle geslacht" gekocht.

³⁷² De leden van het lichaam van Christus zijn de verlost en gekochten, gelijk de volgende tekst verklaart: „En zij zongen als een nieuw gezang voor den troon, en voor de vier dieren en de ouderlingen; en niemand kon dat gezang leeren, dan de honderd vier en veertig duizend, die van de aarde gekocht waren. Deze zijn het, die met vrouwen niet bevlekt zijn, want zij zijn maagden; deze zijn het, die het Lam volgen, waar Het ook heengaat; deze zijn gekocht uit de menschen, tot eerstelingen Gode en het Lam". - Openbaring 14 : 3, 4.

³⁷³ Het feit, dat „deze zijn gekocht uit de menschen", toont aan, dat niet alle menschen automatisch — „vanzelf" — gekocht zijn. De hier genoemde leden van het lichaam van Christus hebben zich eerst gewijd, doordat zij zich bereid verklaarden den wil Gods te doen, en op grond daarvan verzochten vrijgekocht te worden. God's voornemen en voorziening heeft de verlossing van alle menschen, zonder eenig onderscheid ten doel. Echter dienen allen, die vrijgekocht worden, éérst geloof in God en Jezus Christus te hebben en zich dan geheel en al te heiligen om den wil Gods te doen. Deze ordinantie — regel — van God is op iedereen van toepassing. Verder zijn de leden van het lichaam van Christus „de eerstelingen" voor God en Christus, hetgeen bewijst dat er nog anderen

zullen zijn, die het voorrecht vrijgekocht te worden, zullen erkennen. Zij maken er gebruik van doordat zij hun geloof aan God en aan Christus door een volledige toewijding, om den wil Gods te doen, in de daad omzetten.

„EXAGORAZO”

³⁷⁴ Een ander Grieksch woord „exagorazo”, dat krachtig en nadrukkelijker is dan „agorazo”, beteekent: „kopen of vrijkopen van; geheel opkopen; het geheel verwerven; verlossen, bevrijden of redden en vrijlaten.” Het wordt zoowel voor het vrijkopen van schepselen als voor het uitkopen van den tijd door schepselen gebruikt. Zie Galatiërs 3 : 13, 14: „Christus heeft ons verlost [vrijgekocht; N.V.] van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt. Opdat de zegening van Abraham [het zaad van Abraham betreffende] tot de heidenen komen zou in Christus Jezus en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof”.

³⁷⁵ Ongehoorzame en eigengereide Joden werden niet van den vloek der wet vrijgekocht. Desgelijks worden onwillige en eigenzinnige niet-Joden evenmin van den vloek van de knechtschap der zonde vrijgekocht. Deze tekst zegt: „Opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof”, hetgeen aantoonst, dat zij, die Christenen zijn, bereidwillig gelooven aan Christus Jezus en Hem navolgen. Alle anderen, die tot de „Joden” behooren, blijven onder den vloek der wet. Verder staat er geschreven: „Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God Zijnen Zoon uitgezonden, geboren uit eene vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren, vrij te koopen, opdat wij het recht van zonen [de aanneming tot kinderen; St. V.] zouden verkrijgen”.

- Galatiërs 4 : 4, 5; N.V. Volgens dezen tekst zijn slechts zij uit de Joden de vrijgekochten, die „de aan-neming tot kinderen” [het recht van zonen] ontvangen hebben. Dit wordt volledig door den volgende Schrifttekst ondersteund: „Hij [Jezus] is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar zoo velen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijnen Naam gelooven; welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleesches, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn”. - Johannes 1 : 11-13. Hieruit blijkt, dat zij die niet geloofden, niet vrijgekocht werden, degenen, die echter wel geloofden en zich aan Christus wijdden, werden „geheel gekocht”. Het zelfde Grieksche woord, gebezigd als het terugkopen van tijd, treft men aan in de volgende tekst: „den tijd uitkoopende [uwe gelegenheden koopende; Weijmouth], dewijl de dagen boos zijn”. - Efeziërs 5 : 16.

³⁷⁶ Het Grieksche woord **Lyo**, dat eenvoudig „los-laten” beteekent, is de grondslag of wortel der Grieksche woorden, die in de volgende teksten met „verlossen” en „verlost” of „vrijgekocht” weergegeven worden: „Wij echter leefden in de hoop, dat Hij het was, die Israël verlossen [lytro] zou. Maar met dat al is het thans reeds de derde dag, sinds dit geschied is”. - Lucas 24 : 21; N.V. - „Wetende, dat gij [de uitverkorenen] niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht [lytro; „verlost” - St. V.] van uwen ijdelen wandel, die (u) van de vaderen overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk, vlekkeloos lam”. - 1 Petrus 1 : 18, 19; N.V.

³⁷⁷ De laatste Schrifttekst is slechts tot diegenen gericht, die uit de organisatie Satans gevlucht zijn en zich door Christus Jezus aan God gewijd hebben. In

den volgenden tekst wordt het Grieksche woord **Ly-trosis** gebruikt, dat beteekent: losprijs of „verlossing door het betalen van een prijs. „Geloofd zij de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht en verlossing teweeg gebracht zijnen volke”. - Lucas 1 : 68. Dit heeft alleen betrekking op hen, die des Heeren zijn geworden. Verder worden in Lucas 2 : 36-38 slechts degenen genoemd, die „de verlossing verwachten” en wel door dien Eene, dien God beloofd had te zullen zenden. In Hebreëen 9 : 12 staat geschreven: „Maar door Zijn eigen [Christus'] bloed, éénmaal ingegaan in het heiligdom, eene eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende”. De apostel schakelt zich hier niet gelijk met het geheele menschelijke geslacht, maar zondert zich juist af, hij spreekt van „ons” (9 : 24) wij, die tot Christus gevloeden zijn en ons vreugdevol gewijd hebben, om den wil Gods te doen.

³⁷⁸ **Apolytrosis** beteekent: „losmaken van”, in het bijzonder de handeling van het losmaken; „de verlossing” d.i. bevrijding tegen betaling van een losgeld, dus „losmaking”. Dit woord wordt in den volgenden tekst met „verlossing” en „bevrijding” vertaald: „Als nu deze dingen beginnen te geschieden, zoo ziet omhoog, en heft uwe hoofden opwaarts, omdat uwe verlossing [bevrijding (Diaglott)] nabij is” [dan nadert uwe verlossing; K.B.] - Lucas 21 : 28. De verlossing is hier zulk een bevrijding, als den Israëlieten ten deel viel, toen zij uit Egypte bevrijd werden. — Exodus 6 : 6; 15 : 13; Psalm 106 : 9-11. Van denzelfden aard is ook de bevrijding van de getrouwe navolgers van Christus Jezus uit de organisatie Satan's namelijk Babylon. Na 1918 werd het getrouwe overblijfsel van het zaad van de organisatie des Heeren door de uitoefening van de macht des Heeren uit de organisatie Satans verlost of bevrijd. — Psalm 107 : 2, 3; Jesaja 52 : 9-11; Jeremia 31 : 10-12. „..... Namelijk

de rechtvaardigheid Gods door het geloof van [in; N.V.] Jezus Christus, tot allen en over allen, die gelooven; want er is geen onderscheid. Want zij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods; en worden om niet gerechtvaardigd, uit zijne genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is." — Romeinen 3 : 22-24. Hier heeft de verlossing wederom slechts betrekking op hen, die geloof hebben, hetgeen dezen geloovigen tot rechtvaardiging dient. Alleen zij zijn van de knechtschap bevrijd of losgemaakt en dit is op niemand anders van toepassing.

³⁷⁹ In den volgenden tekst wordt hetzelfde Grieksche woord met „verlossing” weergegeven: „En niet alleen zij [de menschen van goeden wil, de „andere schapen” des Heeren], maar ook wij zelve, (wij), die den Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelve in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam.” — Romeinen 8 : 23; N.V. In dezen tekst is het „ons lichaam” — waarvan Christus Jezus het Hoofd is — namelijk De Christus bestaande uit Christus Jezus, het Hoofd, met de 144.000 lichaamsleden, aan hetwelk verlossing of bevrijding ten deel valt. De zichtbare bekendmaking van deze verlossing geschiedt door de bevrijding van de getrouwen op aarde uit de knechtschap van de organisatie Satans, waarin zij tot het jaar 1918 gevangen werden gehouden. In dezen tijd kwam de Heere tot Zijn Tempel om de getrouwen aldaar te verzamelen. Wederom zijn degenen, die in onderstaanden tekst genoemd worden slechts zij, die in Christus Jezus zijn: „Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, die ons geworden is wijsheid van God en rechtvaardigheid, en heiligmaking en verlossing”. - 1 Corinthiërs 1 : 30. Dit heeft natuurlijk wéér geen betrekking op dezulken, die God's voorziening in de redding door Christus Jezus van de hand wijzen.

³⁸⁰ In Efeze 1 : 7 en 14 (N.V.) komt hetzelfde woord voor: „In Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de misdaden, naar den rijkdom zijner genade”. „Die een onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing van het volk, dat Hij zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid”. De woorden „verworven verlossing” in het veertiende vers geven het ééne Grieksche woord **peripoiesis** weer, dat ook in 1 Petrus 2 : 9 gebruikt wordt en „een volk ten eigendom” Gods beteekent. De hier genoemde „verworven verlossing” is het lichaam van Christus. In Efeze 1 : 7, 14 wordt de „verlossing” alleen beperkt tot hen, die zich tot God wenden voor het bloed van Christus als het eenige middel tot redding en die alsdan de vergeving van zonden en „het onderpand” (een tot vastlegging van een overeenkomst gegeven handgeld) des geestes ontvangen. Als Satan's organisatie vernietigd is, ontvangt het „verworven volk” [gekocht bezit; Eng. Vert.] zijn volledige bevrijding.

³⁸¹ In Colossenzen 1 : 14 lezen wij eveneens: „In denwelke wij de verlossing hebben door zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden”. De hier genoemde verlossing valt niet automatisch een ieder ten deel, doch slechts hun, die haar tevoren uit vrijen wil zoeken en er om bidden. Zij is verstrekkend genoeg om allen te bedekken, die met den wensch naar redding tot God komen.

³⁸² In Hebreëen 11 : 35 is hetzelfde Grieksche woord in de Staten Vertaling met „verlossing” weergegeven, terwijl de Kath. Bijbel „vrijlating” heeft. Deze tekst luidt volgens de Nieuwe Vertaling: „Vrouwen hebben hare dooden uit de opstanding terug ontvangen, anderen hebben zich laten folteren en van geene bevrijding willen weten, opdat zij aan een betere opstanding deel mochten hebben”. Van oudsher weiger-

den de getrouwen een verlossing aan te nemen, die hen weliswaar uit de bevrijding der martelingen gekocht zou hebben, tegen betaling echter van den prijs eens compromis met de werktuigen of de organisatie des Duivels. Wanneer deze getrouwen uit de dooden opgewekt zijn, zullen zij gaarne en met volle bewustheid de verlossing door Christus Jezus aannemen. Zij hebben hun geloof aan God en Zijn belofte, hun den Messias te zenden, beleden en hun onkreukbaarheid bewaard.

³⁸³ Het Grieksche woord **lytron** beteekent: „iets waarmede men loskoopt”, d.w.z. een loskoop-„prijs”. Het wordt in den volgenden tekst met „rantsoen” of „losprijs” vertaald: „En zoo wie onder u zal willen de eerste zijn, die zij uw dienstknecht. Gelijk de Zoon des menschen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijne ziel te geven tot een rantsoen [losprijs; N.V.] voor velen”. - Mattheüs 20 : 27, 28. Op het woord **lytron** volgt hier het voorzetsel **anti (lytron-anti)**, dat beteekent: in plaats van, gelijkwaardig of ten gunste (behoefte) van; het laatstgenoemde woord is de juiste vertaling. Het gaat hier namelijk om precies het tegenovergestelde van het samengestelde woord **anti-lytron** uit 1 Timotheüs 2 : 6. In bovengenoemden tekst van Mattheüs 20 : 28 kon het woordje **anti** niet „nauwkeurig gelijkwaardig in prijs” beteekenen, omdat het bloed van Christus niet precies gelijkwaardig of gelijksoortig was aan de „velen”, doch „ten gunste” der „velen” vergoten werd. De in Deuteronomium 19 : 21 opgeteekende wet Gods toont aan, dat het leven waarmede vrijgekocht wordt, een prijs dient te zijn, die een overeenkomstige waarde bezit met het verbeurde leven. Het leven van Jezus moest derhalve gelijkwaardig zijn aan het volmaakte leven van Adam.

³⁸⁴ Ditzelfde wordt in Marcus 10 : 44, 45 zeer juist

verklaard: „En zoo wie van u de eerste zal willen worden, die zal aller dienstknecht zijn. Want ook de Zoon des menschen is niet gekomen, om gediend te worden (maar om te dienen en Zijne ziel te geven tot een rantsoen voor [lytron-anti, losprijs; N.V.] velen”. Jezus heeft Zijn leven als rantsoen ten gunste van velen gegeven en heeft voor dezen het geheele, volle leven met het recht daarop gekocht, namelijk voor zooveel als de vastgestelde wetten Gods betreffende de redding nakomen. Jezus is niet gekomen, om degenen die opzettelijk wetteloos en boosaardig zijn te redden, noch Zijn leven voor hen te geven. Natuurlijk is Christus, volgens Romeinen 5 : 8, 10 (N.V.) voor ons gestorven „toen wij nog zondaren waren”. „Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijnde, behouden worden. doordat Hij leeft”. Het woordje „wij” in dezen tekst sluit niet zoo-maar iedereen in, doch alléén de „geroepene heiligen” - Romeinen 1 : 7.

³⁸⁵ De eerste Timotheüsbrief is tot Timotheüs gericht, wien opgedragen was en daartoe uitgezonden werd hen te onderwijzen, die zich reeds gewijd hadden om den wil Gods te doen. Hiertoe behooren natuurlijk ook degenen, die voor Jehova's Naam uit de wereld genomen zijn. De hoofdinhoud van de geïnspireerde verklaring van den apostel is de volgende: „God ziet niet den persoon aan, want het is Zijn wil, dat alle menschen gered worden en tot kennis der waarheid mogen komen; want er is één God en één Middelaar tusschen God en de menschen en deze ééne is Christus Jezus, die zichzelf gegeven heeft tot een rantsoen (losprijs) ten gunste van allen”. - 1 Tim. 2 : 3-6. Het woordje „allen” betreft hier natuurlijk al degenen, die den Heere zoeken. Dit wil duidelijk zeggen, dat Christus Jezus de Middelaar is van alle personen, die

een verbond hebben gesloten om den wil Gods te doen. Uit al die voorafgaande Schriftteksten bleek ons reeds, dat het **rantscenoffer van Jezus niet automatisch** iederen mensch ten goede komt — onverschillig of deze mensch dit offer wenscht of niet — doch dat **slechts zij de daaruit voortkomende zegeningen deelachtig worden, die éérst den weg der gerechtigheid zoeken en aan God gelooven.** Verder dienen zij te gelooven, dat Hij de Almachtige is en dat het bloed van Jezus Christus het middel tot redding is, ten gevolge waarvan zij zich uit vrijen wil bereid verklaren, den wil Gods te doen. Zonder Christus Jezus, den Middelaar, zou geen enkel mensch met God verzoend kunnen worden. Jezus heeft het menschelijke geslacht met Zijn eigen bloed gekocht en Hij bevrijdt diegenen van de onvolmaaktheid der zonde, die den vurigen wensch koesteren bevrijd en gered te worden.

³⁸⁶ God heeft aan zondige menschen, de nakomelingen van Adam, barmhartigheid bewezen en deze vriendelijkheid komt voort uit Zijn genade en goedheid. Daarom zegt de Schrift: „Want alzoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe”. - Johannes 3 : 16. Slechts zij, die aan Hem gelooven, worden van den ondergang gered: „Want God heeft Zijnen Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordeelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden”. (Vers 17) God bewijst deze barmhartigheid uitsluitend, opdat menschen „gered mogen worden”, maar niet opdat zij gered moeten worden, onafhankelijk er van of zij deze redding nu wenschen en gelooven of anderszins handelen.

³⁸⁷ Zonder het rantsoenoffer zou geen van de menschen gered kunnen worden, omdat zij door overer-

ving van Adam zondaars zijn en op alle zondaars — wegens de door de zonde ontstane onvolmaaktheid — de „toorn Gods”, d.w.z. God's rechtvaardige veroordeeling rust. God kan niet iets onvolmaakts goedkeuren. Niet door de toepassing der gerechtigheid, doch in het betoonen van Zijn genade en goedheid zorgt Hij ervoor, dat Jezus menschen kan vrijkopen en dat zulke menschen — als zij hun geloof aan God en Christus betoonen — de weldaad van een bevrijding uit de knechtschap der zonde deelachtig worden. Zij ontvangen persoonlijk gelegenheid hun onkreukbaarheid tegenover God te bewijzen en door dit te doen, verkrijgen zij leven door Christus Jezus. Natuurlijk kan echter dengenen, die in gebreke blijven of weigeren te gelooven, in geen enkel opzicht redding ten deel vallen. Indien zij nochtans gered zouden kunnen worden, zou dit immers beteekenen, dat de voorwaarden des geloofs niet van kracht en zonder uitwerking zijn. Daarom verklaart de Schrift duidelijk: „De Vader heeft den Zoon lief, en heeft alle dingen in Zijne hand gegeven. Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem”. - Johannes 3 :35, 36.

³⁸⁸ Er bestaat geen andere weg voor de menschen om aan de rechtvaardige straf van den eeuwigen dood te ontkomen, dan door de verdienste van Christus Jezus, doordat zij op de menschen toegepast en door hen aangenomen wordt. Derhalve mist de leerstelling van een „verzoening of verlossing voor allen, ongeacht het geloof” iederen Schriftuurlijken ondergrond. Het rantsoen is het waardevolle goed of de prijs, voor het vrijkopen der menschheid bepaald en nauwkeurig overeenkomende met datgene, wat Adam de volmaakte mensch, voor zichzelf verbeurd en aldus voor al zijn nakomelingen verloren heeft.

389 Het zoen-offer is de aanbieding en uitbetaling van dit bezit, deze waarde of koopprijs aan Jehova God. Jezus stierf op aarde, Zijn bloed werd als loskoopprijs vergoten. God wekte Jezus als een geest uit den dood op en verhief Hem in den hemel, volledig bekleed met alle macht en gezag, om God's voornemen ten uitvoer te brengen.

Het brengen van het offer in het voorbeeld.
Lev. 16 : 15, 16.

In den hemel bood Christus Jezus Jehova God, als Geest, het waardevolle bezit, d.w.z.: Zijn recht op menschelijk leven, als offer voor de zonde aan. Dit is nu het zoen-offer. De daad van het vrijkopen omvat dus zoowel het voorzien in den koopprijs alsmede het aanbieden en uitbetalen van dezen koopprijs zelve. Het geheele werk der verwerving van het waardevolle goed en de betaling hiervan wordt door Christus Jezus volgens den wil en het bevel Gods uitgevoerd. Hieruit volgt, dat Christus Jezus alléén en zelfstandig, buiten de medewerking van de leden van Zijn lichaam, de daad van het verlossen der menschheid volbracht heeft.

³⁹⁰ Het profetisch beeld, dat in den tabernakel op den zinnebeeldigen Verzoendag door het offer — in de woestijn — opgevoerd werd, is een volledige bevestiging van bovenstaande gevolgtrekking. De var (stier), een voorbeeld van den mensch Jezus, werd in den voorhof van den tabernakel gebracht en daar geslacht. Deze voorhof voorschaduwde de aarde, waar Jezus gedood werd. Israëls' hoogepriester nam in het voorbeeld het bloed van den var, bracht het in het „heilige der heiligen” — dat overeenkwam met den hemel — en sprenkelde in deze ruimte het bloed, hetwelk het leven van den gedooden mensch Christus Jezus voorstelde. Bij de vervulling van dit deel van het beeld voer Jezus, de groote Hoogepriester, zelf naar den hemel op, bood het waardevolle bezit, namelijk Zijn recht op het menschelijk leven God aan en betaalde het. In het voorbeeld sprenkelde de priester dit bloed zevenmaal op het deksel van de ark des verbonds. Het getal „zeven” — een zinnebeeld van de volmaaktheid in den hemel — toont aan, dat de Heere zelf het bloed in den hemel in volmaaktheid sprenkelde, d.w.z.: Christus Jezus betaalde den koop-prijs voor het menschelijk geslacht geheel en volledig. - Zie Leviticus, hoofdstuk 16. In het voorbeeld schreed de hoogepriester het heilige der heiligen al-léén binnen en het was niemand anders vergund, hem daarbij te vergezellen.

³⁹¹ Men lette nu op den tekst: „Maar in den tweeden tabernakel [het heilige der heiligen] ging alleen de hoogepriester, e e n m a a l des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en voor des volks misdaden”. — Hebreëen 9 : 7. „En geen mensch zal in de tent der samenkomst zijn, als hij zal ingaan, om in het heilige verzoening te doen, tot-dat hij zal uitkomen; alzoo zal hij verzoening doen, voor zichzelf, en voor zijn huis [de gezalfde pries-

terklasse in het voorbeeld] en voor de geheele gemeente van Israël". — Leviticus 16 : 17. Evenzoo bood Jezus, de groote Hoogepriester, in het tegenbeeld de waarde aan van Zijn menselijk leven — den loskoopprijs — ten gunste van het Koninklijk Huis dat God uitverkiest, zoomede voor de zonden des volks. — Hebreëen 9 : 17, 24.

³⁹² Er is herhaaldelijk gezegd dat de gemeente — d.w.z. de verheerlijkte leden van het lichaam van Christus — door haar offer een aandeel heeft aan het zoenoffer. Ter verdediging van de theorie werd de volgende Schrifttekst naar voren gebracht: „En hij zal van het bloed van den var nemen en hij zal met zijnen vinger op het verzoendeksel oostwaarts sprengen; en voor het verzoendeksel zal hij zevenmaal met zijnen vinger van dat bloed sprengen". — Leviticus 16 : 14.

³⁹³ Noch bovenstaande noch eenige andere Schrifttekst ondersteunt slechts eenigermate de gevolgtrekking, dat de lichaamsleden van Christus een aandeel aan het zoenoffer zouden hebben. Het levensbloed van den mensch Jezus alléén is het waardevolle goed, dat de loskoopprijs uitmaakt. Deze prijs wordt aangeboden en als zoenoffer betaald. Wat beteekent nu, zal men vragen, het offeren van den bok aan Jehova en het sprengelen van zijn bloed — zooals in het voorbeeld getoond wordt — wanneer het niet als een deel van het zoenoffer ten gunste van de menschheid gesprenkeld zou worden? Wel is het juist, dat het bloed van Jehova's bok, evenals dat van den stier, in het heilige der heiligen gebracht werd. Maar in het voorbeeld offerde de bok zichzelf niet, de hoogepriester zorgde voor het offeren. In het tegenbeeld offert insgelijks geen mensch zichzelf, de Heere Jezus, de groote Hoogepriester, zorgt hier voor het offeren.

³⁹⁴ Het offeren van Jehova's bok en het spren-

kelen van zijn bloed heeft klaarlijkkelijk de volgende beteekenis: Ieder lid van het menschelijk geslacht, dat geroepen is tot de „hooge roeping”, dient mede den smaad te dragen, die op Christus Jezus valt en moet daarom — als voorwaarde voor de medeheerschappij met Hem in den hemel — met Hem lijden en sterven. De geïnspireerde woorden van den apostel ondersteunen deze gedachte: „Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vleesch, de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor zijn lichaam, hetwelk is de gemeente”. - Colossenzen 1 : 24. „Dit is een getrouw woord; want indien wij met Hem gestorven zijn, zoo zullen wij ook met Hem leven; indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heerschen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen”. — 2 Timotheüs 2 : 11, 12. „Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijne voetstappen zoudt navolgen”. — 1 Petrus 2 : 21.

³⁹⁵ In het voorbeeld voorschaduwde de bok des Heeren hen, die door den geest verwekt zijn en daarom als menschelijke schepselen moeten sterven. Opdat zij evenwel met Christus Jezus aan Zijn Koninkrijk zullen deelnemen, het hoogste leven genieten en met Hem heerschen kunnen, moeten zij hun getrouwheid tot in den dood bewijzen. „Vrees geen der dingen, die gij lijden zult. Zie, de duivel zal eenigen van ulieden in de gevangenis werpen, opdat gij verzocht [beproefd; K.B.] wordt; en gij zult eene verdrukking hebben van tien dagen. Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des levens”. — Openbaring 2 : 10. „En zij leefden en heerschten als koningen met Christus, de duizend jaren”. — Openbaring 20 : 4.

³⁹⁶ De ondervolgende **samenvatting** kan moeilijk met kans op goeden uitslag weerlegd worden :

1. God heeft door Zijn Zoon, Christus Jezus, voor de redding zorg gedragen ;
2. het op Golgotha vergoten bloed van den mensch Jezus is de prijs, waarmede de zondige mensch gekocht is, welke prijs alle rechten, die Adam voor zijn nakomelingschap verloor, opnieuw kocht ;
3. deze koopprijs werd in den hemel aangeboden en aan God uitbetaald als een zoenoffer ten gunste van zoovelen, als aan den Heere Jezus Christus gelooven ;
4. dit offer werd door Christus Jezus in gehoorzaamheid aan God's wil volbracht ;
5. Christus Jezus is, doordat Hij den koopprijs betaalde, de Bezitter van alle menschen geworden, en allen die in Hem gelooven en aan Hem gehoorzamen, zullen de weldaden daarvan ontvangen en genieten ;
6. het eeuwige leven is de genadegift Gods, onzes Heeren, omdat de redding van Jehova komt, Die haar door bemiddeling van Christus Jezus verleent ;
7. er bestaat geen andere weg ter verkrijging van het leven ;
8. geen mensch kan ooit leven verwerven noch het eeuwige leven ontvangen, tenzij hij aan God gelooft en aan den Heere Jezus Christus, zoomede aan Hen het verzoek doet om gered te worden, doordat hij zich onder meer bereid verklaart, den wil Gods algeheel en onvoorwaardelijk te gehoorzamen.

³⁹⁷ De klasse der godsdienstijveraars, bekend als de „hoogere critici”, hechten geen geloof aan de

Schriftuurlijke leerstellingen betreffende het rantsoenoffer. Zij verwaardigen zich slechts te zeggen, dat Jezus een „groot, goed en edel mensch” was, maar Zijn dood aan het hout heeft niet meer betekenis dan de dood van eenig ander mensch, tenminste ten aanzien van de vrijkoopng van het menschelijk geslacht van den dood. Daar deze „hoogere critici” moedwillig en vooropgezet onwetend zijn ten aanzien van God's voorzieningen voor de redding des menschen, zijn zij wel zéér geleerd en „wetenschappelijk” volgens hun eigen opvatting, maar stekeblind voor de waarheid. — Romeinen 11 : 25; 12 : 16. „Ziet gij iemand die wijs is in eigen ogen, weet dan dat er voor een dwaas meer hoop is dan voor hem”. — Spreuken 26 : 12; K.B. De mensch, die redding ten leven wenscht te verkrijgen, behoort God's voorziening des heils te leeren kennen, omdat er nu eenmaal géén andere wijze bestaat om gered te worden.

³⁹⁸ Jehova's geopenbaard voornemen is in de eerste plaats gericht op de verlossing en bevrijding der gemeente, dat wil zeggen: van de leden van het lichaam van Christus, welke uitverkorenen met Christus in Zijn Koninkrijk zullen regeeren. In de tweede plaats — nadat de uitverkiezing van de uitverkorenen tot het vereischte aantal voltooid is — volgt 's Heeren werk van het bijeenvergaderen en bevrijden van Zijn „andere schapen”, welke laatstgenoemd werk thans verricht wordt. Lang vóór de komst van Christus Jezus naar de aarde als mensch, zeide God, door den mond van Zijn heilige profeten, dat Hij een voorziening getroffen had voor de redding der menschheid, voor zoover zij in Hem zou gelooven en gehoorzamen. Dit onderwerp is van dermate groote beteekenis voor de geloovigen, dat het aanbevelenswaardig is in bijzonderheden te treden bij de beschouwing der profetische Schriftplaatsen — uit het ge-

deelte der Heilige Schrift, dat reeds lang „Het Oude Testament” genoemd wordt, — die geschreeven zijn vóórdát het rantsoen daadwerkelijk verschaft werd.³⁹⁹ Het Nederlandsche woord „**rantscen**” (vertaald uit het Fransch) is afgeleid van het Latijnsche woord **redemptio** (Fransch: **rançon**). De beide woorden rantsoen en verlossen houden verband met elkander en dit is ook het geval waar zij in de Heilige Schrift voorkomen. Aangezien het Nederlandsche woord rantsoen in onze studies vaak gebruikt wordt, volgt hier een definitie, die oorspronkelijk gegeven werd door den Engelschen woordenboekschrijver Webster: „Rantsoen” als zelfstandig naamwoord beteekent: „handeling van het loskopen; en verlossen of vrijmaken van een gevangene door betaling van een vergoeding. Het geld, de prijs of de vergoeding, betaald of geëicht voor de verlossing van een gevangen persoon of personen; een betaling, die vrijmaakt van gevangenschap, straf of verbeurdverklaring. Iemand die, of iets dat, loskoopt of verlost”. Als werkwoord: „Verlossen van gevangenschap, slavernij, straf of iets dergelijks door het betalen van een prijs; loskopen uit de knechtschap. Verlossen van zonde, straf of iets dergelijks; de verlosser daarvan zijn”.

⁴⁰⁰ De definitie van het woord „**verlossen**” luidt: Het herkrijgen van bezit door de betaling van een vastgestelden prijs; terugkopen. Loskopen, vrijkopen of vrijmaken van ballingschap of knechtschap, of van eenige verplichting, die iemand opgelegd is, of verbeurdverklaring door het betalen van een prijs of losgeld. Een terugverkrijgen of herwinnen, bijv. van verpand of beleend eigendom, doordat een bepaalde verplichting volgens voorschrift nageleefd wordt, bijv. door het uitbetalen van iets, dat zijn vervaldag heeft. Redden, bevrijden, terugeischen”.

⁴⁰¹ Verscheidene Hebreuwsche woorden werden oorspronkelijk in de Heilige Schrift weergegeven met de woorden „rantsoen”, „verlossen”, „verlosten”, „bevrijden” en gelijksoortige, boven gebruikte woorden. De Hebreuwsche woorden „*khopher*” en „*pidhion*” worden bijvoorbeeld vertaald door „rantsoen”. De Hebreuwsche woorden „*gaal*” en „*pahdah*” worden vertaald door „verlossen”. Elk dezer Hebreuwsche woorden moet een eenvoudige grondstructuur vertoonen, die het in alle verschillende verbindingen en vervoeingen passend en bruikbaar maakt, namelijk in den zin van vrijmaken of bevrijden. Hier volgen eenige voorbeelden:

⁴⁰² Het Hebreuwsche woord „*gaal*”, vertaald als „verlost”, wordt voor het eerst in de Schrift gebezigd in Genesis 48 : 16 in samenwerking met Jakob: „Die Engel, die mij verlost heeft”. De Heere gaf Mozes het gebod: „Derhalve zeg tot de kinderen Israëls: Ik ben de Heere... Ik... zal u verlossen [niet met offeranden, maar] door eenen uitgestrekten arm”, [„bevrijden met een krachtige arm”; K.B.] - Exodus 6 : 6. Na den overtocht door de Roode Zee zeide Mozes tot Jehova: „Gij leidt door uwe weldadigheid dit volk dat Gij verlost hebt”. - Exodus 15 : 13. Ook in de volgende teksten wordt hetzelfde Hebreuwsche woord steeds met „verlost” vertaald: „Gedenk aan uwe vergadering die Gij van oudsher verworven hebt, de roede uwer erfenis die Gij verlost hebt [„het volk, dat gij u ten eigendom hebt verlost”; Utr. V.], den berg Sion, waarop Gij gewoond hebt”. - Psalm 74 : 2. „Gij hebt uw volk door uwen arm [niet door offerande] verlost, de kinderen Jakobs en Jozefs”. - Psalm 77 : 16.

⁴⁰³ De profetische woorden, voorkomende in den hierna te citeeren psalm, hebben betrekking op Jezus onzen Verlosser, namelijk: „Nader tot mijne ziel, be-

vrijd ze; verlos mij om mijner vijanden wil". - Psalm 69 : 19. Jezus is Jehova's rechtmatig aangestelde Koning, over wien geschreven staat: „O God! Geef den Koning [Christus Jezus] uwe rechten, en uwe gerechtigheid den Zoon des Konings [Jehova, den Koning der eeuwigheid].” „Hij ontfermt zich over den geringe en den arme, en hunne zielen verlost Hij; van druk en van geweld zal Hij hunne ziel bevrijden, want hun bloed is kostbaar in Zijne oogen”; Utr. V. - Psalm 72 : 1, 13, 14. Ook komt hetzelfde woord in de volgende teksten voor: „Loof den Heere mijne ziel, en al wat binnen in mij is, zijnen heiligen Naam. Die uw leven verlost van het verderf, die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden”. - Psalm 103 : 1, 4. „Dat zulks de bevrijden des Heeren [het uit Satan's organisatie verlost overblijfsel] zeggen, die Hij van de hand der wederpartijders [„s vijands macht”; K.B.] bevrijd heeft”. - Psalm 107 : 2. „Hoort des Heeren woord, gij heidenen en verkondigt in de eilanden die verre zijn, en zegt: Hij, die Israël [geestelijk Israël in het jaar 1918] verstrooid heeft, zal hem [Zijn begunstigden en getrouwen vanaf 1919] weder vergaderen en hem bewaren als een herder zijne kudde. Want de Heere heeft Jakob vrijgekocht en Hij heeft hem verlost uit de hand desgenen, die sterker was dan hij [„uit de macht zijner overweldigers”; Utr. V.]: dies zullen zij komen en op de hoogte van Sion juichen en toevloeien tot des Heeren goed”. - Jeremia 31 : 10-12.

⁴⁰⁴ „Jakob” stelt symbolisch God's gezalfd volk op de aarde voor, waarvan de Heere Jehova zegt: „Maar nu, alzoo zegt de Heere, uw Schepper, o Jakob! en uw Formeerder, o Israël: Vrees niet, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uwen naam geroepen, gij zijt Mijn. Gijlieden zijt mijne getuigen, spreekt de Heere, en Mijn knecht, Dien Ik uitverkoren heb; opdat gij

het weet, en Mij gelooft en verstaat, dat Ik het ben, dat voor Mij geen God geformeerd is en na Mij geen zijn zal". - Jesaja 43 : 1, 10.

⁴⁰⁵ Onder andere teksten, waarin het Hebreeuwsche woord „gaal” met „verlost” vertaald wordt, bevindt zich ook de volgende: „Zingt met vreugde gij hemelen, want de Heere heeft het gedaan: juicht gij benedenste deelen der aarde, gij bergen maakt een groot gedreun met vreugdegezang, gij bosschen en alle geboomte daarin, want de Heere heeft Jakob verlost [God's uitverkoren volk] en Zich heerlijk gemaakt in Israël. Alzoo zegt de Heere, uw Verlosser, en die u geformeerd heeft van de moederschoot af: Ik ben de Heere, die alles doe, die den hemel uitbreidt, Ik alleen en die de aarde uitspan door Mijzelven". - Jesaja 44 : 23, 24. Verder ook het zesde vers: „Zoo zegt de Heere, de Koning Israëls en zijn Verlosser, de Heere der heirscharen: Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste en behalve Mij is er geen God". - Jesaja 44 : 6. Het was in het jaar 1919, dat de Heere de tegenbeeldige „Jakob"-klasse - Zijn getrouw overblijfsel - uit Satan's organisatie verlost en haar in het Koninkrijk bracht, door haar in den Tempel bijeen te vergaderen.

⁴⁰⁶ Een soortgelijk gebruik van het woord „verlost” komt voor in den volgenden tekst: „Maak u los van de banden van uwen hals, gij gevangene dochter Sions, Want zoo zegt de Heere: Gijlieden zijt om niet verkocht, gij zult ook zonder geld gelost worden". - Jesaja 52 : 2, 3. Men lette er op, dat zij verlost of gelost werd zonder koopprijs. Het overblijfsel is nu bevrijd of verlost van Satan's organisatie. Het zal daarvan geheel vrij zijn, wanneer de Heere in Armageddon alles wat tot Satan's organisatie behoort, vernietigt. Dan zullen allen, die overleven, het heil van Jehova ten behoeve van Zijn volk zien. God's gezalfd overblijfsel is vrij geworden van Satan's organisatie, sedert het

tot 't inzicht gekomen is, dat Jehova en Christus de éénige „gestelde machten” of „overheden” zijn. Nog steeds wordt het door Satan's organisatie omgeven en bestreden, want het zal eerst in Armageddon volledig bevrijd worden. „Maakt een geschal, juicht te zamen, gij woeste plaatsen Jeruzalems, want de Heere heeft Zijn volk getroost. Hij heeft Jeruzalem verlost; de Heere heeft zijnen heiligen arm ontbloot voor de oogen aller heidenen en alle de einden der aarde zullen zien het heil onzes Gods”. - Jesaja 52 : 9, 10.

⁴⁰⁷ Ook in den volgenden tekst wordt het overblijfsel als verlost en bevrijd getoond: „Gaaf uit van Babel, vliedt van de Chaldeën, verkondigt met de stem des gejuichs, doet zulks hooren, brengt het uit tot aan het einde der aarde, zegt: De Heere heeft zijnen knecht Jakob verlost”. - Jesaja 48 : 20. De getrouwen worden als verlost getoond in den volgenden tekst: „Want eenen dag der wrake had Ik Mij voorgesteld, het jaar Mijner vergelding [„verlosten”; St. V.] was gekomen”. - Jesaja 63 : 4; Utr. V. Dit heeft geen betrekking op den loskoopprijs, maar verwijst naar de bevrijding van God's volk in den tijd, waarin Hij Zijn wraak over den vijand voltrekt.

⁴⁰⁸ In nevenstaanden tekst wordt de tegenstelling getoond tusschen degenen die — nadat zij eens verlicht waren — ontrouw geworden zijn (hier onder het symbool „Efraïm” genoemd) en degenen die den Heere getrouw en waarachtig gebleven zijn. De laatsten zijn in Zion geboren, zij worden de kinderen van Zion, God's organisatie, genoemd: „Efraïms onge-rechtigheid is samengebonden [„opgespaard”; Utr. V.] zijne zonde is opgelegd; smarten eener barende vrouw zullen hem aankomen [namelijk over de ontrouwen, die de „kwade knecht”-klasse vormen]; hij is een onwijs kind [eens verlicht geweest en daarna den verkeerden weg ingeslagen], want anders zou

hij geen tijd in de kindergeboorte blijven staan [dat wil zeggen: andere kinderen Zions, in het begin van het jaar 1918 bij de komst van den Heere Jezus tot den Tempel, toen Hij hen in Zijn Tempel begon bijeen te verzamelen]. Ik zal ze [de getrouwen, die in Zion geboren zijn] van het geweld [des graf] verlossen [Hebr. „pahdah”: vrijmaken], Ik zal ze [de kinderen van Zion, sedert 1918 geboren] vrijmaken van den dood; o dood! waar zijn uw pestilentiën? [Graf], waar is uw verderf? Berouw zal van mijne oogen verborgen zijn”. - Hosea 13 : 12-14.

⁴⁰⁹ In plaats dat deze tekst betrekking heeft op het loskopen van Adam's nakomelingschap door het kostbare bloed van Jezus, is hij van toepassing op de „nieuwe schepping”. - 2 Corinthiërs 5 : 17. Ter bevestiging van de gevolgtrekking, dat degenen op wie hier bedoeld wordt, de getrouwen zijn die in God's organisatie gebracht worden, doet de apostel een aanhaling uit dezen zelfden tekst, namelijk: „Dood, waar is uw prikkel? Hel [„dood”; N.V.] waar is uw overwinning?” - 1 Corinthiërs 15 : 55. Deze gezalfden Gods werden uit den dood verlost, toen zij na hun wijding door Jehova gerechtvaardigd werden. De hier door Hosea geprofeteerde verlossing of vrijmaking vindt echter eerst plaats, nadat de door den geest wedergeborenen hun trouw bewezen hebben, hun onkreukbaarheid jegens God handhaafden en in den Tempel gebracht zijn.

⁴¹⁰ Deze tekst kan niet met goed fatsoen toegepast worden op den vrijkoop van het geheele menschelijke geslacht door het vergoten bloed van Christus Jezus, aangezien de woorden van den tekst slechts doelen op hen, die gerechtvaardigd en door den geest verwekt zijn. - Johannes 3 : 3, 5. De verlost worden bevrijd in het Koninkrijk, doordat zij in den Tempel gebracht worden. In 1918 of daaromtrent stelde Satan

een poging in het werk om alle gewijden te vernietigen. De „Efraïm“-klasse viel af en werd de „kwade knecht“-klasse. - Mattheüs 24 : 48-51. God duldde niet, dat die klasse zich nog lang in Zion ophield; en zoo werden dus de getrouwen bevrijd of verlost van de macht des vijands, die gehoopt had de getrouwen in het graf te brengen en hen in den dood te vernietigen.

⁴¹¹ Het jaar 1914 kenmerkte den tijd, waarin Christus Jezus Zijn macht aanvaardde; Hij werd door Jehova uitgezonden, om te heerschen. De krijg ontbrandde in den hemel en vervolgens ook op de aarde. — Openbaring 12 : 7-12. Dat kenmerkte „het begin der smarten“ op de aarde — Mattheüs 24 : 7, 8 — en van af dat tijdstip tot aan 1919 verkeerden God's geesteskinderen in ernstige verdrukking. Maar in het jaar 1919 verloste en bevrijdde de Heere de getrouwen uit Satan's organisatie en verhoedde daardoor, dat de vijand hen overweldigde. Men lette verder op den volgenden tekst, die deze gevolgtrekking bevestigt: „Kreun en wring u in weeën. Dochter Sion, als een vrouw bij haar bevalling. Want nu moet gij de stad verlaten en het veld als woning nemen: in Babel zult gij komen. Maar daar wordt gij gered; daar zal Jahve u verlossen uit de macht van uw vijanden.“ — Micha 4 : 10; K.B.

⁴¹² Door Zijn profeet spreekt Jehova van een „verhevene baan“ „[heirbaan“; Utr. V.] die „de heilige weg“ of „de weg der heiligheid“ genoemd wordt, over welken de gereinigden des Heeren moeten wandelen. — Jesaja 35 : 8-10. Voorafgaande aan de komst van den Heere tot Zijn Tempel in 1918 waren de getrouwen gedwongen, zich te vermengen met de organisatie van Satan, terwijl de getrouwen in de meening verkeerden, dat de regeerders dezer goddelooze wereld de „overheden“ vormden. — Romeinen

13 : 1. Toen de Heere echter aan Zijn getrouwen Zijn hoofdorganisatie en hun verhouding daartoe openbaarde, werd hun ook de ware beteekenis van „de verhevene baan” duidelijk en onmiddellijk begonnen zij deze te betreden. Alle rechtvaardigen moeten deze weg bewandelen. Het overblijfsel dient de leiding op deze „verhevene baan” op zich te nemen en anderen te onderwijzen, die den weg naar de gerechtigheid zoeken, opdat ook zij den weg mogen leeren kennen, om tot God en Christus Jezus te komen. Den „onreinen” wordt niet toegestaan die „verhevene baan” te betreden. Wie zullen die tot het einde toe bewandelen of afleggen? De „verlosten” en „vrijgekochten” des Heeren; zooals geschreven staat: „Daar zal geen leeuw zijn, en geen verscheurend gedierte zal daarop komen noch aldaar gevonden worden; maar de verlost en zullen daarop wandelen en de vrijgekochten des Heeren zullen wederkeeren en tot Sion komen met gejuich”. - Jesaja 35 : 9, 10.

⁴¹³ De laatst geciteerde tekst maakt openbaar, wie de personen zijn, die verlost worden. In de volgende teksten wordt het duidelijk, dat het God's gewijden zijn, die de verlost en zijn en dat Jehova de Verlosser is dergenen, die Hem getrouw zijn. Maar Hij is niet de Verlosser van hen, die ongeloovig of goddeloos zijn. Ter bevestiging hiervan dienen de volgende teksten: Jesaja 41 : 14; Jesaja 43 : 14; Jesaja 44 : 6, 24; Jesaja 47 : 4; Jesaja 48 : 17, 20; Jesaja 49 : 7, 26; Jesaja 63 : 16; Jeremia 50 : 33, 34. Jehova God is de Verlosser van Zion: „Want uw Maker is uw Man, Heere der heirscharen is zijn naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser, Hij zal de God des ganschen aardbodems genoemd worden. In eenen kleinen toorn heb Ik mijn aangezicht van u een oogenblik verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij

uwer ontfermen, zegt de Heere uw Verlosser". - Jesaja 54 : 5, 8.

⁴¹⁴ De verlost en zullen ten volle in God's hoofdorganisatie gebracht worden: „Maar voor Sion komt Hij als Verlosser, voor allen in Jakob, die zich van hun zonden bekeren". - Jesaja 59 : 20; 60 : 16; K.B. Job beeldt slechts degenen af, die Gode geheel zijn toegewijd: in die hoedanigheid spreekt hij deze woorden: „Dit is mijn overtuiging: mijn Verdediger [„losser"; Utr. V.] leeft, Hij zal als laatste, op aarde opstaan". - Job 19 : 25; K.B. Deze tekst toont aan, dat de verlossing of bevrijding plaatsvindt in de laatste dagen, wanneer Jehova Zijn gezalfd volk verlost van Satan's goddelooze organisatie, in het bijzonder van de godsdienstige elementen, die Satan gebruikt om het te bestrijden, te smaden en te vervolgen. „Want hun Verlosser is sterft, die zal hunne twistzaak tegen u twisten. - Spreuken 23 : 11.

⁴¹⁵ In alle voorgaande teksten, die wij hier citeerden, wordt geen directe melding gemaakt van een rantsoen- of losprijs, die betaald wordt. De duidelijke beteekenis, aan al deze teksten gegeven, is die van vrijmaking, bevrijden, losmaken en redden uit de hand van den vijand — namelijk Satan's organisatie, met inbegrip van zijn vertegenwoordigers — die God's gezalfd volk tegenstaat en vervolgt. Niemand uit het vijandelijk leger wordt ooit verlost. Integendeel! De bevrijding of verlossing, waarover hier gesproken wordt, is juist steeds een verlost worden uit de handen van dien vijand. Het is Jehova, handelende door Zijn hoogsten Uitvoerenden Dienaar, Christus Jezus, die deze bevrijding uit de hand van den vijand volbrengt.

⁴¹⁶ Hetzelfde Hebreeuwsche woord „goël" wordt met „lossen" of „lossing" vertaald en in verband met een losprijs in de volgende teksten gebruikt: „Wanneer

uw broeder zal verarmd zijn, en iets van zijne bezitting verkocht zal hebben, zoo zal zijn lossen, die hem nabestaande is, komen en zal het verkochte zijns broeders lossen. En wanneer iemand geen lossen zal hebben, maar zijne hand bekomen [maar dit kan bekostigen; Afr. B.] en hij gevonden zal hebben zoo veel genoeg is tot zijne lossing, dan zal hij de jaren zijner verkooping rekenen en het overschot zal hij den man, wien hij het verkocht had, weder uitkeeren en zal weder tot zijne bezitting komen . . . Maar is het dat het niet gelost wordt tegen dat hem het geheele jaar zal vervuld zijn, zoo zal dat huis, hetwelk in die stad is die een muur heeft, voor altoos blijven aan hem, die dat gekocht heeft, onder zijne geslachten; het zal in het jubeljaar niet uitgaan . . . En als men onder de Levieten lossing zal gedaan hebben, zoo zal de koop des huizes en der stad zijner bezitting in het jubeljaar uitgaan, want de huizen van de steden der Levieten zijn hunne bezitting in het midden der kinderen Israëls . . . Nadat hij zich zal verkocht hebben, zal er lossing voor hem zijn; een van zijne broeders zal hem lossen; of zijn oom, of de zoon zijns oom zal hem lossen, of die uit de naasten zijns vleesch van zijn geslacht is, zal hem lossen; of heeft zijne hand wat bekomen, dat hij zichzelf losse. En hij zal met zijnen koper rekenen van dat jaar af, dat hij zich aan hem verkocht heeft tot het jubeljaar toe; alzoo, dat het geld zijner verkooping zal zijn naar het getal der jaren, naar de dagen eens daglooners zal het met hem zijn". - Leviticus 25 : 25-50. Men lette er op, dat uit de volgende teksten blijkt, dat de lossen verplicht was één vijfde extra op den prijs te leggen, welken door de priesters waren vastgesteld voor de zaak, die gelost moest worden. - Leviticus 27 : 13, 15, 19, 20, 27, 28, 31, 33.

⁴¹⁷ In deze voorafgaande teksten is het gebruik van

het Hebreeuwsche woord „goël” hetzelfde als dat in het boek Ruth, waarin wij lezen: „Toen zeide Naomi tot hare schoondochter: Gezegend zij hij [Boaz] den Heere, die zijne weldadigheid niet heeft nagelaten aan de levenden en aan de dooden. Voorts zeide Naomi tot haar: Die man is ons nabestaande, hij is een van onze lossers”. - Ruth 2 : 20. In de volgende teksten in het boek Ruth wordt hetzelfde Hebreeuwsche woord „goël” terecht met „losser” of „lossen” vertaald: Ruth 3 : 9, 12, 13; 4 : 1, 3, 4, 6, 8, 14. Een soortgelijke handeling wordt beschreven in Jeremia 32 : 7-9, waarin het woord op dezelfde wijze gebruikt wordt. In de vervulling van het door Ruth en Boaz voorgestelde beeld, is de klasse door Ruth voorgesteld, het overblijfsel van Jehova, dat tot den Heere gebracht wordt na Zijn komst tot den Tempel door Christus Jezus, den Grooteren Boaz. Jezus past de verdienste van Zijn rantsoen na 1922 toe om het overblijfsel te koopen, opdat het gerechtvaardigd en als een deel van Zijn Koninklijke organisatie aangenomen moge worden. Het wordt dan in Zijn kudde opgenomen en tot leden van het „lichaam van Christus” gemaakt.

VRIJSTEDEN

⁴¹⁸ Hetzelfde Hebreeuwsche woord „goël” wordt nog gebruikt in verband met de vrijsteden en het wreken van het bloed van den verslagene. In zoo'n geval moest iets betaald worden, dat gelijkwaardig was aan hetgeen er verloren gegaan was, dat wil zeggen: een leven voor een leven. Dezelfde regel dus als in Deuteronomium 19 : 21 toegepast, waar geschreven staat: „En uw oog zal niet verschoonen: ziel om ziel, oog om oog, tand om tand, hand om hand, voet om voet”. Ten aanzien van de vrijsteden wordt degene, die een

doodslager doodt, „bloedwreker” of in andere vertalingen „verlosser of lossers des bloeds” genoemd. In de volgende teksten geeft zoowel de Statenvertaling als de Kath. Bijbel, de Afrik. Bijbel en de Leidsche Vertaling het Hebreeuwsche woord „goël” met „bloedwreker” of „wreker des bloeds” weer, terwijl de Engelsche vertaling van Young dit Hebreeuwsche woord met „verlosser” weergeeft. — Numeri 35 : 12, 19, 21, 24, 25, 27. Die terugkoopng van het bloed houdt hier geen verband met de door bloed gekochte verlossing op Golgotha van de menschen van goeden wil, zij is van anderen aard. Het is namelijk een terugbetaling met gelijke munt, d.w.z.: een rechtmatige vergelding ter vereffening van het door de vijanden des Heeren vergoten bloed, die 's Heeren moorddadigen vijand in Armageddon zal treffen en wel door den tegenbeeldigen Bloedwreker of Verlosser, Christus Jezus. Met andere woorden: de Bloedwreker of Verlosser, Christus Jezus, vereffent de rekening met de vijanden des Heeren in den krijg van Armageddon.

⁴¹⁹ Iemand die onopzettelijk, onbewust en zonder vijandschap of boos opzet een ander gedood had, kon aan den bloedwreker of verlosser ontkomen, door naar de vrijstad te vluchten en daar tot den dood van den zonden-verzoenenden hoogepriester te blijven. Dat beteekent in het tegenbeeld: hij moet naar de organisatie onder Christus vlieden en onder het zonden-verzoenende bloed van Christus blijven, zijn vertrouwen schenkende aan dat vergoten bloed als middel te zijner bescherming en redding. Zij, die in den tegenwoordigen tijd onbewust en te goeder trouw God's wet geweld aangedaan of in strijd met de belangen van Zijn volk gehandeld hebben, kunnen door het verlossende bloed van den Hoogepriester, Christus Jezus, voor vernietiging gespaard blijven.

420 In dit beeld wordt de vernietiging van God's vijand in Armageddon voorschaduwd als een verlossen-de, d.i. vergelding brengende prijs voor hen, die door de goddelcozen gedood zijn. Christus Jezus, de groote Hoogepriester en Uitvoerende Dienaar van Jehova, voorziet door de waarde van Zijn offer in de verlossing voor degenen, die tot Hem toevlucht zoeken. Hij is tevens de Scherprechter van allen, die in het kamp des vijands blijven en wegens hun goddeloosheid de vernietiging ondergaan als een vergelding of compensatie voor al de tegen den Heere en Zijn volk bedreven ongerechtigheid. In beide gevallen is er sprake van een vrij-maken of bevrijding door het nakomen of het vereffenen eener verplichting, in dit geval: het betalen en ondergaan van de straf voor de zonde.

421 De op Golgotha verworven „los“-prijs was bestemd voor degenen, die geloof uitoefenden en gehoorzaamheid tegenover de geboden des Heeren aan den dag legden. De ver-„los“-sing of terugkoop in Armageddon straft echter de schuldigen, d.w.z. zij die opzettelijk of op andere wijze nadeel en schade berokkend hebben. Degenen, die aldus schade veroorzaakten dan wel gewelddadigheid tegenover God's kleinen begingen, worden als gevolg van hun goddeloosheid schuldig of verantwoordelijk bevonden. Dezulken zijn dan ook verplicht te betalen : zij kwiteeren in Armageddon hun zonde-rekening met hun leven. Niet in staat zijnde de schuld aan den benadeelde te voldoen — aangezien deze dood is — dienen zij hun schuld alsdan aan den naasten bloedverwant te betalen. Daar hij, die den dood van den verslagene veroorzaakt, een schuldenaar is, moet de dood hem toegemeten worden door den naasten bloedverwant van den verslagene, dus door zijn „losser“. De lossers delgt de schuld door het leven van den doodslager te eischen.

422 Men lette nu op God's woorden betreffende de

„Christenheid” en alle natiën, die opzettelijk het eeuwige verbond overtreden hebben. De rekening met al dezen moet vereffend worden, daarom zegt de Heere: „Dat land zal ganschelijk ledig gemaakt worden en het zal ganschelijk beroofd worden; want de Heere heeft dit woord gesproken. Het land treurt, het verwelkt; het aardrijk kwijnt, het verwelkt; de hoogsten van het volk des lands kwijnen; want het land is bevlekt van wege zijne inwoners, want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzetting, zij vernietigen het eeuwig verbond”. — Jesaja 24 : 3-5.

⁴²³ Van den onbewusten of onopzettelijken doodslager wordt het leven niet opgeëischt. In het voorbeeld wordt hij bedekt en beschermd door den hogepriester, in het tegenbeeld door den grooten Hogepriester, Christus Jezus, die verzoening doet voor allen, die tot Christus vlieden. In het voorbeeld kon de kwaadwillige, opzettelijke en bewuste doodslager in geen enkel opzicht voldoening geven. Er kon niets anders in de plaats van zijn leven aanvaard worden, daarom moest zijn leven door den bloedwreker of verlosser genomen worden. Deze los-sing wordt aan de goddeloozen in Armageddon voltrokken door den grooten Ver-los-ser. Dit vormt een treffend beeld van het feit, dat het geofferde leven van den mensch Christus Jezus geen verzoening of verlossing biedt voor de opzettelijk goddeloozen, die God en Zijn heilsvoorzieningen beneden zich achten. Dezulken, die onder dusdanige omstandigheden van opzettelijke goddeloosheid in Armageddon sterven, zullen nimmer verlossing verkrijgen. — Numeri 35 : 30-33.

⁴²⁴ Alle teksten, waarin het Hebreeuwsche woord „goël” gebruikt wordt, leveren het bewijs, dat de goddeloozen in géén geval verlost worden; slechts de armen en behoeftigen des Heeren verkrijgen de ver-

lossing. Onder „armen en behoeftigen” worden verstaan: zij, die zich bewust zijn van hun volslagen onvermogen zichzelven te redden, maar wenschen gered te worden. Zij oefenen geloof in God en Christus Jezus uit en wenden zich daarom tot Christus Jezus om gered of verlost te worden. Allen, die goddeloos zijn en weigeren God's heilsvoorziening te accepteren, blijven onder de veroordeeling, die het gevolg is van Adam's zonde: „De goddeloozen zullen terugkeeren naar de hel toe, alle godvergetende heidenen”. - Psalm 9 : 18.

⁴²⁵ Het Hebreeuwsche woord **khopher** wordt in de *Statenvertaling* doorgaans met „lossing” vertaald. Het is afgeleid van het Hebreeuwsche woord **khaphar**, dat „bedekken” beteekent. Voor de eerste maal komt het in den Bijbel voor in Genesis 6 : 14, waarin God tot Noach zeide: „Maak u eene ark van goferhout; met kameren zult gij deze ark maken; en gij zult ze bepekken van binnen en van buiten met pek [k h o p h e r]”. Hetzelfde woord beschrijft in den volgenden tekst den vergeldingseisch of bedekkingsprijs, die verlangd werd van den eigenaar van een doodaanbrengenden os: „Maar indien de os tevoren stootig geweest is, en zijn heer daarvan overtuigd is geweest [gewaarschuwd was], en hij hem niet bewaard [opgesloten; K.B.] heeft, en hij doodt een man of vrouw, zoo zal die os gesteenigd worden en zijn heer zal ook gedood worden [omdat hij opzettelijk nagelaten heeft, aan zijn verplichtingen te voldoen]. Indien hem [den eigenaar] losgeld [khopher; een prijs om de schade te vergoeden of te bedekken; volgens Young: een verzoening] opgelegd wordt, zoo zal hij tot lossing zijner ziel geven naar alles wat hem zal opgelegd worden”. - Exodus 21 : 29, 30. Zooals hieruit blijkt, werd de betaling van een losgeld alleen daarom toegestaan, omdat de eigenaar van den os

niet de opzettelijke of directe doodslager was van hem, die gedood werd, maar slechts indirect — als gevolg zijner nalatigheid; in zoo'n geval kon volstaan worden met de betaling van een bedrag tot dekking of vergoeding der aangerichte schade.

⁴²⁶ Nadat de volkstelling der Israëlieten had plaatsgevonden, moest er verzoening gedaan worden, zooals in den volgenden tekst verklaard wordt: „Als gij de som [telling] der kinderen Israël opnemen zult, naar de getelden onder hen, zoo zullen zij een iegelijk de verzoening [Hebr. khopher, „losgeld” - K.B.] zijner ziel den Heere geven, als gij ze tellen zult; opdat onder hen geen plaag zij als gij ze tellen zult. Dit zullen zij geven al wie tot de getelden overgaat, de helft eens sikkels, naar den sikkkel des heiligdoms (deze sikkkel is twintig gera); de helft eens sikkels is een hefoffer den Heere”. - Exodus 30 : 12, 13.

⁴²⁷ De „verzoening” of het „losgeld” in dezen tekst genoemd, vormde echter geen „overeenkomstige prijs”. De „Septuaginta” geeft het Hebreuwsche woord weer met het Grieksche woord „lytron”, in het Nederlandsch met „rantsoen” vertaald. Dit toont aan, dat het Nederlandsche woord „rantsoen” of „losprijs” op zichzelf nog niet altijd een „nauwkeurig overeenkomende prijs” beteekent. Niet alle rantsoenen vormen dus een evenredige waarde, met uitzondering slechts van het rantsoen van Christus Jezus, namelijk Zijn eigen kostbaar bloed. Alleen dit bloed was — en moet ook zijn — een volkomen gelijkwaardige prijs, omdat zulks vereischt werd voor den koop ten behoeve van Adam's zaad van datgene, wat Adam voor haar verloor.

⁴²⁸ In den volgenden tekst — waarin het woord „verzoening” of „losprijs” als vertaling van het Hebreuwsche woord „khopher” voorkomt, dat dikwijls ten onrechte op de „geheele” menschheid werd toe-

gepast — wordt een profetisch beeld gegeven: „Is er dan bij hem een gezant, een uitlegger, één uit duidenden, om den mensch zijnen rechten plicht te verkondigen, zoo zal Hij hem genadig zijn, en zeggen: Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale: Ik heb verzoening [de „losprijs” - K.B.] gevonden. Maar God heeft mijne ziel verlost, dat zij niet voere in het verderf, zoodat mijn leven het licht aanziet”. - Job 33 : 23, 24, 28.

⁴²⁹ In dit profetisch beeld stelt Job de getrouwe navolgers van Christus Jezus voor. De „bedekkende verzoening” is te vinden in de voorspraak van Christus Jezus, in dezen tekst de Gezant of Uitlegger genoemd. In het jaar 1918 verkeerde de tegenbeeldige Job klasse — de getrouwe navolgers van Christus Jezus, voorgesteld door Job — in groote benauwdheid, als gevolg van de door den vijand over haar gebrachte verdrukking. In dat jaar kwam de Heere Jezus tot den Tempel van Jehova God. De Heilige Geest, die de gids van God's volk geweest was, werd — zijn functie vervuld hebbende — weggenomen, terwijl de Heere Jezus — nu Zelf aanwezig zijnde — Zijn volk vertegenwoordigde en in het belang van Zijn navolgers bij Jehova voor hen pleitte. Hij trad op ten behoeve van hen, die in verdrukking gekomen waren, als gevolg van het feit, dat zij in gebreke gebleven waren, hun lippen ter verkondiging der waarheid behoorlijk te gebruiken.

⁴³⁰ Die klasse wordt afgebeeld in de profetie van Jesaja, waar zij tot den Heere roept; de Heere antwoordt en bevrijdt haar. - Jes. 6 : 6, 7; 12 : 1. De getrouwen, die aldus tot den Heere roepen, zijn degenen, die in de voorspraak van Christus Jezus een bedekkende verzoening gevonden hebben. Dit is stellig niet van toepassing op de „kwade knecht”-klasse. Slechts een getrouw overblijfsel bleef voor het verderf ge-

spaard, omdat voor dat overblijfsel een dekking of vergoeding was gevonden. Deze tekst werd tot dusverre gebruikt als een „herstellings”-tekst, van toepassing op de „mensen, die in de dagen van Christus’ Regeering hersteld zullen worden”. Maar deze uitleg blijkt niet juist te zijn. Zij doelt alléén op de getrouwen, die verzoening of bevrijding vonden door hun Voorspreker, Christus Jezus.

UITGESLOTEN

⁴³¹ Er zijn mensen, die van de gezegende gevolgen van het rantsoen of losprijs uitgesloten worden. De volgende teksten laten daaromtrent geen twijfel bestaan. Het verband toont helder aan, dat deze gevallen — waarin men niet vrijgekocht wordt — zich beperken tot het tijdstip vóór Armageddon, niet echter meer na Armageddon of gedurende de duizendjarige Regeering van den Koning, Christus Jezus. De voorzieningen betreffende de vrijsteden leveren hiervoor het bewijs. Zij stelt immers in ’t licht, dat God door dit profetisch beeld voorzeide, dat er eenigen zouden zijn, voor wie géén genoegdoening weggelegd is. De tekst in kwestie luidt: „En gij zult geene verzoening [losgeld; K.B.] nemen voor de ziel des doodslagers, die schuldig is te sterven; want hij zal zekerlijk gedood worden. Ook zult gij geene verzoening nemen voor dien, die gevluht is naar zijne vrijstad, dat hij zoude wederkeeren om te wonen in het land, tot den dood des Hoogepriesters”. - Numeri 35 : 31, 32.

⁴³² De verzoening van den grooten Hoogepriester, Christus Jezus, zal niet eens toereikend zijn voor den boosaardigen, opzettelijken, met voorbedachten rade handelenden menschen-dooder. Ook degenen, die weliswaar de zonde-verzoenende verdienste van den

grooten Hoogepriester vóór Armageddon ontvangen, maar zich daarna aan die bedekking onttrekken, kunnen de hoop op eenige gelegenheid ter redding, gedurende of na Armageddon en tijdens de Regeering van Christus, laten varen. De profeet Samuël past dezen zelfden regel toe, zooals blijkt uit 1 Samuël 12 : 3: „Ziet hier ben ik: betuigt tegen mij voor den Heere en voor zijnen gezalfde, wiens os ik genomen heb en wiens ezel ik genomen heb en wien ik verongelijkt heb, wien ik onderdrukt heb, en van wiens hand ik een geschenk [volgens Eng. Vert.: rantsoen; omkoopgeld; volgens Afr. B.] genomen heb, dat ik mijne oogen van Hem zoude verborgen hebben, zoo zal ik het ulieden wedergeven”. Hieruit blijkt dus, dat er eenigen zijn, die volledig van de weldaden van het rantsoenoffer uitgesloten worden.

⁴³³ God's dienstknecht Elihu sprak in het beeld aangaande Job met gezag — God's vastgestelde wet bekendmakende — toen hij zeide: „Maar gij hebt het gericht des goddeloozen vervuld; het gericht en het gerecht houden u vast. Omdat er grimmigheid is, wacht u dat Hij u misschien niet met eenen slag wegstoote, zoodat u een groot rantsoen [verzoening - Young] daar niet zou afbrengen”. - Job 36 : 17, 18. Mannen van grooten rijkdom, zij het in geld of positie, invloed of aanzien onder de menschen, zooals de hooge geestelijken of hun rijke „vooraanstaanden der kudde” meenen, dat zij bijzonder door God en Christus begunstigd zijn. Voor hun veiligheid en vastigheid vertrouwen zij op hun rijkdom, eer en positie. Maar wat zal volgens de Schrift daarvan het einde zijn? „Waarom maak ik mij zorgen in bange dagen, omgeven als ik ben door de boosheid mijner belagers, die zich verlaten op hun vermogen en roemen op hun grote rijkdom? Geen mens kan zich voor goed vrijkopen [verlossen; St. V.] noch aan God voor zich

een losgeld betalen. Te hoog is de losprijs voor zijn leven: die wordt niet voldaan in eeuwigheid, al zou hij altijd blijven leven en nooit het graf behoeven te zien".

- Psalm 49 : 6-10; K.B. Zulke menschen sterven gelijk de beesten, omdat zij in geen enkel opzicht boven de beesten staan: „De mensch, die in waarde is [in aanzien; L.V.] en geen verstand heeft, wordt gelijk als de beesten, die vergaan". - Psalm 49 : 21.

⁴³⁴ In de volgende teksten wordt het woord „najver" in de „St. Vert. met „jaloerschheid" vertaald. „Want jaloerschheid is eene grimmigheid des mans en in den dag der wraak zal hij niet verschoonen; hij [Christus Jezus, de groote Hoogepriester] zal geen verzoening aannemen en hij zal niet bewilligen, ofschoon gij het geschenk [van menschelijke priesters of geestelijken of hun tusschenpersonen betaald voor „vagevuur"-gebeden of iets dergelijks] vergroot". - Spreuken 6 : 34, 35.

⁴³⁵ Evenmin kunnen dezulken hun leven redden of koopen, door hun goud op de straten te werpen. Hunne bevrijding of verlossing kan op geenerlei wijze door hen gekocht worden. 's Menschen rijkdom vermag hem niet te verlossen: „Menigeen is schijnbaar rijk, maar bezit niets; menigeen is schijnbaar arm, maar is schatrijk. Rijkdom [dien de Heere afkeurt] kan de losprijs [rantsoen; St. V. — dat de schuldlige zou willen betalen] zijn van iemands leven; maar de arme [des Heeren, arm naar eigen schatting en alleen op den Heere vertrouwende] hoort zijn leven niet eens bedreigen". - Spr. 13 : 7, 8; K.B. [Züricher Bibel: „Het losgeld zijner ziel is voor een man zijn rijkdom", met andere woorden hij bouwt op wereldsch goed - tevergeefs].

⁴³⁶ De goddeloozen worden onder bepaalde omstandigheden het rantsoen voor de rechtvaardigen. Hoezoo? „De goddelooze is een rantsoen [losprijs; K.B.]

voor den rechtvaardige en de trouweloze voor de oprechten". - Spreuken 21 : 18. Deze tekst is op Armageddon van toepassing. Bij de uitdrukking van Jehova God's wraak door Christus Jezus moeten op dat tijdstip de goddeloozen en de opzettelijke overtreders ter dood gebracht worden. Hun dood dient als prijs voor de rechtvaardigen en oprechten, opdat de rechtvaardigen en de oprechten bevrijd mogen worden van de beschimping en de verdrukking dier goddeloozen en opzettelijke overtreders. De dood der goddelooze zondaars — die dit willens en wetens zijn — waarborgt de verlossing der rechtvaardigen. De reden hiervoor is, dat de goddeloozen en wettelozen zich niet wenschen te onderwerpen aan eenige andere schikking voor de vrijheid der rechtvaardigen; daarom onderwerpt de Heere hen aan dit radicale geneesmiddel. Ter bevestiging hiervan staat in Jesaja 43 : 1. 3, 4 geschreven: „Maar nu alzoo zegt de Heere. uw Schepper, o Jakob! en uw Formeerder, o Israël: Vrees niet, Ik heb u verlost, Ik heb u bij uwen naam geroepen. gij zijt Mijn. Want Ik ben de Heere uw God, de Heilige Israëls, uw Heiland: Ik heb Egypte, Moerenland en Seba gegeven tot uw losgeld [verzoening] in uw plaats. Van toen af, dat gij kostelijk [kostbaar] zijt geweest in mijne oogen; zijt gij verheerlijkt geweest, en Ik heb u liefgehad; daarom heb Ik menschen [de goddelooze menschen] in uwe plaats gegeven en volken [de zondaren] in plaats van uw ziel".⁴³⁷ De godsdienstige Israëlieten smeedden een samenzwering om Jeremia, God's getrouwen dienstknecht en profeet, te doodden. Evenzoo spannen de godsdienstige dweepers en hun bondgenooten heden samen tegen Jehova's getuigen — van wie de profeet Jeremia een voorbeeld, type of model was — om hen te doodden. Op aanwijzing des Heeren maakt God's profeet het voornemen van Jehova over dezulken bekend: . . . „De-

wijl zij [de godsdienstige samenzweeiders] eenen kuil gegraven hebben om mij [God's gezalfden] te vangen en strikken verborgen [vallen, opgesteld door de geestelijkheid en haar godsdienstige bondgenooten tegen Jehova's getuigen] voor mijne voeten [de „voeten” van Christus Jezus, de laatste leden op aarde]. Doch gij, Heere, weet al hunnen raad tegen mij ten doode; maak geene verzoening over hunne ongerechtigheid en delg hunne zonde niet uit van voor uw aangezicht; maar laat ze nedergeveld worden [in Armageddon] voor Uw aangezicht; handel alzoo met hen ten tijde uws toorns”. - Jeremia 18 : 22, 23. Dit toont aan, dat zulke samenzweeiders geen profijt zullen trekken van de weldaden van het rantsoenoffer noch tijdens noch na Armageddon.

⁴³⁸ De zonen van Eli, den hoogepriester van Israël te Silo waren goddeloos. Deze goddelooze zonen stelden „den mensch der zonde” voor, gevormd door den „kwaden dienstknecht”, d.w.z. de godsdienstige vervolgers van God's volk en hun bondgenooten. Over dezulken staat geschreven: „Want Ik heb hem te kennen gegeven, dat Ik zijn huis richten zal tot in eeuwigheid, om der ongerechtigheid wil, die hij geweten heeft; want als zijne zonen zich hebben vervloekt gemaakt, zoo heeft hij ze niet eens zuur aangezien. Daarom dan heb ik het huis van Eli gezworen: Zoo de ongerechtigheid des huizes van Eli tot in der eeuwigheid zal verzoend worden door slachtoffer of door spijsoffer”. Of zooals de Utr. vert. veel duidelijker zegt: „Daarom heb Ik gezworen, dat de schuld van het huis van Eli in eeuwigheid niet zal worden verzoend door slachtoffer of spijsoffer”. - 1 Samuël 3 : 13, 14. Wat Silo overkwam, beeldt af wat binnenkort den godsdienstfanatici der „Christenheid” zal overkomen. Dit wordt aangetoond door Jeremia 7 : 14: „Zoo zal Ik aan dit huis, dat naar mijnen

Naam genoemd is, waarop gij vertrouwt en aan deze plaats, die Ik u en uwen vaderen gegeven heb, doen, gelijk Ik aan Silo gedaan heb”.

⁴³⁹ De Schrift, onder inspiratie door de apostelen geschreven, bevestigt deze gevolgtrekking ten volle. Er is namelijk geen rantsoen voor degenen, die opzettelijk goddeloos zijn en moedwillig anderen om hun trouwe toewijding en dienst voor den Heere vervolgen. - Hebreëen 6 : 4-6. „Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkentenis der waarheid gekomen zijn, blijft er geen zondoffer meer over, maar een vreeselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur, dat de wederspannigen zal verteren. Indien iemand de wet van Mozes te niet doet, wordt hij zonder mededoogen gedood op het getuigenis van twee of drie personen. Hoeveel zwaarder straf, meent gij, zal hij verdienen, die den Zoon van God met voeten heeft getreden, het bloed des verbonds, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht en den Geest der genade gesmaad heeft”. - Hebreëen 10 : 26-29; N.V.

EERSTGEBORENEN

⁴⁴⁰ Het Hebreeuwsche woord „pahdah” of „phaadah” wordt weergegeven met „lossen”. Het beteekent „laten gaan; loslaten; loskopen”. Dit woord wordt gebruikt in Exodus 13 : 13, 15, het wordt in de Statenvertaling met „lossen” en door de Afrik. en Kath. Bijbel met „loskopen” vertaald. Jehova zeide tot Mozes, naar de lezing der Leidsche Vertaling, die „pahdah” met „loskopen” vertaalt: „Elk eerste ezelsveulen zult gij voor een lam loskopen; indien gij het niet loskoopt, moet gij het den nek breken. Maar alle menschelijke eerstgeborenen onder uw zonen zult gij loskopen. Toen Farao bezwaar maakte ons te laten trekken, heeft [Jahwe] alle eerstgeborenen in Egypteland gedood, van de eerstgeborenen der

menschen af tot die van het vee toe. Daarom offer ik aan [Jahwe] alwat den moederschoot opent, van het manlijk geslacht, terwijl ik elken eerstgeborene mijner zonen los". Dit toont aan, dat de oorspronkelijke eerstgeborenen van Israël in Egypte uit den dood vrijgekocht werden door de hand van God's doodsengel, alhoewel er nog geen „overeenkomstige of gelijkwaardige prijs" gegeven was.

⁴⁴¹ Wij bepalen nog eens onze aandacht bij den man, die een os bezat, welk dier een mensch doodde. Van den eigenaar, die voor dit feit aansprakelijk werd gesteld, staat er geschreven: „Indien hem [dat is, den eigenaar van den os] losgeld [als straf] opgelegd wordt, zoo zal hij tot lossing zijner ziel geven naar alles wat hem zal worden opgelegd". - Exodus 21 : 30. In zulk een geval dient zijn losgeld ter vervanging van de doodstraf, zoodat hij, in plaats van te betalen met zijn leven, een som gelds betaalt.

⁴⁴² Het zinnebeeldige voorbeeld voorschaduwet of voorzegt nergens, dat Jehova in een rantsoen of losprijs voor alle menschelijke schepselen voorziet, waarbij zelfs de goddeloozen inbegrepen zouden zijn. Daaruit dient de gevolgtrekking gemaakt te worden, dat de moedwillig-goddeloozen gedurende de duizendjarige regeering van Christus, niet uit den dood zullen worden teruggebracht. Men lette er op, dat vóór de komst van Jezus het „rantsoen" of de „lossing" — waarvan in de Schrift sprake is — als volgt van toepassing was:

Op Israël (Jakob), zooals dit getoond wordt in Deuteronomium 7 : 8; 13 : 5; 21 : 8; Psalm 25 : 22 en 1 Kronieken 17 : 21.

Op „uw erfdeel" in Deuteronomium 9 : 26.

Op David, uit de bevrijding van tegenspoed en benauwdheid, - 2 Samuël 4 : 9; en 1 Koningen 1 : 29.

Op „mijn ziel". - Psalm 49 : 16.

Op „zijn ziel”, de berouwvollen. - Job 33 : 27, 28.

Op Christus Jezus. - Psalm 69 : 19-21.

Op „het overblijfsel” - reeds gerechtvaardigd door het geloof, door middel van den losprijs van Christus Jezus en nu behoefte hebbende aan bevrijding van den sterken vijand. - Jer. 15 : 21, welke tekst luidt: „Ja, Ik zal u [het overblijfsel, vertegenwoordigd in Jeremia] rukken uit de hand der boozen en Ik zal u verlossen uit de handpalm der tyrannen”.

⁴⁴³ De volgende teksten hebben uitsluitend betrekking op degenen, die met het kostbare bloed van Christus Jezus gekocht zijn, maar die nu de belofte der bevrijding uit de hand des vijands hebben: Jesaja 35 : 10; 51 : 11; 1 : 27; Jeremia 31 : 11, 12 en Hosea 13 : 14: „Ik zal ze toesissen en zal ze vergaderen [tot den Tempel, dat is: Zion], want Ik zal ze verlossen [van Babylon, Satan's organisatie], en zij zullen vermenigvuldigd worden”. - Zacharia 10 : 8.

DE WEDERHERSTELLING

⁴⁴⁴ Velen zijn de meening toegedaan, dat de Schrift waarborgt, dat bij Christus' wederkomst en gedurende Zijn duizendjarige heerschappij „allen uit de dooden moeten terugkeeren”. (Zie „Studiën in de Schriften”, deel 5, blz. 478—486, Eng. uitgave). Die gevolgtrekking schijnt geen bevestiging in de rede, noch in de Schrift te vinden. Niemand zal de weldaden van het rantsoen of den betaalden rantsoenprijs ontvangen, indien hij niet vrijwillig van dat voorrecht gebruik maakt. Hieruit blijkt dus wel, dat God alléén hen uit den dood zou terugbrengen, die in staat en ook bereid zijn — zoodra zij tot kennis der waarheid komen — dankbaar van de voorzieningen van het rantsoen gebruik te maken. Want het rantsoen wordt slechts voor dezulken beschikbaar gesteld en is niet bereid

voor degenen, die de bekeering of redding niet begeren. God's gave wordt onwillige schepselen **niet** opgedrongen.

⁴⁴⁵ Men bedenke, dat bij de verlossing der menscheid door het bloed van Christus Jezus het vraagstuk der gerechtigheid niet betrokken is. Wanneer alléén de goddelijke regel der gerechtigheid ingeroepen en toegepast wordt, zou het geheele menschelijke geslacht als gevolg van de zonde en de onvolmaaktheid moeten sterven. Het is daarom in het bijzonder de liefde, die hierbij de hoofdrol vervult. Barmhartigheid is het gevolg van de uitoefening van God's goedertierenheid of genade. Bezien vanuit het standpunt der gerechtigheid staat God onder geen enkele verplichting, zondige menschen los te koopen; evenmin als God verplicht is, Zijn barmhartigheid uit te strekken tot ieder schepsel, ongeacht of dit schepsel barmhartigheid wenscht en zoekt of niet. Door de beide zonen van Isaäk richtte God een profetisch beeld op, waardoor Zijn voorkennis van de twee onderscheiden groepen van personen scherp wordt afgebeeld: de ééne, die den weg naar gerechtigheid en leven zoekt: de andere, die precies den tegenovergestelden weg inslaat.

⁴⁴⁶ De Schrift zegt: „Gelijk geschreven is: Jakob heb Ik liefgehad en Ezau heb Ik gehaat.” — Rom. 9 : 13. „Jakob” stelt hier de klasse voor die den Heere zoekt, Hem vindt en Hem getrouw dient; zulke menschen heeft God lief. „Ezau” vertegenwoordigt de ontrouwe klasse, die geen acht slaat op God's genaderijke voorziening voor de menscheid. God kende deze beide klassen vanaf den beginne. Hij zeide ook te voren, dat deze klassen zouden ontstaan, omdat Hij op grond van Zijn voorkennis alles vooruit weet: „Gode zijn alle zijne werken van eeuwigheid bekend.” — Hand. 15 : 18. Ongetwijfeld kende God door Zijn

vóórkennis de menschelijke schepselen, die Zijn aangeboden zegeningen des levens zouden afwijzen, evenzeer als Hij de klasse tevoren kende, die met blijdschap Zijn genaderijke voorziening zou aanvaarden. Hieruit volgt dus, dat zij, die geen verlangen hebben, God en Christus te leeren kennen, noch God's zegeningen door Christus Jezus wenschen te ontvangen, God's barmhartigheid ook niet zullen verkrijgen. God zal deze weigeraars Zijn genade en liefde niet opdringen.

⁴⁴⁷ Zou de redeneering juist zijn, dat de gerechtigheid jegens allen zou eischen, dat God Zijn barmhartigheid aan **allen** zou opdringen, al wist Hij van te voren, dat zulke personen Zijn goedertierenheid zouden verwerpen? In géén geval! Gerechtigheid is rechtvaardigheid en ongerechtigheid is onrechtvaardigheid. De gedachtengang, ons door het geïnspireerde Woord Gods gegeven, luidt aldus: „Wat zullen wij dan zeggen? Zou er onrechtvaardigheid zijn bij God? Volstrekt niet! Want Hij zegt tot Mozes: „Over wien Ik mij ontferm, zal Ik mij ontfermen en jegens wien Ik barmhartig ben, zal Ik barmhartig zijn. Het hangt dus niet daarvan af, of iemand wil, dan wel of iemand loopt, maar van God, die zich ontfermt”. - Rom. 9 : 14-16; N.V. Deze verklaring wordt verstrekt in verband met de uitdaging des Duivels aan Jehova God. Aldus openbaart God Zijn voornemen om barmhartigheid te betoonen aan hen, die het getuigenis hooren en hun aanhankelijkheid en trouw jegens Jehova bewijzen. Te meenen, dat God echter — omdat Hij rechtvaardig is — ook verplicht zou zijn, barmhartigheid te bewijzen aan een ieder, is uitermate onlogisch en verkeerd. Te meenen, dat God — omdat Hij rechtvaardig is — verplicht zou zijn ieder schepsel de weldaden van de redding door het rantsoen of loskooprijks deelachtig te doen worden, is eveneens ver-

keerd. Deze gedachte wordt ook niet ondersteund door de logica, noch door de Schrift. Te meenen, dat God verplicht zou zijn alle menschen te redden om Zijn oppermacht te bewijzen, is volmaakt onjuist en van allen grond ontbloot.

⁴⁴⁸ De uitdaging van den Duivel wierp de vraag op, of God in staat was eenig mensch op aarde te stellen, die naar eigen, vrije wilsbeslissing getrouw en waarachtig tegenover God bleef, wanneer hij door den Duivel op de proef gesteld zou worden. Ten aanzien van de uitdaging wijst al het bewijsmateriaal er duidelijk op, dat God het overtuigende bewijs geleverd heeft, dat Satan een leugenaar is, voorts dat Zijn oppermachtigheid boven iederen twijfel verheven is, doordat — tot op den huidigen tijd — vele menschen hun onkreukbaarheid jegens God bewezen hebben. In Armageddon zal God al datgene volkomen uitroeien, wat door Satan, in strijd met God, is opgericht en daardoor Zijn eigen oppermachtigheid ten volle bevestigen. Een ieder dus, die dankbaar gebruik maakt van God's genadevolle gift, zal met leven gezegend worden. Hij zal gelegenheid ontvangen om te bewijzen, dat Satan's goddelooze uitdaging een onteering van God's Naam en van Zijn Woord is; dat Satan een leugenaar, God daarentegen waarachtig is! Menschen zijn dikwijls in groote moeilijkheden verward geraakt, door ten aanzien van het rantsoenoffer vast te houden aan de vooropgezette theorie, dat de kwestie der gerechtigheid daarbij betrokken zou zijn.

⁴⁴⁹ Toen God Adam ter dood veroordeelde, eischte de gerechtigheid de verbeuring van Adam's leven. Toen Adam tot het stof der aarde wederkeerde, waaruit hij voortgekomen was, was daarmede aan de gerechtigheid genoegdoening verschaft. Sedert dien tijd was de gerechtigheid reeds bevredigd, tenminste wat Adam betrof. Adam's nakomelingschap kwam recht-

vaardig onder de veroordeeling als gevolg van overerving; maar daar zij niet rechtstreeks onder het oordeel stond, kon God haar Zijn barmhartigheid bewijzen, zonder inconsequent te zijn. Het was hier niet een kwestie van voldoening der gerechtigheid door den dood van een ander volmaakt mensch; daarom had de dood van Jezus niet ten doel, de gerechtigheid te bevredigen. Indien Jehova het volmaakte leven van Christus Jezus als bevrediging der gerechtigheid zou aanvaarden, zou dat beteekenen, dat of niet aan het oordeel tegen Adam was voldaan of dat het uitgegoten levensbloed van Jezus een dubbele voldoening was. Beide redenen zijn voor Jehova God onbestaanbaar en onmogelijk.

450 Als wij deze zaak nu vanuit het standpunt der liefde bezien, is de uitkomst een andere, want God voorzag op onzelfzuchtige wijze. Ongetwijfeld kwam Jezus met Jehova overeen mensch te worden. Hij zou zijn aangenomen leven nederleggen en dat nedergelegde menschelijke leven zou gelijkwaardig zijn aan datgene, waarop Adam's nakomelingschap recht had en dat zij ook van haar vader Adam verkregen zou hebben, ware hij niet gevallen. Wanneer die tegenwaarde — namelijk het volmaakte menschelijke leven van Jezus en het recht daarop — aan Jehova God in den hemel aangeboden wordt, vormt zij — en vormde — den koopprijs van alle rechten, die Adam's zaad als gevolg van Adam's zonde verloren had. Doordat Jezus dus het leven als een geestelijk schepsel ontving en Hij Zijn recht — als menschelijk schepsel te leven — afstond en terugbetaalde, werd Hij door het kooprecht de Eigenaar van elk lid van Adam's nakomelingschap, dat zich voor God's eischen zou buigen, namelijk: geloof in God en in Christus Jezus en het voldoen aan de voorschriften, die gemaakt zijn om al degenen te leiden, die dezen stap des geloofs onderno-

men hebben. Het rantsoenoffer van den Heere Jezus Christus is een prijs, nauwkeurig overeenkomende met hetgeen Adam verloren heeft. Maar dit rantsoen vormt voor Adam zelf geen plaatsvervanging, noch werd het gebracht met het doel, de gerechtigheid te bevredigen. Het werd uitsluitend als koopprijs gegeven.

⁴⁵¹ Jehova God verhief Jezus tot „Eeuwige Vader”, d.w.z. Hij, die het eeuwige leven verleent. Maar op welke voorwaarde geschiedt dit? Deze, dat de menschen gevolg geven aan God's eischen. — Jesaja 9 : 6. Vandaar dat er geschreven staat: „Het eeuwige leven is de genadegift Gods door Jezus Christus onzen Heere”. — Romeinen 6 : 23. Van een gift kan dan alleen sprake zijn, als de geest van den gever met den geest van den ontvanger in overeenstemming is. Met andere woorden: de aanbidding moet eenerzijds gedaan worden, en degene, wien zij aangeboden wordt, moet anderzijds bereid zijn de aanbidding te aanvaarden. Hieruit volgt dus dat de mensch, wien de aanbidding gedaan wordt, maar weigert of in gebreke blijft het aangeboden te aanvaarden, geen profijt van de hem aangeboden gift trekt. Dientengevolge heeft het rantsoenoffer slechts waarde voor dezulken, die er om vragen en gewillig en dankbaar de voordeelen er van aannemen.

⁴⁵² Volgens het getuigenis der Schrift is het gansche menschelijke geslacht onder het oordeel gekomen [„verdoemenis”; St. V.; „veroordeeling”; N.V.]. Dit oordeel moet ten slotte tot den dood van allen voeren, tenzij er voorzieningen voor de bevrijding ten leven getroffen worden. — Romeinen 5 : 12, 18. God heeft echter genadig hierin voorzien, Hij opende voor de menschheid den weg ter ontkoming en daardoor tevens den weg ter verkrijging van het eeuwige leven. De mensch heeft de keuze tusschen twee dingen: òf

te blijven onder de veroordeeling — die rechtens op hem rust — òf zich te beroepen op de goedertierenheid en de genade des Heeren. In het tweede geval zoekt hij God's genadige voorziening ter redding — door welke de mensch het leven verwerft — en aanvaardt haar. De weg ter ontkoming aan den dood èn de weg tot eeuwig leven bevinden zich in de macht van Christus Jezus. God legde Hem als fundament: er is géén andere weg en géén andere Naam, waardoor de mensch leven verkrijgt. Slechts zij die gelooven, dat God een dusdanige voorziening trof èn dat Christus Jezus het middel ter redding is, kunnen behouden worden.

^{452a} In den loop der achter ons liggende eeuwen werden velen van aangezicht tot aangezicht geconfronteerd met God's voorziening ten leven; zij hebben haar evenwel bewust en verachtelijk van zich geworpen! Zij zijn in hun zonden gestorven, want de veroordeeling bleef op hen rusten. Het is eenvoudig niet denkbaar, dat God hen terug zal brengen en hun wederom een nieuwe kans zou schenken, om Zijn genaderijk aanbod ten leven ten tweeden male te verwerpen.

⁴⁵³ Deze uiteenzetting staat op geenerlei wijze in tegenstelling met de Schriftuurlijke bekendmaking, die Johannes de Dooper aangaande Jezus verkondigde, noch verbreekt zij het innerlijke verband, namelijk: „Zie, het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt”. — Johannes 1 : 29. Deze nadrukkelijke verklaring kan op geen enkele wijze zoodanig worden uitgelegd, dat Jezus de zonde wegneemt van allen in de wereld, die weigeren deze mogelijkheid tot redding te aanvaarden, doch vastberaden den weg der goddeloosheid verkiezen, die leidt tot den volstrekten dood. In de vervlogen eeuwen waren er velen van dezulken en er zijn nóg velen. De woorden van Jezus zijn on-dubbelzinnig en zwaar van inhoud: „Want God heeft

Zijnen Zoon niet gezonden in de wereld opdat Hij de wereld veroordeelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alreede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eeniggeboren Zoons van God". - Johannes 3 : 17, 18.

⁴⁵⁴ Tijdens de omwandeling van Jezus op aarde veroordeelde Hij de Farizeën en hun handlangers op de scherpste wijze, hun aanzeggende dat zij het zaad des Duivels waren, daarom ten doode gedoemd. Te veronderstellen, dat het rantsoenoffer ook voor déze tegenstanders des Heeren en van Zijn Koninkrijk gelding zou hebben, brengt met zich mede: de ontkenning van den ernst en de waarheid van Jezus' veroordeeling dier goddeloozen. De ontferming en de genade van Jehova strekt zich alléén uit tot allen, die gaarne en bereidwillig God gelooven, zoomede Hem en Zijn geliefden Zoon, Christus Jezus, getrouw dienen: „Wie wijs is, laat hij op deze dingen acht geven, en laten zij letten op de goedertierenheden des Heeren". — Psalm 107 : 43; Afr. B.

⁴⁵⁵ Daar is nochtans over de gansche „Christenheid" verspreid een klasse van geestelijken, die wijs in eigen oogen zijn. Zij maken de woorden van den bisschop van Birmingham tot de hunne, die beweert: „De geschiedenis van de zonde en den val van Adam en de verlossing door Christus Jezus is een sage". Deze lieden, bekend als de „hoogere critici", ontkennen dat er eenige waarheid zou schuilen in het vergoten bloed van Jezus. Zij hebben de gelegenheid ontvangen om God's voorziening ter redding te leeren kennen, maar willens en wetens ontloopen zij haar niet alleen, doch leiden ook nog anderen in dezelfde dwaling. Deze „hoogere" beoordeelaars poseeren voor het volk als predikers der gerechtigheid. Zij noemen

zich „doctors in de „god“-geleerdheid”, „geestelijken”, „bisschoppen” (opzieners!) en andere hoogdravende titels. Zij zijn religieuze dweepers en fanatici, de leiders van godsdienstige organisaties. Zij hebben God's Woord ingeruild voor de leerstellingen, de „beschouwingen” en de „opvattingen” van menschen en hebben daardoor het Woord van God buiten werking gesteld en krachteloos gemaakt. — Matth. 15 : 6-9.

456 Het volk heeft nu de keuze tusschen twee: of het volgt deze menschelijke leiders van zuiver-menschelijke instellingen, of het aanvaardt het Woord van Jehova God en den Heere Jezus Christus. Want bedenkt wel: deze godsdienstige ijveraars na te loopen — die aldus Gods Woord ontkennen — sluit in zich, dat allen die dit doen onder de veroordeeling blijven, welke krachtens overerving op hen kwam; zij zijn onderworpen aan den toorn God's. Deze wereldwijze mannen links laten liggen, doch volle aandacht te schenken aan het Woord en de vermaning van Jehova en Zijn Zoon, Christus Jezus, beteekent daarentegen: het leven vinden. De Schrift is in dit opzicht ondubbelzinnig en recht op den man af: „Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is [„geen gehoor geeft”; K.B.], die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem”. — Johannes 3 : 36. Door overerving bevinden wij ons allen onder de veroordeeling. God heeft voorzien in den eenigen weg ter ontkoming en bevrijding — er bestaat geen andere weg! — daarom zegt Jezus: „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus dien gij gezonden hebt”. — Johannes 17 : 3. Zekerlijk zal iedereen die het leven wenscht, uitgaan om gretig te zoeken naar wetenschap en kennis, opdat hem bekend worde, wát God eischt ter verkrijging van het eeuwige leven.

HOOFDSTUK V

EISCHEN

I EDER gezond mensch wenscht te leven. Waarnaar zou men méér kunnen verlangen, dan naar eeuwig leven in een staat van volmaakten vrede en volkomen geluk? Voor oprechte menschen is de tijd aangebroken, dat zij eeuwig op aarde kunnen leven, indien zij aan God's eischen zullen voldoen. Na Armageddon zal het Koninkrijk Gods ten volle het bewind over de aarde voeren. Over de gevolgen, die dit voor gehoorzame menselijke schepselen zal hebben, staat geschreven: „En God zal alle tranen van hunne oogen afwisschen en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt [geween], noch moeite zal meer zijn: want de eerste dingen zijn weggegaan [voorbijgegaan, N.V.]”. - Openbaring 21 : 4. Het menschelijk geslacht is met ziekte, droefheid en dood bezocht geweest en wel over een dèrmate lange periode, dat het velen thans moeilijk valt te gelooven, dat in dezen noodtoestand ooit verandering zal intreden. Doch een ieder verschaffe zichzelf over dit punt de noodige zekerheid, door zich te benaarstigen de waarheid te leeren kennen. God heeft bepaald, dat alles zijn bestemden tijd heeft en zoo is nu voor de menschen van goeden wil de tijd aangebroken, om den weg ten eeuwigen leven te leeren kennen. - Psalm 16 : 11.

⁴⁵⁸ In de voorgaande hoofdstukken zijn de onbetwistbare feiten voorgelegd, die het bewijs leveren:

1. dat de dood het gevolg is van de zonde, die door overerving over alle menschen komt;

2. dat aan Jehova God de redding toebehoort;
3. dat de grootste crisis aller tijden nabij is, waarin de goddeloozen in Armageddon vernietigd zullen worden; terwijl zij, die zachtmoedigheid en gerechtigheid zoeken, voor dat groote onheil gespaard kunnen worden;
4. dat redding van den dood en eeuwig leven in geluk ter beschikking staan van de gehoorzamen;
5. dat zij, die de „groote schare” zullen vormen, zich thans voor een groote gebeurtenis gesteld zien.

Om het eeuwige leven te verwerven, dient men zich aan God's eischen te onderwerpen. Welke eischen worden dan door de Schrift geopenbaard, die God daartoe aan den mensch gesteld heeft?

GELOOF

⁴⁵⁹ Allen, die de genadegift des levens wenschen te ontvangen, moeten God behagen. Geloof is daartoe een eerste vereischte. „Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet gelooven, dat Hij is en een belooner is dergenen die Hem zoeken”. - Hebreëen 11 : 6. Dat beteekent: dat degenen die wenschen te leven, éérst moeten gelooven, dat God de Almachtige is, wiens Naam Jehova is; dat Hij de Oppermachtige is en de Belooner van degenen, die Hem ijverig zoeken. Zij moeten wenschen, met den Almachtigen God in overeenstemming te geraken. Zijn voorziening voor het leven geschiedt door den Middelaar Christus Jezus. Daarom zegt Jezus: „Ik ben de weg en de waarheid en het leven: niemand komt tot [God] den Vader, dan door Mij”. - Johannes 14 : 6. „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt”. - Johannes 17 : 3.

Jezus koopt een lid van het menschelijk geslacht, wanneer het vraagt door Hem gekocht te worden. En als men dan gekocht is, d.w.z. de voordeelen van het rantsoen of de losprijs voor den mensch ontvangen heeft, wordt men de dienstknecht des Heeren. Daarom zegt Jezus: „Zoo iemand Mij dient, die volge Mij”. - Johannes 12 : 26. De eerste eisch is dus: te gelooven in God den Almachtige, te gelooven in den Heere Jezus Christus als 's menschen Verlosser of Kooper en vervolgens Jezus na te volgen. De mensch bewijst zijn geloof door zijn wijze van handelen.

WIJDING

⁴⁶⁰ De volgende eisch waaraan voldaan moet worden, is het doen van den wil van den Almachtigen God, omdat Jezus dit altijd doet, zooals geschreven staat: „Daarna heeft Hij [Jezus] gezegd: Zie, hier ben Ik om uwen wil te doen. Hij heft het eerste op, om het tweede te laten gelden”. — Hebreëen 10 : 9; N.V. „Uw welbehagen te volbrengen, mijn God, dat is mijn lust en Uw wet is in mijn binnenste”. - Psalm 40 : 9; L.V. De onvolmaakte mensch is zelfzuchtig, hij wenscht doorlopend zijn eigen wil te doen; maar nadat de mensch tot geloof in God en Christus is gekomen, behoort hij afstand te doen van zijn zelfzuchtigen wil en zich bereid te verklaren, alles te verrichten, wat God's wil hem zal opleggen. Wat beteekent de wijding van den mensch? **De overeenkomst Jehova God door Christus Jezus te dienen.** Zulk een wijding moet onvoorwaardelijk zijn, d.w.z.: de betreffende persoon heeft met blijdschap afstand te doen van zijn eigen zelfzuchtigen wil en weg en zich te benaarstigen, den wil van Jehova God te leeren en ook te volbrengen.

⁴⁶¹ Wat is dan de wil Gods ten aanzien van de „andere schapen” des Heeren, die de groote schare zullen

vormen? Zij moeten zich tot den Heere bijeenverzamen. - Zefanja 2 : 1. Zulke personen bevinden zich min of meer onder den directen invloed van de godsdienstige organisatie van Satan, „Babylon” genoemd. Welnu: deze menschen moeten die organisatie verlaten. Zooals door de zinnebeeldige vrijstad wordt aangetoond, zullen zij tot Christus, het Hoofd van God's organisatie, vlieden, om daar toevlucht te vinden, totdat de crisis of de groote gebeurtenis van Armageddon voorbij is. Zij moeten Christus Jezus als het „brood des levens” erkennen. Evenals het volk van Egypte aan Jozef vroeg, het te koopen, opdat het niet sterven zou, zoo hebben thans de „andere schapen” des Heeren — die de groote schare zullen vormen — aan Christus Jezus, den Grooteren Jozef, te vragen hen te koopen en hen met het „brood des levens” te voeden, opdat zij niet sterven. Zij behooren te erkennen, dat God's Koninkrijk onder Christus het éénige middel van ontkoming aan de crisis en de éénige plaats van bescherming en redding is. De godsdienstige instellingen zijn strikken, waarin Satan de menschen trekt en verstrikt. Hij, die het leven wenscht te verkrijgen, moet zulke strikken vermijden, hij dient zich geheel aan Christus Jezus te geven en zich onder Zijn bescherming te stellen.

⁴⁶² De persoon, die gelooft dat Jehova God oppermachtig is en dat Christus Jezus God's Uitvoerende Dienaar is, de groote Hoogepriester en Koning alsmede de Verlosser des menschen, wordt alsdan verlangend den wil Gods te leeren kennen en ook te doen. Geloof beteekent niet slechts verstandelijk begrip te bezitten omtrent het feit, dat God oppermachtig is en Christus Jezus de Verlosser is, maar beteekent bovenal: Hem als zoodanig te erkennen en dienovereen omstig te handelen: „Indien gij met uwen mond belijdt, dat Jezus Heer is, en uw hart gelooft, dat God

Hem uit de dooden heeft opgewekt, zult gij behouden worden; want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met den mond belijdt men tot behoudenis. Want de Schrift zegt: „Al wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen”. — Romeinen 10 : 9-11; N.V.

⁴⁶³ Als men uit Satan's organisatie wegvluicht en toevlucht zoekt onder Christus' organisatie, duidt men daarmede aan, dat men Christus erkent en Hem vraagt, in Zijn organisatie opgenomen te worden. Men schaamt zich niet tegenover anderen zijn volle vertrouwen in God en Christus Jezus te belijden. Aldus maakt hij het aan anderen bekend, dat hij zijn plaats aan de zijde van God en Christus Jezus ingenomen heeft en uit eigen beweging overeengekomen is, den wil Gods te doen. Het hart is de zetel der beweegreden. Als hij dus in den Heere gelooft, wordt hij aangedreven aan anderen bekend te maken, dat hij tot Christus Jezus gevloten is en zich aan de zijde des Heeren geschaard heeft, hij wenscht er voor uit te komen, dat hij overeengekomen is, den wil Gods te doen. Hij zoekt bescherming bij Christus Jezus en roept den Heere om bescherming en redding aan: „Want een iegelijk, die den naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig [behouden; N.V.] worden”. - Romeinen 10 : 13.

⁴⁶⁴ Door den Heere aangenomen en onder Zijn bescherming staande, komt deze persoon nu in aanmerking van de verwoesting in Armageddon gered te worden. God is altijd rechtvaardig en de mensch die zich door den wil Gods laat leiden, bevindt zich steeds op den rechten weg. De wil Gods is Zijn uitgedrukte en volmaakte wet betreffende de menschen: „De wet des Heeren is volmaakt, bekeerende [„verkwikkende”] de ziel; de getuigenis des Heeren is gewis, den eenvoudige wijsheid gevende. De bevelen des Heeren

zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des Heeren is zuiver, verlichtende de oogen". - Psalm 19 : 8, 9. „In gerechtigheid hebt U uwe getuigenissen bevolen en in louter trouw. Uw woord is door-en-door gelouterd en uw knecht heeft dit lief. Uwe gerechtigheid is gerechtigheid tot in eeuwigheid en uwe wet is waarheid". - Psalm 119 : 138, 140, 142; Afr. B.

HEILIGING OF HEILIGMAKING

⁴⁶⁵ De volgende stap, die gedaan moet worden, is de heiliging. Het juiste begrip van de woorden „heiliging” en „geheiligd” of „heiligmaking” is zeer noodzakelijk, opdat de mensch een juist begrip hebbe van zijn verhouding tot God. Daarom worden hier eerst voorgelegd de definities van de volgende woorden, die daarvan door wereldsche woordenboekschrijvers gegeven worden:

„HEILIGING: De daad van het heiligen of heiligmaken: geheiligd zijn.

„Geheiligd”: Heilig gemaakt.

„Schijnheilig”: Zich heilig voordoen; aangenomen of huichelachtige vroomheid.

Uit bovenstaande verklaringen blijkt dus, dat er een ware, echte heiliging en een voorgewende, onechte heiliging bestaat.

⁴⁶⁶ De Schrift geeft voor alles de juiste definities weer. In de Schrift zijn de woorden „heiliging” of „heiligmaking”, „heiligheid” en het woord „heilig” alle afgeleid van hetzelfde Grieksche grondwoord. God zeide tot de Israëlieten, die Hij tot Zijn zinnebeeldig volk verkoren had en met wie Hij een verbond sloot: „Want Ik ben de Heere uw God; daarom zult gij u heiligen en heilig zijn, dewijl Ik heilig ben”. - Leviticus 11 : 44. De geïnspireerde apostel citeert deze woorden: „Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet

naar de begeerten uit den tijd uwer onwetendheid. - Er staat immers geschreven: Weest heilig, want Ik ben heilig". - 1 Petrus 1 : 14, 16; N.V. God is heilig, aangezien Hij uitsluitend de gerechtigheid is toegewijd; daarom is Hij geheel en al rechtvaardig of „heilig". De Duivel is geheel en al aan de goddeloosheid toegewijd, die precies het tegendeel van de gerechtigheid is. Aan hen, die zich aan de zijde van God gesteld hebben, wordt de vermaning gegeven: Maar gelijk Hij die u geroepen heeft heilig is, zoo wordt ook gijzelve heilig in al uwen wandel". - 1 Petrus 1 : 15.

⁴⁶⁷ Er zijn menschen, die weliswaar voorgeven aan de zijde des Heeren te staan, doch in werkelijkheid zich aan de zijde van God's vijand, den Duivel, bevinden. Van zulke menschen wordt terecht gezegd, dat zij schijn-heilig of huichelachtig heilig zijn, omdat zij uiterlijk precies het tegenovergestelde schijnen te zijn van hetgeen zij van binnen werkelijk zijn. Godsdienstaanhangers zijn schijnheilig, maar een ware Christen is geheiligd en heilig, omdat de Christen geheel aan God's zijde staat. Godsdienst kweekt schijnheiligheid. „Christendom" daarentegen betekent: geheiligd worden. De godsdienstige leiders van Israël, bekend als Farizeërs, hadden een uiterlijk vertoon van heiligheid, maar in werkelijkheid waren zij huichelaars en Jezus noemde hen ook rondweg zoo. Tot de scharen zeide Jezus over de Farizeërs, de godsdienstige leiders: „Doet niet naar hun werken..... Zij binden zware lasten tezamen en leggen ze op de schouders van menschen, maar zelf steken zij er geen vinger naar uit. Al hun werken doen zij om door de menschen gezien te worden; want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwasten groot, zijn er op gesteld de hoogste plaats bij maaltijden in te nemen en in de synagogen vooraan te zitten, op de markt gegroet en door de menschen rabbi genaamd te wor-

den . . . Ook moet gij niemand op aarde vader noemen; want Een is uw Vader, Hij die in den hemel is". - Mattheüs 23 : 3-9; L.V.

⁴⁶⁸ Zich vervolgens tot de godsdienstige leiders — die het Woord Gods door hun overleveringen krachteleos maakten — richtende, zeide Jezus: „Wee u, schriftgeleerden en Farizeën, gij huichelaars; want gij reinigt de buitenzij van beker en schotel, maar daarbinnen zijn zij vol gestolen goed en onmatigheid". „Zoo zijt ook gij wel braaf in 't oog der menschen, maar van binnen vol huichelarij en ongerechtigheid [wetsverachting; N.V.]. - Mattheüs 23 : 25, 28; L.V. Een soortgelijke toestand van schijn-heiligheid kan heden onder de huidige godsdienstige leiders algemeen waargenomen worden.

⁴⁶⁹ In zijn Schriftuurlijke toepassing beteekent het woord „geheiligd": toegewijd te zijn aan God en Zijn Koninkrijk; men moet dus heilig zijn, zooals God en Christus Jezus heilig zijn. De Heere is ten volle de gerechtigheid toegedaan, zooals geschreven staat: „Heere, Gij zijt rechtvaardig en elkeen uwer oordelen is recht. Uwe gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid en uwe wet is de waarheid". - Psalm 119 : 137, 142. Rechtvaardig te zijn beteekent: het goede te doen. „De bevelen des Heeren zijn recht, verblijvende het hart; het gebod des Heeren is zuiver, verlichtende de oogen". - Psalm 19 : 9. „Want de Heere is rechtvaardig, Hij heeft gerechtigheden lief; Zijn aangezicht aanschouwt den oprechte". - Psalm 11 : 7. „Uwe gerechtigheid is als de bergen", d.w.z., hecht en eeuwig. - Psalm 36 : 7. „Ook is uwe gerechtigheid, o God, tot in de hoogte; Gij, die groote dingen gedaan hebt: o God! wie is U gelijk?" - Psalm 71 : 19. „Zijn doen is majesteit en heerlijkheid en Zijn gerechtigheid bestaat in eeuwigheid". - Psalm 111 : 3.

⁴⁷⁰ De Heere is als Zijn Vader Jehova; d.i.: volko-

men rechtvaardig. Over Hem staat geschreven: „Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid: daarom heeft U, o God! uw God gezalfd met vreugde-olie boven uwe medegenooten”. - Psalm 45 : 8. Christus Jezus is de groote Rechter en Koning, die in gerechtigheid zal heerschen en regeeren. - Jesaja 32 : 1; Psalm 96 : 13; Handelingen 17 : 31. Jehova God is heilig: „Verheft den Heere onzen God en buigt u voor den berg zijner heiligheid, want de Heere onze God is heilig”. - Psalm 99 : 9. „De Heere is rechtvaardig in alle Zijne wegen, en goedertieren in alle Zijne werken”. - Psalm 145 : 17. Over den Heere Jezus staat geschreven: „Immers, zulk een Hoogepriester hadden wij ook noodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven”. - Hebreëen 7 : 26; N.V.

⁴⁷¹ Christus Jezus is het Hoofd van de „heilige natie”, d.w.z.: God’s Koninkrijk, dat uitsluitend is toegewijd aan de gerechtigheid en de uitvoering van Jehova’s voornemen. - 1 Petrus 2 : 1-10. Ieder schepsel, dat God behaagt en God’s goedkeuring ontvangt, moet heilig zijn, met andere woorden: onvoorwaardelijk toegewijd aan God en Zijn rechtvaardig Koninkrijk. Elk hunner moet geheiligd zijn. Dat beteekent niet, dat men volmaakt in het vleesch is, maar het beteekent wèl, dat de toewijding des harten volledig en onvoorwaardelijk den Heere geldt. De getrouwe mannen vanaf Abel tot aan Johannes den Dooper, met inbegrip van de heilige profeten, waren niet volmaakt in hun vleeschelijkheid, maar zij waren Jehova God geheel en zonder voorbehoud toegewijd. Daarom leidde God’s onzichtbare kracht, Zijn Heilige Geest, hen op den rechten weg en door dien Geest geïnspireerd schreven zij. - 2 Petrus 1 : 21.

⁴⁷² Waar het op aankomt is het volgende: ieder schepsel, dat God’s goedkeuring ontvangt en eeuwig

leven verkrijgt, moet heilig zijn, namelijk: geheel, volledig en zonder reserve toegewijd aan het goede en rechtvaardige; daarom is het geheiligd. Zij, die zich aan de zijde van God, Zijn Koning en Koninkrijk geschaard hebben, moeten dientengevolge geheel aan God en Zijn Koninkrijk toegewijd zijn en ieder compromis vermijden met de wereld, die de organisatie van den Duivel is.

⁴⁷³ „Heiliging” of „heiligmaking” is de daad van het heiligen. De mensch die overeengekomen is, den wil Gods te doen en zijn plaats ingenomen heeft, door zich voor God en Zijn Koninkrijk uit te spreken, moet dan overgaan tot het heiligen van zichzelf. Dit geschiedt, doordat hij zich tot taak stelt, zijn overeenkomst - den wil Gods te doen - volledig ten uitvoer te brengen. Het Schriftuurlijk verhaal over „het huis der Rechabieten”, d.w.z. van de Jonadabs, is daarvan een treffend voorbeeld. Deze menschen kwamen plechtig overeen, geen wijn te drinken en in tenten te wonen. Er stak wel geen kwaad in het drinken van een bescheiden hoeveelheid wijn of in het bewonen van huizen, maar zij hadden zich nu eenmaal voorgenomen, anders te handelen. Voor hen was het nu belangrijk, zich aan die afspraak te houden en hun gedane belofte te vervullen. Getrouw zijn zij hun overeenkomst nagekomen, daarom zeide God over hen: „Daar zal Jonadab, den zoon Rechabs niet worden afgesneden een man die voor Mijn aangezicht sta, alle de dagen”. - Jeremia 35 : 19.

⁴⁷⁴ God hecht Zijn goedkeuring aan de getrouwe naleving van een gesloten overeenkomst. Geheiligd te zijn beteekent dus: dat de mensch, die besloten is God's wil te doen, zich getrouw aan het werk zet, om de hem opgelegde taak te vervullen. Hij moet zich dus daartoe afzonderen en zich geheel toewijden aan hetgeen goed en rechtvaardig is. De mensch, die zich

tot taak stelt God's wil te doen, wordt door den Heere aan het werk gezet, om God's wil te doen en daardoor zijn onkreukbaarheid jegens God metterdaad te bewijzen.

⁴⁷⁵ Hoe wordt de mensch geheiligd? Jezus antwoordt hierop in Zijn woorden tot Jehova gericht: „Heilig ze in uwe waarheid: uw woord is de waarheid.” - Johannes 17 : 17. Het is dus onmogelijk, om door middel van de een of andere godsdienstige ceremonie, iemand voor God te heiligen. De geestelijkheid der godsdienstige organisatie kan van haar zijde niets bijdragen tot de heiliging van een mensch aan God. Heiliging geschiedt uitsluitend tusschen de persoon die overeengekomen is den wil Gods te doen en den Heere, die den mensch aan het werk zet, om zijn overeenkomst te bewijzen. De mensch moet leeren begrijpen, wat de wil Gods ten opzichte van hem is: „Want dit is de wil Gods: uwe heiligmaking: dat gij u onthoudt van de hoererij”. - 1 Thessalonicenzen 4 : 3. In dezen tekst beteekent het woord „hoererij” een ongeoorloofde verhouding, zij het tusschen menschen onderling, zij het tusschen den Christen en de wereld. Hij, die overeengekomen is God's wil te doen, mag zich niet vermengen of een minnelijke schikking aangaan met de wereld, die des Duivels organisatie is. Doet hij dit nochtans, dan vormt zulk een handeling een „ongeoorloofde verhouding”, die als hoererij of overspel beschreven wordt. „Overspeligen, weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God”. - Jacobus 4 : 4; N.V.

⁴⁷⁶ Satan is de God of onzichtbare Heerscher dezer goddelooze wereld, welke wereld in Armageddon vernietigd zal worden. - 2 Corinthiërs 4 : 4; Johannes 12 : 31; 14 : 30. De gewijde en geheiligde moet volkomen

aan de zijde van God en Zijn Koninkrijk staan en tegen den Duivel en zijn organisatie voor 100 procent stelling nemen. Zulk een geheiligde moet „er ernst mede maken [zich] wèl beproefd ten dienste van God te stellen” en zich niet schamen of verontschuldigen voor het feit, dat hij het werk doet, dat God hem opgedragen heeft. - 2 Timotheüs 2 : 15; N.V. De Heere heeft de Schrift geschonken tot hulp en vertroosting van degenen, die hun plaats aan de zijde van God en Zijn Koninkrijk hebben ingenomen. In deze „laatste dagen” maakt de Heere haar duidelijk en laat Hij geschriften onder het volk in het algemeen verspreiden, om de beteekenis der Schriften bekend te maken. Voor dat doel worden ter bestudeering van God's Woord, studie-klassen ingericht en gehouden, opdat zij die overeengekomen zijn, den wil Gods te doen, den rechten weg mogen leeren kennen.

⁴⁷⁷ De „andere schapen” des Heeren, die Hij thans verzamelt, ontvlieden Satan's organisatie en zoeken toevlucht in de organisatie des Heeren. Doordat zij zich aan de zijde des Heeren gesteld hebben, kunnen zij echter niet stil zitten of onverschillig zijn. Evenals de „vreemdelingen” onder de Israëlieten de wet moesten gehoorzamen, die God aan Israël gegeven had, zoo moeten de Jonadabs of „andere schapen” ook gehoorzaam zijn. - Exodus 12 : 48, 49. De „andere schapen”, die de groote schare zullen vormen, zijn nu de „metgezellen” van Jehova's getuigen op aarde geworden; dezelfde wet Gods is de richtlijn voor beide groepen. Zij moeten ijverig zijn in de naleving van de wet Gods.

VEREISCHTEN

⁴⁷⁸ Evenals Jehova aan Zijn getuigen — het overblijfsel — getoond heeft, zoo heeft Hij insgelijks aan

Zijn „andere schapen” — die zich aan God gewijd en zich geheiligd hebben — getoond, wat Hij van hen eischt. Daarom zegt Hij tot al dezulken: „Hij heeft u bekend gemaakt, o mensch! wat goed is; en wat eischt de Heere van u [anders] dan recht te doen en weldadigheid lief te hebben en ootmoediglich te wandelen met uwen God”. - Micha 6 : 8.

⁴⁷⁹ „Recht doen” beteekent: doen wat goed en rechtvaardig is. De „andere schapen” ontvangen in het bijzonder het gebod „gerechtigheid te zoeken”. Zodoende moeten zij zich benaastigen om vast te stellen, wat gerechtigheid in God's oogen is. Jehova handelt rechtvaardig tegenover een ieder en nooit onrechtvaardig. Recht doen beteekent derhalve: God en Zijn weg kennen en daarin wandelen, rechtvaardig zijn tegenover allen, m.a.w.: alles vermijden, wat onrechtvaardig jegens een ander zou kunnen wezen. „Open uwen mond, oordeel rechtvaardiglich, en doe den verdrukke en nooddruftige recht”. — Spreuken 31 : 9. De verdrukten en nooddruftigen zijn in het bijzonder degenen, die den Heere zoeken en derhalve een oprecht verlangen aan den dag leggen, de waarheid te leeren kennen. Over hen die God's goedkeuring hebben, staat geschreven: „Hij die rechtschapen van wandel is en oprecht in zijn spreken, gewin door afpersingen versmaadt, zijn handen weerhoudt van het grijpen naar een geschenk, zijn oor toestopt, om naar geen moordaanslag te hooren, zijn oogen sluit, om geen kwaad mee aan te zien”. — Jesaja 33 : 15, L.V. „Immers, de reddende genade van God is allen menschen verschenen, ons leerend [opvoedend, N.V.] om, met verzaking van goddeloosheid en wereldsche lusten, ingetogen, rechtschapen en vroom in de tegenwoordige wereld te leven”. — Titus 2 : 11, 12; L.V. 2 Cor. 4 : 1, 2; 2 Cor. 7 : 1.

⁴⁸⁰ Iemand die een verbond heeft gesloten om den

wil Gods te doen, dient dat verbond getrouw te houden; recht en gerechtigheid eischen dit. Het naleven van het verbond is van het allervoornaamste gewicht; gelijk geschreven staat: „Op het pad der gerechtigheid is leven, maar het pad van onrecht voert ten doode”. — Spreuken 12 : 28; Utr. V. „Dien de gerechtigheid najaagt, zal Hij liefhebben”. — Spreuken 15 : 9. Iedere persoon, die waarlijk aan de zijde van God en Zijn Koning staat, heeft een oprecht verlangen goed te doen aan allen, die het goede willen ontvangen: „Laten wij dus, zoolang wij de gelegenheid hebben, doen wat goed is voor allen, maar inzonderheid voor onze geloofsgenooten”. — Galaten 6 : 10; N.V. Dat is de juiste weg, die bewandeld moet worden. „Onthoud het goed niet aan den arme, wanneer het in uw macht staat te helpen”. — Spreuken 3 : 27, L.V. Alle onrechtvaardige daden zijn ongerechtigheid of wetteloos, omdat zij in strijd met God's gebod zijn. Menschen, die onder Satan's macht staan, handelen altijd onrechtvaardig jegens anderen. Wie aan de zijde van God en Zijn Koning staan, bewandelen een tegenovergestelden weg: zij handelen rechtvaardig jegens hun medemensen. Het is niet de plicht van hen, die aan God's zijde staan — en zelfs niet eens rechtmatig — van andere mensen te verlangen, dat zij rechtvaardig zouden zijn. De geheiligden moeten echter van hun kant steeds tegenover anderen rechtvaardig handelen. Iemand, die zich tegenover den naaste niet rechtvaardig gedraagt, zal te bestemder tijd op Zijn wijze van God vergelding ontvangen.

⁴⁸¹ God eischt van degenen, die aan Zijn zijde staan, de weldadigheid lief te hebben. „Liefde” is de volmaakte uitdrukking van onzelfzuchtigheid”. „Weldadigheid” is het gevolg van goedertierenheid, uitgeoefend jegens iemand anders, die er in den grond der zaak geen recht op heeft. „Weldadigheid lief te heb-

ben" beteekent derhalve: onzelfzuchtig goed te doen aan anderen, ook al hebben die anderen geen recht of aanspraak op het ontvangen dier goedheid; „Wie is een God gelijk Gij, die de ongerechtigheid vergeeft en de overtreding van het overblijfsel Zijner erfenis voorbijgaat? Hij houdt Zijnen toorn niet in eeuwigheid, want Hij heeft lust aan goedertierenheid". — Micha 7 : 18.

⁴⁸² Toen Jehova God Zijn geliefden Zoon naar de aarde zond, om den mensch van den ondergang te redden, bewees God daardoor den mensch groote weldadigheid. Alle menschen, die wegens de overgeërfde zonde onvolmaakt waren, moesten rechtmatig in den dood gaan. Maar door de uitoefening van Zijn onzelfzuchtigheid of goedertierenheid is God weldadig jegens diegenen, die in den Heere Jezus Christus gelooven en aldus redt Hij hen van den ondergang. - Johannes 3 : 16, 17. „God is liefde”. - 1 Johannes 4 : 8. Daarom is Hij ten volle onzelfzuchtig. „Want Gij, Heere, zijt een barmhartig en genadig God, lankmoedig en groot van goedertierenheid en waarheid”. - Psalm 86 : 5, 15. De persoon, die een ander verdrukt, in 't bijzonder de armen, omdat hij daartoe de macht heeft — is niet goedertieren, maar een smaad voor Jehova's Naam. - Spreuken 14 : 31. De mensch, die de weldadigheid liefheeft, scheidt er vreugde in, zich vriendelijk en barmhartig jegens een ander te gedragen, zonder daarbij op persoonlijk of geldelijk gewin te hoopen of te rekenen. Indien de persoon die een fout begaan heeft, een berouwvollen geest aan den dag legt, heeft de ander, die het slachtoffer van zijn verkeerde daad geweest is, het voorrecht barmhartigheid jegens den boosdoener te betoonen. Toen Jezus Zijn discipelen in den rechten en juisten weg onderwees, zeide Hij tot hen: „Zalig zijn die honger en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen

verzadigd worden. Zalig zijn de barmhartigen; want hun zal barmhartigheid geschieden". - Mattheüs 5 : 6, 7.

MET GOD

⁴⁸³ Een andere eisch van God voor den mensch is: „ootmoedig te wandelen [kantteekening: verootmoedigt u om te wandelen] met uwen God". - Micha 6 : 8. D.w.z.: een weg te volgen, dien God afbakent voor hen, die een verbond gesloten hebben, Zijn wil te doen. „Met God te wandelen" beteekent: den weg te gaan, dien God gaat, welke weg altijd rechtvaardig is. Hoe kan dan de zwakke mensch den weg Gods leeren kennen? De mensch kan den wil en den weg Gods vaststellen, door de in den Bijbel neergelegde waarheid te onderzoeken. Zoo wordt hij op den rechten weg geleid: „Uw woord is eene lamp voor mijnen voet en een licht op mijn pad". - Psalm 119 : 105. „Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht en Hij zal den zachtmoedigen Zijnen weg leeren". - Psalm 25 : 9. Het denkvermogen van den onvolmaakten mensch kan niet anders dan onvolmaakt zijn. Zodoende komt het voor, dat hij in onwetendheid den verkeerden weg inslaat; dit is meestal het gevolg van het toegeven aan zijn eigen denkprocessen of gedachtengangen. Daarom staat er geschreven: „Vertrouw op den Heere met uw gansche hart en steun op uw verstand [eigen inzicht; Afr. B.] niet. Ken Hem in alle uwe wegen en Hij zal uwe paden recht maken". - Spreuken 3 : 5, 6.

⁴⁸⁴ Zonder kennis van hetgeen God in Zijn Woord heeft neergelegd, kan niemand God's weg leeren kennen. De godsdienstige instellingen hebben den Bijbel evenwel aan het volk onthouden, daardoor het volk in het algemeen er toe gebracht, zich te verlaten op hetgeen de priesters of geestelijken voorhouden en aanbevelen. Het gevolg hiervan is, dat vele oprechte

personen in volslagen onkunde over God's wil en Zijn weg der gerechtigheid verkeeren. Nu brengt God den Bijbel en de beteekenis er van onder de aandacht der menschen, opdat zij den weg der gerechtigheid mogen leeren kennen, maar de geestelijkheid voert hiertegen strijd, om te verhinderen dat de menschen deze kennis verkrijgen. God gebiedt Zijn getrouwe getuigen, om de openbaarmaking van Zijn Woord tot de menschen uit te dragen, opdat zij den weg des heils vernemen.

⁴⁸⁵ Zij, die zulk een gunst uit de hand des Heeren ontvangen en zich aan de studie van Zijn Woord wijden, verheugen zich en zeggen naar waarheid: „Hoe lief heb ik Uwe wet! Zij is mijne betrachtting den ganschen dag; zij maakt mij door Uwe geboden wijzer dan mijne vijanden zijn, want zij is in eeuwigheid bij mij. Ik ben verstandiger dan alle mijne leeraars, omdat Uwe getuigenissen [voorschriften] mijne betrachtting zijn. Hoe zoet zijn Uwe redenen mijn gehemelte geweest, meer dan honig mijnen mond. Uit Uwe bevelen krijg ik verstand [inzicht; Utr. V.], daarom haat ik alle leugenpaden”. - Psalm 119 : 97-99, 103, 104. Nooit tevoren is het voor de menschen zóó gebiedend noodzakelijk geweest God's wet te leeren kennen, als in den tegenwoordigen tijd, omdat de Heere thans Zijn „andere schapen” bijeenverzamelt, die vatbaar voor onderwijzing dienen te zijn, zoomede den weg der gerechtigheid moeten zoeken, om aan het onheil van Armageddon te ontkomen.

GEHOORZAAMHEID

⁴⁸⁶ God eischt gehoorzaamheid aan Zijn geboden van een ieder, die overeenkomt Zijn wil te doen. **Gehoorzamen beteekent: redding ten leven ontvangen.** Ongehoorzaam zijn beteekent: ondergang. De Heere Jezus baande den weg der gehoorzaamheid, dien ieder

schepsel, dat het eeuwige leven ontvangt, moet volgen. **Ongehoorzaamheid is opstandigheid tegenover God, zij vormt de zonde, waarvoor geen vergeving te vinden is.** Lucifer was God ongehoorzaam, door tegen Hem in opstand te komen. Zijn einde zal volkomen vernietiging zijn. - Ezechiël 28 : 19. Vele godsdienstige leiders zijn God willens en wetens ongehoorzaam, zij zullen hetzelfde lot ondergaan! Jezus gehoorzaamde iedere wet Gods ten volle, maar daarom leeft Hij nu ook voor eeuwig en bekleedt Hij naast Jehova de hoogste plaats. Onder het zwaarste lijden bleef Jezus zonder eenige onderbreking gehoorzaam. Op grond van Zijn volledige gehoorzaamheid ontving Hij de grootste eer van alle schepselen. In dit verband wordt gewezen op den regel, dat ieder schepsel wat eeuwig leven ontvangt, God ten volle gehoorzaam moet zijn: „Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft uit hetgeen Hij heeft geleden; en geheiligd zijnde [toen Hij het einde bereikt had; N.V.] is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, eene oorzaak der eeuwige zaligheid geworden”. - Hebreë 5 : 8, 9.

⁴⁸⁷ Aangezien God de volle macht en autoriteit, om Zijn voornemen ten uitvoer te brengen, in de hand van Jezus gelegd heeft, dient ieder schepsel dat leeft, Christus Jezus gehoorzaam te zijn. „Met God wandelen” beteekent dus: zich vreugdevol aan Zijn wil onderwerpen en getrouw den weg volgen, dien Jezus afgebakend heeft. De „andere schapen” des Heeren moeten zich in volledige gehoorzaamheid aan den Heere overgeven. Bij alle in de Schrift genoemde gevallen heeft opzettelijke ongehoorzaamheid aan God tot den ondergang der ongehoorzamen gevoerd. Op het gewicht van gehoorzaamheid aan God kan daarom niet te zeer de nadruk gelegd worden. Om deze reden zal iemand, die God werkelijk toegewijd is, zich

steeds er op toeleggen, God meer dan menschen te gehoorzamen.

VREES

⁴⁸⁸ Satan, de Duivel, is God's groote tegenstander en tevens 's menschen ergste vijand. Satan bedient zich van bedriegelijke en verleidelijke middelen, om de menschen in zijn strikken te vangen. **Godsdienst** is een van zijn voornaamste middelen, waardoor hij hen verstrikt. Satan is de bron, uit welke de godsdienst is voortgesproten; hij bedient zich van menschen, om den godsdienst aan anderen te onderwijzen. Vervolgens gebruikt de Duivel menschen, om vrees in de gemoederen van anderen in te blazen, opdat zij door den godsdienst verstrikt mogen worden. De godsdienstige leeraars brengen de menschen er toe, de „eeuwige pijniging” te vreezen, als zij niet gehoorzaam zijn aan de onderwijzingen van het godsdienstige systeem. Zij leeren den menschen, dat alle onvolmaakten een zekeren tijd in het „vagevuur” moeten doorbrengen, waarvan de duur lang of kort kan zijn, hetgeen afhangt van het geldelijk vermogen van de vrienden van den overledene, bijdragen aan den priester te geven om hem „er uit” te krijgen. Zoowel de „eeuwige pijniging” als het „vagevuur” zijn uitvindingen des Duivels, die door menschen — als zijn vertegenwoordigers — verbreid worden. Beide dienen als krachtige middelen der misleiding en ter onteering van God's Naam.

⁴⁸⁹ **Vrees is dus het voornaamste middel, waardoor de menschen in deze godsdienstige instellingen gedreven worden.** De Schrift weerlegt deze leerstellingen van „eeuwige pijniging” en „vagevuur” ten volle. Vele oprechte menschen zijn bevreesd om de geboden der priesters of geestelijken van de godsdienstige organisaties ongehoorzaam te zijn. Die menschen-

vrees is een middel, om nog meer menschen te verstrikken, zooals geschreven staat: „Menschenvrees spant een strik”. - Spreuken 29 : 25; L.V. Daar godsdienst een uitvinding van den Duivel is, keert zijne beoefening de menschen van God af. Reeds lang geleden werden de menschen er voor gewaarschuwd, dat godsdienst hen verstrikken zou en het is nooit anders geweest: „Gij zult dan alle die volken verteren, die de Heere uw God u geven zal: uw oog zal hen niet verschoonen, en gij zult hunne goden niet dienen, want dat zoude u een strik zijn. De gesneden beelden van hunne goden zult gij met vuur verbranden; het zilver en goud dat daaraan is, zult gij niet begeeren noch voor u nemen, opdat gij daardoor niet verstrikt wordt; want dat is den Heere uwen God een gruwel”. - Deuteronomium 7 : 16, 25; Richteren 2 : 3.

⁴⁹⁰ Om de menschen te beschermen tegen de strikken van den Duivel, die hij gelegd heeft door den menschen vrees in te boezemen voor andere schepselen, gebiedt God uitdrukkelijk, dat zij die besloten hebben Zijn wil te doen, God zullen vreezen en geen schepselen. Vervolgens verklaart God dan, wat het inhoudt Hem te vreezen: „De vreeze des Heeren is om te haten wat slecht is; hoogmoed en trotschheid en 'n slechte wandel en 'n huichelachtige mond haat Ik”. - Spreuken 8 : 13; Afr. B. De Duivel is de opperste der goddeloozen, daarom is de weg van den Duivel en zijn vertegenwoordigers goddeloos. Alle rechtvaardige menschen moeten de goddeloosheid haten, zij die aan de zijde van God en Zijn Koninkrijk staan, **haten de goddeloosheid** dan ook met een volkomen diepen haat. God's wet is recht; de verstandige mensch vreest, een weg te kiezen, die met God's wet in strijd is. Als iemand God leert kennen, vreest hij dus God ongehoorzaam te zijn. Daarom is de vreeze Gods het begin der kennis en der wijsheid.

- Spreuken 1 : 7; 9 : 10. De vreeze Gods is een ware bescherming voor allen, die besloten hebben den wil Gods te doen. Onder inspiratie van God vraagt de profeet: „Die wijsheid dan, van waar komt zij? En waar is de plaats des verstands? Maar tot den mensch heeft Hij gezegd: Zie, de vreeze des Heeren is de wijsheid en van het kwaad te wijken is het verstand”.
- Job 28 : 20, 28.

⁴⁹¹ De regeerders van de natiën der aarde worden door vrees voor menschen en de door menschen gevormde macht voortgedreven. Wereldsche leiders verkeereren thans in den toestand, die bijzonderlijk door den Heere genoemd wordt, namelijk: „De menschen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen”. - Lucas 21 : 26; N.V. Het was vrees, die de regeeringen er toe bracht, den Volkenbond te vormen; zoo handelden zij daarin dus onder de leiding van Satan. God waarschuwde Zijn volk, geenerlei bemoeienis te hebben met zulk een bond van natiën, zij hadden God te vreezen! Zijn belofte is, dat Hij hun tot een heiligdom zal zijn. - Jesaja 8 : 12, 13. De Volkenbond is in gebreke gebleven, vrede tot stand te brengen, maar wèl heeft hij Satan's opzet bereikt.

⁴⁹² De Duivel heeft een valstrik opgesteld, om daarin het volk te vangen, want uit den Volkenbond zijn de totalitaire regeeringen gegroeid, dat wil zeggen: regeeringen waarbij de volledige macht bij één dictator berust. Nu zijn alle natiën rechtstreeks in gevaar daar onder te geraken. De politieke leiders der aarde hebben groote vrees en daar zij zich gaarne een zekere macht wenschen te verzekeren, valt het den Duivel en zijn goddelooze engelen niet moeilijk, hun de gedachte bij te brengen, dat zij zich deze troost door middel van de Pauselijke Hiërarchie kunnen verschaffen. Vandaar, dat de politieke leiders der natiën af-

gezanten naar Vaticaanstad zenden, om den raad van de godsdienstige leeraars in te winnen. Op deze wijze voert de Duivel de politieke regeerders ten volle in zijn valstrik.

⁴⁹³ In dit opzicht kiezen de politieke regeerders denzelfden weg, dien Koning Saul koos, nadat God hem verworpen had. Hij begaf zich naar de heks van Endor, de vertegenwoordigster van den Duivel, welke heks als een medium der booze geesten sprak. Zij gaf Saul een slechten raad. - 1 Samuël 28 : 7-25. Evenzoo haasten zich thans de wereldsche regeerders, om raad in te winnen bij de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, in het bijzonder van den paus en uit die bron ontvangen zij slechten raad, hetgeen hun weldra in Armageddon duidelijk zal worden. Zoowel de politieke als godsdienstige leiders zijn blind, zij behooren tot de door den Heere Jezus genoemde klasse, waarvan Hij zeide, dat zij „beiden in een kuil zouden vallen”, een zegswijze, die op hun vernietiging doelde. - Lucas 6 : 39.

⁴⁹⁴ De regeerders der natiën weten zeer goed, dat de getuigen Jehova's binnen hun gehoor de feiten over het naderende onheil van Armageddon verkondigen. Zij willen echter niets van God's waarschuwing hooren, omdat zij slecht nieuws voor hen vormt. Daarom sluiten zij zich gaarne aan bij de godsdienstaanhangers in hun vervolging van Jehova's getuigen. Op grond van hun vrees rennen zij naar den paus, in de hoop, daar eenige troost te vinden. Precies zooals door God's profeten voorgezegd was, vormen deze wereldsche heerschers bonden en bouwen sterke steden in de hoop, zich daardoor nog een beetje te kunnen beveiligen. Zij stellen den Staat bóven God en gaan hierin zóó ver, dat zij zelfs kleine kinderen vervolgen, om hen te dwingen tot de erkentenis, dat de Staat boven God is. Maar de Duivel bezigt dit dogma, om hen er

toe te brengen Jehova's waarachtige getuigen te vervolgen.

„HOOGE OVERHEDEN” OF
„GESTELDE MACHTEN”

⁴⁹⁵ Is er dan niet geboden, dat men alle „hooge overheden” of „gestelde machten” moet gehoorzamen en worden deze „hooge overheden” of „gestelde machten” niet gevormd door de regeerders der verschillende natiën? Allen, die overeengekomen zijn, den wil Gods te doen, moeten inderdaad de „hooge overheden” stipt gehoorzamen en hun onderworpen zijn, zooals geschreven staat: „Ieder mensch moet zich onderwerpen aan de hooge overheden [machten, St. V.], die boven hem staan. Want er is geene overheid dan door God en die er zijn, zijn door God gesteld. Wie zich tegen de overheid verzet, wederstaat de instelling Gods en wie dit doen, zullen een oordeel over zich brengen”. - Romeinen 13 : 1, 2; N.V.

⁴⁹⁶ Maar de in dezen tekst genoemde „hooge overheden” zijn niet de koningen en dictators, presidenten of andere politieke regeerders der natiën, evenmin als de godsdienstige leiders deel van die „overheid” uitmaken. Geen dezer vertegenwoordigt God en Christus Jezus. Integendeel! Zij staan alle onder de macht van Satan, die de onzichtbare heerscher, de „god” dezer wereld is. - 2 Cor. 4 : 4. Ter verdere onderrichting van hen, die den rechten weg willen leeren kennen, luidt de tekst: „Want als iemand goed handelt, behoeft hij de overheidspersonen niet te vreezen, maar wel, als hij verkeerd handelt. Wilt gij zonder vrees voor de overheid zijn? Doe het goede en gij zult lof van haar ontvangen. Zij staat immers in den dienst van God, u ten goede. Maar indien gij kwaad doet, vrees dan; want zij draagt het zwaard

niet tevergeefs: zij staat immers in den dienst van God, als wreekster, om hem, die kwaad bedrijft, te straffen". - Rom. 13 : 3, 4; N.V.

⁴⁹⁷ Iedereen weet, dat de regeerders dezer wereld slecht zijn en vele verkeerde dingen doen. Inplaats van „goede” werken te ondersteunen, vervolgen zij juist degenen, die deze goede werken doen [en verrichten zèlf het „kwaad”, dat zij moesten „straffen”]. Dit toont aan, dat zij onmogelijk de „hooge overheden” kunnen zijn, die in de Schrift genoemd worden. Wie zijn dan wèl deze „hooge overheden?” Jehova God is oppermachtig en Christus Jezus is Zijn Eerste Dienaar, aan Wien Hij volledige macht en autoriteit heeft toevertrouwd, om Zijn voornemen ten uitvoer te brengen. Zoo zijn dus Jehova God en Christus Jezus de „Hooge Overheden”. - Matth. 28 : 18. De bovenghaalde tekst over de „Hooge Overheden” is in het bijzonder gericht tot hen, die overeengekomen zijn, God's wil te doen, door God geroepen en in Zijn organisatie opgenomen zijn. - Rom. 1 : 7. God laat zich niet met de regeerders dezer wereld in en heeft hen evenmin gemachtigd, Hem te vertegenwoordigen.

⁴⁹⁸ God onderricht slechts de personen, die aan de zijde van het Koninkrijk staan, over de „Hooge Overheden” en toont aan, dat Christus „in den dienst van God” staat als „wreker, om hem, die kwaad bedrijft, te straffen”. Christus Jezus is de „Koning als de opperste macht” in God's organisatie. Zoo wordt Hij ook in den volgenden tekst genoemd: „Zijt dan alle menschenlijke ordening onderdanig om des Heeren wil, hetzij den koning, als de opperste macht hebbende, hetzij den stadhouderen, als die van hem gezonden worden tot straf wel der kwaaddoeners, maar tot prijs dergenen die goed doen”. - 1 Petrus 2 : 13, 14. Met „stadhouderen” in den voorgaanden tekst worden de apostelen van Jezus Christus aangeduid, aan wie bij-

zondere macht in de organisatie des Heeren was toe-
vertrouwd.

⁴⁹⁹ Ook in den volgenden tekst wordt uitsluitend heengewezen naar God's organisatie: „Zijt uwen voorgangeren gehoorzaam en zijt hun onderdanig; want zij waken voor uwe zielen, als die rekenschap geven zullen: opdat zij dat doen mogen met vreugde en niet al zuchtende; want dat is u niet nuttig”. - Hebreëen 13 : 17. Die tekst heeft geen betrekking op wereldsche organisaties. Mannen, die thans de wereld regeeren en zich tegenóver God en Christus Jezus stellen, „waken toch niet voor uwe zielen”, maar stellen veelmeer pogingen in 't werk om hen te vernietigen, die zich aan de zijde van Christus den Heere geschaard hebben. In den voorgaanden tekst (1 Petrus 2 : 13) doelt de uitdrukking „aller menschelijke ordening” uitsluitend op hen, die aan de zijde van den Heere en Zijn organisatie staan. Toen de Heere de apostelen uitzond, om vergaderingen van Christelijke menschen te stichten, droeg Hij dezen apostelen de autoriteit op, zekere „verordeningen” of voorschriften in te stellen en daarom waren zij „stadhouderen” of bestuurders in de organisatie des Heeren; de door hen uitgevaardigde voorschriften zijn in de Schrift neergelegd. [Voor een uitvoerige verklaring van dit onderwerp, betreffende de „Hooge Overheden”, zie men De Wachttorenen van Augustus 1929].

BEELDEN, MENSCHEN, VLAGGEN

⁵⁰⁰ Moet een Christen de wet gehoorzamen van het land, waarin hij woont? Ja, behalve wanneer de wet van het land in strijd is met de wet Gods. Om een voorbeeld te noemen: belastingen moeten betaald worden ter bestrijding van de wettige staatsuitgaven. Jezus zeide: „Geeft dan den keizer [symbool van den

staat] wat des keizers is en Gode wat Gods is". - Matth. 22 : 18-21. Overeenkomstig dien door den Heere afgekondigden regel, behoort de Christen dus iedere wet van den staat, die niet met God's wet in strijd is, te gehoorzamen. Maar als de gehoorzaming van eenige staatswet de overtreding van God's wet ten gevolge zou hebben, moet aan de wet Gods de voorkeur bóven de staatswet gegeven worden; in dit geval moet men God's wet méér gehoorzamen dan de wet van den mensch of van den staat.

⁵⁰¹ Een staat of regeering, waar al de vermogens en daden van het volk zich onder den invloed en de macht van een dictator bevinden, heet een „totalitaire staat of regeering”. Onder dit bewind wordt het volk gereglementeerd en gegroepeerd in klassen, wier individueele voorrechten door den staat vastgesteld worden, wanneer zij tenminste nog rechten hebben! Duitschland is nu zulk een bewind in den greep van een dictator. In dit land wordt van het gansche volk geëischt een speciale groet uit te brengen en „Heil Hitler” te roepen, hetgeen beteekent: „Redding en bescherming komen van Hitler”. Een persoon, die staat in een verbond om den wil Gods te doen, kan onmogelijk een wet van den Duitschen staat gehoorzamen, die het uitbrengen van dien specialen groet onder het uiten dezer twee woorden eischt. Want hieraan gevolg te geven, beteekent een gruwelijke schending van God's gebod, zooals in Exodus 20 : 2-5 is vermeld. „Redding komt van Jehova”, en van niemand anders. Elke Christen, die dit ontkent en den staat méér dan God gehoorzaamt, begeeft zich op den weg des verderfs.

⁵⁰² Een beeld, zooals door de Schrift gedefinieerd wordt, beteekent: een „voorstelling, een figuur, een symbool; iets dat de plaats van een ander inneemt”. Webster definiëert dit woord aldus: „Iets dat een

ander voorstelt; een symbool, een voorstelling". „Nederbuigen", zooals dat woord in de Schrift voorkomt, beteekent: eerbied of hulde betuigen, aanbidden of vereeren. Het is het oogmerk van den Duivel, menschen er toe te brengen God's Naam te smaden en dit leidt tot de vernietiging van den mensch. Voor de speciale bescherming van hen, die overeengekomen zijn God's wil te doen, geeft de Allerhoogste dit gebod: „Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben. Gij zult u geen gesneden beeld noch eenige gelijkenis maken van hetgeen dat onder op de aarde is, noch van hetgeen dat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen noch hen dienen; want Ik de Heere, uw God, ben een ijverig God, die de misdaad der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde lid dergenen, die Mij haten". - Exodus 20 : 3-5.

⁵⁰³ Het toeroepen van den dictatorialen heerscher, als boven vermeld, zoomede het nederbuigen en aanbidden van beelden, kent het vermogen van bescherming en redding toe aan datgene, wat door het beeld wordt voorgesteld. Dit geschiedt dus in directe overtreding van God's wet. Hij die Jehova is toegewijd, kan en zal derhalve nimmer een wet van den staat gehoorzamen, die van hem eischt, God's wet te overtreden.

⁵⁰⁴ De Israëlieten waren in een verbond om den wil Gods te doen, zij waren een zinnebeeldig volk. Satan had dus „godsdienst" onder de natiën ingevoerd en trachtte nu de Israëlieten door middel van den godsdienst van God af te trekken. De getrouwe dienstknecht en profeet van den Almachtigen God sprak op Jehova's aanwijzing de volgende woorden: „Legt u dan naarstig toe op het bewaren en volbrengen van al wat geschreven is in het wetboek van Mozes en wijk

daarvan niet af, noch ter rechter-, noch ter linkerhand. Vermengt u niet met deze volkeren, die nog bij u zijn overgebleven; noemt den naam hunner goden niet en buigt u niet voor hen neder. Maar hangt den Heere uwen God aan, gelijk gij tot op dezen dag gedaan hebt". - Jozua 23 : 6-8; Utr. V. Door deze woorden werd dus de nadruk gelegd op het gebod des Heeren, zich niet neder te buigen voor iets, dat den Duivel vertegenwoordigt. Allen, die den Heere volgen, moeten dus God en niet den mensch gehoorzamen.

⁵⁰⁵ In den beginne werd Lucifer als een god of onzichtbare opperheer des menschen aangesteld, doch toen hij tegen God in opstand kwam, werd zijn naam veranderd in dien van „Satan” en „Duivel” — Ezechiël 28 : 13-15; Jesaja 15 : 12-15. Zijn macht, om over de menschen te heerschen, werd hem evenwel niet ontnomen. Daarom is Satan de „god” of onzichtbare heerscher der goddelooze wereld, zooals duidelijk door de Schrift verklaard wordt. — Johannes 12 : 31; 14 : 30; 2 Corinthiërs 4 : 4; Psalm 110 : 1, 6. De bovengenoemde teksten en de daarnaast staande bewijzen toonen aan, dat de natiën der wereld onder Satan's macht staan. — Jacobus 4 : 4; 1 Johannes 5 : 19. De vlaggen van de verschillende natiën vertegenwoordigen de regeering en datgene, waarvoor de regeering optreedt. De wet van de natie of regeering, die het kind Gods dwingt de nationale vlag te groeten, dwingt hem daardoor den Duivel als den onzichtbaren god van de natie te groeten. De Christen staat daardoor voor de keuze, om voor God's vijand te zwichten òf den Almachtigen God getrouw te blijven. Niemand kan ook maar voor een oogenblik twijfelen aan het feit, dat de Hitler-regeering tégen Jehova God is. Geen enkele Christen zou de Duitsche swastika kunnen groeten, zonder God's wet te schenden.

⁵⁰⁶ Maar is dan het groeten van de Amerikaansche

vlag door een Christen of door iemand, die een verbond gesloten heeft om God's wil te doen wel een overtreding van God's wet? Met den meesten nadruk: Ja, omdat men daardoor bescherming en redding aan de natie zou toekennen, terwijl de Christen zijn bescherming en redding uitsluitend van den Heere verwacht. Het kwaad steekt niet in de vlag op zichzelf. Zij vertegenwoordigt echter de regeerende macht van de natie, welke tegen Jehova God en Zijn Koninkrijk onder Christus is. Niet één enkele ambtenaar in de Amerikaansche regeering is vóór God's Koninkrijk onder Christus Jezus. Het kind Gods, dat een plechtig verbond gesloten heeft, om in overeenstemming met Jehova en Zijn Koninkrijk te zijn, moet alleen naar Jehova's Koninkrijk voor bescherming en redding uitzien. Als hij een vlag van een wereldsche regeering groet, verwerpt hij daardoor zijn verbond met Jehova en dat beteekent zijn vernietiging, omdat hij daardoor een „verbondbreker wordt, die des doods waardig is”. - Romeinen 1 : 31, 32.

⁵⁰⁷ De vraag, waar het hier eigenlijk om gaat, is deze: Moet de persoon die een Christen is, de dingen vreezen, die door de regeeringen dezer wereld vertegenwoordigd worden, of moet hij Jehova God en Zijn Koninkrijk onder Christus vreezen? Indien de rechters van de gerechtshoven werkelijk willen begrijpen, wat het zeggen wil, vóór Jehova God en Zijn Koninkrijk te zijn en ten volle te staan aan de zijde van God en Zijn Koning en indien zij wenschten eveneens aan de zijde van Jehova en Zijn Koninkrijk te zijn, dan zouden zij zich onmiddellijk als rechters der wereldsche gerechtshoven terugtrekken en zich geheel vóór God's Koninkrijk uitspreken.

508 Rechters van gerechtshoven, die van oordeel zijn, dat het voor een Christen passend is, zich aan de gedwongen vlaggenroet te onderwerpen, gelooven ongetwijfeld oprecht, dat de vlag een symbool voor gerechtigheid is; maar de feiten wijzen juist op het tegendeel. Heden is God's Koninkrijk gekomen en Christus Jezus tegenwoordig; Hij heeft Zijn macht aanvaard en Zijn Regeering is begonnen, terwijl Satan nog macht over de aarde uitoefent. Alle natiën der aarde zijn tegen God en Zijn Koninkrijk gekant. Het is daarom voor den mensch volstrekt onmogelijk, in volle overeenstemming met de regeeringen dezer wereld en terzelfder tijd in volle overeenstemming met God's Koninkrijk onder Christus te zijn. Hij moet één van de beide meesters dienen, een minnelijke schikking kan niet worden aangegaan.

509 De moeilijkheid, die wij met rechters en andere ambtenaren ondervinden, is gelegen in het feit, dat zij er zich geen begrip van kunnen vormen, wat God's Koninkrijk eigenlijk is of beteekent. De ware Christen weet, dat hij niet vóór God en Zijn Koninkrijk kan zijn, wanneer hij terzelfder tijd zijn bescherming en redding van de regeeringen dezer wereld verwacht. De vlag eener natie te groeten wil eigenlijk zeggen: „Ik zie voor bescherming, vertroosting en redding uit naar datgene, wat de vlag vertegenwoordigt”. Voor een kind Gods is het een onmogelijkheid dat te zeggen en tegelijkertijd God getrouw te blijven. Want de Christen weet, dat de door de vlag vertegenwoordigde regeering weldra in Armageddon zal ondergaan en dat de Heere iedere sterkte van Satan's organisatie zal vernietigen. Vandaar dat het wereldsch bewind — door de vlag vertegenwoordigd — nooit de bescherming en redding kan uitmaken van hem, die God dient. Maar beteekent of vertegenwoordigt de vlag van de Vereenigde Staten of van andere

landen eigenlijk wel iets meer voor degenen, die haar groeten, dan eerbied voor de regeering, waaronder zij leven? Ja, het houdt véél meer in. Indien het groeten van de vlag slechts beteekende: „Door het groeten van de vlag betuig ik, iedere wet van het land te gehoorzamen, die niet met God's wet in strijd is”, dan zou iedereen de vlag volkomen straffeloos kunnen groeten.

⁵¹⁰ Over de beteekenis van de vlag laten wij hier de wereldsche autoriteiten zelf aan het woord: „De vlag is evenals het kruis heilig. Vele menschen spreken over „De Etiquette van de Vlag”. Deze uitdrukking is te zwak, te oppervlakkig en riekt naar salonbeleefdheid. De regels en bepalingen, die de menschelijke houding tegenover nationale standaarden beheerschen, bezigen sterke, expressieve woorden, zooals „Dienst voor de Vlag”, „Respect voor de Vlag”, „Eerbied voor de Vlag”, „Toewijding voor de Vlag”, „Gedrag jegens de Vlag”, — *Encyclopedia Americana*, deel II, pag. 316. Ter verdere definitie worden dan ook de kleuren omschreven: „Wit beteekent: Reinheid en Onschuld; Rood: Gehardheid en Dapperheid; Blauw beteekent: Waakzaamheid, Volharding en Gerechtigheid.” Een andere autoriteit zegt: „Amerika werd gesticht door vrijheidslievenden. Amerika verwacht van degenen die hier komen, dat zij de vlag die hen beschermt, liefhebben, eeren en verdedigen. Zij is het embleem van een vrij volk”. — *Handboek voor Inlichtingen van de „Nationale Vereeniging van de Dochteren der Amerikaansche Revolutie”*.

⁵¹¹ Indien de vlag een symbool is van een vrij volk, is het **dwingen** van menschen, om de vlag te groeten, volkomen in strijd met die bewering. Is de mensch waarlijk vrij, dan is hij ook vrij om te gelooven, wat God's Woord voor hem beteekent. Maar indien de gerechtshoven kunnen zeggen, dat God's Woord niet de

beteekenis heeft, die een oprecht mensch er volgens zijn geweten aan hecht, dan is de mensch niet vrij om zijn eigen begrip van het Woord Gods te hebben en dat uit te leven.

⁵¹² Heeft de staat dus niet het recht en de macht, zijn burgers te dwingen iedere wet, die ze uitvaardigt, te gehoorzamen?

Met den meesten nadruk: Neen. Indien een staat een wet uitvaardigt, lijnrecht in strijd met God's wet, kan iemand, die een verbond gesloten heeft, om den wil Gods te doen, zulk een wet niet gehoorzamen. In geen geval kan hij rechtmatig gedwongen worden, God's wet

Weigerend den Duivel te aanbidden.

te overtreden. Jehova God is oppermachtig. Zijn wet staat boven alle wetten, die eenige natie der aarde zou kunnen uitvaardigen.

⁵¹³ De kwestie werd overeenkomstig God's wil reeds vele eeuwen geleden opgeworpen en opgelost. De wereldsche regeering, „Babylon” genaamd, hield vele

Israëlieten, die uit Palestina gevankelijk waren weggevoerd, gevangen. Babylon vaardigde toen een wet uit, welke van het geheele volk eischte, dat het zich op een gegeven teeken voor een beeld zou nederbuigen. Drie Israëlieten, die God toegewijd waren en met Hem in verbondsgemeenschap stonden, weigerden voor dat beeld neder te buigen. Het werd hun duidelijk gemaakt, dat indien zij bij hun weigering bleven volharden, zij in een vurigen oven geworpen zouden worden. Op dit dreigement gaven zij den koning ten antwoord: „Wij hebben niet van noode u op deze zaken te antwoorden. Zal het zoo zijn, onze God, dien wij eeren, is machtig ons te verlossen uit den oven des brandenden vuurs, en Hij zal ons uit uwe hand, o Koning! verlossen. Maar zoo niet, u zij bekend, o Koning! dat wij uwe goden niet zullen eeren, noch het gouden beeld dat gij hebt opgericht, zullen aanbidden.” — Daniël 3 : 16-18.

⁵¹⁴ Daarop werden de mannen gebonden en in den vurigen oven geworpen. God beloonde hun geloof en bevrijdde hen uit dien vurigen oven, zonder dat ook maar één draad van hun kleeding verzengd was. Aldus demonstreerde God, dat Zijn wet ver boven de wet des menschen verheven is en dat degenen die Zijn wet gehoorzamen, gered zullen worden, terwijl de schenders van Zijn wet de vernietiging zullen ondergaan. De mannen, die deze drie getrouwen in den oven wierpen, kwamen om, terwijl de getrouwen gespaard werden. Zie Daniël 3 : 15-28.

⁵¹⁵ Een verder voorbeeld, dat den wil van den Almachtigen God in deze aangelegenheid, alsmede de juiste handelswijze voor hen, die een verbond met God gesloten hebben, aangeeft, is het volgende. De apostelen van Jezus Christus werden gearresteerd en voor het gerechtshof gebracht, omdat zij het evangelie over Jezus Christus gepredikt hadden. De rech-

ters dreigden hen met zware straf, indien zij weigerden, hun prediking te beëindigen. Hun antwoord voor het gerecht luidde: „Oordeelt zelf of het voor God te verantwoorden is dat wij naar u meer hooren dan naar God.” „Men moet God meer gehoorzamen dan menschen”. - Hand. 4 : 19 ; 5 : 29 ; L.V. Voor het kind Gods blijft er eenvoudig geen keus. Het kan geen minnelijke schikking aangaan en tòch het leven behouden. Zijn redding is afhankelijk van zijn algeheele trouw en volledige gehoorzaamheid aan God.

„VREEST HEN NIET”

516 In Duitschland en verschillende andere landen worden vele personen in gevangnissen opgesloten en eenigen zelfs gedood, omdat zij geweigerd hebben, de vlag te groeten en „heil” aan menschen toe te roepen. Zij worden liever gedood om der gerechtigheid wil (omdat zij weten, dat de Heere hen zal opwekken, als zij het goede doen), dan vernietigd te worden in den dood, waaruit geen opstanding meer mogelijk is. Indien een Amerikaansche wet van iedereen zou eischen, de vlag te groeten, zou het dan niet beter zijn daaraan gevolg te geven, dan gevangen genomen en gedood te worden? Iedere persoon moet die vraag voor zichzelf beantwoorden. De daad van het groeten van de vlag is op zich zelf geen overtreding; maar iemand, die een verbond gesloten heeft om Gods wil te doen en daarna dien wil ongehoorzaam is, begaat een fout, die onvermijdelijk tot zijn vernietiging voert.

517 Laten allen, die de vlaggen willen groeten, zulks doen, maar zij die overeengekomen zijn Jehova God te dienen, moeten Hem gehoorzamen, als zij eens het leven wenschen te verkrijgen. De staat moge hen, die de wet van den vlaggegroot ongehoorzaam zijn, gevangen nemen of zelfs dooden, maar zij, die om hun ge-

loof en gehoorzaamheid sterven, kunnen zeker zijn van een opstanding ten leven, terwijl hij, die door de hand van God's Scherpreechter wegens zijn ontrouw tegenover God gedood wordt, geen opstanding kan verkrijgen. De staat kan wel het lichaam dooden, maar hij mist de macht, iemand uit den dood terug te brengen. Slechts God heeft de macht der opstanding. Daarom zeide Jezus: „En gij zult van allen gehaat worden om mijnen naam [wegens uw trouw aan den Heere]; en vreest niet voor degenen, die het lichaam dooden, en de ziel niet kunnen dooden, maar vreest veel meer Hem, die beide ziel en lichaam kan verderven in de hel [Gehenna, d.w.z. algeheele vernietiging waaruit geen opstanding mogelijk is]”. - Matth. 10 : 22, 28.

⁵¹⁸ God ongehoorzaam te zijn is zonde en de straf daarop is de dood; maar God te gehoorzamen door het gesloten verbond getrouw na te komen, beteekent het eeuwige leven. - Rom. 6 : 23. Het is daarom veel beter, God te gehoorzamen en om der gerechtigheids wil te lijden, dan ongehoorzaam te zijn en alles te verliezen — 1 Petr. 4 : 13, 16. Eeuwenlang hebben getrouwe mannen en vrouwen wegens hun algeheele toewijding aan God geleden, deze menschen bezitten God's verzekering van Zijn eeuwige goedkeuring en zegening. De ware navolger van Christus Jezus gehoorzaamt daarom God te allen tijde. En, door God te gehoorzamen, is hij er zeker van, zijn medemenschen geen schade toe te voegen.

⁵¹⁹ Waarom wordt er in deze „laatste dagen” zulk een krachtige poging ondernomen, om menschen en zelfs schoolkinderen te dwingen de vlag te groeten en zoogenaamde „vaderlandsche” liederen te zingen? De Schrift verklaart, dat wij heden in zware en gevaarlijke tijden leven, waarin de Duivel een wanhopige poging in het werk stelt, om alle menschen tegen God te keeren, omdat hij weet dat zijn tijd kort is.

- Openbaring 12 : 12; 2 Timotheüs 3 : 1-5. Gedurende meer dan 150 jaren heeft het Amerikaansche volk het zonder den gedwongen vlaggegroet kunnen stellen, maar nu in deze laatste, gevaarvolle dagen is Satan vastbesloten, alle gehoorzaamheid tegenover den Almachtigen God neer te slaan, teneinde de vernietiging der menschheid te bewerkstelligen. De totalitaire of dictatoriale heerschappij vormt een onderdeel van 's Duivels plan, de gedwongen vlaggegroet is een van de middelen van de dictatoriale heerschappij om den moed van het volk te breken, daardoor te commandeeren en te reglementeeren en het eindelijk onder haar macht te brengen. De godsdienstige leiders, in het bijzonder de geestelijkheid van het Roomsch-Katholieke systeem, druppelen vrees in de geesten der menschen en dwingen hen, de politieke regeerders te gehoorzamen. De geestelijken, de politici en hun bondgenooten jagen den menschen schrik aan, om hen in den strik des Duivels te doen loopen. „De siddering des menschen legt eenen strik, maar die op den Heere vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden”, [zal beschermd worden; Afr. B.]. - Spreuken 29 : 25.

⁵²⁰ Er zijn slechts twee heeren: Jehova God, de Heere en Meester over allen, die gerechtigheid wenschen; en de Duivel, die heer is over degenen, die tegen God zijn. „Niemand kan twee heeren dienen, want hij zal den eenen haten en den anderen liefhebben, of zich aan den eenen hechten en den anderen minachten; gij kunt niet dienen God èn Mammon”. - Matth. 6 : 24; N.V. De regel die dus opgevolgd moet worden, is deze: Gehoorzaam iedere wet van de staat, die in overeenstemming met God's wet is, omdat zulks rechtvaardig is. Indien gij op Jehova God en Zijn Koninkrijk vertrouwt, gehoorzaam dan steeds Zijn wet, omdat Hij oppermachtig is.

DE VERKONDIGING VAN HET KONINKRIJK

⁵²¹ De verplichting, die God's wet den menschen oplegt, dient met vreugde nagekomen te worden. Jezus zeide: „In het volbrengen van uwen wil, o mijn God, heb ik behagen, uwe wet is in mijn binnenste”. - Psalm 40 : 9; Utr. V. Deze regel moet door de navolgers van Jezus opgevolgd worden en het moet hun ook een lust zijn, den wil Gods te doen. De „vreemdelingen” onder het zinnebeeldige volk Gods beeldden de hedendaagsche Jonadabs af, namelijk de „andere schapen” des Heeren, die thans op de aarde zijn. Van de vreemdelingen werd verlangd, dat zij de wet zouden gehoorzamen, welke God aan Israël gegeven had. Dezelfde regel is van toepassing op de Jonadabs of „andere schapen” van heden. De Heere gebiedt namelijk in Mattheüs 24 : 14, dat dit evangelie des Koninkrijks aan de natiën verkondigd moet worden. Den Jonadabs of den „andere schapen” is de verplichting opgelegd, dit gebod des Heeren te gehoorzamen. In Openbaring 22 : 17 zijn het de Jonadabs of „andere schapen”, die de boodschap van den Heere en van het overblijfsel, Zijn getuigen op aarde, hooren. Hun wordt geboden, wederom anderen aan te zeggen, te „komen” en zich over God en Zijn Koninkrijk te laten onderwijzen. Het is daarom de plicht van de „andere schapen” des Heeren — de metgezellen van het overblijfsel — de boodschap van het Koninkrijk tot het volk uit te dragen en het in te lichten over God's voornemen, namelijk dat Hij Zijn Naam in Armageddon rechtvaardigt en redding ten leven verleent aan allen, die Zijn geboden gehoorzamen.

⁵²² De Jonadabs of „andere schapen” hebben zich vóór Jehova en Zijn Koninkrijk uitgesproken. Het is daarom hun plicht en voorrecht, hun volledigen steun aan God's Koninkrijk te verleen: hun tijd, kracht,

geld, kortom alles ter bevordering van de belangen van het Koninkrijk te stellen. Zeker, de Heere heeft van geen enkel schepsel steun noodig; maar zij, die vrijwillig hun medewerking aan het Koninkrijk verleenen, toonen daardoor hun toewijding aan Hem. Het is het voorrecht en de plicht van iemand, die met den Heere in verbondsgemeenschap staat, om — nadat hij voor zich en degenen, die van hem afhankelijk zijn, in de noodzakelijke stoffelijke dingen voorzien heeft — alles wat hij verder bezit, ter bevordering van de belangen van het Koninkrijk des Heeren te gebruiken.

⁵²³ De Heere heeft Zijn volk geboden de boodschap der waarschuwing tot de wereld uit te dragen. Hij zorgde daartoe voor boeken, tijdschriften, grammofoons en andere middelen ter prediking van het evangelie, om de boodschap aan haar bekend te maken. Daardoor heeft de Heere het iedereen, die Hem liefheeft, mogelijk gemaakt, een zeker aandeel te hebben aan de verkondiging van den Koning en Zijn Koninkrijk. Het is het voorrecht en de plicht van de Jonadabs (of degenen, die de groote schare zullen vormen), iedere gelegenheid aan te grijpen, om over het Koninkrijk aan anderen getuigenis af te leggen. De godsdienstijveraars en hun politieke bondgenooten zullen weliswaar trachten, de „andere schapen” des Heeren er van af te houden, de waarheid te vernemen en aan de bekendmaking van de Koninkrijksboodschap deel te nemen; maar geen hunner vreeze, wat mensch of Duivel hun zou kunnen aandoen. Met vreugde gehoorzamen zij den Heere en verkrijgen van Hem het leven.

DE DOOP OF ONDERDOMPELING

⁵²⁴ Is de doop vereischt voor een ieder, die een verbond sluit, om God's wil te doen? Ja, omdat de doop of onderdompeling in water een duidelijk symbool is,

dat getuigt van het feit, dat de gedoopte persoon zijn zelfzuchtigen wil heeft prijsgegeven en ingeruild, om God's wil te doen. Aan dezulken verleent God bescherming. Symbolisch wil de onderdompeling zeggen: „Ik heb mij geheel en al onder de bevelen van den Almachtigen God gesteld en door Zijn genade zal ik Zijn wil doen.” Het is aan zulke personen, dat God Zijn bescherming en leiding verleent. Alvorens Jezus Zijn werk begon, kwam Hij tot Johannes om gedoopt te worden. Toen Johannes daartegen bezwaar maakte, zeide Jezus in antwoord daarop: „Laat nu af, want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen”. - Mattheüs 3 : 15-17. Jezus werd nu gedoopt: en toen Hij uit het water opkwam, gaf God een duidelijk teeken van Zijn aanneming van Jezus.

⁵²⁵ Zij, die met Noach in de ark gingen, toonden daardoor, dat zij overeengekomen waren God's wil te doen, zooals die door Noach aan hen bekend gemaakt was. Zij werden als het ware „in Noach gedoopt” en daardoor voor den vloed gespaard. Zie 1 Petrus 3 : 20, 21; N.V. : „Die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden. Als tegenbeeld daarvan redt u thans de doop, die niet is een aflegging van lichamelijke onreinheid, maar eene bede van een goed geweten tot God, door de opstanding van Jezus Christus”.

⁵²⁶ Toen de Israëlieten onder aanvoering van Mozes Egypte verlieten, kwamen zij allen overeen, Mozes als God's vertegenwoordiger te gehoorzamen; Mozes was hier een voorbeeld van Christus. Zij volgden Mozes door de droge bedding van de Roode Zee, die door een wonder Gods drooggemaakt was. Zij werden dus verborgen of gedoopt in de wolk en in de zee. „Want

ik wil u er niet onkundig van laten, broeders, dat onze vaderen allen onder de wolk waren, allen door de zee heengingen, allen zich in Mozes lieten doopen in de wolk en in de zee". - 1 Cor. 10 : 1, 2; N.V. Toen Johannes de Dooper als de vertegenwoordiger des Heeren kwam, gebood hij den Israëlieten, zich te bekeeren van hun zonden tegen het wetsverbond en zich te laten doopen. - Matth. 3 : 1-11. Zij, die zich bekeerden en gedoopt werden, betuigden daardoor dat zij hun wandel gewijzigd hadden en zich niet langer door hun eigen zelfzucht wilden laten leiden, daarentegen den wil Gods van ganscher harte wilden doen. Zij, die het verbond niet overtreden hadden, maar God getrouw gebleven waren, behoeften niet gedoopt te worden.

DE BEVRIJDING IN ARMAGEDDON VOORSCHADUWD

⁵²⁷ De doop is dus een uiterlijk en symbolisch teeken voor een overeenkomst, gesloten om God's wil te doen. Het beeld aangaande de vrijsteden, laat ons zien, hoe de „andere schapen" des Heeren naar de organisatie des Heeren vlieden, waardoor zij toonen, overeengekomen te zijn God's wil te doen. Zij zijn dus verborgen of ondergedompeld in de organisatie des Heeren. Zij, die Mozes door de wateren van de Roode Zee en onder het gewelf van de wolk boven hen volgden, werden daardoor „in Mozes gedoopt" in de zee en in de wolk. Aldus werden zij beschermd voor de uitdrukking van God's toorn tegen de Egyptenaren, die een uitbeelding van 's Duivels organisatie waren. Evenzoo werden degenen, die Noach in de ark volgden en daar bleven, verborgen of ondergedompeld en daardoor „in Noach gedoopt".

⁵²⁸ Zoowel Mozes als Noach beeldden Den Christus, de Koninklijke organisatie van Jehova God, af. Daarom ondergaan ook in den tegenwoordigen tijd de Jo-

nadabs den doop in den Grooteren Noach, Christus Jezus. Wanneer deze „andere schapen” zich nu onder de bescherming van de organisatie des Heeren stellen, vinden zij een toevlucht en als zij voortgaan, aldaar gerechtigheid en zachtmoedigheid te zoeken, door zich in gehoorzaamheid aan den Heere over te geven, verkrijgen zij bevrijding van de wraak Gods in Armageddon. Het is waar, dat de Jonadabs niet tot de leden van de hoofdorganisatie geteld worden, maar toch verkrijgen zij hun bescherming en veiligheid van Jehova God door Zijn organisatie, over welke Christus Jezus het Hoofd is. Evenals de Roode Zee vernietiging bracht voor de vertegenwoordigers des Duivels, die de Israëlieten vervolgden omdat zij in Mozes gedoopt werden, zoo beteekenden ook de wateren van den vloed vernietiging voor degenen, die God gesmaad en Noach bestreden hadden.

⁵²⁹ De ark verschafte alleen aan de getuigen bescherming en veiligheid van het onheil, dat door den vloed aangericht werd. Op deze hoop, welke veiligheid en redding voor eenigen en vernietiging voor anderen meebrengt, schijnen betrekking te hebben de woorden van Johannes, die hij richtte tot hen, die bij hem kwamen om gedoopt te worden, namelijk: „Die na mij komt [Christus], is sterker dan ik... Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur doopen”. - Matth. 3:11, 12. De „vuur”-doop verwijst klaarblijkelijk naar het vuur van Armageddon, welke onderdompeling voor alle leden van de organisatie des Duivels de vernietiging zal zijn, maar voor hen, die een toevlucht in de organisatie Jehova's gevonden hebben, bescherming beteekent. Dat „vuur” zal een tijd van benauwdheid zijn, zooals de wereld nog nimmer gekend heeft; deze benauwdheid zal niet ten tweede male opkomen, omdat de goddeloozen volkomen vernietigd zullen worden. De doop wordt vereischt als een daad van

gehoorzaamheid. Van allen, die God willen behagen, wordt verlangd, dat zij gehoorzaam zullen zijn.

GEDACHTENIS OF HEILIG AVONDMAAL

⁵³⁰ Even voorafgaande aan Zijn kruisiging stelde Jezus de Gedachtenis aan Zijn dood in. Is het noodzakelijk en passend, dat de „andere schapen” des Heeren, de Jonadabs, deelnemen aan de symbolen van het gedachtenismaal? Neen, zulks wordt niet vereischt en het is trouwens ook geheel niet op zijn plaats voor degenen, die de groote schare zullen vormen en wel om de volgende redenen: God sloot met Zijn geliefden Zoon, Christus Jezus, een verbond voor het Koninkrijk, Jezus moest daarvoor als mensch sterven, als geestelijk schepsel uit den dood opgewekt worden, in den hemel opvaren en aldaar de macht van het Koninkrijk in ontvangst nemen. Het is God's wil, dat Jezus 144.000 personen met Zich vereenigd zal hebben in Zijn Koninkrijk, die uit de wereld genomen worden. Deze getrouwen moeten eveneens als menschelijke schepselen sterven, uit den dood opgewekt en leden van de Koninklijke organisatie van Jehova worden. Zij moeten in de voetstappen van Jezus volgen.

⁵³¹ Tot Zijn getrouwe discipelen zeide Jezus: „Gij zijt het, die volhardend bij Mij zijt gebleven onder mijn beproevingen en Ik vermaak [beschik; N.V.] u heerschappij, gelijk mijn Vader ze mij vermaakt heeft; opdat gij moogt eten en drinken aan mijn tafel in mijn Koninkrijk, en, op tronen gezeten, de twaalf stammen Israëls moogt richten”. - Lucas 22 : 28-30, L.V. Onmiddellijk voorafgaande aan deze verklaring, nam Jezus een brood en brak het. Dit brood was een symbool van Zijn lichaam. Hij nam voorts een beker wijn, die — naar Hij zeide — Zijn bloed voorstelde en noodigde nu al Zijn getrouwe discipelen uit, er uit te drinken. - Mattheüs 26 : 26-29. Het gebroken brood

was een afbeelding van het gebroken lichaam des Heeren, terwijl de wijn Zijn uitgestort levensbloed voorstelde. De uitnoodiging aan Zijn discipelen, van den wijn te drinken, beteekende, dat Hij hen uitnoodigde aan Zijn dood deel te nemen, opdat zij ook met Hem mochten leven in het Koninkrijk. Zij, die dus de hoop koesteren, met Christus Jezus in Zijn Koninkrijk verenigd te zijn, moeten het Gedachtenismaal vieren, waardoor zij betuigen: overeengekomen te zijn, met Christus te sterven, opdat zij ook met Hem mogen leven. - 2 Timotheüs 2 : 11, 12.

⁵³² In den tegenwoordigen tijd en wel sedert de komst van den Heere Jezus tot den Tempel, drinken deze getrouwen den beker van den nieuwen wijn der vreugde, omdat de tijd voor de rechtvaardiging van Jehova's Naam gekomen is; en dit vervult hen met vreugde. - Mattheüs 26 : 29. Evenals de Israëlieten verborgen, behoed en beschermd werden als gevolg van hun „doop in Mozes”, zoo worden insgelijks degenen, die in den dood van Christus gedoopt zijn, met Christus verborgen. Zooals geschreven staat: „Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid”. - Col. 3 : 3, 4; N.V. De leden van het lichaam van Christus moeten daarom in „Christus' dood gedoopt” worden, hetgeen geheel iets anders is dan de onderdompeling in water, welke daarmede niets te maken heeft. - Romeinen 6 : 3-5.

⁵³³ Zij die de groote schare vormen, zullen niet als menschelijke schepselen sterven en als geestelijke schepselen opstaan. Zij zijn niet tot de hemelsche roeping geroepen en vormen daarom ook geen deel van het Koninkrijk. Zij verkrijgen het leven op de aarde onder den Koning en het Koninkrijk. Zij worden dus niet gedoopt in den dood van Christus. Wan-

neer de „andere schapen” of de groote schare aan den wijn van het Gedachtenismaal — welke een symbool van het bloed van Christus is — zouden deelnemen, zouden zij daardoor eigenlijk zeggen: „Wij zijn overeengekomen met Christus Jezus dood te zijn. Wij weten, dat wij met Hem sterven moeten”. Hieruit blijkt dus, dat het voor hen onbehoorlijk is, aan de symbolen van het Avondmaal deel te nemen.

HET EEUWIG VERBOND

534 De vloed was geëindigd en op God's bevel gingen Noach en zijn familie uit de ark. Deze acht personen waren de eenige op de aarde overgebleven mensche-lijke schepselen. God maakte toen aan Noach Zijn

De doortocht door de Roode Zee.
Een treffend Beeld van Jehova's Almacht en Redding
in Armageddon.

verbond bekend betreffende de heiligheid van het leven, dat „het eeuwig verbond” genoemd wordt. Zijn bepalingen zijn voor alle levende schepselen bestemd en het zal eeuwig gelding bezitten. Het is een unilateraal of éénzijdig verbond, omdat het de plechtige en nadrukkelijke verklaring van Jehova God aangaande Zijn voornemen is. Dit verbond zal ook nimmer gewijzigd worden, maar volbrengen waartoe het gesloten werd, onverschillig hetgeen schepselen mogen ondernemen. Dit verbond, dat de heiligheid des levens op den voorgrond plaatst, is een verdere rechtvaardiging van Jehova's Naam. God is de „Fontein des levens”. - Psalm 36 : 10. Hij geeft het leven en neemt het ook weg. Geen schepsel kan en mag rechtmatig leven wegnemen, behoudens het geval van nauwgezette overeenstemming met God's wet. Het eeuwig verbond is gegeven voor en is van toepassing op den mensch, het gedierte en het gevogelte. - Gen. 9 : 12. Opdat alle schepselen een zichtbaar teeken van dit verbond zouden hebben, gaf Jehova den regenboog in de wolken. Als iemand dus den regenboog aanschouwt, wordt hij krachtig aan God's eeuwig verbond betreffende het leven herinnerd.

⁵³⁵ De bepalingen van het eeuwig verbond worden in de volgende woorden weergegeven: „En ulieder vrees en ulieder verschrikking [schrik; Afr. B.] zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, in al wat zich op den aardbodem roert en in alle visschen der zee; zij zijn in uwe hand overgegeven. Al wat zich roert, dat levend is, zij u tot spijs; Ik heb het u alles gegeven, gelijk het groene kruid. Doch het vleesch met zijne ziel, dat is zijn bloed, zult gij niet eten. En voorwaar, Ik zal uw bloed, het bloed uwer zielen eischen, van de hand van alle gedierte zal Ik het eischen, ook van de hand des menschen, van de hand van eens iegelijks broeder zal Ik

de ziel des menschen eischen. Wie des menschen bloed vergiet, zijn bloed zal door den mensch vergoten worden; want God heeft den mensch naar zijn beeld gemaakt". - Gen. 9 : 2-6.

MENSCHELIJK LEVEN

⁵³⁶ Geen mensch kan leven geven, daarom mag geen mensch het leven wegnemen, tenzij hij hierbij handelt in strikte overeenstemming met Gods wet dienaangaande. Het verbod door den Almachtigen God aan individuen gegeven is: „Gij zult niet doodslaan". - Ex. 20 : 13. Dit gebod is geen tegenspraak van Genesis 9 : 6; „Wie des menschen bloed vergiet, zijn bloed zal door de menschen vergoten worden: want God heeft den mensch naar zijn beeld gemaakt". Indien een mensch een moord begaat, moet als straf zijn leven genomen worden. De scherpreechter van den moordenaar kan zich evenwel niet zelf tot dit ambt benoemen, hij kan daarbij slechts als de vertegenwoordiger van God optreden. De woorden in den voorgaanden tekst: „want God heeft den mensch naar Zijn beeld gemaakt" houden geen verband met de schepping van Adam, maar beteekenen, dat de scherpreechter van den moordenaar als God's vertegenwoordiger moet optreden, in de autoriteit, welke God hem verleend heeft, hij handelt dus naar God's beeld. Noach was rechtvaardig in God's oogen op grond van zijn geloof en gehoorzaamheid, daarom werd hem de opdracht God's verleend, den opzettelijken moordenaar van een ander terecht te stellen. — Exodus 21 : 12-24; Lev. 24 : 16-21.

⁵³⁷ Eenige voorbeelden worden hier aangehaald. Als de vertegenwoordiger van Jehova God gaf Mozes de wet Gods over aan de Israëlieten en hij zeide aangaande hun verhouding tot de inwoners van het land

Kanaän: „Wanneer de Heer uw God hen aan u zult hebben overgeleverd, zoodat gij hen verslaat, dan zult gij hen treffen met den ban; gij zult geen verbond met hen sluiten, noch barmhartigheid oefenen. Ook zult gij u niet met hen verzwageren. Uwe dochteren zult gij niet geven aan hunne zonen, en hunne dochteren niet nemen voor uwe zonen. Want zij zouden uwe zonen van Mij doen afwijken, om andere goden te dienen, zoodat des Heeren toorn tegen u zou ontbranden en Hij u weldra verdelgen zou”. - Deut. 7 : 2-4; Utr. V. Waarom moesten deze menschen feitelijk gedood worden? Omdat zij tegenstanders van God en dienstknechten van den Duivel waren en daarbij deelnamen aan de vervolging van God's uitverkoren volk. Daarom stelde God Jozua en anderen, die met hem waren, aan tot scherprechters van de vijanden van den Allerhoogste. ⁵³⁸ Gedurende veertig jaren leidde God het volk Israël door de hand van Mozes op een lange reis van Egypte naar Kanaän, het land der belofte. Op die reis werden de Israëlieten zonder eenige reden of verontschuldiging door de Amalekieten aangevallen; zij begonnen hen te vernietigen en trachtten te verhinderen, dat de Israëlieten het beloofde land zouden binnengaan. - Exodus 17 : 8-14. De Kanaänieten bewoonden het land der belofte, toen de Israëlieten dat land bereikten; zij trachtten te verhinderen, dat de Israëlieten er binnen trokken. De terechtstelling der Kanaänieten door Jozua en zijn leger was in overeenstemming met God's gebod, omdat de Kanaänieten God's vijanden waren en den duivelschen godsdienst beoefenden. De eenige uitzondering onder dat volk vormden de Gibeonieten, die Jozua vrijwillig opzochten, blijk gaven van hun geloof in God en Jozua om bescherming verzochten. Hierin stelden de Gibeonieten „de groote schare” voor, die tot den Groteren

Jozua, Christus Jezus, vliedt en om bescherming en redding verzoekt.

⁵³⁹ De Kanaänieten, die tegen God's uitverkoren volk strede, zijn een beeld van de natiën en volken der aarde, die heden den duivelschen godsdienst beoefenen, God tegenstaan en op goddelooze wijze God's uitverkoren volk, dat thans op aarde is, vervolgen. De godsdienstige vervolgers onder hen zijn daarom de erkende vijanden van God. In Armageddon zal de Heere Jezus Christus als Jehova's Scherprechter alle vijanden Gods straffen en volkomen vernietigen. - Psalm 21 : 9. Heden hebben de vertegenwoordigers van Satan en in 't bijzonder de godsdienstdweepers, een samenzwering gesmeed om de personen op aarde te vernietigen, die zich aan God en Zijn Koninkrijk gewijd hebben. Hun doel daarmede is, te verhinderen, dat God's verbondsvolk het Koninkrijk ingaat en de zegeningen van Jehova ontvangt. Hierin werden zij afgebeeld door de Kanaänieten. - Psalm 2 : 2-9. 83 : 3-19.

⁵⁴⁰ De vernietiging van God's vijanden is een rechtvaardiging van Zijn Naam. Hij is de Bron des Levens; van hen, die zich opzettelijk tegen Hem verzetten, neemt Hij het weinige leven, dat zij nog hebben. Daarom staat er in God's Woord geschreven: „Er is een tijd voor ieder voornemen onder den hemel: een tijd om te dooden en een tijd om te genezen”. - Pred. 3 : 1-3. God bepaalt den tijd en de gelegenheid, om het leven te nemen, daarom is geopenbaard: „Mijne [Jehova] is de wrake [rechtvaardiging] en de vergelding”. - Deut. 32 : 35. „Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft den toorn plaats; want er is geschreven: Mij komt de wrake toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere”. - Rom. 12 : 19.

OORLOG

⁵⁴¹ Twee mannen bestrijden elkander in een duel en dit duel duurt voort, totdat een hunner gedood is. In de meeste landen verklaart de wet van het land, dat de man, die zijn tegenstander in het duel gedood heeft, een moordenaar is. Wanneer twee natiën elkander den oorlog verklaren of tegen elkander een oorlog beginnen, zonder dat er oorlog verklaard is en de burgers van beide natiën worden opgeroepen om ten strijde te trekken en te dooden, is er feitelijk geen verschil tusschen zoo'n oorlog en het duel, dat tusschen twee mannen uitgevochten wordt. In beide gevallen wordt „het eeuwig verbond” overtreden. Als een natie een veroveringsoorlog begint tegen een ander volk, om meer gebied of andere materiële belangen te veroveren, is zulks zonder meer een schending van het eeuwig verbond. Wanneer een volk door indringers aangevallen wordt en de aangevallenen zich en hun gezinnen verdedigen, bij welke verdediging er eenigen gedood worden, vormt zulks geen overtreding van het eeuwig verbond, omdat de kwaaddoener de aanvaller is. - Exodus 22 : 2. Als een natie ten strijde trekt om commerciële redenen en menschen zich aanbieden, mede ten strijde te trekken — en zulks doen en daarbij dooden — dan wordt daardoor het eeuwig verbond overtreden, omdat leven genomen wordt, zonder hiertoe door Jehova gerechtigd te zijn.

⁵⁴² Omdat een Christen overeengekomen is den wil Gods te doen, is het terecht, dat hij weigert te dooden, aangezien zulks een overtreding van het eeuwig verbond is. Om deze reden weigeren zij, die zich geheel aan God en Zijn Koninkrijk gewijd hebben, tegen hun medeschepselen ten strijde te trekken, omdat zij er den voorkeur aan geven, God te gehoorzamen en eer-

der van de zijde van menschen of aardsche regeeringen lijden te verduren, dan God ongehoorzaam te zijn en daardoor prijsgegeven te worden aan volkomen vernietiging. Het dient in gedachte gehouden te worden, dat de wet van den Almachtigen God de hoogste wet is, ver verheven boven alle wetten, die door aardsche regeeringen gemaakt zouden kunnen worden of gemaakt zijn.

⁵⁴³ Zooals algemeen bekend is, hebben alle natiën der „Christenheid” het eeuwig verbond overtreden. Een voorbeeld uit den tegenwoordigen tijd volgt hier: Om het nationale gebied te vergrooten en de persoonlijke eerezucht van een dictator te bevredigen, voerde Italië oorlog tegen Abessynië, waarin vele menschen gedood werden. In Spanje hebben politieke en eerezuchtige mannen een opstand tegen de regeering ontzetend, als gevolg waarvan vele menschelijke schepselen gedood werden. Zoowel aan de afslachting in Abessynië als aan den burgeroorlog in Spanje heeft de leidende godsdienstige organisatie op aarde, namelijk de Roomsche-Katholieke Hiërarchie, niet alleen haar volle goedkeuring gehecht, maar dezen onrechtvaardigen oorlog zelfs haar bijstand verleend. Het Pauselijk systeem heeft zich derhalve schuldig gemaakt aan de schending van het eeuwig verbond, zoowel ten aanzien van Abessynië als ten aanzien van Spanje. Dezelfde regel is van toepassing ten opzichte van den aanval van Duitschland op Oostenrijk en Tsjecho-Slowakije.

⁵⁴⁴ Heden verkeerden de natiën der aarde in een toestand van verdorvenheid en ellende. Over al deze natiën verklaart God: „Het land is bevreemd vanwege zijne inwoners, want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzetting, zij vernietigen het eeuwig verbond”. - Jesaja 24 : 5. Straf zal komen over al deze natiën voor de verbreking van het eeuwig verbond,

zoals Jehova verder zegt: „Daarom verteert de vloek het land en die daarin wonen, zullen verwoest worden; daarom zullen de inwoners des lands verbrand worden en daar zullen weinige menschen overblijven”. - Jesaja 24 : 6.

⁵⁴⁵ Zij, die de groote schare vormen, moeten nu leeren, wat God's wil ten aanzien van het leven en de heiligheid van het leven is en — als zij dit geleerd hebben — er voor zorgen, dat zij het eeuwig verbond niet overtreden. Met nadruk verklaart God, dat Hij de eenige bron des levens is. Geen schepsel kan dus leven naar eigen willekeur wegnemen, ook niet om een ander te straffen, zonder daardoor het eeuwig verbond te schenden. Lucifer werd tot opperheer des menschen aangesteld. Hij kwam echter tegen God in opstand en voerde den mensch in den dood; daarom staat er nadrukkelijk over hem geschreven, dat hij een moordenaar is. - Johannes 8 : 44. De Duivel zal uiteindelijk volkomen vernietigd worden en met hem alle personen, die opzettelijk zijn leiding volgden in de verbreking van het eeuwig verbond.

HET GEDIERTE

⁵⁴⁶ God schiep het gedierte des velds en het gevogelte des hemels en de visschen der zee en gaf hun allen het leven. - Genesis 1 : 25. Het leven van deze dieren kan en mag alleen dan terecht genomen worden, als dit in overeenstemming met God's wet geschiedt, want de dieren en vogels zijn in het eeuwig verbond mede inbegrepen. „Ik richt Mijn verbond op met u en met ieder levend schepsel, dat met u is, het gedierte, het vee en het gevogelte”. - Genesis 9 : 9, 10. Noach nam vele dieren met zich in de ark, opdat zij gespaard mochten blijven, om na den vloed hun soortgenooten voort te brengen. Toen Noach deze dieren uit de ark

leidde en hun de vrijheid teruggaf, verspreidden zij zich weldra over de aarde, vermeerderden zich snel en werden zodoende een gevaar voor het leven van Noach en zijn gezin. Voor de bescherming des menschen en tevens ook om de dieren te bewaren, zeide God tot Noach: „En ulieder vrees en ulieder verschrikking [schrik; Afrik. B.] zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, in al wat zich op den aardbodem roert en in alle visschen der zee, zij zijn in uwe hand overgegeven”. - Genesis 9 : 2. ⁵⁴⁷ De „vrees en verschrikking”, die de dieren voor den mensch aan den dag legden, deden hen voor de menschen uit den weg gaan en hen niet lastig vallen. In Zijn wet bepaalde God, dat de mensch de dieren tot spijs zou hebben, als hij daartoe de behoefte zou gevoelen, om die reden mochten dieren dus wèl gedood worden. - Genesis 9 : 3-5. Indien een mensch een dier als voedsel noodig had, mocht hij dat dier dooden, maar het bloed van dat dier moest op de aarde uitgestort en niet gegeten worden, omdat het leven in het bloed is en het eten van bloed een overtreding van het eeuwig verbond is. De wet, die God door Mozes aan het volk gaf, ondersteunt deze gevolgtrekking ten volle. God vermeldde daarin de bijzonderheden over hetgeen de jager moet nakomen. Deze wet toont aan, dat niemand gerechtigd is uit sport, sensatie of avontuur op dieren of vogels te jagen: „Een ieder ook van de kinderen Israëls en van de vreemdelingen, die als vreemdelingen in het midden van hen verkeeren, die een wild gedierte of gevogelte, dat gegeten wordt, op de jacht gevangen zal hebben, die zal deszelfs bloed vergieten, en zal dat met stof [aarde; K.B.] bedekken. Want het is de ziel van alle vleesch, zijn bloed is voor zijne ziel; daarom heb Ik tot de kinderen Israëls gezegd: Gij zult geens vleesches bloed eten, want de ziel van alle vleesch dat is zijn bloed:

zoo wie dat eet zal uitgeroeid worden". - Leviticus 17 : 13, 14.

⁵⁴⁸ Hieruit volgt met zekerheid, dat de Duivel de menschen er toe verleidde, het eeuwig verbond te overtreden, om hen van God af te keeren. Daar Satan een opstandeling is, poogt hij de menschen insgelijks tot opstandigheid aan te zetten. Noach's zoon Cham verwekte een zoon, Kusch genaamd. Nimrod was een zoon van Kusch. Deze Nimrod nu werd een opstandeling en een overtreder van het eeuwig verbond. Aangezien hij in die eerste dagen na den zondvloed op den voorgrond treedt als overtreder van het eeuwig verbond, wordt van hem in de Schrift melding gemaakt. - Gen. 10 : 6, 8-10. Hij was een meedoogenloos dooder van dieren en vogels.

⁵⁴⁹ De eerste in den Bijbel genoemde jager is Nimrod. Het dooden van dieren door Nimrod geschiedde in strijd met God's wet en gebeurde op aandrijven van Satan, met het doel Jehova's Naam te tarten en te lasteren. Het is volgens de Schrift niet juist, te beweren, zooals eenige critici deden: „De zonde van Nimrod en het volk, dat hem volgde, omvatte niet het in het wilde weg dooden van dieren (de Schrift zwijgt over dit onderwerp), maar Nimrod's zonde bestond voornamelijk in het feit, dat hij het schepsel vereerde inplaats van den Schepper". Over hem staat in de Schrift geschreven: „En Kusch gewon Nimrod: Deze begon geweldig te zijn op aarde. Hij was een geweldig jager voor het aangezicht des Heeren; daarom wordt gezegd: „Gelijk Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht des Heeren". - Gen. 10 : 8, 9. Indien Nimrod slechts een jager geweest ware, om het noodige voedsel te verschaffen, zou dat zeker voor het volk geen aanleiding geweest zijn, hem te huldigen als een geweldig jager „voor het aangezicht des Heeren".

⁵⁵⁰ Het woord „voor" in bovengeciteerden tekst

vormt in zijn gewone beteekenis geen zuivere weergave van bedoelde gedachte. De juiste beteekenis van dat woord verschaft echter den sleutel, welke onthult, wat voor een man Nimrod eigenlijk was. Zij toont aan, dat hij een opzettelijk en moedwillig zondaar was en dat één van zijn grootste zonden bestond in het dooden van dieren in overtreding van het eeuwig verbond. Andere vertalingen van dezen tekst, alsmede de definitie van het woord „voor” zullen dit onderwerp duidelijker maken: „Voor” beteekent hier „tegen” Jehova (Septuaginta); „in strijd met Jehova (Fausset's Encycl.); „in tegenspraak met, in strijd met” Jehova (The Companion Bible). Een voetnoot aan het toevoegsel Nr. 28 van „The Companion Bible” zegt over dit onderwerp: „Nimrod overtuigde de menschheid ervan haar geluk niet aan God toe te schrijven, maar te denken, dat zijn eigen voortreffelijkheid de bron hiervan was. Het duurde niet lang, of na verloop van tijd zette hij alles om in een tirannie, meenende, dat er geen andere weg was, de menschen van de vreeze Gods te doen afkeeren, dan hen op zijn eigen macht te doen vertrouwen”.

⁵⁵¹ „De Targum [de Arameesche vertaling der Heilige Schrift] van Jonathan zegt: „Van af de schepping der wereld werd er niemand gevonden, aan Nimrod gelijk, zóó machtig in het jagen en zóó opstandig „tegen” den Heere”. „De Jeruzalemsche Targum zegt: „Hij was machtig in het jagen en in goddeloosheid voor den Heere, want hij was een jager van de kinderen der menschen en hij zeide tot hen: „Wijkt af van het oordeel des Heeren en houdt u aan het oordeel van Nimrod!” Daarom wordt er gezegd: „Evenals Nimrod de sterke (is), sterk in het jagen en in goddeloosheid, voor-, „aan”.

⁵⁵² „De Chaldeesche bewerking van 1 Kronieken 1 : 10 luidt: „Kusch gewon Nimrod, die in goddeloosheid

allen overtrof, want hij vergoot onschuldig bloed en kwam tegen Jehova in opstand". „Nimrod was de stichter van Babylon [Satan's organisatie symboliseerend], dat zijn karaktereigenschappen als de groote tegenstander van God's Waarheid en God's Volk overnam". „Wij vergissen ons niet, indien wij in Nimrod Satan's eerste poging zien, een menschen, universeelen beheerscher der menschen te verweken".

⁵⁵³ De naam Nimrod beteekent „opstandige" of hij, die in opstandigheid regeert". (Zie „Profetie" bladz. 134, 136, 137 en „Rijkdom" bladz. 88, 92, 159). „Het voorzetsel, dat met „voor" vertaald is, beteekent „tegen den Heere". Nimrod was een doodslager van menschen en beesten. Hij trainde de menschen in ontberingen, opdat zij met succes beesten en menschen konden bevechten. Zijn dapperheid in het jagen ging gepaard met heldenmoed in den strijd. De jacht en heldhaftigheid waren vanouds speciaal en natuurlijk met elkander verbonden". - Mc. Clintock & Strong's „Cyclopaedia", deel VII pag. 109.

⁵⁵⁴ „De naam Nimrod beduidt „de onderwerper van het luipaard". Deze naam schijnt er op te wijzen, dat evenals Nimrod naam verkreeg, door het paard te onderwerpen en het voor de jacht te gebruiken, zijn roem als jager voornamelijk hierop berustte, dat hij de kunst machtig was geworden, het luipaard te gebruiken, om hem bij de jacht op de andere wilde dieren te helpen". — Hislop's „De Twee Babylons", bldz. 24. 44. De Statenvertaling teekent aan: „Geweldig jager — Hebr. „geweldig in de jacht", namelijk niet alleen der beesten, maar ook der menschen, met wie hij handelde gelijk de jagers met het wild, dat zij dooden of bedwingen naar hunnen lust". „Voor het aangezicht des Heeren"; „voor" d.i. openlijk en stoutelijk, zonder vrees voor God en schaamte voor de men-

schen, verg. Gen. 6 : 11. „Nimrod wordt gehouden voor de stichter van de eerste regeering en hij heeft het eerst deze vier steden (vers 11) gebouwd; gelijk Kaïn de eerste stad bouwde voor den zondvloed”.

Vilmar zegt in zijn „Collegium Biblicum”: „Nimrod” beteekent: een afvallige, een opstandeling. Zijn naam is op te vatten als een tegenstelling tegenover de patriarchen-heerschappij. Nimrod was geweldig in 't jagen, en dat „tegenover” Jehova, niet „voor” Jehova. Zijn jagen was een aan God's wil tegenoverstaand, tegenovergesteld, hoovaardig en vermetel jagen”.

⁵⁵⁵ Nimrod was een godsdienstige fanaticus, een dweeper. Hij maakte zichzelf een grooten naam onder het volk door zijn meedoogenlooze afslachting van wilde dieren, daardoor bracht hij de lichtgelovigen er toe, hem voor een god aan te zien. Hij organiseerde en beoefende den „godsdienst” en bracht het volk er toe, vormendienst of godsdienst te beoefenen en hij deed dat met het kennelijk doel, de menschen van Jehova af te keeren. Nimrod was het zichtbare werktuig van den Duivel, om diens tartende uitdaging aan Jehova, dat hij in staat was alle menschen tegen God op te zetten, te bewijzen. Nimrod doodde de dieren van het woud, om zijn dapperheid te doen blijken, de menschen van zijn grootheid te doordringen en hun bijval te verwerven. Zodoende - verkreeg hij macht over het volk, om het voor zijn zelfzuchtige doeleinden: het voeren van veroveringsoorlogen, te gebruiken. Zijn meedoogenlooze afslachting van wilde dieren kon niet de voorziening van voedsel ten doel gehad hebben en dus niet in overeenstemming met God's wet en de bepalingen van het eeuwig verbond zijn, maar geschiedde in strijd met God en met het doel, moedwillig en boosaardig het eeuwig verbond te verbreken.

⁵⁵⁶ Het voorbeeld van Nimrod heeft zijn invloed op de mannen van iedere natie sedertdien niet gemist. De onbetwistbare feiten toonen aan, dat de klasse van menschen, die zich overgeeft aan jacht op wilde dieren en vogels (alleen maar om hun zelfzuchtige genoegens te bevredigen), dezelfde is, die zich ophoudt en verlustigt in militaire training, het voeren van oorlogen en de verdediging daarvan. Voor een groot deel zijn zulke menschen godsdienstaanhangers, die zich overgeven aan vormendienst en aan de vereering en verheerlijking van schepselen, hetgeen indruischt tegen God's wet en haar schending beteekent, derhalve **zonde** is.

⁵⁵⁷ Uit dit alles blijkt duidelijk, dat onder de zonde van Nimrod en zijn aanhangers zeer zeker het afslachten van wilde dieren, het voeren van veroveringsoorlogen en het doden van menschen begrepen was. Verder ook de verhooging van menschen en de aanbidding van schepselen, waartoe het volk gebracht werd. Voorts nog de organiseering van politieke lichamen, om te regeeren en handel te drijven en onrechtmatig persoonlijk gewin te oogsten. Het doel van dit alles was en is, de aandacht der menschen in het algemeen te vestigen op menschelijke schepselen van een vermeend „hoogere” klasse en de massa van haar dienst en toewijding aan den Almachtigen God af te keeren. Het geheele plan komt van den Duivel, in het leven geroepen en ontwikkeld ter bevordering van zijn goddelooze uitdaging aan Jehova, dat hij in staat was, alle menschen er toe te bewegen God te vervloeken.

⁵⁵⁸ Teneinde zichzelf te verhoogen, overtrad Nimrod opzettelijk het eeuwig verbond, door baldadig menschen en dieren te doden. Hierdoor lieten de lichtgeloovigen zich bedriegen en zoo ontstond er in die dagen een spreekwoord over hem, dat hij een groote

Dictator Nimrod op jacht.

en m a c h t i g e
was, zooals ge-
schreven staat:
„Kusch nu ge-
won Nimrod;
die begon gewel-
dig te zijn op
aarde”. - 1 Kro-
nieken 1 : 10.
„Hij was een
geweldig jager
[doodslager] in
strijd met Jeho-
va”. - Genesis
10 : 8, 9; Septu-
aginta. Toen hij
zich zelf een
naam gemaakt
had, stichtte hij
een koninkrijk;
„en het begin
zijns rijks was
Babel”, dat is
B a b y l o n, dit
geschiedde in
strijd met Jeho-
va. - Vers 10.

Sedert Nimrod's dagen zijn alle natiën dronken ge-
maakt met den wijn van Babel, dat wil zeggen, de
godelooze leer van Satan's organisatie; dientenge-
volge hebben zij deelgenomen aan de meedoogenlooze
afslachting van menschen en dieren en aan de wreede
vervolgving van degenen, die waarachtig God en Zijn
Koninkrijk dienen. Over dezulken staat geschreven:
„Onder de gewelddaad tegen de Libanon gepleegd,
zult gij-zelf bedolven worden; het ombrengen der die-

ren wordt uw eigen ondergang". - Habakuk 2 : 17; Kath. Bijb.

⁵⁵⁹ Jehova's volk, zowel het overblijfsel als de Jonadabs, heeft heden bijzondere belangstelling voor deze waarheden, omdat zij aan den mensch onthullen de wijze waarop en de middelen, waarmede Satan de menschen van God afkeert. Zij, die een verbond gesloten hebben om den wil Gods te doen, zijn thans tengevolge van het toegenomen licht bijzonder verlangend te weten, hoe zij aan den wil Gods kunnen voldoen, niet slechts in één ding, maar in alle dingen. Zij hebben een diepgewortelden wensch: God's Naam te eeren. Zij toonen hun liefde voor Hem, door ijverig Zijn geboden te houden. Daar de Jonadabs het gebod ontvangen hebben, zachtmoedigheid en gerechtigheid te zoeken, moeten zij thans naarstig zoeken het goede te leeren kennen. Aangezien uit de Schrift blijkt, dat de jacht op, de vervolging en het dooden van dieren en vogels om sportredenen verkeerd is, omdat zulks een overtreding van het eeuwig verbond is, zullen zij dit vermijden en weigeren, zich in te laten met of deel te nemen aan de zoogenaamde „jachtsport" ter wille van de opwinding, die zij door het schieten van vogels en dieren hebben. God zal iedere natie straffen, die Zijn eeuwig verbond overtreden heeft; en dat omvat alle natiën. Zij, die zich gewijd hebben, om God's wil te doen, zijn vurig verlangend, alles te vermijden, wat ook maar eenigszins God's uitgedrukten wil zou overtreden. Indien het volk voedsel noodig heeft en „reine" dieren voor dat doel gevangen kunnen worden, is het in overeenstemming met God's wil, dat zij gedood worden en het vleesch er van gegeten worde. Maar geen werkelijk den Heere toegewijde zal deelnemen aan de jacht op of het dooden van wilde dieren en vogelen om redenen van „sport" of sensatie.

BESCHERMING

⁵⁶⁰ God heeft in de bescherming voorzien van degenen, die Hem liefhebben en dienen. Zij die met Noach de ark verlieten, waren in totaal, Noach inbegrepen, slechts acht personen en zij waren de eenige levende menschelijke schepselen. Er waren talrijke dieren, die met Noach in de ark gingen en deze moeten zich onmiddellijk over de aarde verspreid en zich vermenigvuldigd hebben. Ter bescherming van den mensch plantte God vrees in de zinnen der dieren, opdat zij den mensch zouden vreezen, zooals geschreven staat: „en ulieder vrees en ulieder verschrikking zij over al het gedierte der aarde en over al het gevogelte des hemels, in al wat zich op den aardbodem roert en in alle visschen der zee: zij zijn in uwe hand overgegeven”. - Genesis 9 : 2.

⁵⁶¹ Dat beteekent ongetwijfeld, dat als menschen de wilde dieren zouden naderen, zij vrees en schrik voor de menschen zouden koesteren en alsdan voor den mensch zouden wegloopen of vluchten. Dit werd zoo beschikt ter bescherming van het dier, maar vooral van den mensch. Een klein aantal menschen zou zich niet tegen een groot aantal wilde dieren kunnen beschermen. Hun vrees voor den mensch vormde 's menschen bescherming. De Duivel gaf het zijn vertegenwoordiger Nimrod in, de dieren op te zoeken en ze te dooden. Toen de dieren een poging deden, om Nimrod te ontvluchten, maakte hij er jacht op en doodde ze. Hij oefende andere menschen er in, hetzelfde te doen. Hij doodde deze wilde dieren slechts, om zijn dapperheid te demonstreeren en in strijd met God's wil te handelen. Uit zelfverdediging en te hunner eigen beveiliging werden vele der dieren van het woud boosaardig en leerden den mensch aan te vallen. Zoo kwam het dus, dat de Duivel, handelend door verdorven

menschen als Nimrod, de dieren van het woud kwaad-aardig deed worden. Ware God's gebod door de menschen opgevolgd, dan zouden de leeuw, de beer, de tijger en andere wilde dieren nooit valsch en gevaarlijk voor de menschen geworden zijn.

⁵⁶² Sedert de dagen van Nimrod hebben menschen, die zich „sportsmen” noemden, jacht op wilde dieren gemaakt, zich tegen hen in hinderlaag gelegd, ze vervolgd en brutaal neergeschoten en zoo zijn de dieren van het woud en de wilde vogelen des hemels 's menschen doodsvijanden geworden, omdat de jagers hun doodsvijanden zijn geworden. De menschen hebben zich onrechtmatig in de wildernissen begeven en daar de wilde dieren gevangen, ze uit hun natuurlijke woonplaats verdreven, in gevangenissen — zooals dieren-tuinen — opgesloten en hun zodoende een wreede straf opgelegd, alleen maar om hun nieuwsgierigheid en hun genoegens te bevredigen. Jehova God heeft nimmer wilde dieren in dierentuinen laten opsluiten, maar er in tegendeel voor gezorgd, dat zij gedurende den vloed bewaard bleven en na den vloed beschermd werden, door ze in het eeuwig verbond in te sluiten. De overtreding van het eeuwig verbond aangaande mensch en dier heeft groote droefheid zoowel voor menschen als voor dieren teweeggebracht. God voorzag de wouden als de woonplaats voor de wilde dieren en de menschen hebben geen verontschuldiging noch rechtvaardiging, om de dieren uit hun woonplaats te verwijderen of in hun vrijheid te beperken. Evenmin hebben zij het recht, hen meedoogenloos en in het wilde weg af te slachten.

⁵⁶³ Nimrod's commercieel voorbeeld vormde eveneens een overtreding van God's wet. In navolging van dat voorbeeld hebben de menschen sedertdien dieren opzettelijk gedood, om handel in huiden en beenderen te kunnen drijven. De groote kudde buffels, die eens

de wildernissen van Amerika bevolkte, is voor handelsdoeleinden moedwillig uitgemoord. De olifant, die voornamelijk in de wildernissen van Indië en andere streken gewoond heeft, werd opzettelijk vrijwel uitgeroeid, opdat het ivoor van zijn slagstanden voor commerciële doeleinden gebruikt kon worden. Deze dingen zijn van duivelschen oorsprong en het doel er van is geweest: de menschen van God af te keeren. God heeft hun de middelen verschafft, om zichzelf te beschermen, alsmede die, waarmede de dieren zich kunnen beschermen. Maar wreede menschen zijn de leiding van den Duivel gevolgd en hebben de menschen van het pad der gerechtigheid afgekeerd.

⁵⁶⁴ Om Adam en Eva van kleding te voorzien liet de Heere vellen van dieren gebruiken. - Genesis 3 : 21. Voor den bouw van den tabernakel werden „ramsvellen” gebezigd. - Exodus 26 : 14. Het blijkt dus, dat er onder de Israëlieten bepaalde huiden gebruikt werden om tot kleding of dekking te dienen. - Num. 31 : 20. Natuurlijk moesten deze dieren eerst gedood worden, alvorens men de huiden voor kleding of dekking kon gebruiken. Deze teksten toonen aan, dat men volkomen gerechtigd is, dieren te dooden en hun huiden te verwerken om voor de noodige kleding of dekking te zorgen. Waar zulke huiden dus noodig zijn voor dit doel, vormt het dooden van dieren geen overtreding van het eeuwig verbond. Ook behoeft het dooden van dieren voor kleding niet beperkt te blijven tot den persoon, die het bont of de huiden gebruikt, doch men kan in dit opzicht ook voor anderen zorgen. Op sommige plaatsen hebben menschen hun weiden omheind en daarop herten laten grazen; als de herten volwassen zijn, worden zij in bepaalde jaargetijden gedood, om als voedsel te dienen, terwijl hun huiden voor andere doeleinden gebezigd worden. Dit bedrijf vormt evenmin een overtreding van het eeuwig ver-

bond, omdat dit dooden geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van God's wet.

VOOR VOEDSEL

⁵⁶⁵ Het wordt den mensch volgens God's wet toegestaan het vleesch van dieren, vogels en visschen te eten, maar het bloed er van mag hij niet eten. De Israëlieten waren God's verbondsvolk, dat Hij gebruikte, om beelden en schaduwen van grootere toekomstige dingen te maken. De inzettingen of wetten, die Hij den Israëlieten gaf, waren uitsluitend op hen van toepassing, omdat zij God's verbondsvolk waren. In het elfde hoofdstuk van Leviticus specificceert God's wet, welke dieren voor de Israëlieten rein waren, om te eten. Onder de dieren, in dat hoofdstuk genoemd, komen ook de zwijnen voor: „Ook het zwijn, want dat verdeelt wel den klauw en klieft de klove der klauwen in tweeën, maar herkauwt het gekauwde niet; dat zal u onrein zijn”. - Leviticus 11 : 7.

⁵⁶⁶ Men lette hier op den nadruk, die op het woordje „u” gelegd wordt. Een soortgelijke bepaling gold ten aanzien van het eten van den haas. (11 : 6) Hieruit zou dus volgen, dat zulke dieren niet onrein zijn voor alle menschelijke schepselen, daar de klemtoon op „u” gelegd dient te worden. Andere volken eten gewoonlijk wel het vleesch van zwijnen en hazen. Spek en ham vormen het voedsel van vele menschen. Het is geen overtreding van het eeuwig verbond, zulk voedsel te eten. Het eeuwig verbond, dat op de menschheid in het algemeen van toepassing is, zegt over het eten van vleesch: „Al wat zich roert [beweegt; Utr. V.], dat levend is, zij u tot spijs: Ik heb het u alles gegeven, gelijk het groene kruid”. - Genesis 9 : 3.

⁵⁶⁷ Die bepaling van God's wet werd vóór het wetsverbond met Israëel gegeven en is voor altijd van toe-

passing. God's verbond met Israël werd gesloten voor het speciale doel, die natie in stand te houden en te beschermen tot aan de komst van Christus Jezus. - Galatiërs 3 : 19. Toen Christus Jezus kwam, eindigde de natie Israëls. - Romeinen 10 : 4. Christus Jezus vervulde het wetsverbond en beëindigde het: „Toen Hij ons al onze overtredingen kwijtschold, door het bewijsstuk uit te wisschen, dat door zijne inzettingen tegen ons getuigde en ons bedreigde. En dat heeft Hij weggedaan door het aan het kruis te nagelen”. - Colossenzen 2 : 13, 14; N.V. Uit hetgeen daarna volgt, blijkt, dat bijvoorbeeld het eten van zwijnen geen overtreding van het eeuwig verbond vormt, voor zoover het den Christenen en de leden van de „groote schare” betreft: „Laat dan niemand (langer) u oordeelen in zake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen die slechts eene schaduw zijn van hetgeen komen zal, terwijl de werkelijkheid [letterlijk; het lichaam] van Christus is”. - Colossenzen 2 : 16, 17; N.V.

⁵⁶⁸ Teneinde verwarring onder oprechte menschen ten opzichte van het eten van bepaalde dingen te voorkomen, zeide de geïnspireerde schrijver verder: „Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leeringen van booze geesten volgen, . . . het huwelijk verbieden en het genot van spijzen, welke God toch geschapen heeft om met dankzegging te worden gebruikt door de geloovigen, die tot erkenning der waarheid gekomen zijn. Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets daarvan is verwerpelijk, als het met dankzegging aanvaard wordt; want het wordt geheiligd door het woord Gods en door gebed”. - 1 Timotheüs 4 : 1, 3-5; N.V. (Zie ook Efeze 2 : 15, 16.) De bepalingen van het Joodsche wetsver-

bond, die het eten van zwijnen, konijnen of hazen verbieden, zijn heden niet meer van toepassing op Christenen of anderen. Natuurlijk zijn er zekere dieren, die men vanzelf liever niet eet, zooals bunzings enz. Het eeuwig verbond, dat op alle menschen van toepassing is, verbiedt echter speciaal het eten van het bloed van dieren en de reden wordt ook daarbij aangegeven, namelijk omdat het leven in het bloed is.⁵⁶⁹ In Leviticus 22 : 8; K.B. staat geschreven: „Gestorven dieren, of dieren, die door wilde dieren zijn verscheurd, mag hij niet eten; hij zou er zich aan verontreinigen. Ik ben Jahve”. Blijkbaar is deze wet op alle menschen van toepassing. Verder geldt het verbod ook ten aanzien van alle dieren, die gestorven zijn, omdat daarbij het bloed niet uitgestort wordt, maar in het vleesch achterblijft en daarom kan zulks niet wettig gegeten worden. In dit verband lette men op den raad van de apostelen aan Christenen en anderen met betrekking tot hetgeen zij al of niet zouden eten: „Aangezien wij gehoord hebben, dat eenigen uit ons midden u met hunne woorden hebben verontrust, uwe zielen in verwarring brengende, hetgeen wij u niet geboden hadden. . . . Want het heeft den Heiligen Geest en ons goed gedacht u verder geen last op te leggen dan dit noodzakelijke: onthouding van hetgeen den afgoden geofferd is, van het bloed, van het verstikte [wat gedood is zonder dat het bloed kon wegvloeien] en van hoererij; indien gij u daarvoor wacht, zal het u wél gaan. Vaart wel!” - Handelingen 15 : 24, 28, 29; N.V.

⁵⁷⁰ De leidende regel ten aanzien van het dooden van dieren kan dus als volgt samengevat worden: Dieren mogen gedood worden om als voedsel te dienen, maar hun bloed mag niet gegeten worden. De mensch, die er met zijn geweer op uittrekt, om opzettelijk dieren te dooden bij wijze van sport of om de emotie van

het schieten van dieren te beleven, overtreedt daardoor het eeuwig verbond. Een Christen of een Jonadab kan derhalve niet aan het opzettelijk of in het wilde weg dooden van dieren, vogels of visschen deelnemen, als het een zuiver sportief genoeg en de zucht om te dooden betreft.

OFFERANDE

⁵⁷¹ God gebod den Israëlieten, om zekere reine dieren te offeren, het dooden voor dat doel was natuurlijk goed en redelijk. - Exodus 12 : 5-7. Daardoor voorzeide God, dat het offerandelijke bloed van Christus Jezus verzoening voor de zonden van het volk zou doen. Maar het dooden van al deze dieren kon niet door een ieder voltrokken worden en ook de offeranden konden niet door een ieder gebracht worden. Het offer moest gebracht en geofferd worden op de door den Heere voorgeschreven wijze. „Voorts sprak de Heere tot Mozes, zeggende tot Aäron en tot zijne zonen en tot al de kinderen Israëls, en zeg tot hen: Dit is het woord, hetwelk de Heere geboden heeft, zeggende: Een ieder van het huis Israëls, die een os, of lam of geit in het leger slachten zal, of die ze slachten zal buiten het leger en dezelve aan de deur van de Tent der samenkomst niet brengen zal om eene offerande den Heere voor den Tabernakel des Heeren te offeren, het bloed zal dien man [als bloedschuld; Afr. B.] toegerekend worden, hij heeft bloed vergoten [van een dier zonder geldige reden]: daarom zal die man uit het midden zijns volks uitgeroeid worden; opdat wanneer de kinderen Israëls hunne slachtofferen brengen, welke zij op het veld slachten, dat zij die den Heere toebrengen aan de deur van de Tent der samenkomst tot den Priester en dezelve tot dank-offeren den Heere slachten. . . . Want de ziel des vlee-

sches is in het bloed; daarom heb Ik het u op het altaar gegeven, om voor uwe zielen verzoening te doen; want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen; daarom heb Ik den kinderen Israëls gezegd: Geene ziel van u zal bloed eten, noch de vreemdeling, die als vreemdeling in het midden van u verkeert, zal bloed eten." — Leviticus 17 : 1-5, 11, 12.

⁵⁷² Telkens weer legt God den nadruk op deze waarheid, dat het leven uitsluitend Hem toebehoort, daarom kan nimmer rechtmatig leven genomen worden, als zulks in strijd met God's wet geschiedt. Teneinde Zijn voornemen aan te kondigen, de menschheid vrij te koopen door het offerandelijke bloed van Zijn Eerstgeborene Jezus Christus, gebod God dat de eerstgeborenen der dieren, die voor offerande geschikt waren, den Heere geofferd moesten worden: „Al het eerstgeborene, dat onder uwe runderen en onder uwe schapen geboren zal worden, zijnde een mannetje, zult gij den Heere uwen God heiligen.... Voor het aangezicht des Heeren uws Gods zult gij ze jaar op jaar eten in de plaats, die de Heere zal verkiesen, gij en uw huis." — Deuteronomium 15 : 19, 20.

⁵⁷³ De eerstgeborenen der dieren, die voor een offer niet aannemelijk waren, moesten met een lam gelost worden, d.w.z. met een dier dat geschikt was om geofferd te worden. Als de eerstgeborenen niet naar de bepalingen van de wet gelost werden, was het rechtmatig en wettig, om die ongeloste eerstgeborenen te dooden. „Zoo zult gij tot den Heere doen overgaan [aan Jehova wijden] alles wat de baarmoeder opent, ook alles wat de baarmoeder opent van de vrucht der beesten, die gij hebben zult: de mannetjes zullen des Heeren zijn. Doch alles wat de baarmoeder der ezelin opent zult gij lossen [loskopen; K.B.] met een lam; wanneer gij het nu niet lost, zoo zult gij het den nek breken, maar alle eerstgeborenen des menschen onder

uwe zonen zult gij lossen." — Exodus 13 : 12, 13. „Al wat de baarmoeder opent is Mijn, ja al uw vee dat mannelijk zal geboren worden, openende de baarmoeder van het groote en het kleine vee. Doch den ezels die de baarmoeder opent, zult gij met een klein vee lossen; maar indien gij hem niet zult inlossen, zoo zult gij hem den nek breken. Alle de eerstgeborenen uwer zonen zult gij lossen, en men zal voor Mijn aangezicht niet ledig [met lege handen; K.B.] verschijnen". - Exodus 34 : 19, 20. Deze voorschriften wijzen er op, dat dieren behandeld of gebruikt moeten worden naar de bepalingen van Gods wet en iedere handeling daarmede in strijd, is zonde. Sedert de offerande van Jezus, het tegenbeeld, is het niet meer noodzakelijk dieren voor offerande te gebruiken.

VERDERVERS

574 Onder bepaalde omstandigheden mogen verder nog dieren in overeenstemming met de bepalingen van het verbond gedood worden: Dieren, die anderen kwaad doen of een menselijk schepsel dooden, moeten gedood worden. - Exodus 21 : 28. Indien dat dier eens anders eigendom vernielt, was het rechtmatig dat dier te dooden, zulks vormde dan geen verbreking van het eeuwig verbond. „Vangt gijlieden ons de vossen, die de wijngaarden verderven; want onze wijngaarden hebben jonge druifjes". - Hooglied 2 : 15. Hierdoor wordt de regel bepaald, dat dieren die 's menschen voedsel of eigendom vernietigen, gevangen mogen worden, d.w.z. gedood. De dieren of vogels, die zich aan vernietiging van de oogsten van den boer of tuinder hebben schuldig gemaakt, mogen gedood worden; zulks geschiedt voor de bescherming der menschen en vormt eveneens geen overtreding van het eeuwig verbond.

⁵⁷⁵ Evenzoo heeft God waarde op het leven van de wilde dieren des velds en des wouds gesteld. Hun leven behoort Jehova toe en er mag niet baldadig in het wilde weg op hen gejaagd worden. Een dergelijke jacht op wilde dieren en hun meedoogenlooze afslachting zijn geheel in strijd met het door God aan den mensch gegeven verbod, namelijk: „Hebt heerschappij over de dieren des velds en over de vogelen des hemels”. - Genesis 1 : 28. Dat het jagen op dieren en vogels om ze als voedsel te gebruiken, in overeenstemming met God's wil is, wordt door Zijn wet duidelijk gemaakt. - Leviticus 17 : 13; Genesis 27 : 3-5. Maar hun vleesch mag slechts gegeten worden en niet hun bloed; dit bewijst, dat het doden van dieren of vogels voor het genoeg en om zijn vaardigheid daarin te toonen, verkeerd is.

STUDEERT

⁵⁷⁶ Het gebed van iederen persoon van goeden wil jegens God is: „Leer mij een goed inzicht en kennis, want ik geloof aan Uwe geboden”. - Psalm 119 : 66; Afr. B. De menschen der wereld haken naar geld en naar de macht, die geld hun verschaffen kan. De mensch, die verstandig is, kiest den weg, dien God voor hem afgebakend heeft: „Verkiest zijne vermaning boven zilver, kennis boven uitgelezen goud”. - Spr. 8 : 10; Utr. V. De vermaning van den getrouwen apostel luidt: „Studeert, om u God beproefd voor te stellen”. - 2 Timotheüs 2 : 15; Eng. Vert.; [Maak er ernst mede u wèl beproefd ten dienste van God te stellen”; N.V.] De beuzelpraat der „hoogere critici”, die meenen hun eigen grootheid te kunnen laten blijken, vormt geen „kennis” in de beteekenis der Schrift. Godsdienst en deszelfs practijken houden het volk betreffende God's voornemen in onwetendheid, daarom is het van ware kennis verstoken.

577 Het einde van den godsdienst is thans nabij, allen, die naar gerechtigheid verlangen, zullen zich benaarstigen, de waarheid te leeren kennen. Dezulken zoeken de kennis, die het Woord Gods schenkt. Personen van goeden wil jegens God zullen weldra den godsdienst den rug toekeeren en de kennis zoeken, die in God's Woord over Hem, Zijn Koning en Zijn Koninkrijk te vinden is. Als God hun gebiedt gerechtigheid en zachtmoedigheid te zoeken, beteekent dit, dat zij zich zullen beijveren en verlangend moeten zijn, het goede te leeren kennen. Deze inlichtingen kunnen alleen in de Schrift gevonden worden. De personen van goeden wil, die de groote schare vormen, zullen er zich vlijtig op toeleggen met het Koninkrijk op de hoogte te komen. Evenals de getrouwe mannen uit het verleden zien thans alle menschen van goeden wil naar een heerschappij der gerechtigheid en des vredes uit. Tot al dezulken zegt de Heere: „Derhalve, zonen, hoort naar mij, luistert naar terechtwijzing en wordt wijs; slaat ze niet in den wind. Gelukkig wie mijn wegen bewaren, gelukkig de mensch, die naar mij hoort; zoodat hij dag aan dag waakt [de wacht houdt; Utr. V.] aan mijn deuren, aan de posten mijner ingangen de wacht houdt. Want wie mij vindt, heeft het leven gevonden en welbehagen van [Jehova] verkregen”. - Spreuken 8 : 32-35; L.V.

HOOFDSTUK VI.

GOD'S REGEERING

De Regeering van Jehova God overtreft al het andere in beteekenis en waarde voor allen, die den weg des levens zoeken. Door Zijn Regeering of Koninkrijk zal Jehova immers Zijn Naam rechtvaardigen en eeuwigen vrede in het heelal tot stand brengen; de benauwdheid zal nooit meer ten tweede male oprijzen. - Nahum 1 : 9. Alle tijden door zijn er oprechte menschen geweest, die verlangend naar zulk een regeering uitzagen; zij hadden een vage kennis over de komst van zulk een regeering. Nu is God's Koninkrijk of Regeering gekomen. Iedere persoon van goeden wil jegens God zal verlangend zijn, iets over deze regeering te leeren. De Regeering van Jehova God is een THEOCRATIE, omdat zij onder de directe leiding van den Almachtigen God staat. Zij is een rechtvaardige regeering, omdat alle wegen Jehova's goed en rechtvaardig zijn. Jehova is oppermachtig, allen, die een aandeel in Zijn regeering hebben, moeten in volledige overeenstemming met Hem zijn en vreugdevol Zijn geboden gehoorzamen.

⁵⁷⁹ Na den opstand was de eerste straal van hoop, die den mensch gegeven werd, God's vage belofte, een rechtvaardige regeering op aarde op te richten. Ook Henoch, Noach, Abraham en eenige anderen zagen in het geloof reikhalzend naar die regeering uit. - Hebreëen 11 : 1-6. Met de nakomelingen Abraham's vestigde God een zinnebeeldige Theocratie. Hij bediende zich van de Israëlieten, om profetische beelden

over de komst van de ware Theocratische Regeering te maken. Mozes, Aäron, Jozua en Samuël waren aardsche vertegenwoordigers van God's Theocratische Regeering. Toen de Joden een mensch tot koning vroegen, mishaagden zij God. Hierover staat geschreven: „En de Heer zeide tot Samuël: Hoor naar de stem des volks in al wat zij tot u zeggen; want zij hebben niet u verworpen, maar zij hebben Mij verworpen, dat Ik niet langer Koning over hen zoude zijn. Gelijk zij Mij gedaan hebben van den dag af, dat Ik ze uit Egypte heb uitgeleid, tot heden toe, door Mij te verlaten en andere goden te dienen, zoo doen zij ook tegen u”. - 1 Samuël 8 : 7, 8; Utr. V.

⁵⁸⁰ Het was de godsdienst — door den duivel ingevoerd — die de oorzaak was, dat de Joden God als Koning verwierpen. Zij wilden „gelijk-geschakeld” zijn met de andere volken. Saul werd wegens zijn trouweloosheid door den Heere verworpen. God maakte toen David in zijn plaats koning over Israël. David was hierin een voorbeeld van Christus Jezus, den Geliefde van Jehova, die 's werelds werkelijke en waarachtige Koning onder Jehova, den „Koning der Eeuwigheid”, is. - Jeremia 10 : 19.

⁵⁸¹ De laatste zinnebeeldige koning over Israël was Zedekia, die ontrouw en goddeloos was. Hij werd van den troon gestooten en God verklaarde, dat het Koninkrijk niet meer zou zijn, „totdat hij kome, die daartoe recht heeft en wien Ik dat geven zal”. - Ezech. 21 : 27. Daarna bleef de Duivel als onzichtbare heer over de aarde heerschen en voerde (onder God's toelating) zijn goddeloosheid ononderbroken uit, opdat hij de volle gelegenheid zou hebben, zijn vermetele uitdaging te bewijzen. Het is God's uitgedrukt voornemen een rechtvaardige wereld te hebben. Hierover staat geschreven: „Want zie, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde en de vorige dingen zullen

niet meer gedacht worden en zij zullen in het hart niet opkomen. Maar weest gijlieden vroolijk en verheugt u tot in eeuwigheid in hetgeen dat Ik schep; want zie, Ik schep Jeruzalem eene verheuging en zijn volk eene vroolijkheid". - Jesaja 65 : 17, 18.

⁵⁸² „Jeruzalem" wijst in dezen tekst heen naar Zijn groote zinnebeeldige regeering der gerechtigheid en de hier aangehaalde profetie is welhaast in vervulling gegaan. Alle heilige profeten Gods profeteerden over de herstelling der dingen, die op het Koninkrijk betrekking hebben, welke profetieën eens in vervulling moesten gaan. - Handelingen 3 : 20, 21. God's profetie schreef over de geboorte van den Koning en over Zijn rechtvaardige en heerlijke regeering. „Want een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven en de heerschappij is op zijnen schouder; en men noemt zijnen naam Wonderlijk, Raad [Wonderraad, Utr. V.: Wonderbare Raadsman, K.B.], Sterke God, Vader der Eeuwigheid [Eeuwige Vader; K.B.], Vrededorst; der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon Davids en in Zijn Koninkrijk, om dat te bevestigen en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des Heeren der heirscharen zal zulks doen". - Jesaja 9 : 5, 6. Die profetie moet volledig in vervulling gaan.

ZIJN GEBOORTE

⁵⁸³ Ongeveer vier duizend jaar na den opstand in Eden werd Jezus te Bethlehem geboren. Daar begon de bovenstaande profetie van Jesaja in vervulling te gaan. Het was bij die gelegenheid, dat de boodschappers van Jehova verklaarden: „Eere zij God in de hoogste! en op aarde vrede, onder menschen van goeden wil". - Lucas 2 : 14; Rotherham. Duidelijk kan

thans gezien worden, dat de geboorte van het Kindeke Jezus te zijner tijd voor alle levende schepselen „een eer voor den Almachtigen God” zal zijn. Door Hem en Zijn Regeering zal vrede tot stand komen en wel voor alle menschen van goeden wil, elke andere groep is hiervan uitgesloten. De bovenaangehaalde tekst volgens Rotherham legt den nadruk op het feit, dat vrede op aarde „uitsluitend voor menschen van goeden wil” bestemd is. Waarom zou ook het Koninkrijk van Jehova God onder Christus een altijddurende zegen en een vreugde zijn voor ieder, die jegens God niet van goeden wil is? Alle vijanden Gods zullen voor eeuwig omkomen, daarom bezit het Koninkrijk voor hen niet de minste waarde. - Psalm 21 : 9; 37 : 20.

⁵⁸⁴ Na Armageddon zullen Satan en zijn goddelooze regeering nooit meer opkomen. Ook de godsdienstige vertegenwoordigers en hun organisatie zullen voor altijd ophouden te bestaan. Dan zal de herinnering aan deze goddeloozen voor eeuwig vergaan, zooals geschreven staat: „De gedachtenis des rechtvaardigen zal tot zegening zijn; maar de naam des goddeloozen zal verrotten”. - Spreuken 10 : 7; Jesaja 26 : 14. Heden hebben de menschen op aarde, die jegens God en Zijn Koninkrijk van goeden wil zijn, alle reden zich te verheugen. Zij moeten juichen, want de tijd van volkomen bevrijding en eeuwige vrede is nabij. Om die reden maakt God thans Zijn voornemen bekend aan degenen, die naar Zijn rechtvaardige Regeering verlangen.

⁵⁸⁵ Door en tijdens den doop van Jezus werd Hij tot Koning gezalfd. - Mattheüs 3 : 16; Johannes 18 : 37. Zijn eerste openbare verkondiging begon met de woorden: „Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen”. Hij onderwees alle menschen van goeden wil, voort te gaan tot God te bidden: „Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede gelijk in den hemel alzo ook

op de aarde". - Mattheüs 6 : 10. Omdat Hij de Koning was, staande onmiddellijk onder den Almachtigen Theocraat Jehova, werd Jezus, de Geliefde, door Satan's godsdienstige vertegenwoordigers gekruisigd. Zij hadden hun hoop op Zijn vernietiging gesteld, maar God versloeg Zijn vijanden, door Jezus uit den dood op te wekken en Hem tot de hoogste plaats in het heelal te verhoogen. Christus Jezus is de „erfgenaam van alle dingen". Hij is „het uitgedrukte beeld" Zijns Vaders Jehova [„de afdruk zijns wezens", N.V.], en aangaande den geliefden Zoon gebiedt God, dat „alle engelen Hem zullen aanbidden". - Hebreëen 1 : 6. Verder gebiedt God, dat „alle knie zich voor Hem [Christus] zal nederbuigen en iedere tong zal belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid Gods". - Filippenzen 2 : 10, 11.

IN AFWACHTING

⁵⁸⁶ Hoewel Jezus de Koning met volle macht en gezag als zoodanig bekleed was, toen Hij ten hemel opvoer, zoo moest Hij toch met de aanvaarding van Zijn regeering wachten, totdat Jehova de leden van Zijn Koninklijke organisatie uitverkoren zou hebben, waarna de vijand nedergeworpen zal worden. Satan vervolgde zijn goddelooze wandel zonder onderbreking. Daarom staat er geschreven: „De Heere heeft tot mijnen Heere gesproken: Zit aan Mijne rechterhand, totdat Ik uwe vijanden gezet zal hebben tot eene voetbank uwer voeten". Psalm 110 : 1. „Deze echter is, na één offer voor de zonden te hebben gebracht, voor altijd gezeten aan de rechterzijde van God, voorts afwachtende, totdat zijne vijanden gemaakt worden tot eene voetbank voor zijne voeten". - Hebreëen 10 : 12, 13; N.V.

⁵⁸⁷ Degenen, die met Christus Jezus in Zijn Ko-

ninkrijk verbonden zullen zijn, moeten eerst uitverkoren worden en daarna hun onkreukbaarheid onder de beproeving bewijzen. Zulke getrouwen worden in het verbond voor het Koninkrijk opgenomen. - Lucas 22 : 28-30. Na de wederkomst van Christus Jezus en de komst van Zijn Koninkrijk, worden de getrouwen „tot koningen en priesters Gode” gemaakt, om met Christus Jezus te regeeren. - Openbaring 1 : 6; 5 : 10. Evenals het zinnebeeldige koninkrijk uit twaalf stammen van Israël opgebouwd was, zoo worden in het tegenbeeld ook de deelhebbers van Christus Jezus in twaalf stammen verdeeld, die allen gezamenlijk één familie zijn en de 144.000 vormen. - Openbaring 7 : 4. De leden van dat begunstigde lichaam van schepselen, die het „lichaam van Christus” — de gezalfden — vormen, moeten één voor één op de proef gesteld worden, hun trouw en oprechtheid bewijzen, in den dood van Christus gedoopt worden, in de opstanding de verandering van menschelijk tot geestelijk schepsel ondergaan en voor eeuwig met Christus Jezus in Zijn Koninkrijk blijven. - Romeinen 6 : 3-5; 1 Corinthiërs 15 : 51-55; Openbaring 20 : 4.

⁵⁸⁸ Deze „wachtperiode” heeft naar God's welgevallen ongeveer 1900 jaar geduurd, gedurende welken tijd de leden van het lichaam van Christus uitverkoren zijn. De opstandingsverandering van het overblijfsel der 144.000 zal weldra plaats vinden. De uitverkorenen, die in Christus gestorven waren, zijn reeds opgewekt. - 1 Thessalonicenzen 4 : 15-17; 2 Timotheüs 4 : 1. De wachtperiode eindigde in het jaar 1914 n. Chr., toen de Koning Zijn verheven ambt op bevel van Jehova, den grooten Theocraat, aanvaardde. „De Heer strekt uwen machtigen scepter uit van Sion: Heersch temidden uwer vijanden! — Uw dienaren volgen u gewillig ten dage van uwen veldtocht, uwe jongelingen komen in heiligen krijgdsdos, talrijk

als de dauwdroppelen uit het morgenrood geboren". [Door de afwijking van de Septuaginta en de Vulgata met den Hebreeuwschen tekst, loopen de vertalingen hier zeer uiteen]. - Psalm 110 : 2, 3; Utr. V. „Zeggende: Wij danken U, Heere God Almachtige, die is, en die was en die komen zal, dat Gij uwe groote kracht hebt aangenomen [opgenomen, N.V.] en als Koning hebt geheerscht [en het koningschap hebt aanvaard; N.V.] en de volkeren waren toornig geworden en uw toorn is gekomen en de tijd der dooden om geoordeeld te worden en om het loon te geven uwen dienstknechten den profeten en den heiligen en dengenen die uwen naam vreezen, den kleinen en den grooten en om te verderven degenen, die de aarde verdierven". - Openbaring 11 : 17, 18. Het eerste werk van den geïnstalleerden Koning was de uitwerping van den opstandigen Satan. Daarom ontbrandde er in 1914 een „krijg in den hemel". - Openbaring 12 : 1-17. De krijg van Armageddon zal definitief afrekenen met al degenen, die Christus den Koning bestrijden en dat zal het einde van Satan's regeering zijn.

HET KONINKRIJK

589 Het Koninkrijk der hemelen bestaat uit Christus Jezus, het Hoofd van God's hoofdorganisatie — Zion genaamd — met 144.000 medeleden of deelgenooten, die koningen en priesters voor God en Christus genaamd worden. Dezen zijn allen geestelijke schepselen in de gelijkenis van Christus Jezus. Het getal derzulken zal niet meer en niet minder dan 144.000 zijn. Het Koninkrijk is de schepping van Jehova God en Hij staat boven alles en allen. Hij is de groote en almachtige Theocraat. De Koning Christus Jezus zal ten volle Jehova's voornemen ten uitvoer brengen.

Het Koninkrijk of de Regeering des vredes is „de Theocratie”.

VORSTEN

⁵⁹⁰ Te allen tijde sedert de uitdaging, die de Duivel Jehova God in het aangezicht slingerde, heeft Jehova op aarde eenige getrouwe en waarachtige knechten gehad. Onder hen worden Abel, Henoch, Abraham, Jakob, Jozef en anderen genoemd. (Hebreën, hoofdstuk elf). Daaronder begrepen zijn ook alle getrouwe profeten God's, vanaf Samuël tot Johannes den Doo-per. Deze mannen hadden geloof in God en in Zijn belofte, een heerschappij des vredes te stichten. Daarom wijdden zij zich ten volle aan God toe, terwijl zij weigerden op eenigerlei wijze een compromis met Satan's wereld of organisatie aan te gaan. Niet één hunner kan ooit een lid van het hemelsche Koninkrijk of de hemelsche Regeering van Jehova worden, omdat zij allen gestorven zijn, voordat het rantsoenoffer verschaft en betaald werd.

⁵⁹¹ De getrouwe mannen uit het verleden, die God getrouw en gehoorzaam waren, werden in Israël langen tijd als „onze vaders” beschouwd en genoemd. - Psalm 39 : 13; 22 : 5. Deze getrouwe en gehoorzame mannen spraken met hun kinderen over God en over hun eigen geloof in Zijn belofte. „O God, wij hebben het met onze ooren gehoord, onze vaders hebben het ons verteld; Gij hebt een werk gewrocht in hunne dagen, in de dagen van ouds”. - Psalm 44 : 2. Deze getuigen worden in de Schrift als voorbeelden van geloof en waarachtige toewijding op den voorgrond geplaatst. - Hebreën 12 : 1. Als gevolg van hun trouw ontvingen zij uit God's hand een „goed getuigenis”. Zij waren getuigen voor den Naam en de Majesteit van den Almachtigen God en Hij gaf hun Zijn goedkeuring. De geïnspireerde apostel, die een lid van

het Koninkrijk is, schreef over hen: „In hun geloof zijn dezen allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde”. — „Ook dezen allen, hoewel door het geloof een getuigenis van hen gegeven is, hebben de vervulling der gelofte niet verkregen, daar God iets beters met ons voor had, zoodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid zouden komen”. - Hebreëen 11 : 13, 39, 40; N.V. De apostel Paulus sprak ook voor zichzelf, toen hij „ons” zeide, want hij wist dat hij vóór de komst van Christus Jezus, den Koning der heerlijkheid, niet volmaakt gemaakt kon worden. - 2 Tim. 4 : 8. Daarom konden de getrouwe mannen uit het verleden evenmin volmaakt gemaakt worden vóór de oprichting van het Koninkrijk. Uit de Schrift komt dus duidelijk naar voren, dat deze mannen als „volmaakte” menschen uit den dood teruggebracht zullen worden. Welke plaats zullen zij nu in Jehova's beschikking en onder Zijn Theocratische Regeering innemen?

⁵⁹² Het Koninkrijk of de Regeering van Jehova is geestelijk, dus voor menselijke oogen onzichtbaar. Gedurende den tijd van Zijn zinnebeeldig Koninkrijk had God Zijn vertegenwoordigers op aarde. Insgelijks zal Hij ook gedurende de regeering van Christus, den Koning der heerlijkheid, Zijn vertegenwoordigers op aarde hebben. Deze zichtbare vertegenwoordigers, die met gezag optreden, zullen bestaan uit de getrouwe mannen uit het verleden, in Hebreëen elf genoemd en eeuwenlang in de Schrift als „onze vaders” beschreven. Over hen staat geschreven: „In plaats van uwe vaders, zullen uwe zonen zijn, gij zult ze tot vorsten stellen over de gansche aarde”. - Psalm 45 : 17.

⁵⁹³ De Koning, Christus Jezus, is de regeerder; de

aardsche vertegenwoordigers van dien grooten Regeerder zullen de „Vorsten” genoemd worden, die het Koninkrijk op de aarde zullen vertegenwoordigen. Hierover staat geschreven: „De Koning zal naar gerechtigheid heerschen, de vorsten zullen regeeren naar recht”. - Jesaja 32 : 1; Utr. V. Verder zegt de Schrift: „Want uit Sion [God's hoofdorganisatie, waarvan Christus Jezus het Hoofd is] zal de wet uitgaan, en des Heeren woord uit Jeruzalem”. - Jesaja 2 : 3. Evenals Samuël de profeet zich in het zinnebeeldig Koninkrijk onder het volk begaf, om de geboden van Jehova bekend te maken, zoo zullen tijdens de regeering van Christus de getrouwe mannen uit het verleden (de vorsten op aarde) zich insgelijks onder het volk begeben, om hen overeenkomstig de geboden des Heeren te richten. Dat is de Theocratische Regeering, die dan in werking getreden is.

ZULLEN SPOEDIG KOMEN

⁵⁹⁴ Een overvloed van Schriftuurlijke bewijzen levert in verbinding met de natuurlijke feiten, die hebben plaatsgevonden — waardoor de vervulling van profetie wordt aangetoond — het duidelijk bewijs, dat de

tijd voor den
strijd van den
grooten dag des

Almachtigen

Gods zeer nabij
is, dat in dien
tijd alle vijanden
God's vernietigd
zullen worden en de
aarde van goddeloosheid ge-

reinigd zal worden, in voorbereiding van de algeheele vestiging van gerechtigheid. De aangelegenheden der aarde zullen dan ten volle onder het toezicht van Christus Jezus gebracht zijn. De hierboven genoemde getrouwe mannen uit den ouden tijd — als volmaakte schepselen opgestaan— treden als de aardsche vertegenwoordigers van de Theocratische Regeering op. Verder toont het bewijsmateriaal ten volle aan, dat deze getrouwe mannen aan het begin van Armageddon op aarde teruggekeerd zullen zijn. Uit de Schrift blijkt met absolute zekerheid, dat eenigen van het overblijfsel nog op aarde zullen leven, als deze getrouwe mannen verschijnen en vanzelfsprekend zullen dan ook de leden van de groote schare op aarde zijn. Gemeenschappelijk zullen zij 's aardrijks Vorsten ontmoeten en welkom heeten.

BETH-SARIM

395 In San Diego, Californië ligt een klein stuk land, waarop in het jaar 1929 een huis gebouwd werd, Beth-Sarim genoemd en onder dien naam bekend. De Hebreuwsche woorden „Beth Sarim” beteekenen „Huis der Vorsten”. Het doel, waartoe dit eigendom verworven en het huis gebouwd werd, was: eenig tastbaar bewijs te hebben, dat er heden menschen op aarde zijn, die ten volle gelooven in God en Christus Jezus en in Zijn Koninkrijk, die gelooven dat de getrouwe mannen uit het verleden weldra door den Heere opgewekt worden en op de aarde zullen terugkeeren, om de leiding over de zichtbare aangelegenheden der aarde op zich te nemen. De eigendomsrechten van Beth-Sarim worden beheerd door het Wachtoren Bijbel & Tractaat Genootschap; het huis staat in den tegenwoordigen tijd den president van het Genootschap en zijn medewerkers ter beschikking,

om later voor altijd ter vervoeging te staan van de reeds genoemde vorsten der aarde. Natuurlijk zal dan alles wat op aarde is, den Heere toebehooren en noch voor den Heere, noch voor de vorsten is het noodig, dat anderen hun huizen bouwen. Maar het werd goedgedacht en welbehagelijk voor God, het bovengenoemde huis tot een getuigenis van den Naam van Jehova te bouwen, waardoor geloof in Zijn aangekondigde voornemens aan den dag gelegd wordt. Het huis is voor vele personen over de geheele aarde tot een zichtbaar getuigenis geweest. Hoewel de ongeloovigen er den spot mede drijven en er verachtelijk over spreken, staat het daar heden als een getuigenis voor Jehova's Naam. Wanneer de vorsten terugkeeren en eenigen hunner dit eigendom betrekken, zullen daardoor het geloof en de hoop, die de drijfveer tot het bouwen van Beth-Sarim geweest zijn, bevestigd worden.

DE GROOTE SCHARE

⁵⁹⁶ De Theocratische Regeering, d.w.z.: het hemelsche Koninkrijk — het Koninklijk Huis — wordt uitsluitend gevormd door Christus Jezus en 144.000 leden met Hem, terwijl boven allen Jehova God staat. Jehova stelde het aantal leden van het Koninklijk Huis vast, maar bepaalde geen aantal van de „andere schapen” des Heeren. Daarom wordt deze groep bij elkaar genoemd de „grootte schare, die niemand tellen kon” (Openbaring 7:9); met andere woorden, de grootte schare is zonder bepaald getal. De grootte schare zal geen deel van de Theocratische Regeering of het Koninkrijk der hemelen vormen, maar zal voor eeuwig op de aarde leven en optreden onder de onmiddellijke leiding des Heeren. De leden van de grootte schare moeten en zullen hun onkreukbaarheid jegens

God handhaven en zodoende een aandeel aan de rechtvaardiging van Zijn Naam hebben. De Heere heeft op genadige wijze in Zijn Woord geopenbaard, welke eenige van de functies zullen zijn, die de groote schare te vervullen zal hebben; de kennis hiervan vervult thans velen met vreugde.

HOOFDSTUK VII

VOORRECHTEN

ALS Jehova Zich voorgenomen heeft iets te doen, zal Hij zeker aan dat voornemen gevolg geven. „Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen; Ik heb het geformeerd [ontworpen], Ik zal het ook doen [volbrengen; Utr. V.]”. - Jesaja 46 : 11. „Alzoo zal Mijn Woord, dat uit Mijnen mond uitgaat, ook zijn. Het zal niet ledig tot Mij wederkeeren, maar het zal doen hetgeen Mij behaagt en het zal voorspoedig zijn [tot stand brengen; Utr. V.] in hetgeen waartoe Ik het zende”. - Jesaja 55 : 11. Jehova's wilsbesluit om de aarde te scheppen, is in de volgende woorden neergelegd: „Ik heb de aarde gemaakt en Mijne handen hebben de hemelen uitgebreid en Ik heb al hun heir bevel gegeven”. — „Want alzoo zegt de Heere, die de hemelen geschapen heeft, die God, die de aarde geformeerd en die ze gemaakt heeft: Hij heeft ze bevestigd, Hij heeft ze niet geschapen dat zij ledig [een woestenij; K.B.] zijn zoude, maar heeft ze geformeerd, opdat men daarop wonen zoude; Ik ben de Heere en niemand meer”. - Jesaja 45 : 12, 18.

⁵⁹⁸ God schiep de aarde. - Gen. 1 : 1. De voorgaande tekst bewijst, dat Hij haar schiep, om voor eeuwig door den mensch bewoond te worden. Deze gevolgtrekking wordt verder ondersteund door het gebod, dat Jehova aan Adam en Eva gaf, namelijk: „En God zegende ze en zeide tot hen: Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt en vervult [vult] de aarde en onderwerpt ze en hebt heerschappij over de visschen der

zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat over de aarde kruipt". - Genesis 1 : 28. Het gebod van Jehova „Weest vruchtbaar en vermenvuldigt en vervult [vult: Rotherham] de aarde", wordt hieronder verder aangehaald en omschreven als „de goddelijke opdracht".

⁵⁹⁹ Adam sloot zich bij den Duivel in diens opstand aan en om die reden werd hij een zondaar; dientengevolge konden Adam en Eva de goddelijke opdracht niet ten uitvoer brengen. God's voornemen kan echter niet falen tengevolge van eenige verkeerde daad van den mensch. Toen de goddelijke opdracht hem gegeven werd, was Adam rechtvaardig, maar als gevolg van zijn zonde, werd hij onrechtvaardig; en geen onrechtvaardig mensch zou de goddelijke opdracht kunnen uitvoeren. Alle kinderen Adams waren geboren zondaars, om die reden zou geen hunner de goddelijke opdracht evenmin kunnen volbrengen, zonder eerst rechtvaardig gemaakt te worden. - Romeinen 5 : 12; Psalm 51 : 7.

⁶⁰⁰ Heden wordt de aarde met ongerechtigheid en goddelooze personen vervuld. De koninkrijksklasse kan die goddelijke opdracht, de aarde te bevolken, niet uitvoeren, omdat de koninkrijksgroep uitsluitend uit geestelijke schepselen bestaat. Indien de millioenen, die geleefd hebben en gestorven zijn, uit den dood opgewekt en tot „menschelijke volmaaktheid hersteld werden", zou ook daarmee de goddelijke opdracht niet vervuld zijn, omdat de opdracht uitgevoerd moet worden door rechtvaardige mannen onder het onmiddellijke bevel des Heeren. Indien de „herstelling des menschen" God's voornemen ware (wat het niet is), zou zij alleen door den Heere Jezus Christus verwezenlijkt kunnen worden, zoodat dit eveneens geen vervulling van de goddelijke opdracht zou vormen. Zoodat het gebod Gods gegeven werd, moet het ook

ten uitvoer gebracht worden; maar hoe en door wien? Een beknopt antwoord wordt hier gegeven, waarna wij het bewijs ter bevestiging daarvan laten volgen: ⁶⁰¹ Aan de „grootte schare” zal het voorrecht verleend worden, de goddelijke opdracht, zich te vermenigvuldigen en de aarde te vullen, ten uitvoer te brengen. De grootte schare wordt gevormd door de „andere schapen” des Heeren, die Hij in Zijn kudde opneemt en aan welke Hij eeuwig leven op aarde verleent. Zij die de grootte schare vormen, zijn de personen van goeden wil, die thans door den Heere bijeenvergaderd worden. Zij worden rechtvaardig gemaakt door den Heere op grond van hun geloof en gehoorzaamheid; en eeuwig leven op aarde zal hun deel zijn, terwijl zij onder het onmiddellijk bevel en toezicht van de Theocratische Regeering zullen staan.

TOT ONDERWIJZING

⁶⁰² De teksten van den Bijbel worden onder inspiratie Gods gegeven en op God's aanwijzing opgeteekend door Zijn getrouwe dienstknechten, de profeten en de apostelen, tot onderwijzing der menschen van goeden wil in den weg der gerechtigheid, opdat deze menschen van goeden wil volledig toegerust zouden zijn tot alle goede werken. Dit heeft zoowel op het gezelfde overblijfsel als op zijn „metgezellen”, de grootte schare, betrekking. - 2 Timotheüs 3 : 16, 17. In den Bijbel zijn vele profetische beelden beschreven, op bevel van Jehova God gemaakt, doch in dusdanige bewoordingen ingekleed, dat zij niet eerder door de menschen begrepen konden worden, alvorens het einde van Satan's wereld, dat nu gekomen is, aangebroken zou zijn. - 1 Cor. 10 : 11. De tijd is nu rijp, waarin God deze profetische beelden bekend en begrijpelijk maakt tot hulp, vertroosting en hoop van de personen, die

Hem en Zijn Koninkrijk toegewijd zijn. - Romeinen 15 : 4. Onder deze profetische beelden ontmoeten wij den vloed of grooten zondvloed, de aanleidende oorzaken van dien vloed en de betrekking van Noach en zijn gezin tot dien vloed, welke met de uitvoering van de goddelijke opdracht de aarde te vullen, ten nauwste verband houden.

⁶⁰³ Velen van de engelen, die met Lucifer verbonden waren, sloten zich in den opstand bij hem aan. Zij hebben sindsdien tezamen met den Duivel groote goddeloosheid bedreven. De Duivel wist, dat God aan Adam geboden had, zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen en hij beraamde nu een plan, om dat voornemen Gods te doorkruisen. Vóór en gedurende Noach's dagen materialiseerden engelen zich tot menschelijke schepselen. Eenige engelen, die zich niet direct bij Satan's opstand aansloten, maar wèl voor zijn verleidelijken invloed gezwicht waren, werden er toe overgehaald, zich vrouwen uit de dochteren der menschen te nemen, als gevolg waarvan een geslacht, „mannen van roem” genaamd, op aarde geboren werd. Klaarblijkelijk was het de bedoeling van Satan en zijn verdorven bondgenooten, God te bespotten en de aarde met een boven-normaal geslacht te vullen, niet staande onder het doodsoordeel van Adam. Het gevolg hiervan was, dat de Duivel en die goddelooze engelen, de demonen, in Noach's dagen „de zonen Gods” [gematerialiseerde] verleidden, zoodat zij trouwden met de menschen en op aarde een geslacht voortbrachten, dat bekend stond onder Gibborim — de „geweldigden, die van ouds geweest zijn mannen van naam” — en uit uiterst verdorven schepselen bestonden. - Genesis 6 : 2-4. Daarom staat er geschreven: „Maar de aarde... was vervuld met wrevel [geweld; Afr. B.] - Genesis 6 : 11. „En de Heere zag dat de boosheid des menschen menigvuldig was op de aarde en al het ge-

dichtsel der gedachten [al het streven en trachten; Utr. V.] zijns harten te allen dage alleenlijk boos was". „En de Heere zeide: Ik zal den mensch, dien Ik geschapen heb, verdelgen van den aardbodem, van den mensch tot het vee, tot het kruipend gedierte en tot het gevogelte des hemels toe; want het berouwt Mij dat Ik ze gemaakt heb. Maar Noach vond genade in de oogen des Heeren". „Daarom zeide God tot Noach: Het einde van alle vleesch is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, Ik zal ze met de aarde verderven. Maak u een ark van goferhout; met kameren zult gij deze ark maken; en gij zult ze bepekken van binnen en van buiten met pek". - Genesis 6 : 5, 7, 8, 13, 14.

HET PROFETISCH BEELD

⁶⁰⁴ Toen Jehova God Zich voorgenomen had de aarde te vernietigen, gebod Hij Noach een ark te bouwen, waarin hij zijn gezin en zekere dieren moest opnemen. De ark was een beeld van God's organisatie onder Christus Jezus. De naam van Noach's vader was Lamech, dat „mchtig" beteekent. Lamech vervulde de rol, waarin hij Jehova God afbeeldde, terwijl Noach Christus Jezus, den geliefden Zoon Gods, voorstelde. Toen Lamech getuige was van de geboorte van zijn zoon, „noemde hij zijnen naam Noach, zeggende: Deze zal ons troosten over ons werk en over de smart onzer handen". - Genesis 5 : 28, 29. De naam Noach beteekent „rust; troost". Het verhaal over Noach vermeldt, dat hij na den vloed God een offerande bracht: „En de Heere rook dien liefelijken reuk en de Heere zeide in Zijn hart: Ik zal voortaan den aardbodem niet meer vervloeken om des menschen wil". - Genesis 8 : 21. De profetie, door Lamech uitgesproken, geschiedde ongeveer 600 jaren voor den vloed.

„Zoo waren alle de dagen van Lamech zevenhonderd en zeven en zeventig jaar”. - Genesis 5 : 30, 31. Het getal „zeven” is symbolisch voor de volheid van hemelsche dingen of de volledigheid in den hemel; en daar er in dit geval drie zevens optreden, schijnt dit te wijzen op de jaren der eeuwigheid Jehova's. „Van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God”. - Psalm 90 : 2.

⁶⁰⁵ Op grond van zijn trouw en gehoorzaamheid aan God, werd Noach tot een rechtvaardig man gerekend. Hij waarschuwde de toenmaals op aarde levende menschen voor het naderende onheil van den vloed. Hij was een „prediker der gerechtigheid” en legde voortdurend getuigenis voor den Naam van Jehova God af. - 2 Petrus 2 : 5; Hebreëen 11 : 7. Nadat Noach 500 jaar oud was, werden hem drie zonen geboren. - Genesis 5 : 32; 6 : 9, 10. In het profetisch drama, dat met den zondvloed verband houdt, vervullen deze drie zonen de rol, waarin zij de „andere schapen” des Heeren (die de groote schare vormen), afbeelden, terwijl Noach een beeld was van Christus Jezus, de „Vader der Eeuwigheid”, die het leven schenkt aan allen die leven verkrijgen. - Jesaja 9 : 5.

⁶⁰⁶ Noach's zonen werden korten tijd vóór den vloed geboren; en zoo worden ook de „andere schapen” des Heeren (die de groote schare vormen), korten tijd vóór Armageddon, het tegenbeeld van den vloed, voortgebracht. Noach's zonen werden geboren korten tijd vóór het einde van de goddelooze „wereld, die toen was” en nu worden de „andere schapen” aan het einde van de tegenwoordige goddelooze wereld voortgebracht. Evenals Noach oud was, toen zijn kinderen ter wereld kwamen, zoo is er ook een lange tijd verstreken, sedert de geboorte van het kindeke Jezus tot aan den tijd, waarop Hij Zijn „andere schapen” verwekt. De feiten, die hebben plaatsgevonden, onthullen

thans duidelijk, dat de vloed en alles wat daarmee in verband gestaan heeft, een beeld vormen van God's voornemen aangaande de goddelooze wereld, die nu is en die Hij in Armageddon zal vernietigen.

⁶⁰⁷ In gehoorzaamheid aan God's gebod bouwde Noach de ark, die God's voorziening was voor de bescherming en redding van Noach en zijn gezin tegen de verwoesting van den vloed: „Want Ik, zie, Ik breng eenen watervloed over de aarde, om alle vleesch, waarin een geest des levens is, van onder den hemel te verderven: al wat op de aarde is zal den geest geven”. — „En Noach deed het; naar al dat God hem geboden had, zoo deed hij”. — Daarna zeide de Heere tot Noach: „Ga gij en uw gansche huis in de ark; want u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht”. - Genesis 6 : 17-19, 22; 7 : 1.

⁶⁰⁸ De opzet van Satan was, de geheele schepping op de aarde te verderven en daardoor de vernietiging van alle menschen te bewerkstelligen; zoo poogde hij zijn goddelooze uitdaging waar te maken. Dit mislukte den Duivel echter! De vloed had de vernietiging van alle vleesch op aarde ten gevolge met uitzondering van Noach en zijn gezin, wier redding een nederlaag voor Satan's opzet en een rechtvaardiging van Jehova's Naam was. Hieruit blijkt dus duidelijk, dat het voornaamste doel van den vloed de rechtvaardiging van den Naam en het Woord van Jehova was. Voorts was Zijn doel, de aarde van de goddeloozen te zuiveren en slechts de rechtvaardigen te bewaren, t.w.: Noach en de leden van zijn familie, die God om hun geloof en gehoorzaamheid rechtvaardig gerekend had. Dit was een beeld van de gevolgen van Armageddon, welke groote strijd de aarde zal zuiveren van alle goddeloozen en slechts de rechtvaardigen — die God om hun geloof en gehoorzaamheid rechtvaardig re-

kent — zal redden, terwijl zij tevens een rechtvaardiging van Jehova's Naam zullen zijn.

⁶⁰⁹ God verklaart, dat Hij bij den bouw van de ark beoogde: de rechtvaardigen in het leven te behouden. - Genesis 6 : 18; 7 : 3. Noach en de leden van zijn gezin werden wegens hun geloofs-gehoorzaamheid rechtvaardig in God's oogen gerekend. Nadat de vloed geëindigd was, verlieten de geredden de ark. „Toen sprak God tot Noach, zeggende: Ga uit de ark, gij en uwe huisvrouw en uwe zonen en de vrouwen uwer zonen met u. Toen ging Noach uit en zijne zonen en zijne huisvrouw en de vrouwen zijner zonen met hem. En Noach bouwde den Heere een altaar; en hij nam van al het reine vee en van al het reine gevogelte en offerde brandofferen op dat altaar en de Heere rook dien liefelijken reuk”. - Genesis 8 : 15, 16, 18, 20, 21.

⁶¹⁰ Toen Noach met zijn zonen en hun vrouwen — in totaal acht personen — de ark verlieten, waren zij de eenige levende schepselen; allen werden in de oogen van Jehova rechtvaardig gerekend. Men kan er zeker van zijn, dat God geen opdracht om „de aarde te vullen” zal verstrekken aan schepselen, die door Hem niet rechtvaardig gerekend worden. Onmiddellijk na den vloed herhaalde God het gebod aan den rechtvaardigen Noach en zijn familie: „vruchtbaar te zijn en zich te vermenigvuldigen en de aarde te vullen”. Op dit punt beeldde Noach Christus Jezus, „de Vader der Eeuwigheid”, af, die overeenkomstig den wil van den Almachtigen God leven uitdeelt (Jesaja 9 : 5; Romeinen 6 : 23) en verder ook de leden van het lichaam van Christus, die met Christus Jezus in het werk der wedergeboorte verbonden zullen zijn. - Lucas 22 : 28-30; Mattheüs 19 : 28. Daar de vervulling van de aarde onder de leiding van Christus Jezus moet geschieden, is het zeker, dat menselijke schepselen gebruikt moeten worden om menselijke

kinderen voort te brengen, daarom zijn de zonen van Noach en hun vrouwen een beeld van de „andere schapen” des Heeren, die de groote schare vormen.

⁶¹¹ Onmiddellijk na het verlaten van de ark ontvingen Noach en zijn zonen van Jehova dit gebod: „En God zegende Noach en zijne zonen, en Hij zeide tot hen: Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt en vervult de aarde”. - Genesis 9 : 1. Dit is een duidelijk bewijs, dat de zonen van Noach de aardsche schepselen afbeeldden, die het voorrecht zullen hebben de goddelijke opdracht, om te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen, ten uitvoer te brengen. Dat de zondvloed, de daarmede gepaard gaande omstandigheden en Noach met zijn familie zinnebeeldig waren en een profetie vormen, wordt nader door Jezus' woorden bevestigd. „En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, alzóó zal het ook zijn in de dagen van den Zoon des menschen: zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven, tot den dag op welke Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en verloor ze allen. Even alzóó zal het zijn in den dag op welchen de Zoon des menschen geopenbaard zal worden [op den dag, waarin de sluier van den Zoon des Menschen opgelicht zal worden; Weymouth]”. - Lucas 17 : 26, 27, 30.

⁶¹² De Heere Jezus zal aan alle vleesch geopenbaard worden door de uitdrukking van Jehova's wraak in Armageddon, welke zeer nabij is. Daarover staat geschreven: „En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring des Heeren Jezus van den hemel met de Engelen zijner kracht, met vlammend vuur wraak doende [straf oefenende] over degenen die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie onzes Heeren Jezus Christus niet gehoorzaam zijn; dewelken zullen tot straf lijden [boeten met; N.V.] het eeuwig verderf van het aangezicht des

Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte." — 2 Thessalonicenzen 1 : 7-9.

⁶¹³ Evenals het einde van den zondvloed niet het einde van het beeld of het profetisch drama vormde, zoo is het einde van Armageddon niet zonder meer het einde van de vervulling van dat profetisch beeld. Er blijven namelijk in de profetie dingen over, die na Armageddon vervuld moeten worden. Daar de goddelijke opdracht onmiddellijk na den zondvloed verleend werd, levert zij dit bewijs, dat het begin van de uitvoering van de goddelijke opdracht onmiddellijk na den strijd van Armageddon zal volgen. De goddelijke opdracht werd eerst aan Adam gegeven en daarna aan Noach en zijn zonen herhaald. Nergens anders in de Schrift wordt zij herhaald; en in de beide gevallen, waar zij genoemd is, wordt zij gegeven aan mannen, die in God's oogen rechtvaardig zijn. Nadat de strijd van Armageddon geëindigd is, zullen de leden van de groote schare, behalve enkelen van het overblijfsel van het lichaam van Christus en de „Vorsten" der aarde, de eenige menschelijke schepselen op de aarde zijn. Zullen de leden van het overblijfsel of het lichaam van Christus kinderen voortbrengen in vervulling van de goddelijke opdracht? Noach's handelwijze kan ons helpen tot een juiste gevolgtrekking te komen, daar Noach Den Christus voorstelde. Tevens is het van belang na te gaan, wat Noach's zonen deden, teneinde tot vaststelling van het juiste antwoord op deze vraag te komen.

⁶¹⁴ Noach leefde na het verlaten van de ark nog 349 jaren. Het verhaal toont aan, dat Noach na den zondvloed geen kinderen verwekt heeft. Indien hij na den zondvloed tóch zonen verwekt had, zou dat beteekenen, dat het menschelijk geslacht meer dan drie stamtakken, de Semietische, Jafethietische en Chamietische gehad zou hebben. Het Bijbelsche verhaal toont

slechts deze drie oorsprongen van het menschelijk geslacht. - Genesis 10 : 1-32. Over alle aartsvaders van Adam tot Noach's vader Lamech vermeldt de Bijbel, nadat zij den eerstvolgende in de lijn der afstamming verwekt hadden, „zij zonen en dochteren gewonnen”. - Genesis 5 : 3-30. De Bijbelsche opteekening over Noach en zijn zonen luidt: „En Noach was vijfhonderd jaar oud: en Noach gewon Sem, Cham en Jafeth”. - Genesis 5 : 32. Er is geen enkele Bijbelsche aanwijzing, die aantoonst dat Noach nog méér zonen dan de drie bovengenoemde had, noch voor noch na den zondvloed en evenmin na het geven van de goddelijke opdracht om „de aarde te vervullen”. Wat Noach's drie zonen aangaat, de namen van hun kinderen en kleinkinderen, die geboren werden na den vloed en na de herhaling der goddelijke opdracht, worden genoemd tot een totaal van zeventig personen. - Genesis 10 : 1-32. In het goddelijke verhaal komt in het geheel niets voor, dat er op wijst, dat de drie zonen vóór den vloed kinderen gewonnen, evenmin als het volkomen gemis van iedere mededeeling over kinderen, die Noach na den vloed gewonnen zou hebben. Om deze reden blijkt, dat het goddelijke gebod om „zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen” niet van toepassing is op de geestelijk wedergeborenen, d.w.z.: het overblijfsel, maar dat degenen, die door Noach worden afgebeeld — namelijk de getrouwen die het Koninkrijk met Christus beërven — inbegrepen zijn bij en verbonden met Christus Jezus, „de Vader der Eeuwigheid”, die het leven uitdeelt aan allen die na Armageddon het leven zullen ontvangen, met inbegrip van hen, die uit de dooden opgewekt worden.

⁶¹⁵ Aangezien de goddelijke opdracht slechts aan rechtvaardige of door den Heere rechtvaardig gerekende menschen gegeven werd en de leden van de

grootte schare, die den krijg van Armageddon overleven, de éénigen van het menschelijk geslacht zijn, die op de aarde zullen blijven (en die op grond van hun geloof en gehoorzaamheid door den Heere rechtvaardig gerekend zullen worden); is de gevolgtrekking dan niet redelijk en Schriftuurlijk, dat de leden van de grootte schare de goddelijke opdracht naar den wil van Jehova God en onder het onmiddellijk gebod en de directe leiding van Christus zullen uitvoeren? Zoo rijst de vraag: Daar de Heere thans Zijn „andere schapen”, die de grootte schare zullen vormen, bijeenvergadert, moeten zij nu reeds beginnen te trouwen en in vervulling van de goddelijke opdracht kinderen voortbrengen? Het antwoord daarop is ontkennend en wordt door de Schrift ten volle bevestigd. De zonen van Noach en hun vrouwen hadden gedurende den zondvloed geen kinderen. Er is geen enkel bewijs aanwezig, dat er in de ark kinderen opgenomen werden. Slechts acht personen verlieten de ark en dat is het afdoende bewijs, dat er Noach's zonen noch vóór noch gedurende den zondvloed kinderen geboren werden. - Genesis 7 : 13; 8 : 16. In het profetisch beeld wordt getoond, dat eerst na den zondvloed aan Noach's zonen en hun vrouwen kinderen geschonken werden. Het eerste kind, dat genoemd wordt, werd twee jaren na den zondvloed geboren. - Genesis 10 : 11.

⁶¹⁶ Onder inspiratie van den Heiligen Geest bevestigt de apostel Petrus dit, als hij zegt: „De ark, . . . waarin weinigen (dat is acht) zielen behouden werden door het water”. Daarom moet men de onvermijdelijke gevolgtrekking maken, dat het begin van de vervulling van de goddelijke opdracht na Armageddon plaats vindt. Ter bevestiging van deze gevolgtrekking worden hier Jezus' woorden aangaande Armageddon weergegeven, namelijk: „Maar wee den bevruchten en den zoogenden vrouwen in die dagen!” Mattheüs

24 : 19. Jezus waarschuwde hen, die van de verwoestende gevolgen van Armageddon gered willen worden, om thans naar het Koninkrijk te vlieden, omdat het te laat zal zijn om te vluchten, als Armageddon reeds begonnen is. Ook gaf Hij hun den raad zich geen onnoodige lasten op te leggen, als zij aldus vlieden. - Mattheüs 24 : 16-21.

⁶¹⁷ De Heere Jezus Christus is de groote Uitvoerende Dienaar van Jehova God. Alles wat in het Koninkrijk gedaan moet worden, moet door Hem of onder Zijn onmiddellijke leiding geschieden. De redenen daarvoor zijn volledig in de Schrift neergelegd. De volmaakte mensch Adam verloor alles, Jezus werd de eigenaar van alle dingen, die Adam verloren had. Christus is de „erfgenaam van alle dingen”. - Hebreë 5 : 9; Romeinen 8 : 17. Hij is „de Bron van eeuwige zaligheid” en de Uitdeeler van leven. - Hebreë 5 : 9; Romeinen 6 : 23. De uitvoering van de goddelijke opdracht dient onder de onmiddellijke leiding van Christus Jezus te geschieden. Zijn „andere schapen”, de groote schare, moeten naar den wil Zijns Vaders gebruikt worden. De goddelijke opdracht moet op aarde uitgevoerd worden door menschelijke schepselen, die in volle overeenstemming met Christus Jezus zijn. De leden van de groote schare zullen na de beëindiging van Armageddon de eenigen zijn, die dit kunnen doen. Dat Christus Jezus de wedergeboorte der menschheid door Zijn aardsche vertegenwoordigers zal volbrengen, wordt door Zijn woorden bevestigd: „En Jezus zeide tot hen: Voorwaar Ik zeg u, dat gij die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des menschen zal gezeten zijn op den troon zijner heerlijkheid, dat gij óók zult zitten op twaalf tronen, oordeelende de twaalf geslachten Israëls”. - Mattheüs 19 : 28.

⁶¹⁸ Zooals door de Schrift wordt aangetoond, dient

de groote schare „vóór den troon Gods” (Openbaring 9 : 15) ; d.w.z. : zij dient onder het onmiddellijk bevel van den Heere Jezus Christus. Het profetisch beeld toont duidelijk aan, dat Noach's familie, t.w. zijn zonen en hun vrouwen, heenwijst naar de groote schare. Aangezien het gebod om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen aan de personen in het voorbeeld gegeven werd, blijkt, dat in het tegenbeeld de leden van de groote schare voor dat doel onder de leiding van Christus gebruikt zullen worden. De leden van het lichaam van Christus zijn Jehova's vertegenwoordigers ter uitvoering van Jehova's voornemen, waarbij Hij hun opdraagt, zekere dingen te doen. De leden van de groote schare zijn de „metgezellen” van het lichaam van Christus, om het hun toegewezen werk te verrichten. Het profetisch beeld, door andere teksten mede ondersteund, toont aan, dat de groote schare door den Heere gebruikt zal worden, om de goddelijke opdracht, zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen, ten uitvoer te brengen. Dit zal het groote voorrecht zijn, dat de Heere verleent aan degenen, die tot Zijn „andere schapen” behooren.

DE NIEUWE AARDE

619 Sedert den opstand in Eden ging de aarde onder den vloek gebukt. - Genesis 3 : 17. Satan heeft de aarde in goddeloosheid beheerscht en onrechtvaardige mannen hebben aan die overheersching een werkzaam aandeel gehad. Maar dit zal niet altijd zoo blijven, daar God Zijn belofte gegeven heeft, dat de goddeloozen verdeldg zullen worden en daarna de „nieuwe aarde” gevestigd zal worden. God deed de uitdrukkelijke belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde te scheppen : „Want zie, Ik schep nieuwe hemelen en eene nieuwe aarde en de vorige dingen zullen niet

meer gedacht worden en zij zullen in het hart niet opkomen". - Jesaja 65 : 17. De apostel Petrus geloofde en diende God en Christus getrouw. Hij was de geïnspireerde getuige des Heeren, onder inspiratie van den Geest Gods en met positieve autoriteit schreef hij: „Maar wij verwachten naar Zijne belofte nieuwe hemelen en eene nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont". - 2 Petrus 3 : 13.

⁶²⁰ De „hemelen" beteekenen: de voor menschelijke oogen onzichtbare regeeringsmacht. Satan is lang de onzichtbare heerscher der wereld geweest. - 2 Corinthiërs 4 : 4. De nieuwe hemelen bestaan uit Den Christus, Hoofd en Lichaam, gediend door de heilige engelen des hemels. Werd de goddelooze aarde door onrechtvaardige mannen geregeerd, de „nieuwe aarde" zal uit rechtvaardige mannen bestaan, die in vroegere jaren reeds hun onkreukbaarheid jegens God bewezen hebben en die — opgewekt als volmaakte menschen — tot vorsten over de gansche aarde gesteld zullen worden en de aarde in gerechtigheid zullen regeeren. - Psalm 45 : 17; Jesaja 32 : 1. De groote schare zal met deze vorsten verbonden zijn. Ieder schepsel, dat eeuwig leven op aarde verkrijgt, moet rechtvaardig worden en de rechtvaardigen zullen nimmer sterven. - Mattheüs 25 : 46. De nieuwe hemelen en de nieuwe aarde vormen te zamen de rechtvaardige wereld, van welke de geïnspireerde schrijver van de Schrift zegt, dat deze de „toekomstige wereld" is, „tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid". - Hebreëen 2 : 5; 6 : 5; Efeziërs 3 : 21; N.V.

⁶²¹ Ter vervulling van Zijn belofte heeft God een nieuwen hemel geschapen, die, zooals reeds gezegd uit Christus bestaat en Christus op den troon gezet om te heerschen. De Schrift toont aan, dat Christus na den krijg van Armageddon de nieuwe aarde in werking

zal doen treden. Dan is het oogenblik aangebroken, waarop de groote schare zal beginnen de profetische goddelijke opdracht te vervullen, door zich te vermenigvuldigen en de aarde met rechtvaardige kinderen te vervullen. God zal de aarde uitsluitend met rechtvaardige schepselen vervullen en daartoe bedient Hij zich ook van rechtvaardige werktuigen. Behalve de groote schare blijken er geen andere menselijke werktuigen te zijn. Klaarblijkelijk worden dus de „andere schapen” des Heeren, die de groote schare vormen, voor dat doel door den Heere voortgebracht. Alle Schriftuurlijke bewijzen en de uitwendige feiten wijzen er op, dat de groote schare het aardsche werktuig is, om de goddelijke opdracht „de aarde te vervullen”, ten uitvoer te brengen.

⁶²² Evenals de zondvloed, welke zinnebeeldig was, de aarde van de goddeloozen zuiverde en slechts acht personen liet overleven, zoo zal ook de krijg van den grooten dag des Almachtigen Gods de aarde van de goddeloozen zuiveren, waardoor er naar verhouding slechts weinig menschen zullen overblijven. „En de verslagenen des Heeren zullen te dien dage liggen van het eene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde; zij zullen niet beklaagd, noch opgenomen, noch begraven worden; tot mest op den aardbodem zullen zij zijn”. - Jeremia 25 : 33. Armageddon zal de aarde van ongerechtigheid zuiveren en daarna moeten alle levenden aan de zijde van God en Christus, Zijn Koning, staan. De Schrift schijnt er duidelijk op te wijzen, dat de overlevenden van Armageddon de Jonadabs zullen zijn, die „gerechtigheid en zachtmoedigheid zoeken” en de groote schare vormen. - Openbaring 7 : 9-15. Samen met de getrouwe profeten en dienstknechten Gods, die voor de eerste komst van Christus Jezus hun onkreukbaarheid jegens God gehandhaafd hebben, zullen dezen voor eeuwig op de aarde wonen. Het

geheele aantal zal ongetwijfeld slechts enkele millioenen uitmaken, een klein aantal in vergelijking met de groote massa der menschheid, die thans de aarde bevolkt. Doch men behoeft zich niet te ontzetten over de groote wereldomvattende vernietiging van Armageddon. Het staat vast, dat de dag van Jehova's wraak zal eindigen met de volledige overwinning van Christus over Satan. Er zal evenwel een veel grooter aantal personen op de aarde overblijven dan het aantal dergenen, die den zondvloed in Noach's dagen overleefden.

⁶²³ Het feit, dat er een groote menigte personen haar onkreukbaarheid jegens God handhaaft en door Armageddon heengebracht wordt, reduceert Satan's goddelooze uitdaging tot nul, het is een rechtvaardiging van Jehova's Naam en Woord. De macht van Jehova God is onbegrensd, er is niets, dat Hem kan verhinderen, Zijn opdracht „de aarde te vervullen”, ten uitvoer te brengen. Als de aarde van haar verdorvenheid ontdaan zal zijn, zal zij zich eindelijk in den gewenschten toestand bevinden, waarin die goddelijke opdracht in overeenstemming met den wil van den Almachtigen God uitgevoerd kan worden. Slechts acht personen overleefden den zondvloed en nu is (in God's oogen kort daarna, ook al zijn daarmee eeuwen gemoeid geweest), de aarde wederom vervuld met schepselen, waarvan de meesten zich tot gewelddadigheid en goddeloosheid gekeerd hebben. Als eenige weinigen millioenen Armageddon overleven en God en Zijn Koning, Christus Jezus, ten volle toegewijd zijn, wat zal dit geringe aantal millioenen dan onder de leiding van Christus Jezus ten opzichte van de „vervulling der aarde” binnen enkele eeuwen tot stand kunnen brengen? Hoeveel tijd er voor noodig zal zijn, om de aarde te bevolken, wordt niet geopenbaard,

maar er schijnen geen duizend jaren voor noodig te zijn, om de goddelijke opdracht ten uitvoer te brengen.

IN GERECHTIGHEID ONTVANGEN

624 Na Armageddon zullen alle ontaarde en goddelooze schepselen dood zijn. Noch zij, noch de Duivel zullen de kinderen van de leden van de groote schare alsdan kunnen bezoedelen of beïnvloeden. Het in werking getreden Koninkrijk des Heeren zal het eeuwige leven aan alle gehoorzamen schenken. Daarom zullen de kinderen van de groote schare in gerechtigheid (en niet langer in zonde) en ten leven ontvangen worden. Christus Jezus zal datgene tot stand brengen, wat Lucifer nagelaten heeft te doen en rechtvaardige mannen en vrouwen zullen de functies vervullen, waartoe de zondige mensch niet in staat was, zoodoende zal God's gebod, om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen, in gerechtigheid ten uitvoer gebracht worden. Dat zal een rechtvaardiging van Jehova's Woord en Naam zijn. Het was God's wil, dat de volmaakte Adam en Eva zich zouden vermenigvuldigen en daarom moet het ook in overeenstemming met den wil Gods zijn, dat die mannen en vrouwen, die door den Heere rechtvaardig gerekend worden en die de groote schare zullen vormen, zullen trouwen en kinderen voortbrengen. De in 1 Corinthiërs 7 gegeven raad was niet van toepassing op den volmaakten Adam en zal ook niet van toepassing zijn op de leden van de groote schare, die de opdracht, welke Adam als gevolg van zijn ongehoorzaamheid niet vervulde, ten uitvoer brengen. Ook de raad in 1 Timotheüs 5 : 11, 14 gegeven, geldt niet voor de groote schare.

ZUIGELINGEN ZULLEN NIET STERVEN

625 De tijd van de wedergeboorte van het mensche-lijk geslacht zal een tijd van blijdschap en vreugde zijn. Het zal een tijd van algeheelen vrede en groote verheugenis zijn. Het zal een ware vreugde voor de ouders zijn, kinderen groot te brengen en hen in de gerechtigheid onder rechtvaardige toestanden te onderwijzen. Ouders koesteren den vurigen wensch, dat hun kinderen in leven blijven. De zuigelingen, die den leden van de groote schare geboren worden, zullen niet als zuigelingen sterven. Wanneer zij reeds in de eerste kinderjaren zouden sterven, zou hun geboorte geen zin hebben, daar God's tijd gekomen is, om de aarde met rechtvaardige levende schepselen te vervullen. Omdat de vader van het mensche-lijk geslacht (dat is Adam) gezondigd heeft, werden alle kinderen in zonde geboren. Zij erfden de onvolmaaktheid en de veroordeeling en daarom zijn velen wegens de ongerechtigheid van Adam gestorven. - Rom. 5 : 12.

626 Jezus heeft het mensche-lijk geslacht gekocht; daar de leden van de groote schare het volle voordeel van het rantsoenoffer ontvangen en de opdracht van den Heere verkregen hebben, de aarde te vervullen, zullen hun kinderen den dood niet erven, die als gevolg van Adam's zonde over het mensche-lijk geslacht gekomen is. De kinderen van de groote schare zullen in gerechtigheid ontvangen en ten leven geboren worden, indien zij daarna den Heere gehoorzaam blijven. Zij, die daarna sterven, zullen wegens hun eigen **persoonlijk** onrecht sterven, zooals geschreven staat: „Een iegelijk zal om zijn ongerechtigheid sterven”, maar niet als gevolg van de overgeërfde zonde. - Jer. 31 : 29, 30; Ezech. 18 : 17. Hieruit volgt, dat minderjarigen, die nog niet voldoende voor zichzelf verantwoordelijk zijn, niet als minderjarigen zullen

sterven, maar dat de Heere een ieder hunner een redelijke, volle en faire gelegenheid zal schenken, om zijn of haar toewijding aan God en de gerechtigheid te bewijzen.

⁶²⁷ Over de groote schare staat geschreven: „Want het Lam [Christus Jezus], dat in 't midden des troons is, zal ze weiden en zal hun een Leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hunne oogen afwisschen”. - Openb. 7 : 17. Stierven de zuigelingen van de groote schare reeds als zuigelingen, dan zouden de ouders zeker tranen van bitterheid vergieten. Maar er zullen geen tranen van bitterheid vergoten worden. Het Koninkrijk der hemelen wordt symbolisch „de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem” genoemd, dat de wereld in gerechtigheid regeert en dat tevens de woonplaats is van God, van waaruit Hij het volk zegent, zooals geschreven staat: „En God zal alle tranen van hunne oogen afwisschen en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch gekrijt [geween], noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan [voorbijgegaan; N.V.] - Openb. 21 : 4.

⁶²⁸ De reden, waarom rouw, gekrijt en moeite zullen eindigen, wordt duidelijk in de volgende teksten weergegeven. „Jeruzalem” is de naam, die van toepassing is op Jehova's universeele organisatie, terwijl „Zion” de naam is van de hoofdorganisatie, die den wil Gods over allen uitoefent. „Jeruzalem” omvat derhalve de „andere schapen” des Heeren, als zij allen in de kudde des Heeren opgenomen zijn. - Johannes 10 : 16. Reeds zijn de „nieuwe hemelen” in functie getreden. Nu schenke men zijn aandacht aan Jehova's profetische woorden: „Want zie, Ik schep nieuwe hemelen en eene nieuwe aarde, en de vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, en zij zullen in het hart niet opkomen. Maar weest gijlieden vroolijk en verheugt

u tot in eeuwigheid in hetgeen Ik schep; want zie, Ik schep Jeruzalem eene verheuging, en zijn volk eene vroolijkheid; en Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem en vroolijk zijn over Mijn volk, en daarin zal niet meer gehoord worden de stem der weening, noch de stem des geschreeuws. Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinige dagen, noch een oud man, die zijne dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven, honderd jaar oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaar oud zijnde, zal vervloekt worden". — Jesaja 65 : 17-20.

⁶²⁹ Deze tekst wijst er op, dat de groote schare zich zal beginnen te vermenigvuldigen en hare zuigelingen haar tot vreugde zullen zijn. De ouders zullen weten, hoe zij hun kinderen te voeden en te verzorgen hebben en hoe zij hen in den weg der gerechtigheid dienen te onderwijzen, opdat zij zonder ziekte, lijden of dood tot volwassenheid mogen opgroeien. Daarom staat er geschreven: „Daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinige dagen, noch een oud man, die zijne dagen niet zal vervullen”; hetgeen duidelijk beteekent, dat de zuigelingen tot rijpheid zullen opgroeien.

⁶³⁰ Maar wat beteekenen dan de woorden van den tekst: „Want een jongeling zal sterven honderd jaar oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaar oud zijnde, zal vervloekt worden”? Het getal tien is een symbool voor volledigheid of voltalligheid van dingen, die op de aarde betrekking hebben. Het veelvoud tien maal tien of honderd moet derhalve verband houden met de volle gelegenheid van ieder kind van de groote schare, om zijn onkreukbaarheid jegens den Heere te bewijzen. Deze „honderd jaren” behoeven daarom nog niet te beteekenen, dat iedere persoon letterlijk een proeftijd van honderd jaar zal ontvangen, maar deze wijze van uitdrukken beteekent

veelmeer, dat een ieder volle gelegenheid ontvangt, zijn getrouwheid tegenover den Heere te bewijzen. Als dezulken hun verknochtheid bewijzen en als gevolg daarvan rechtvaardig gemaakt worden, zullen zij eeuwig leven, terwijl zij, die in gebreke blijven hun onwankelbare trouw te bewijzen en opzettelijke zondaars worden, als vervloekten zullen sterven. Of daarvoor nu honderd of vijfhonderd jaren noodig zijn, maakt geen verschil, maar gedurende dien tijd zou zulk een persoon toch een jongeling blijven, vergeleken bij hen die nimmer zullen sterven.

⁶³¹ Derhalve zal een „jongeling” die de volle gelegenheid heeft gekregen, maar nochtans een opzettelijke overtreder van God's wet wordt, omkomen en wel om zijn eigen ongerechtigheid, weshalve hij als een vervloekte zal sterven. Niemand zou om den dood van een opzettelijken zondaar treuren. De ouders zouden niet eens treuren, omdat droefheid over zulke wetteloozen er op zou wijzen, dat de treurende in zijn hart niet in volle overeenstemming met God, Zijn voornemens en Zijn Koninkrijk is. God heeft geboden, dat zij, die zich volkomen aan Hem toegewijd hebben, niet zullen treuren over den dood van verstokte goddeloozen. - Zie Ezechiël 24 : 16, 17. Daarom zal er in God's organisatie „niet meer gehoord worden de stem der weening noch de stem des geschreeuws”.

⁶³² De kinderen, die de groote schare geboren worden, zijn het zaad der gezegenden des Heeren en ook deze gehoorzame kinderen zullen gezegend worden. „Zij zullen niet tevergeefs arbeiden noch baren ter versterking [tot een vroegtijdigen dood; Utr. V.], want zij zijn het zaad der gezegenden des Heeren en hunne nakomelingen met hen”. - Jesaja 65 : 23. Als het Koninkrijk ten volle in functie getreden zal zijn zal het alle gehoorzamen zegenen, er zal niet geduld worden, dat den gewijden des Heeren eenig kwaad

of eenige droefheid aangedaan wordt. - Jesaja 65 : 25.

⁶³³ Judas Iskariot, die den Heere Jezus verraden heeft, was een moedwillig zondaar, niemand betreurde zijn dood. Dit illustreert en bekrachtigt de waarheid, dat niemand bedroefd zal zijn over den dood van iemand, die volle gelegenheid gehad heeft, den Heere te leeren kennen en te gehoorzamen en zich toch opzettelijk tegen God en Zijn Koninkrijk verzet. Het Koninkrijk Gods is een groote vreugde voor allen, die het Koninkrijk liefhebben en zich in gehoorzaamheid aan God's wet overgeven. Het is het Koninkrijk, dat Jehova's Naam rechtvaardigt en daarom zullen allen, die in en onder God's organisatie leven, zich grootelijks verblijden. Gedurende al den tijd, waarin Satan als de „god” dezer wereld opgetreden is, hebben droefheid, smart en dood onder de volken geheerscht. Onder de regeering van Christus Jezus zal het gewezen ophouden en plaats maken voor vreugde, te zijner tijd zal zelfs de dood vernietigd worden. — 1 Corinthiërs 15 : 26.

⁶³⁴ Door het geloof zien en waardeeren de leden van het gezelfde overblijfsel, wat God's Koninkrijk betekent voor hen en voor allen, die gehoorzaam zijn. Ziende, dat de Heere Jezus den troon bestegen en Zijn macht aanvaard heeft en Zijn heerschappij begonnen is, verheugen zij zich met groote vreugde. - Openbaring 12 : 12. De „andere schapen” des Heeren, die thans tot Hem vergaderd worden, aanschouwen door het geloof het Koninkrijk en de zegeningen, die deze Koninklijke heerschappij hun en hunne nakomelingschap zal brengen en met groote blijdschap jubelen zij Jehova en den Heere Jezus toe. - Openbaring 7 : 9, 10. Als de leden van de groote schare hun functies en voorrechten onder het Koninkrijk uitoefenen, zal hun blijdschap groot zijn. Zij erkennen en waar-

deeren thans de groote waarheid, dat hun zal worden vergund, kinderen voort te brengen, die tot heerlijkheid Gods, eeuwig op de aarde zullen leven en dit bezorgt hun veel blijdschap.

PERSOONLIJKE VERPLICHTINGEN

⁶³⁵ De tijd, in de Schrift als „de laatste dagen” aangeduid, is thans aangebroken. Het is een tijd van plotselinge groote gebeurtenissen en naderend onheil. De groote massa der menschen is goddeloos en daaronder is ook het meerendeel der kinderen begrepen. De „andere schapen” des Heeren, die nu tot Hem vergaderd worden, dragen groote verantwoordelijkheden, waaraan zij hun bijzondere aandacht moeten schenken. Er zijn thans Jonadabs, die God en Zijn Koninkrijk ten volle toegewijd zijn, van welke velen kinderen hebben: Wat moet nu voor hen verwacht worden? De verplichting rust op de ouders, hun kinderen in de waarheid van en betreffende Jehova en Zijn Koninkrijk onder Christus te onderwijzen en zoodanig te leiden, dat zij „gerechtigheid en zachtmoedigheid zoeken”. Doen zij dit, dan zal de goddelijke belofte ook op zulke kinderen van toepassing zijn, namelijk: „Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid: misschien zult gij verborgen worden in den dag des toorns des Heeren”. — Zefanja 2 : 3.

⁶³⁶ Kinderen, die vóór Armageddon geboren zijn, worden in de wereld gebracht, in welke Satan's goddelooze en verdrukkende organisatie haar invloed op het gansche leven over de lengte en breedte der aarde doet gelden. Daar is slechts één weg, zoowel voor kinderen als voor anderen, om bescherming en veiligheid te vinden en die bestaat uit een algeheele toewijding aan God en Zijn Koninkrijk. Daardoor zal men een toevlucht vinden in de organisatie van Jehova onder

Christus. Zij moeten de waarheid leeren kennen en zich naar God's uitgedrukten wil gedragen. Daarom dienen de Jonadabs er goed op toe te zien, dat hun kinderen behoorlijk onderwezen worden en zoodoende gelegenheid verkrijgen, zich ten volle onder de bescherming van het Koninkrijk Gods te plaatsen.

⁶³⁷ Hieruit zou dus blijken, dat er geen redelijk of Schriftuurlijk bevel bestaat, onmiddellijk vóór Armageddon, waar wij ons nu bevinden, kinderen ter wereld te brengen. Worden er evenwel kinderen geboren, dan hebben de ouders zorg te dragen, dat deze kinderen behoorlijk onderwezen worden over den Heere en Zijn Koninkrijk, totdat het kind den leeftijd bereikt, waarop het zelf met oordeel moet handelen en het zijn eigen verantwoordelijkheid te dragen heeft. Hoewel het niet tot de plicht van het overblijfsel behoort, kinderen, die niet de hunne zijn, op te zoeken en te onderwijzen, dienen toch al de kinderen die hun ouders of pleegouders of goede kennissen begeleiden en het verlangen hebben, aan studievergaderingen der volwassenen deel te nemen en daar gerechtigheid en zachtmoedigheid te zoeken, daarbij geholpen en aangemoedigd te worden. Zulke hulp en aanmoediging kan verleend worden, door de kinderen op de studievergaderingen een plaats in te ruimen, waar zij rustig zitten en naar de gegeven onderwijzingen luisteren.

⁶³⁸ Op het „feest der weken” werd ook anderen dan Israëlieten toestemming verleend, dit feest bij te wonen. God gaf hierover het volgende gebod, namelijk: „En gij zult vroolijk zijn voor het aangezicht des Heeren uws Gods, gij en uw zoon en uwe dochter, en uw dienstknecht en uwe dienstmaagd, en de Leviet die in uwe poorten is, en de vreemdeling en de wees en de weduwe, die in 't midden van u zijn, in de plaats, die de Heere uw God zal verkiezen om zijnen naam al-

daar te doen wonen". — Deuteronomium 16 : 11. Ten aanzien van het „loofhuttenfeest", waarop Zijn volk bij den Tempel bijeenkwam, gebod God aldus: „Vergader het volk, de mannen en de vrouwen en de kinderen, en uwe vreemdelingen, die in uwe poorten zijn, opdat zij hooren en opdat zij leeren, en vreezen den Heere uwen God, en waarnemen te doen [onderhouden en vervullen; K.B.] alle woorden dezer wet". — Deuteronomium 31 : 12.

⁶³⁹ Afzonderlijke bijeenkomsten voor de jongeren, die „Zondagscholen" genoemd worden, zijn niet Schriftuurlijk, want de kinderen dienen de ouders te vergezellen naar de plaats van de studie van God's Woord, de plaats der aanbidding. Als andere kinderen met hen medekomen om ook te leeren, dienen deze ook rustig in de vergadering plaats te nemen en te luisteren.

⁶⁴⁰ Eenige leden van het gezalfde overblijfsel op aarde hebben kinderen; en veronderstelt eens, dat eenigen hunner sedert de komst van den Heere Jezus tot den Tempel kinderen hebben verwekt. Welke positie nemen deze kinderen in en hoe zal hun verhouding zijn tot de goddelijke opdracht ten aanzien van het vervullen der aarde? Hoewel duidelijk uit de Schrift blijkt, dat de goddelijke opdracht om „de aarde te vervullen" niet van toepassing is op het overblijfsel der gezalfden, vermenigvuldigen eenigen dezer zich door den natuurlijken loop der gebeurtenissen en brengen kinderen ter wereld. De heilige plicht rust dan op de ouders, er voor te zorgen, dat hun kinderen behoorlijk over Jehova God en Zijn Koninkrijk onder Christus Jezus onderwezen worden. Zelfs de wetten der wereld verplichten de ouders reeds voor de opvoeding van hun nakomelingschap te zorgen. De wet Gods heeft den ouders een nòg grootere verantwoordelijkheid opgelegd.

⁶⁴¹ Vanaf den tijd dat het kind oud genoeg is, om eenig begrip te hebben en onderwezen te worden, dienen de gewijde ouders er voor te zorgen, dat het kind iederen dag eenige onderwijzing over God en Zijn Koninkrijk ontvangt. Dit is een verplichting, die hun door den Heere wordt opgelegd. Aldus behoorlijk onderwezen kinderen zullen in staat zijn, als zij den leeftijd van persoonlijke verantwoordelijkheid bereikt hebben, te kiezen om God en Zijn Koninkrijk te dienen. Als zij zulks doen en voortgaan zachtmoedigheid en gerechtigheid te zoeken, zullen zij ongetwijfeld behooren tot de groote-schare-klasse, de „andere schapen”, die beschermd en veilig door Armageddon heengebracht zullen worden, evenals ook Noach's zonen door den zondvloed heengebracht werden, doordat zij in de ark beschermd werden.

⁶⁴² Als gevolg van den boozen dag en de macht, die door den Booze en zijn bedrogenen wordt uitgeoefend, groeien vele kinderen in verdorvenheid of goddeloosheid op, weigeren in de gerechtigheid onderwezen te worden en volharden dientengevolge in hun boosaardigheid. Hoe is de positie van zulke kinderen en welke bescherming zullen zij gedurende Armageddon genieten? Hebben ook zij eenige verhouding tot de goddelijke opdracht ten aanzien van de vervulling der aarde? Er bestaat slechts één middel tot redding en dat is door geloof in het vergoten bloed van Christus Jezus en door gehoorzaamheid aan de geboden des Heeren. Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem”. - Johannes 3 : 36. Geloof in God en in Christus Jezus is een persoonlijke zaak en zij, die bij hun volle verstand weigeren, God en Christus te gelooven en te dienen, worden niet bevrijd van den toorn Gods, die tegen de geheele nakomelingschap van Adam gericht

is. Jehova God's gebod aan Zijn scherprechter, welk gebod op Armageddon van toepassing is, luidt: „Doodt ouden, jongelingen en maagden en kinderkens en vrouwen, tot verdervens toe, maar genaakt aan niemand [zoowel mannelijk als vrouwelijk] op denwelke het teeken is”. - Ezechiël 9 : 6. Aangezien de zondvloed een beeld van Armageddon is, blijkt, dat God in het tegenbeeld (namelijk Armageddon), geen uitzondering maakt en geen gunst verleent aan hen, die weigeren, in Hem te gelooven en Zijn geboden te gehoorzamen.

⁶⁴³ Zal de nakomelingschap, die uit de Jonadabs geboren wordt, vallen onder de verlossingsvoorziening, die gemaakt werd door de offerande van Christus Jezus? Ja, zoowel de kinderen, die den Jonadabs vóór Armageddon geboren worden, als al dezulken die uit den dood opgewekt worden, moeten noodzakelijkerwijze onder de goddelijke verlossingsvoorziening vallen. Daar de aardsche ouders onvolmaakt zijn, wordt die onvolmaaktheid op hun nakomelingschap overgedragen. Ook alle kinderen, die na Armageddon uit de Jonadabs geboren worden, moeten op grond van den betaalden losprijs Christus toebehooren en allen die het leven verkrijgen, moeten dit ontvangen van den grooten Levengever, „den Vader der Eeuwigheid”, Christus Jezus, die deze gift uitdeelt. - Jesaja 9 : 5; Romeinen 6 : 23. Het rantsoenoffer moet dus noodzakelijkerwijze van toepassing zijn op allen, die het eeuwige leven verkrijgen.

⁶⁴⁴ Zal de uitvoering of vervulling van de goddelijke opdracht „de aarde te vervullen” door de groote schare, de opstanding uit de dooden ter zijde stellen? Neen, in het geheel niet. Ongetwijfeld stierven zoowel vóór als na den vloed velen van Adam's nakomelingschap in onwetendheid ten aanzien van God's verlossingsvoorziening door Jezus Christus' offer. Het

Schriftuurlijk getuigenis levert het afdoende bewijs, dat dezulken in God's bestemden tijd uit het graf teruggebracht moeten worden, opdat zij gelegenheid ontvangen, de voordeelen van het rantsoenoffer en het Koninkrijk te verwerven. Dit wil echter nog niet zeggen, dat dezulken iets te maken zullen hebben met de vermenigvuldiging en de „vervulling der aarde”.

OPSTANDING

⁶⁴⁵ De opstanding van de getrouwe dooden begon bij de komst van den Heere Jezus tot den Tempel en den opbouw van Zion. - Psalm 102 : 17, 2 Timotheüs 4 : 1, 7, 8; 1 Thessalonicenzen 4 : 14-17. Zij, die deel hebben aan „de eerste opstanding”, zijn de leden van het lichaam van Christus. - Openbaring 20 : 6. De getrouwe mannen uit het verleden, die tot Vorsten over de aarde zullen worden aangesteld, verkrijgen een „betere opstanding” dan zij, die deelhebben aan de algemeene opstanding en volgen in rang onmiddellijk op de leden van het lichaam van Christus. - Hebreëen 11 : 15-39. De Schrift geeft niet den specialen tijd aan, waarin de algemeene opstanding van hen, die gestorven zijn zonder een gelegenheid den Heere te leeren kennen, zal plaatsvinden. De redelijke gevolgtrekking, die in verband hiermede gemaakt kan worden, is deze, dat de uitvoering van de goddelijke opdracht, de „aarde te vervullen” reeds in een ver gevorderd stadium zal verkeeren, wanneer de opwekking van deze dooden zal beginnen. Alvorens men evenwel „rechtvaardig” gerekend kan worden, moet men éérst geloof in God en Zijn Koninkrijk uitoefenen en zijn onkreukbaarheid bewijzen. Zij, die dan opgewekt zullen worden, zijn nog niet zoover, dat zij reeds geloof in God getoond en hun onkreukbaarheid jegens God gehandhaafd hebben en daarom zijn zij ook niet

betrokken bij de uitvoering van de goddelijke opdracht.

⁶⁴⁶ Zullen niet alle dooden tot de opstanding opgewekt worden? Blijkt dit niet uit de volgende woorden van Jezus in Johannes 5 : 28, 29; N.V.: „Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar Mijne stem zullen hooren en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel?” De Schrift ondersteunt deze gevolgtrekking niet. Er schijnt geen reden noch Schriftuurlijk bewijs te bestaan, dat God de opzettelijke goddeloozen zou opwekken uit den dood.

DE GODDELOOZEN

⁶⁴⁷ Judas Iskariot, de Farizeërs en Schriftgeleerden en andere goddeloozen zijn gestorven en werden ongetwijfeld begraven, maar zijn deze menschen nu ook begrepen onder degenen, die Jezus noemde als „die in de graven zijn?” - Joh. 5 : 28. Het woord, dat hier met „graven” vertaald is, is „mnemeion” en beteekent „monument ter herinnering aan de dooden”. (Strong). Zij, die in de beteekenis van dat woord begrepen zijn, worden in de gedachtenis Gods bewaard. Bewaart God ook de goddeloozen, d.w.z.: zij, die zich opzettelijk bij den Duivel aansloten, tegen de gerechtigheid opstonden en de dienstknechten Gods verrieden, bestreden en vervolgd hebben, omdat dezen trouw den wil Gods opvolgden? Het antwoord op deze vraag wordt in den volgenden tekst gevonden: „De gedachtenis des rechtvaardigen zal tot zegening zijn; maar de naam der goddeloozen zal verrotten”, [wordt gevloekt; Utr. V.] - Spreuken 10 : 7.

⁶⁴⁸ Zeker zal God niet die schepselen (de godsdienstaanhangers) in gedachtenis houden, die niet alleen

geweigerd hebben God's Woord te hooren en te gehoorzamen, maar daarenboven nog Hem en Zijn dienstknechten bestreden hebben. Zij moeten allen gerangschikt worden onder de klasse, wier naam en gedachtenis zullen „verrotten” of tot een „vervloeking” zijn. Wie zullen dan wèl de stem des Heeren hooren en uitkomen? Slechts degenen, die in „de graven”, d.w.z.: in de gedachtenis Gods zijn. Joodsche godsdienstaanhangers lasterden den Naam Gods, hun tegenhangers gaan voort hetzelfde in den tegenwoordigen tijd te doen. Voorgevende den Heere te vertegenwoordigen, hebben zij tegen het licht gelasterd; bewerende God gelijk te zijn, waren zij geheel en al den Duivel toegewijd. Jezus zegt, dat zij géén vergeving zullen ontvangen. - Matth. 12 : 24-32; Marcus 3 : 29, 30.

⁶⁴⁹ In Handelingen 17 : 31 staat volgens de „Statenvertaling” geschreven: „Daarom dat Hij eenen dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordeelen, door eenen Man, Dien Hij daartoe geordineerd heeft, verzekering daarvan doende aan allen, dewijl Hij Hem uit de dooden opgewekt heeft”. Volgens „Rotherham” luidt deze tekst: „Geloof aanbiedende aan allen, door Hem [Jezus] uit de dooden op te wekken”. Het „aanbieden van geloof” wil niet zeggen, dat allen dat aanbod zullen aanvaarden. Zeker zullen menschen als Judas Iskariot, de Schriftgeleerden en de Farizeërs, die tegen Jezus waren en Zijn dood bewerkstelligden, alsmede de hogere critici van den tegenwoordigen tijd en de andere godsdienstaanhangers, die heden opzettelijk weigeren geloof in Christus Jezus en Jehova God uit te oefenen, de „aanbieding des geloofs” niet aannemen. Indien de godsdienstige leiders, zelfs nadat God Jezus uit den dood opgewekt had, nog geen geloof hadden, maar zich boosaardig tegen de waarheid bleven verzetten,

door de wachters om te koopen, een leugen over deze zaak te vertellen, zoo zouden zij later evenmin het aanbod des geloofs aannemen, wanneer zij uit de dooden terug gebracht werden.

⁶⁵⁰ Jezus sprak een gelijkenis over degenen, die weigerden te gelooven, waarin hij o.a. deze woorden bezigde: „Indien zij Mozes en de profeten niet hooren, zoo zullen zij ook, al ware het dat er iemand uit de dooden opstond, zich niet laten gezeggen”. - Lucas 16 : 30, 31. Daarom moet de gevolgtrekking gemaakt worden, dat Handelingen 17 : 31 niet van toepassing is op hen, die goddeloos zijn, die in dien toestand gestorven zijn en voor wie geen herstel meer mogelijk is. Sedert 1918 bevinden wij ons in den dag des oordeels, waarin de Heere op Zijn rechterstoel heeft plaatsgenomen, om de volken te oordeelen, om „de schapen van de bokken” te scheiden. Als de „bokken” thans, bij hun leven weigeren, het Woord Gods te hooren en zich aan de zijde van den Heere Jezus Christus te stellen, wanneer zij weigeren daaraan en aan Zijn Koninkrijk eenig geloof te hechten (en de feiten bewijzen, dat zij die gezindheid heden inderdaad aan den dag leggen), wat zou er dan nog méér voor hen gedaan kunnen worden, als de Heere hen uit den dood zou terugbrengen, om hun een „tweede kans” te geven?

⁶⁵¹ De Heere Jezus zegt, dat deze bokken weggaan in de eeuwige „afsnijding” of vernietiging. - Matth. 25 : 46; Diaglott. Zijn woorden vormen het overtuigende bewijs, dat zij, die zich in die klasse bevinden, definitief terechtgesteld worden en niet meer uit den dood zullen opstaan. De Heere noemt de hedendaagsche goddeloozen „bokken” en heeft beweerd, dat deze „bokken” niet uit de dooden teruggebracht zullen worden. Is die gevolgtrekking in strijd met de volgende uitspraak van Jezus: „De mannen van Ninevé zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht en zij

zullen het veroordeelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona; en zie, meer dan Jona is hier?" - Matth. 12 : 41. Hare duidelijke beteekenis toont aan, dat deze woorden van Jezus niet in strijd zijn met de voorgaande gevolgtrekking ten opzichte van de „bokken". Het verband, waarin deze woorden voorkomen, toont aan, dat Jezus hier in het bijzonder de Schriftgeleerden en Farizeërs op het oog had, (Vers 28), welke klasse onder verloochening van het gebod Gods „godsdienst" beoefende en er voornamelijk voor aansprakelijk was, dat dit geslacht „boos en overspelig" was, d.w.z. verkeerdelijk vermengd met des Duivels godsdienstige organisatie. Bij een andere gelegenheid zeide Jezus tot deze zelfde Schriftgeleerden en Farizeërs: „Gij slangen, gij adderengebroedsel, hoe zoudt gij de helsche verdoemenis [gehenna, vernietiging] ontvlieden?" - Mattheüs 23 : 33.

⁶⁵² Het is niet bijzonder waarschijnlijk, dat dit geslacht van „slangen" aangetroffen zal worden onder het geslacht, dat met de Ninevieten zal opstaan gedurende de duizendjarige oordeelsperiode, evenmin als de „bokken" van den tegenwoordigen tijd, uit den dood opgewekt zullen worden. Men lette op deze woorden van Jezus: „De mannen van Ninevé (die God's woord uit den mond van Jona, den profeet, vernamen en zich bekeerden) zullen opstaan in het oordeel met „dit geslacht". Deze woorden van Jezus sluiten niet noodzakelijk de Schriftgeleerden en Farizeërs in, die niet alleen het Woord Gods loochenden, maar opzettelijk tegen het licht er van zondigden. Niet alleen dat zij God's Woord verwierpen, maar zij hadden zich bovendien nog laten gebruiken als werktuig om anderen van dat geslacht in onwetendheid te houden. Over dezelfde verworpen klasse Schriftgeleerden en Farizeërs zeide Jezus: „Maar wie gelasterd heeft tegen den Heiligen Geest, heeft geen vergeving in eeuwig-

heid, maar staat schuldig aan eeuwige zonde". - Marcus 3 : 29; N.V.

⁶⁵³ Die godsdienstige ijveraars bezaten de woorden van God's profeet, die de komst van Christus voorgezonden. De verplichting rustte op hen, ze te lezen en aan anderen bekend te maken, in het bijzonder die gedeelten, welke betrekking hadden op de komst van den Messias. Nu was Christus Jezus, de Messias, gekomen; zij hadden Hem gezien en Hem hooren spreken. Opzettelijk hadden zij Hem verworpen en Jezus ervan beschuldigd, dat Hij „een duivel had”. -Johannes 10 : 20. Aan deze godsdienstige lieden was elke kans en elke mogelijkheid geschonken, maar zij wezen de voorziening, die God voor de menschheid gemaakt heeft, van de hand. Zij verwierpen niet alleen God's gunst, maar gingen zelfs nog verder, door anderen te verhinderen, de boodschap des heils te ontvangen. Waarom zouden zij dan tot het leven teruggebracht worden? De hedendaagsche godsdienstige leiders bevinden zich in precies dezelfde klasse en in precies dezelfde positie en onder gelijkwaardige omstandigheden. Zij hebben eveneens beleden, de dienstknechten van God te zijn, zij hebben mede Zijn Woord in bezit, zij maken er insgelijks aanspraak op dit Woord te onderwijzen en toch verwerpen zij God's voorziening tot redding en doen alles wat in hun macht is, om het volk te verhinderen, het Woord Gods te hooren, te begrijpen en bekend te worden met Zijn Koninkrijk onder Christus Jezus, het éénige middel tot redding is. Uit de Schrift blijkt onomstootelijk, dat er voor deze „bokken” geen toekomstig leven zal zijn.

⁶⁵⁴ Ook de volgende uitspraak van Jezus dient hier overwogen te worden: „En zoo iemand u niet zal ontvangen, noch uwe woorden hooren, uitgaande uit dat huis of uit die stad, schud het stof uwer voeten af. Voorwaar zeg Ik u, het zal den lande van

Sodom en Gomorra verdragelijker zijn in den dag des oordeels dan die stad". - Mattheüs 10 : 14, 15. Eveneens de woorden van Jezus over de bevolking van bepaalde Joodsche steden: „Wee u Chorazin, wee u Bethsaida! Want zoo in Tyrus en Sidon de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, zij zouden zich eertijds in zak en asch bekeerd hebben. Doch Ik zeg u: het zal Tyrus en Sidon verdragelijker zijn in den dag des oordeels dan ulieden". - Mattheüs 11 : 21, 22.

⁶⁵⁵ Jezus sprak hier niet over bepaalde personen, maar over de geheele bevolking van de steden der Joden, die een betere gelegenheid ontvangen had, den Heere te kennen en Zijn wil te doen, dan de heidensche steden. Desondanks had de Joodsche bevolking die boodschap verworpen en geweigerd naar haar te luisteren. Om die reden zou het dus voor de bevolking der Joodsche steden minder verdragelijk zijn dan voor die der heidensche steden. De Joodsche geestelijkheid had valsche leerstellingen aan het volk der Joodsche steden geleerd. Dat volk had de geestelijken hierin nagevolgd, door de overleveringen en leeringen der menschen te gehoorzamen, terwijl de bevolking der heidensche steden zulk een gelegenheid om de waarheid te hooren en te gelooven, niet ontvangen had. Zeker zullen personen als Judas Iskariot geen opstanding verkrijgen, terwijl de bevolking der stad, waarin Judas leefde, een opwekking uit den dood zal verkrijgen. Judas en de geestelijkheid waren schuldig aan goddelooze daden tegen het licht, de Heere had het beslissende oordeel over hen geveld. Die Joden, die voor den invloed van de geestelijkheid gezwicht waren, zouden het in den tijd des oordeels veel zwaarder hebben dan de bevolking der heidensche steden, terwijl de opzettelijke boosdoeners, die tegen het licht zondigen, geen tweede gelegenheid meer zouden ontvangen.

⁶⁵⁶ De apostel schijnt een dergelijke klasse op het oog te hebben, toen hij deze woorden aan Timotheüs schreef: „Van sommige menschen zijn de zonden zóó duidelijk, dat die nog eerder (dan zijzelven) voor het gericht komen, en bij anderen komen zij achteraan. Zoo zijn ook de goede werken aanstonds duidelijk en die, waarmede het anders gesteld is, kunnen (toch) niet aan het oog onttrokken worden”. - 1 Timotheüs 5 : 24, 25; N.V. Met andere woorden, de uiteindelijke beslissing behoeft niet tot den dag des oordeels te wachten, maar de zonden derzulken zijn openbaar en opzettelijk; het definitieve oordeel werd reeds vóórdien over de moedwillige kwaaddoeners uitgesproken. Bij wijze van vergelijking staat er geschreven: „De goede werken zijn tevoren openbaar” (Statenvertaling); en daarom wordt de bestemming van dezulken reeds vóór den dag des oordeels bepaald. Hieruit blijkt, dat het beslissende oordeel zoowel over de goddeloozen als over de goeden vóór den dag des oordeels uitgesproken kan worden. Om deze reden kon Paulus met recht van zichzelf getuigen: „Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon [krans; N.V.] der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal, en niet alleen mij, maar ook allen, die zijne verschijning liefgehad hebben”. - 2 Timotheüs 4 : 7, 8. In dienzelfden geest luidt ook 2 Thessalonicenzen 1 : 4, 5. Indien het beslissende en veroordeelende vonnis over de opzettelijke goddeloozen vóór den dood tegen hen wordt uitgesproken, zou er ook geen enkele geldige reden meer zijn, hen uit den dood op te wekken. Het Schriftuurlijke getuigenis komt er dus voornamelijk op neer, dat dezulken niet uit den dood zullen opstaan.

⁶⁵⁷ Men zou echter kunnen aanvoeren, dat de woorden van Petrus deze gevolgtrekking weerleggen:

„Zoo weet de Heere de godzaligen uit de verzoeking te verlossen en de onrechtvaardigen te bewaren tot den dag des oordeels om gestraft te worden”. - 2 Petrus 2 : 9. Dit behoeft echter niet zoo begrepen te worden, dat alle „onrechtvaardigen” aan het einde van de duizend jaren voortgebracht zullen worden. In de verzen 4 en 5 noemt Hij in het bijzonder de goddelooze „engelen”, die „tot het oordeel bewaard . . . worden”. In de verzen 6-8 spreekt hij over de goddeloozen van Sodom en Gomorra „tot asch verbrandende”, d.w.z.: die vernietigd worden, welke waren tot „voorbeelden voor degenen, die daarna goddelooslijk zouden leven” en toont aan, dat zij vernietigd zullen worden. In de verzen 10-22 beschrijft hij een klasse, die geheel vernietigd zal worden in den dag des oordeels, t.w.: vanaf 1918, waaronder een door den Geest verwekte klasse begrepen is, die goddeloos wordt, alsmede zij, die over God's Koninkrijk ingelicht worden en het daarna vermaden. Zulke personen zijn allen onrechtvaardig en moeten gestraft worden in den tijd, waarin het godzalige „overblijfsel” en de „andere schapen” ontkoming vinden. Die moedwillig goddelooze klasse bestaat nog steeds en omvat de „bokken”, die in dezen dag des oordeels met eeuwige „afsnijding” gestraft worden. - Matth. 25 : 46; Diaglott. De in Handelingen 24 : 15 genoemde „onrechtvaardigen”, zijn de onrechtvaardigen, die dit zijn krachtens overgeërfde zonde; dezen zijn niet begrepen onder de klasse door Petrus genoemd.

⁶⁵⁸ Over de opstanding staat geschreven in Lucas 20 : 37, 38: „En dat de dooden opgewekt zullen worden, heeft Mozes aangewezen bij het doornenbosch, als hij [dat is: God's engel handelende als de vertegenwoordiger van Jehova] den Heere noemt den God Abrahams en den God Izaäks en den God Jakobs: God is nu niet een God der dooden, maar der levenden;

want zij leven Hem allen" [want voor Hem leven zij allen; N.V.]. Dit bevestigt de gevolgtrekking, dat het definitieve eindoordeel bij sommigen vóór of bij den dood door den Heere wordt uitgesproken. Bij degenen die hun onkreukbaarheid jegens God gehandhaafd hebben, luidt het oordeel echter, dat zij zullen leven. Zoo spreekt God zoowel voor de eene als voor de andere klasse van dingen, die nog moeten plaatsvinden, alsof zij reeds gebeurd zijn en dat dezulken reeds dood zijn dan wel leven. - Romeinen 4 : 17.

⁶⁵⁹ Dat Abraham, Izaäk en Jakob hun geloofsgehoorzaamheid jegens God handhaafden en Zijn goedkeuring ontvingen, dat zij volmaakt zullen zijn en leven zullen, wordt duidelijk gemaakt door de ondubbelzinnige verklaring van het Woord des Heeren in Hebreëen elf. Diezelfde tekst zegt onder andere, dat zij groote verdrukking verdroegen, opdat zij „een betere opstanding" (11 : 35) zouden deelachtig worden en zij verkregen „door het geloof getuigenis" (11 : 39); om die reden werd er eertijds terecht van hen gezegd, dat „zij God leefden". God stelde hen op de proef, keurde hen goed en rekende hen waardig, een opstanding van de dooden te verkrijgen. Zij zijn in Zijn gedachtenis. Hij is voornemens, hen op te wekken en hun het leven te geven. Daarom spreekt Hij, zooals blijkt uit Romeinen 4 : 17 over dat feit, alsof het reeds zoo ware en dientengevolge is Hij de God van Abraham, Izaäk en Jakob.

⁶⁶⁰ Zooals dus blijkt, hebben de woorden van den tekst in Lucas 20 : 38, dat allen „Hem leven", uitsluitend betrekking op degenen, die God's goedkeuring ontvingen, toen zij op de aarde waren. Die tekst heeft niets uitstaande met de opzettelijke goddeloozen, zooals Judas, de Farizeërs en de hedendaagsche godsdienstige leiders, die tegen God en Zijn Koninkrijk strijden. Het door Jezus gebruikte argument diende

om te begrijpen, dat er een opstanding van de menschen zal zijn, die bewezen hebben, God getrouw te zijn en hun onkreukbaarheid jegens Hem gehandhaafd hebben. De Sadduceërs geloofden niet in de opstanding. Jezus bewees, dat de opstanding waar is.⁶⁶¹ Een andere tekst, die in dit verband de aandacht verdient is: „De goddeloozen zullen terugkeeren naar de hel toe, alle Godvergetende heidenen”. - Psalm 9 : 18. Eenigen hebben betoogd, dat deze tekst van den Psalm beteekent, dat de wetteloozen gedurende de duizendjarige regeering van Christus uit het graf teruggebracht zullen worden, alsdan hun definitief oordeel ontvangen en daarna weer naar de hel zullen terugkeeren. — Zie „Studiën in de Schrift”, deel 5, pag. 361. — Maar het verband steunt die gevolgtrekking niet, noch beteekent de tekst iets van dien aard. Het Hebreuwsche woord *shuwb* wordt hier vertaald met „terugkeeren”. Strong's Hebreuwsch Woordenboek zegt over dit woord, dat het „een grondwoord” is, dat beteekent: „terugkeeren (afkeeren dus), overganke-lijk, letterlijk of figuurlijk”. Het woord beteekent derhalve: „van God, Zijn gunst en Zijn zegeningen afkeeren”, op dezelfde wijze waarop de „bokken” van God afgekeerd en in de vernietiging gezonden worden. Dit wordt verder door het verband van Psalm 9 : 18 bewezen. Vers vier van dien Psalm heeft betrekking op Armageddon: Omdat mijne vijanden achterwaarts gekeerd [Hebreuwsch *shuwb*], gevallen en vergaan zijn van Uw aangezicht”. In Armageddon wordt Jehova's „tegenwoordigheid” openbaar gemaakt door Zijn getrouwen Veldmaarschalk, Christus Jezus en daar zullen de vijanden Gods, die den Heere in den strijd ontmoeten, in een nederlaag „achterwaarts gekeerd” worden [terugwijken; Utr. V.] en „vergaan”.⁶⁶² Bij een verdere beschouwing van dezen Psalm lette men in het bijzonder op de woorden van vers vijf:

„Want Gij hebt mijn recht en mijne rechtzaak afgedaan; Gij hebt gezeten op den troon, o Rechter der gerechtigheid”. De hier gebezigde woorden (vers vijf), „mijn recht en mijne rechtzaak”, slaan op het recht en de rechtzaak van Christus Jezus, 's werelds rechtmatigen Koning. Als de strijd in Armageddon ontbrand is, zal de Heere den Vijand volkomen verslaan, terwijl Jehova, door dat feit te voltrekken, Zijn recht en Zijn rechtzaak zal handhaven. Dan zegt vers zes: „De heidenen hebt gij bedreigd, de goddeloozen verdeldgd, hunnen naam hebt gij uitgewischt voor alle eeuwigheid”; Utr. V. Dit toont aan, dat zulks het einde is van hen, die goddeloos zijn en dat hun gedachtenis vergaan is, want in vers zeven staat geschreven: „Die vijanden zijn omgekomen — puinhoopen voor eeuwig; ook de steden die U verwoest hebt; hunne gedachtenis, ja dié is vergaan”. Afr. B. Het volgende vers bewijst, dat de Heere in eeuwigheid blijft en dat Hij vóór Zijn oordeel der wereld in gerechtigheid deze goddeloozen voor eeuwig uitdelgt. Dit doet Hij in Armageddon: „Maar de Heere zal in eeuwigheid zitten, Hij heeft Zijnen troon bereid ten gerichte. En Hij zelf zal de wereld richten in gerechtigheid en de volken oordeelen in rechtmatigheden”. - Psalm 9 : 8, 9.

⁶⁶³ Niet allen zullen in die benauwdheid een toevlucht vinden, maar alleen de verdrukten, die zachtmoedigheid en gerechtigheid zoeken. De verzen tien en elf zijn hiervoor een verder bewijs. Dat de verdrukten ten ondergaan, als zij in Armageddon „achterwaarts gekeerd” worden, blijkt uit het volgende: „De heidenen [natiën] zijn gezonken in de groeve, die zij gemaakt hadden, hunlieder voet is gevangen in het net, dat zij verborgen [heimelijk gespannen; Utr. V.] hadden”. (Vers 16) Zij leggen een strik voor God's volk, maar loopen er zelf in en worden in Armageddon ver-

nietigd: „De Heere is bekend geworden, Hij heeft recht gedaan; de goddelooze is verstrikt in het werk zijner handen”. (Vers 17) Dan volgt daarop onmiddellijk: „De goddeloozen [zij, die God's „vreemde werk” tegenstaan en door Zijn „vreemde daad” vernietigd worden] zullen terugkeeren naar de hel toe [overgeplaatst worden in de hel, Eng. Vert.], alle God vergetende heidenen”. (Vers 18) Zij komen óm in den strijd van dien grooten dag des Almachtigen Gods, nadat zij God's getrouw volk aangevallen hebben. In hun plannen om de wereld te regeeren, zooals die thans uitgewerkt worden door de Roomsche-Katholieke Hiërarchie (in samenwerking met het Fascisme), laten zij God geheel buiten beschouwing en zoodoende vormen zij bij elkander „alle God vergetende heidenen”.

⁶⁶⁴ Heden ten dage verkondigen de politieke, commerciële en godsdienstige elementen de grootheid van menschen. Zij bejubelen de daden der menschen en wijzen met grooten trots op hetgeen de mensch reeds gepresteerd heeft. Met de gemeenste soort verwaandheid zeggen zij: „Wij kunnen een toestand op aarde scheppen [de „Nieuwe orde”], die voor allen bevredigend is”. De totalitaire heerschappij of de dictatoriale macht komt nu op met groot trompetgeschal. Zij is er in geslaagd, reeds vele landen in haar machtsgreep te krijgen en gaat voort, teneinde de wereldheerschappij te verwerven. Deze beweging wordt gesteund door de machtige godsdienstige organisatie, de Roomsche-Katholieke Hiërarchie en haar aanhangers. De behoeftige en arme bevolking wordt „gereglementeerd” (het regent voorschriften!) en van haar rechten beroofd. Deze rechten „bestaan” ineens niet meer, zij zijn vergeten. In verband met de plaat-sing van de goddelooze verdrukkers naar de hel, zegt God door den mond van den Psalmist: „Want de nood-

druftige zal niet altoos vergeten worden, noch de verwachting der ellendigen in eeuwigheid verloren zijn". Vers 19) Daarom bidt de profeet David, die God's volk voorstelt: „Sta op, Heere, laat de mensch zich niet versterken [d.i. „zegepralen"; Utr. V.] laat de heidenen voor Uw aangezicht veroordeeld worden. O Heer! jaag hun vrees aan: laat de heidenen [natiën] weten, dat zij menschen zijn". - Vers 20, 21.

⁶⁶⁵ Gedurende den tijd van de opstanding zullen er geen „natiën" meer zijn, die naar de hel „gekeerd" of daarin teruggeworpen kunnen worden, omdat die natiën in Armageddon vernietigd zullen worden. Aldus wordt gezien, dat het „keeren naar de hel toe" van de goddeloozen geschiedt door vernietiging in den strijd van Armageddon. Dit beteekent dus niet, dat zij gedurende de duizendjarige regeering van Christus uit het graf zullen komen, om daarna wederom daarin te verdwijnen of terug te zinken. De gevolgtrekking, die gemaakt wordt in de „Studiën in de Schriften", deel 5, pag. 361, over den terugkeer van de goddeloozen naar de hel, is derhalve onjuist.

VOLGORDE DER OPSTANDING

⁶⁶⁶ Uit de Schrift blijkt, dat de volgorde der opstanding van de dooden als volgt is: 1^e De getrouwe apostelen en anderen aan hen gelijk, die in het geloof gestorven zijn en wachten op de komst des Heeren „in Zijne verschijning en in Zijn Koninkrijk" (2 Timotheüs 4 : 1, 8; 1 Thessalonicenzen 4 : 16); 2^e zij, die zullen veranderd worden „in een punt des tijds, in een oogenblik", bij de tweede komst des Heeren (1 Corinthieërs 15 : 51, 52); 3^e de getrouwe mannen uit het verleden, die een „betere opstanding" verkrijgen (Hebreëen 11 : 35) en bij welke ook de getrouwe Jonadabs, die onmiddellijk vóór of gedurende Armageddon

sterven (Jonathan, die bij den slag van Gilboa gedood werd, beeldde dezulken af), inbegrepen kunnen worden. Daarna volgt ten 4^e de algemeene opstanding, die bestemd is voor degenen, die gestorven zijn zonder gelegenheid verkregen te hebben, hun onkreukbaarheid te bewijzen, doch de gelegenheid daartoe gedurende de Regeering van Christus zullen ontvangen. Deze laatsten zullen echter niets te maken hebben met de „vervulling van de aarde” overeenkomstig de goddelijke opdracht, omdat zij eerst rechtvaardig gemaakt moeten worden. - Joh. 5 : 20, 21, 25; Joh. 6 : 39, 40.

⁶⁶⁷ De moordenaar, die terzelfder tijd met Jezus gekruisigd werd, zal ongetwijfeld uit den dood opgewekt worden en de gelegenheid ontvangen, zijn onkreukbaarheid te bewijzen. In antwoord op de vraag van den moordenaar zeide Jezus: „Zult gij met Mij in het paradijs zijn?” - Lucas 23 : 43; Eng. Vert. Deze woorden van Jezus geven de gedachte in, dat het paradijs op aarde zal bestaan, voordat de moordenaar uit den dood opgewekt wordt; deze zal dan de gelegenheid ontvangen, te bewijzen of hij al dan niet aan de zijde van Christus Jezus, den Koning, staat. God plantte den Hof van Eden en maakte dezen tot een paradijs, vervolgens schiep Hij den mensch en plaatste hem in Eden. - Genesis 2 : 8, 15. Dit schijnt de volgorde der dingen ten aanzien van de menschen en het paradijs aan te geven. Daarom lijkt het waarschijnlijk, dat de „vervulling van de aarde” reeds werkelijkheid geworden is en het paradijs gevestigd zal zijn, alvorens de algemeene opstanding begint.

⁶⁶⁸ Er staat geschreven: „Er zal eene opstanding der dooden wezen, beiden der rechtvaardigen en der onrechtvaardigen”. - Handelingen 24 : 15. Met de „onrechtvaardigen” worden niet bedoeld de aardsche goddeloozen, maar zij, die geen gelegenheid ontvingen,

door geloof en gehoorzaamheid gerechtvaardigd te worden. Allen moeten hun onkreukbaarheid bewijzen, voordat zij het leven verkrijgen. Als zij gedurende de Regeering van Christus uit het graf opgewekt worden, zullen zij daartoe de gelegenheid verkrijgen.

⁶⁶⁹ In Openbaring 20 : 5 staat geschreven: „Maar de overigen der dooden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geëindigd waren”. Hoewel de echtheid van dezen tekst in twijfel getrokken werd, wordt hij toch door de deskundigen overwegend voor echt gehouden. De „overigen der dooden”, die hier genoemd worden, schijnen daarom allen in te sluiten, die geen leven verkrijgen, voordat zij de beproeving aan het einde van de duizendjarige regeering doorstaan hebben. Zooals uit de Schrift blijkt, zal in dien tijd de goddelijke opdracht volledig ten uitvoer gebracht en het paradijs geheel op de aarde hersteld zijn. Aangezien rechtvaardige menschen de functies dienen te vervullen, die door de goddelijke opdracht vereischt worden, moet daaruit noodzakelijkerwijze volgen, dat degenen, die aan de algemeene opstanding deelhebben, geen aandeel hebben bij de vervulling van de goddelijke opdracht. Zij, die in de algemeene opstanding begrepen zijn en hun onkreukbaarheid handhaven, zullen degenen zijn, die waardig geacht worden de „toekomstige wereld”, die „van eeuwigheid tot eeuwigheid” is, te verwerven.

OPSTANDING EN HUWELIJK

⁶⁷⁰ Zullen zij, die gedurende de algemeene opstanding uit den dood opgewekt worden, trouwen en deelnemen aan de vervulling van de goddelijke opdracht? De Schrift toont duidelijk aan, dat zulks niet het geval is, omdat die opdracht uitsluitend gegeven wordt aan hen, die ten tijde van het begin der vervulling recht-

vaardig zijn. De Sadduceërs loochenden de opstanding van de dooden en trachtten door slinksche vragen Jezus te vangen. Daarom stelden zij Hem een vraag, die betrekking had op het leviraatshuwelijk, waarvan zij niets begrepen. (Een uitlegging van het leviraatshuwelijk komt voor in het boek Jehova, bladz. 315). De Sadduceërs voerden het veronderstelde geval van een vrouw aan, die een man getrouwd had met zes broeders. Haar eerste man stierf en achtereenvolgens trouwde zij zes anderen, zoodat zij ten slotte zeven broeders tot man had gehad. Nu was hun vraag aan Jezus: „Wiens vrouw zal zij in de opstanding van deze zeven mannen zijn, daar zij toch alle zeven tot man gehad heeft?” - Lucas 20 : 27-33. Maar het gelukte hun niet, Jezus te vangen: „En Jezus antwoordende, zeide tot hen: De kinderen dezer eeuw trouwen en worden ten huwelijk uitgegeven; maar die waardig zullen geacht zijn, die eeuw te verwerven en de opstanding uit de dooden, zullen noch trouwen noch ten huwelijk uitgegeven worden; want zij kunnen niet meer sterven, want zij zijn den Engelen gelijk; en zij zijn kinderen Gods, dewijl zij kinderen der opstanding zijn”. - Lucas 20 : 34-36.

⁶⁷¹ De Sadduceërs waren zonder geloof in Jezus als den Messias. Zij begrepen de Schrift niet, omdat zij niet aan haar geloofden. Men moet aannemen, dat hun vraag betrekking had op hen, die gedurende den tijd van de werking van het wetsverbond gestorven waren en toentertijd in onkunde over God's voornemen verkeerden; daarom begrepen zij de kracht Gods niet, zooals Jezus hun trouwens verklaarde. - Matth. 22 : 25-30. Het antwoord van Jezus op de vraag der Sadduceërs hield geen verband met de groote schare, die Armageddon overleeft en die het voorrecht zal hebben, de goddelijke opdracht uit te voeren. De leden van de groote schare zijn geen „kinderen van de op-

standing", omdat zij hun trouw en gehoorzaamheid reeds bewijzen gedurende den tijd dat zij op aarde zijn en wel vóór Armageddon.

⁶⁷² Aan alle woorden van Jezus' antwoord dient volle aandacht geschonken te worden. Zoo zeide Hij o.a. aangaande degenen, die onder de genoemde omstandigheid opstaan: „Die onwaardig zullen geacht zijn die eeuw te verwerven en de opstanding uit de dooden". Welke eeuw? De Schrift antwoordt: „De toekomstige eeuw", „in welke gerechtigheid woont" (2 Petrus 3 : 13); de „wereld zonder einde" (Efeziërs 3 : 21; Eng. Vert.); de aarde, die „heerlijk" gemaakt wordt gedurende de regeering van Christus (Jesaja 60 : 13), de „voetbank" van Jehova (Jesaja 66 : 1), de aarde, ontwikkeld tot een paradijsachtigen toestand als gevolg van de duizendjarige regeering van Christus Jezus.

⁶⁷³ Zij, die geacht worden, die eeuw of wereld te verwerven, „zullen noch trouwen noch ten huwelijk uitgegeven worden". De goddelijke opdracht zal te dien tijde geheel ten uitvoer gebracht zijn. En dan zal er immers geen reden meer bestaan om te trouwen. Zij, die een gunstig oordeel en de goedkeuring des Heeren ontvangen, zullen niet sterven, zooals Jezus verklaarde. Hoe zouden zij „den Engelen gelijk" kunnen zijn? Evenmin als de Engelen, kunnen zij zonder de goedkeuring Gods ter dood gebracht worden, maar zij zullen voor eeuwig de voorziening des levens genieten, omdat zij hun trouw en onkreukbaarheid bewezen hebben. Een ieder hunner zal opgewekt worden als een persoonlijkheid op zichzelf en persoonlijk zal ook met een ieder worden omgegaan. Zij worden ten leven voortgebracht en uit hun handelwijze zal hun trouw vastgesteld worden. Als zij trouw blijven, zullen zij eeuwig blijven leven, evenals de Engelen, hoewel deze niet onsterfelijk zijn. Zij worden uit het graf opgewekt

en ontvangen het leven van God door Christus. Zij zijn allen personen voor zich en worden evenmin als de Engelen door huwelijk met elkander verbonden. De huwelijksbanden die hen vroeger, toen zij op aarde leefden, gebonden mogen hebben, zijn door den dood te niet gedaan. En daar de goddelijke opdracht, om „de aarde te vervullen”, ten volle uitgevoerd zal zijn, zal er ook geen enkele geldige reden meer bestaan om te trouwen. Te zamen met alle anderen moeten ook zij op de proef gesteld worden.

DE LAATSTE BEPROEVING

⁶⁷⁴ Jehova's Woord maakt bekend, dat de aardsche schepselen aan een laatste beproeving onderworpen zullen worden. „En wanneer de duizend jaren zullen geëindigd zijn, zal de Satan uit zijne gevangenis ontbonden [losgelaten; N.V.] worden en hij zal uitgaan om de volken te verleiden, die in de vier windhoeken der aarde zijn, Gog en Magog, om hen te vergaderen tot den krijg; welker getal is als het zand der zee. En zij zijn opgekomen op de breedte der aarde en omringen de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en daar kwam vuur neder van God uit den hemel en heeft ze verslonden”. - Openbaring 20 : 7-9, Het schijnt, dat deze beproeving toegepast zal worden op ieder schepsel op aarde, waardoor openbaar zal worden, wie de getrouwen en waarachtigen zijn, d.w.z.: „de heiligen”, die voor eeuwig zullen leven. Tevens zal deze beproeving openbaar maken, wie door den Duivel verleid zullen worden en in de vernietiging gaan. In dien tijd zal de Duivel de aarde vervuld zien met rechtvaardige menselijke schepselen, die in gehoorzaamheid aan de goddelijke opdracht voortgebracht zijn. Zij zullen het zichtbare bewijs zijn, dat de Duivel een leugenaar is; en dat zal hem ook duidelijk

worden. „De heiligen”, d.w.z. zij die hun onkreukbaarheid tegenover God handhaven en aan welken het eeuwige leven verleend wordt, zullen een rechtvaardiging van Jehova's Woord en Naam zijn.

⁶⁷⁵ Vanzelfsprekend moet de nakomelingschap van de „groote schare” aan deze beproeving onderworpen worden, evenals thans de kinderen des Geestes een soortgelijke beproeving ondergaan. Aan de laatstgenoemde klasse worden de volgende woorden gericht: „Ziet toe, dat niemand u medesleept door zijne wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der menschen, met de elementen der wereld en niet met Christus”. - Colossenzen 2 : 8; N.V. Zullen eenigen van de nakomelingschap van de rechtvaardige groote schare onder de beproeving ten val komen? Zulks is zeer wel mogelijk. De kinderen en de anderen, die in onwetendheid jegens God's genaderijke voorziening gestorven zijn, uit den dood opgewekt en dan geoordeeld worden, moeten zeker aan de beproeving onderworpen worden, alvorens zij „waardig geacht zijn die eeuw te verwerven”. Het is zeker, dat velen hunner verleid zullen worden. Ten aanzien van dezulken, die zich tot den Duivel keeren, staat geschreven: „En daar kwam vuur neder van God uit den hemel en heeft ze verslonden [t.w. velen, onder welke natuurlijk al degenen, die zich hebben laten verleiden, de zijde des Duivels te kiezen]”. De inwoners van „Gog en Magog”, alsmede de Duivel zelf, zullen vernietigd worden, de gedachtenis aan zulke goddeloozen zal in eeuwigheid ophouden. - Openbaring 20 : 8-10, 14.

LOT OF BESTEMMING

⁶⁷⁶ Wat was het lot van dien trein met passagiers, die de brandende brug tegemoet snelde? Werden er

eenigen gered? Ontkoming was niet meer mogelijk! Alleen zij, die den trein bij het laatste station verlaten hadden, ontkwamen en waren gered. Zoo is het ook heden; alle natiën en volken der aarde zien zich voor de grootste catastrophe aller tijden geplaatst. Overeenkomstig God's bevel zijn zij er voor gewaarschuwd, dat het onheil van Armageddon vlak voor de deur staat. Maar naar verhouding slaat slechts een klein aantal acht op deze waarschuwing. Zij, die haar ter harte genomen hebben, verlaten ijlings de organisatie der wereld, welke door Satan beheerscht wordt en zoeken bescherming onder God's Koninkrijk. Zulke personen zullen, als zij in den vervolge God getrouw blijven, aan Armageddon ontkomen, bescherming vinden en gered worden.

⁶⁷⁷ Als Armageddon voorbij is, zal de heerschappij der gerechtigheid overal op aarde de overhand verkregen hebben. Geleidelijk zal de aarde dan in een paradijs, den hof van Eden gelijk, herschapen worden, omdat aldus de belofte van den Almachtigen God is, die de aarde geschapen en bestemd heeft, om door rechtvaardige menschen bewoond te worden. Langzamerhand zal de aarde vervuld worden met rechtvaardige menschen, die een rechtvaardiging van den Naam en het Woord van Jehova, den Allerhoogste, zullen zijn.

⁶⁷⁸ Een ieder, die gewaarschuwd is, moet nu voor zichzelf bepalen, welchen weg hij zal volgen: den weg naar eeuwige vernietiging, of den weg naar eeuwige redding, die voor gehoorzame menschen bereid werd door Jehova, den Almachtigen God, door den Middelaar Jezus Christus, den geliefden Zoon van den

„KONING DER EEUWIGHEID”.

Afkortingen:

- St. V. = Statenvertaling van 1637, uitgave en schrijfwijze van het Ned. Bijb. Gen. met de kantteekeningen, uitgave Keur.
- L.V. = Leidsche Vertaling van 1899-1912, groote uitgave met voetnoten.
- N.V. = Nieuwe Vertaling van het Nieuwe Testament, uitgegeven in 1939 door het Nederlandsch Bijbelgenootschap.
- K.B. of Kath. Bijb. = Katholieke Bijbel van 1938, O.T. vertaald door Dr. Himmelreich; en N.T. door Dr. Smits.
- Utr.V. = De vertaling der Utrechtsche professoren Dr. Obbink en Brouwer uit 1921-1927.
- Afr. B. = Afrikaansche Bijbel, de revisie der St. V. in het Afrikaansch.

De uit de verschillende Bijbeluitgaven aangehaalde Schriftplaatsen zijn onveranderd — ook wat spelling aangaat — overgenomen, behalve de Afr. B.

- b.v. of
bijv. = bij voorbeeld
- d.a.v. = daar aan volgende
- d.i. = dat of dit is
- d.w.z. = dat wil zeggen
- nl. = namelijk
- o.a. = onder andere
- o.m. = onder meer
- t.o.v. = ten opzichte van
- t.w. = te weten
- t.z.t. = te zijner tijd

REGISTER VAN TEKSTEN

Opmerking: De voorste cijfers geven de teksten aan, de achterste de pagina waar zij op voorkomen.

Genesis			7 : 22, 23 79		45 : 8 114
1 : 1	329	8 : 15	336	45 : 8-11	115
1 : 25	296	8 : 16	336, 340	45 : 9	114
1 : 28 . 18, 314,	330	8 : 18	336	45 : 17-20	117
2 : 7	40, 48	8 : 20	336	47 : 13	118
2 : 8	371	8 : 21	333, 336	47 : 14-20	121
2 : 15	371	9 : 1	337	47 : 19-23	195
2 : 17	181	9 : 1-6	86	47 : 21	122
3 : 4	41	9 : 2	297, 305	47 : 22	122
3 : 16	56	9 : 2-6	291	47 : 23	123
3 : 17	342	9 : 3	308	47 : 24	124
3 : 19	48	9 : 3-5	297	47 : 25	124
3 : 21	307	9 : 6	291	48 : 16	214
4 : 1, 2	49	9 : 9, 10	296	49	105
4 : 4	57	9 : 12	290		
4 : 25	49	10 : 1-32	339	Exodus	
5 : 3-8	49	10 : 6	298	3 : 1	73
5 : 3-30	339	10 : 8	298, 303	6 : 6	200, 214
5 : 5	48	10 : 8-10	298	9 : 16 .. 19, 28,	66
5 : 28, 29	330	10 : 9	298, 303	12 : 1-29	71
5 : 30, 31	334	10 : 10	303	12 : 5-7	311
5 : 32	334, 339	11 : 10	340	12 : 48	140, 257
6 : 1-20	30	12 : 13	56	12 : 49	257
6 : 2-4	332	13 : 13	80	13 : 12	313
6 : 5	333	18 : 20-33	80	13 : 13	235, 313
6 : 7, 8 ..	330, 333	19 : 17	81	13 : 15	235
6 : 9, 10	334	19 : 24	81	15 : 13	200, 214
6 : 11	301, 332	19 : 24-26	83	17 : 8-14	292
6 : 13	333	19 : 25	81	19 : 1-5	136
6 : 14	227, 333	27 : 3-5	314	20 : 2-5	271
6 : 17-19	335	37	105	20 : 3-5	272
6 : 18	336	41 : 54	108	20 : 10	140
6 : 22	335	42 : 1-5	109	20 : 13	291
7 : 1	335	44 : 14-34	112	21 : 12-24	291
7 : 3	336	45 : 1	113	21 : 28	313
7 : 13	340	45 : 5	113	21 : 29	227
				21 : 30	227, 236

22 : 2	294
23 : 16	167
25 : 8, 9	72
25 : 40	71
26 : 14	307
30 : 12, 13	228
34 : 19, 20	313

Leviticus

1 : 1-9	170
11 : 6	308
11 : 7	308
11 : 44	251
16	184, 208
16 : 14	184, 209
16 : 17	209
16 : 29	140
17 : 1-5	312
17 : 11	186, 312
17 : 12	312
17 : 13	298, 314
17 : 14	186, 298
18 : 26	140
19 : 33, 34	140
22 : 8	310
24 : 16-21	291
25 : 25-50	222
27 : 13	222
27 : 15	222
27 : 19, 20	222
27 : 7, 28	222
27 : 31	222
27 : 23	222

Numerie

10 : 29	140
23 : 19	49
31 : 20	307
35	84
35 : 12	22 _a
35 : 19	90, 224
35 : 24, 25	224
35 : 26-28	85
35 : 27	224
35 : 30-33	226
35 : 31, 32	230

Deuteronomium

7 : 2-4	292
---------	-----

7 : 8	236
7 : 16	265
7 : 25	265
9 : 26	236
10 : 17-19	133
10 : 18, 19	141
13 : 5	236
15 : 19, 20	312
16 : 11	354
17 : 2-7	50
19 : 1-6	122
19 : 21	181, 203, 223
21 : 8	236
29 : 10, 11	141
31 : 12	354
32 : 4	47
32 : 35	293

Jozua

2 : 1	92
2 : 8-11	96
2 : 12-20	96
6 : 20-25	99
9	100
9 : 9	101
9 : 24, 25	101
9 : 27	101
10 : 2-5	102
10 : 6	102
10 : 8-10	103
10 : 11-14	104
23 : 6-8	273

Richteren

1 : 16	73, 140
2 : 3	265
4 : 11	73, 140
5 : 24	73

Ruth

2 : 20	223
3 : 9	223
3 : 12, 13	223
4 : 1	223
4 : 3, 4	223
4 : 6	223
4 : 8	223
4 : 14	223

1 Samuël

3 : 13, 14	234
8 : 7, 8	317
12 : 3	231
15 : 2, 3	158
15 : 8	158
15 : 22, 23	126
17	125
17 : 1-3	128
17 : 4-23	129
17 : 26	130
17 : 45-47	130
17 : 57, 58	130
18	125
18 : 1-4	132
18 : 3	134
18 : 4	135
81 : 6-9	136
19 : 1	137
19 : 4-5	137
20 : 8	135
20 : 18-41	138
20 : 33	138
20 : 41	133
28 : 7-25	267

2 Samuël

4 : 9	236
5 : 1	140
5 : 3	140
9 : 1	133
21 : 7	133

1 Koningen

1 : 29	236
5 : 1	142
5 : 5	141
5 : 10	141
5 : 12	142
5 : 18	142
6 : 1	142
6 : 37, 38	142
8 : 41-43	143
10 : 1-7	146
10 : 9, 10	146
21 : 20	196
21 : 25	196

2 Koningen	
10 : 15	76
10 : 15-23	155
10 : 16	76

1 Kronieken	
1 : 10	299, 303
1 : 32, 33	73
2 : 55	73
11	140
12	140
17 : 21	236

2 Kronieken	
2 : 3-10	142
2 : 17, 18	142
6 : 32, 33	143
30 : 15-17	71

Ezra	
2 : 1-70	144
8 : 20	144

Nehemia	
10 : 1	144
10 : 18, 29	144

Esther	
3 : 1	158
3 : 4-15	159
7 : 10	159
8 : 11	159
8 : 17	159
9 : 2, 3	160

Job	
2 : 1-6	54
2 : 4-6	19
19 : 25	221
28 : 20	266
28 : 28	266
33 : 23, 24	229
33 : 27	237
33 : 28	229, 237
36 : 17, 18	231

Psalmen	
2 : 2-9	293
3 : 9	40, 42
9 : 4	367
9 : 5	367, 368

9 : 7	368
9 : 8, 9	368
9 : 16	368
9 : 17	369
9 : 18. 227, 367, 369	
9 : 19	370
9 : 20, 21	370
11 : 7	253
14 : 1	39
16 : 11	246
19 : 8	251
19 : 8-10	17
19 : 9	251, 253
21 : 9	293, 319
22 : 5	323
24 : 1	73, 122
25 : 4, 5	34, 69
25 : 8	33, 70
25 : 9 ...	33, 70, 261
25 : 10	70
25 : 22	236
33 : 5	133
33 : 18	53
36 : 7	253
36 : 10	290
37 : 20	319
39 : 13	323
40 : 8	183
40 : 9 .	183, 248, 282
44 : 2	323
45	160
45 : 8	254
45 : 14, 15	161
45 : 17	324, 343
49 : 6-10	232
49 : 8	181
49 : 16	236
49 : 21	232
51 : 7 ..	20, 42, 330
68 : 32	155
69	157
69 : 10	77
69 : 19	215
69 : 19-21	237
71 : 19	253
72 : 1	215
72 : 13, 14	215
74 : 2	214

77 : 16	214
83 : 3-19	293
83 : 5	100
86 : 5	260
86 : 15	260
89 : 15	17, 192
89 : 21	125
89 : 49	41
90 : 2	334
96 : 13	254
97 : 1	164
99 : 9	254
102	157
102 : 17	357
103 : 1	215
103 : 4	215
106 : 9-11	200
107 : 2	200, 215
107 : 3	200
107 : 23, 24	150
107 : 28-30	151
107 : 43	244
110 : 1 .	26, 273, 320
110 : 2	322
110 : 2-6	26
110 : 3	322
110 : 6	273
111 : 3	253
111 : 10	53
118 : 26	169
119 : 66	314
119 : 97-99	262
119 : 103, 104 ..	262
119 : 105 .	34, 56, 70, 261
119 : 137	34, 253
119 : 138	34, 251
119 : 140	251
119 : 142 ...	53, 251, 253
122	78, 99
142	157
145 : 17	33, 254
145 : 20	53
146 : 7	157

Spreuken	
1 : 5	39
1 : 7	53, 266

3 : 5, 6	39, 261
3 : 27	259
6 : 34, 35	232
8 : 10	314
8 : 13	53, 265
8 : 32-35	315
9 : 9	39
9 : 10	266
10 : 7	319, 358
10 : 8	39
12 : 15	38, 55
12 : 28	39, 259
13 : 7, 8	232
13 : 20	39
14 : 12	38
14 : 31	260
15 : 9	259
19 : 15	123
21 : 18	233
23 : 11	221
26 : 12	212
29 : 25	265, 281
31 : 9	258
31 : 27	123

Prediker

3 : 1-3	293
9 : 5	41
9 : 10	41

Hooglied

2 : 15	313
--------	-----

Jesaja

1 : 27	237
2 : 2	162
2 : 3	162, 325
6 : 6, 7	229
8 : 12, 13	266
8 : 14, 15	135
9 : 5	114, 170, 190, 318, 334, 336, 356
9 : 6	114, 170, 242, 318
9 : 13	115
12 : 1	229
14 : 12-15	273
14 : 19	47

24 : 1	88
24 : 3-5	226
24 : 3-6	88
24 : 5	295
24 : 6	296
26 : 14	319
28 : 16	135
28 : 21	28, 100
32 : 1	56, 254, 325, 343
33 : 15	258
35 : 8-10	219
35 : 9	220
35 : 10	220, 237
41 : 14	220
42 : 1	78, 163
42 : 4	164
43 : 1	216, 233
43 : 3, 4	233
43 : 10	216
43 : 10-12	61
43 : 14	220
44 : 6	216, 220
44 : 23	216
44 : 24	216, 220
45 : 12	18, 73, 329
45 : 18	18, 73, 329
46 : 11	14, 329
47 : 4	220
48 : 9	163
48 : 17	220
48 : 20	217, 220
49 : 1	164
49 : 7	220
49 : 9	156, 163
49 : 10	163
49 : 26	220
51 : 5	164
51 : 11	237
52 : 2, 3	216
52 : 7, 123, 165, 166	
52 : 8	165
52 : 9	217
52 : 9-11	200
52 : 10	217
53 : 1	56
53 : 10	44, 184
53 : 12	44

54 : 5	221
54 : 8	221
54 : 13	66
55 : 11	14, 329
59 : 20	221
60 : 2	16
60 : 9	164
60 : 13	374
60 : 16	221
63 : 4	217
63 : 16	220
65 : 17	318, 343
65 : 17-20	349
65 : 18	318
65 : 23	350
65 : 25	351
66 : 1	374
66 : 19	164

Jeremia

7 : 14	234
10 : 10	317
15 : 21	237
18 : 22, 23	234
25 : 33, 16, 29, 344	
31 : 10-12	200, 215
31 : 11, 12	237
31 : 29, 30	347
31 : 31-34	136
32 : 7-9	223
35 : 18	74
35 : 19	74, 255
38 : 7	154
38 : 9	156
38 : 10	156
38 : 11, 12	156
38 : 13	157
39 : 15-18	158
50 : 33, 34	220
51 : 3	151

Ezechiël

9	151
9 : 1-11	134
9 : 4	152
9 : 6	356
16 : 49	123
18 : 4	41

18 : 17	347
21 : 27	317
24 : 16, 17	350
28 : 13-15	273
28 : 14, 15	18
28 : 19	47, 263
33 : 4-9	29
33 : 7	27
40 : 17	170
46 : 3	170
46 : 9	170
46 : 21-24	170

Daniël

3 : 15-28	278
3 : 16-18	278
6 : 9	159
11 : 31	129
12 : 11	129

Hosëa

13 : 12-14	218
13 : 14	237

Amos

3 : 2	73, 140
8 : 11	108

Jona

1 : 14	147
1 : 16	147
1 : 17	148
3 : 5	148

Micha

4 : 10	219
6 : 8	258, 261
7 : 18	260

Nahum

1 : 9	29, 316
-------	---------

Habakuk

1 : 13	50
2 : 17	304
2 : 20	168

Zefanja

1 : 1	31
2 : 1	31, 249

2 : 1-3	169
2 : 2	32
2 : 3	33, 352
2 : 11	165

Zacharia

8 : 21	166
8 : 22, 23	165
9 : 9	168
10 : 8	237
14 : 16-18	124

Maleachi

3 : 6	48, 53
-------	--------

Mattheüs

1 : 18-23	182
3 : 1-11	285
3 : 11, 12	286
3 : 15-17	284
3 : 16	183, 319
3 : 17	183
4 : 3-10	21
4 : 17	21
5 : 5	123
5 : 6, 7	261
6 : 10	320
6 : 24	281
8 : 11	169
10 : 14, 15	363
10 : 22	280
10 : 28	280
11 : 21, 22	363
12 : 17, 18	163
12 : 21	115
12 : 24-32	359
12 : 38	361
12 : 41	149, 361
12 : 42	145
13 : 43	194
13 : 44	193, 194
13 : 45, 46	194
15 : 6-9	38, 245
19 : 28	336, 341
20 : 27	203
20 : 28	203
21 : 5	168
21 : 8, 9	168
22 : 18-21	271

22 : 25-30	373
23	60
23 : 3-9	253
23 : 25	253
23 : 28	253
23 : 33	361
24 : 3	23
24 : 3-14	171
24 : 7	15, 219
24 : 8	219
24 : 14	25, 148, 282
24 : 15	23, 129
24 : 16	129
24 : 16-21	341
24 : 19	340
24 : 20	32
24 : 21	16, 25
24 : 48-51	219
25 : 31-46	138
25 : 32	171
25 : 32-46	82
25 : 33	171
25 : 35-40	175
25 : 36	157
25 : 42	173
25 : 45	173
25 : 46	343, 360, 365
26 : 26-29	287
26 : 29	288
28 : 18	22, 184, 269

Marcus

3 : 29	359, 362
3 : 30	359
10 : 44, 45	203
12 : 37	93
13 : 14	16, 23

Lucas

1 : 68	200
2 : 9-11	171
2 : 11	44
2 : 14	171, 318
2 : 36-38	200
2 : 40	182
3 : 21-23	183
6 : 39	267
9 : 62	83
12 : 29-31	64

12:32	64
16:30, 31	360
17:26, 27	17, 337
17:28-30	82
17:30	337
17:31, 32	83
20:27-33	373
20:34-36	373
20:37	365
20:38	365, 366
21:25	24
21:26	24, 266
21:28	200
22:28-30	22, 62, 287, 321, 336
23:43	371
24:21	199

Johannes

1:1-3	182
1:11-13	199
1:14	20, 45, 182
1:29	58, 243
3:3	218
3:5	218
3:16	43, 47, 52, 205, 260
3:17	47, 52, 205, 244, 260
3:18	344
3:30	59
3:35	54, 206
3:36	54, 206, 245, 355
5:20, 21	371
5:25	371
5:28	358
5:29	358
6:39, 40	371
7:2	167
7:14	167
7:37	168
8:31, 32	167
8:36	167
8:42-44	60
8:43	167
8:44	167, 296
10:9-11	63

10:11	133
10:14	63
10:15	63, 183
10:16	67, 117, 133, 169, 348
10:17, 18	44, 183, 189
10:20	362
12:26	248
12:31	22, 256, 273
14:1-3	22
14:6	247
14:30	22, 256, 273
17:2	191
17:3	40, 191, 245, 247
17:17	256
18:37	14, 21, 61, 319

Handelingen

2:21, 32	45
2:32-36	22
3:20, 21	318
3:22, 23	14, 84
3:26	184
4:11, 12	44, 180
4:19	279
5:29	64, 279
7:45	92
7:58, 59	88
10:34	37, 192
13:22	125
15:14	65
15:18	104, 238
15:24	310
15:28, 29	310
17:31	254, 359, 360
24:15	365, 371
26:5	89
26:9-17	89

Romeinen

1:7	204, 269
1:31, 32	274
3:22-24	201
4:17	366

5:8	204
5:10	204
5:12	20, 42, 50, 242, 330, 347
5:14	50
5:18	43, 46, 242
6:3-5	288, 321
6:23	43, 46, 47, 190, 242, 280, 336, 341, 356
8:16	123, 193, 194
8:17	123, 193, 194, 341
8:23	201
9:13	52, 238
9:14-16	53, 239
10:4	309
10:9-11	250
10:13	250
10:17	56
11:25	212
11:35	366
11:39	366
12:16	212
12:19	293
13:1	64, 135, 219, 268
13:2	268
13:3, 4	269
15:3	78
15:4	72, 332

1 Corinthiërs

1:30	201
3:11	180
3:16	178
6:19, 20	123, 195
7	346
7:22, 23	196
10:1, 2	285
10:11	71, 331
15:3, 4	184
15:20	184
15:26	351
15:51	370
15:51-55	321
15:52	370

15:55 218

2 Corinthiärs

4:1, 2 258

4:4 ... 256, 268,
273, 343

5:17 218

6:16 178

7:1 258

Galathiärs

1:13-16 89

3:13, 14 198

3:16 56

3:19 309

4:4 182, 199

4:5 199

6:10 259

Efeziärs

1:7 202

1:14 202

1:17-23 62

1:20-23 193

1:22, 23 60

2:15, 16 309

3:21 343, 374

4:12, 13 177

5:16 199

5:32 193

Filippenzen

2:8-11 45

2:9-11 .. 22, 56,
60, 184

2:10 ... 162, 320

2:11 ... 162, 320

Colossenzen

1:14 202

1:24 61, 210

1:26 193

2:8 376

2:13 309

2:14 309

2:16, 17 309

3:3, 4 288

1 Thessalonicenzen

4:3 256

4:14-17 357

4:15-17 321

4:16 370

2 Thessalonicenzen

1:4, 5 364

1:7-9 338

2:1 161

2:3 127

3:10 123

1 Timotheüs

2 192

2:3-6 .. 188, 204

2:4-7 187

2:6 203, 191

2:14 48

4:1 309

4:3-5 309

5:11 346

5:14 346

5:24, 25 364

2 Timotheüs

2:11, 12 . 61, 210,
288

2:13 49

2:15 . 35, 257, 314

3:1-5 281

3:12 31

9:16, 17 .. 70, 331

4:1 . 321, 357, 370

4:7 357, 364

4:8 324, 357,
364, 370

Titus

2:11, 12 258

Hebreërs

1:2 193

1:6 320

2:5 343

2:9 45, 182

4:8 92

5:8 : 46, 194, 263

5:9 . 46, 60, 194,
263, 341

6:4-6 235

6:4-10 196

6:5 343

7:26 254

8:5 71

9:3-25 185

9:6 185

9:7 185, 208

9:12 200

9:17 209

9:23-26 185

9:24 200, 209

10:9 248

10:12, 13 .. 26, 320

10:26-29 . 196, 235

10:28 50

10:33 110

11 323

11:1-6 316

11:4 57

11:6 . 37, 55, 247

11:7 37, 334

11:10 57

11:13 37, 324

11:15-39 357

11:16 54

11:29 37

11:30, 31 99

11:35 202, 370

11:36-38 58

11:39 .. 37, 58, 324

11:40 .. 58, 59, 324

12:1 323

12:16, 17 52

13:17 270

Jacobus

2:25 99

3:17 37

4:4 . 106, 256, 273

1 Petrus

1:14 252

1:15 252

1:16 252

1:18, 19 . 46, 195,
199

2:1-10 254

2:9 202

2 : 13 269, 270	5 : 19 273	9 : 15 342
2 : 14 269	Openbaring	11 : 8 81
2 : 21 61, 210	1 : 1-3 175	11 : 17, 18 .. 26, 322.
3 : 18 45, 184	1 : 5 62	12 : 1-9 26
3 : 20, 21 284	1 : 6 . 62, 194, 321	12 : 1-17 322
4 : 13 280	1 : 18 45	12 : 7-12 .. 15, 219
4 : 16 280	2 : 10 61, 210	12 : 12 ... 24, 120,
2 Petrus	3 : 14 61	281, 351
1 : 21 254	5 : 9 197	12 : 17 66
2 : 1 196	5 : 10 321	14 : 1-3 64, 175
2 : 4 365	7 : 4 321	14 : 3, 4 197
2 : 5 . 30, 79, 334,	7 : 4-8 ... 64, 175	16 : 14-16 25
365	7 : 9 . 68, 143, 169,	17 : 15 151
2 : 6-8 365	176, 327, 351	20 : 2 18
2 : 9 365	7 : 9-15 344	20 : 4 . 194, 210, 321
2 : 10-22 365	7 : 9-17 109	20 : 5 372
3 : 5-7 79	7 : 10 ... 68, 143,	20 : 6 357
3 : 13 343, 374	176, 351	20 : 7-9 375
1 Johannes	7 : 11, 12 176	20 : 8-10 376
40 : 8 17, 260	7 : 13-17 177	20 : 14 376
4 : 16 42	7 : 15 122, 123	21 : 4 246, 348
5 : 3 124	7 : 16.... 118, 163	22 : 17 ... 117, 142,
	7 : 17 163, 348	178, 282

ERRATA

Op onderstaande pagina's moet het volgende veranderd worden:

Blz. 31 regel 13 van boven: voor *Judas* lees *Juda*.

Blz. 130 regel 10 van boven: voor *dezer dagen* lees *dezen dage*.

Blz. 153 regel 16 van onderen: voor *de* lees *dat de*

Blz. 156 regel 16 van boven: voor *gevangenis* lees *gevangenen*.

Blz. 374 regel 7 van boven: voor *onwaardig* lees *waardig*.

